

БИОГРАФСКИ ЛЕКСИКОН: СЕНАТ: НАРОДНА СКУПШТИНА

(Lexique biographique: Sénat: Chambre des Députés),

1935.

* * *

BIOGRAFSKI LEKSIKON: SENAT: NARODNA SKUPŠTINA

(Lexique biographique: Sénat: Chambre des Députés),

1935.

Ор. 1912

150

Биографски лексикон
Народно претставништво

Сенат
Народна
Скупштина

Изв. бр.
8011

уредио Ч. М. Митриновић

н.в. 8011

НАСЛОВ ЗА КОРИЦЕ
ЕМАНУЕЛ МУАНОВИЋ,
СЛИКАР

▼▼

ШТАМПА И ПОВЕЗ
„НЕМАЊА“
задужбина штампарија Вардарске бановине
СКОПЉЕ

▼▼

КЛИШЕТА
Цинкографија штампарије „НЕМАЊА“
СКОПЉЕ

Фотоцинко „РУС“
БЕОГРАД

▼▼

LEXIQUE BIOGRAPHIQUE
ASSEMBLÉE NATIONALE

СЕНАТ
CHAMBRE DES
DÉPUTÉS

EDITÉ PAR TCH. M. MITRIHOVITCH

Прештампавање биографија дозвољено је искључиво
дневним и повременим политичко-информационивним
листовима и новинским агенцијама.

СЕНАТОРИ

АЛЕКСИЋ ЈОВАН

Редакција биографија објављених у овоме Биографском лексикону закључена је 30 јула 1935.

Јован Алексић рођен је 1883 год. у Куманову, где је свршио основну школу. Средњошколско образовање доbio је у Цариграду, а филозофију је завршио у Београду. Био је суплент, професор и директор на коме је положају 1927 године пензионисању, постао је директор Трговинско-индустријске банке у Куманову.

Алексић је познати национални радник са Југа. 1904—1905 г. учествовао је у раду студенстког покрета „Словенски Југ“ и био један

од чланова редакције новооснованог листа. У томе периоду, као један од делегата, учествовао је у раду на зближењу са Бугарима. 1905 год. прешао је границу и био активан у четничком покрету. Учествовао је у чувеној борби на Челопеку (1905). После тога 1906 г. постављен је за суплента у Скопљу. Уз наставничку дужност био је и члан Средишњег комитетског одбора за Јужну Србију.

1908 г. када је извршена младотурска револуција и када је национални рад, у неку руку, био легализован, изабран је за члана скупштине која се састала ради израде статута Националне организације. Исте године, после једног политичког говора у Куманову изведен је пред младотурски преки суд у Скопљу. 1912 год. затекла га је у Скопљу и Битољу. 1913 год. као добровољац учествовао је у Добровољачкој легији и водио борбу на Криводаку. 1914—1915 год. налазио се час на војној час на грађанској дужности. По паду Србије 1915 год. с војском је прешао Албанију до Драча, одакле је био упућен у Италију и Француску. 1916 год. био је шеф ћачке групе у Рошфорсијер мер, па доцније у Ници. 1917 год. позван је од просветних власти да оде у Енглеску у Кембриџ, где је организовао матурантски течај, па је после тога у Лондону био помоћник нашег просветног инспектора.

По ослобођењу 1918 год. Алексић се вратио у земљу на своју редовну дужност гимназијског професора у Скопљу. Крајем 1919 год. постављен је за директора гимназије у Ђевђелији, а 1920 год. премештен је за директора гимназије у Куманову.

Од 1919 т. Алексић учествује у политичком животу земље; радећи на организацији Народне радикалне странке у Јужној Србији. За народног посланика изабран је на програму те странке као носилац листе у кумановском изборном округу 1925 год. За сенатора изабран је 3-1-1935 год., на допунским изборима за Сенат, на листи у Вардарској бановини.

Од ћаких дана па до сада, Алексић се непрестано бавио и публицистиком, а исто тако и другим гранама јавног рада.

ALEKSITCH YOVAN, directeur de lycée en retraite, né en 1883 à Koumanovo. Comme étudiant A. était un des rédacteurs du périodique »Slovenski jug«. Son activité nationale et culturelle dans la Serbie du Sud a été multiple et féconde. Il a pris part aux actions des »tchetnitzis«. Pendant la guerre le gouvernement serbe lui a confié l'organisation de notre enseignement secondaire en Italie, en France et en Angleterre. A. appartenait au parti radical et a été un de ses pionniers dans la Serbie du Sud. En 1925 il est élu député dans le département de Koumanovo et en 1935 sénateur dans la banovine du Vardar.

АЛИБЕГОВИЋ АСИМ

Асим Алибеговић рођен је 1884 год. у Дервенти, у угледној мусиманској породици. Његов деда Рустанбег био је интиман пријатељ са великим добротвором српским капетаном Мишом Анастасијевићем, па је са Србијом одржавао не само личне и трговачке него и политичке везе. Његов отац Узеирбег наставио је те срдачне односе са Србијом преко, такође великог српског добровора Љуб. Крсмановића, и неговао их до своје смрти. Рустанбег је учествовао у устанку против централне власти у Цариграду, а Узеирбег је био члан егзекутивног одбора Чабићевог и Фирдусовог покрета и био отсудно против аустријске окупације, ради чега је био систематски прогоњен. Васпитан у породици таквих традиција, Алибеговић је и сам пошао линијом својих предака.

А. Алибеговић је по занимању поседник и трговац, власник једне од најстаријих трговачких кућа свога краја, основане 1856 г. У покрету Османа Ђикића учествовао је активно. Често је писао у „Мусавату“ и „Гајрету“ а доцније и у „Самоуправи“. По ослобођењу пришао је Народној радикалној странци.

За сенатора, Алибеговић је изабран први пут 1932 год. на листи у Врбаској бановини. После трогодишњег мандата, на допунским изборима 1935 год. изабран је за сенатора по други пут, на листи у истој бановини. 1933, 1934 и 1935 год. Сенат га је бирао за свога секретара.

ALIBEGOVITCH ASSIM, commerçant et propriétaire, né en 1884 à Derventa. D'une famille musulmane très distinguée et serbophile, A. a gardé les traditions de ses ancêtres. Il appartenait au parti radical et collaborait aux journaux et périodiques »Musavat«, »Gajret« et »Samouprava«. Élu sénateur en 1932 dans la banovine du Vrbas, il y est réélu en 1935. A trois reprises A. a été élu secrétaire du Senat.

АЛКАЛАЈ ДР. ИСАК

Др. Исак Алкалай рођен је 1881 год. у Софији, у Бугарској. Основну школу и нижу реалку учио је у Земуну, вишу гимназију са матуром у Београду, а философију је студирао на Универзитету у Бечу. После тога свршио је и више теолошке студије у једном заводу у Бечу. Стално живи у Београду, где је 1911 г. изабран за главног рабинера за Србију, а после рата постао је врховни рабин Јеврејских вероисповедних општина у Југославији.

Др. Алкалай познати је социјалини, хумани и културни радник. За сенатора постављен је Краљевским Указом 9-1-1932 год. Написао је већи број научних расправа о културној историји Јевреја у Србији и одржао велики број предавања, беседа и пригодних говора. Сарађивао је у већем броју листова и часописа. У току Светског рата, Алкалай је био у Енглеској и Америци где је, са много успеха, радио у корист југословенске националне ствари.

ALKALAÏ ISSAK, docteur ès lettres, grand rabbin des israélites de Yougoslavie, né en 1881 à Sofia (Bulgarie). Le dr. A. est connu par son activité philanthropique, sociale et culturelle. Il est nommé sénateur par Décret Royal du 9 janvier 1932.

АЛТИПАРМАКОВИЋ ЈОВАН

Јован Алтипармаковић рођен је 1891 год. у Битољу где је добио основно и средњошколско образовање. По положеној матури свршио је правне науке на Универзитету у Екс-ан-Прванс у Француској. Бави се јавним радом и адвокатуром у Битољу. Мало времена био је судски писар и судија у Битољу, па је дао оставку.

Алтипармаковић припадао је раније Народној радикалној странци. 1922 год. био је претседник омладине Ради-

калне странке. 1923 год. изабран је за претседника месног одбора те странке у Битољу, а по смрти Јована Ђирковића изабран је за претседника одбора те странке за битољску област. Био је и члан Главног одбора те странке, и на њезином програму 1925 год. први пут изабран за народног посланика. На изборима 1927 год. изабран је по други пут.

1927 год. Алтипармаковић се, заједно са Љубомиром Јовановићем и неколицином другова, одвојио из посланичког клуба Радикалне странке и образовао засебан клуб, и био секретар тога клуба.

9-I-1932 г. Алтипармаковић је Краљевим Указом постављен за сенатора. У прве две сесије Сената био је потпредседник Сената.

ALTIPIARMAKOVITCH YOVAN, avocat, né en 1891 à Bitolye. A. appartenait au parti radical et a été membre de son comité central et son député en 1925 et en 1927. En 1927 il a abandonné le club des députés radicaux et a formé son propre club avec Lyouba Yovanovitch. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 A. est nommé sénateur; il a été vice-président du Sénat pendant ses deux premières sessions.

АНЂЕЛИНОВИЋ Др. БУДИСАВ - ГРГУР

Др. Будисав-Гргур Анђелиновић рођен је 14 јануара 1886 године у Суботици на Хвару. Гимназију је свршио у Сплиту, а права је студирао у Загребу и Лавову, где је добио докторат. У државну службу није ступао него се одао новинарству и адвокатури.

Још као студент, др. Анђелиновић се истакао активношћу међу академском омладином, у којој пропагира југословенску идеологију. Речју и пером, он се истакао у прве редове те омладине, која је високо дигла југословенску

заставу и неустрашиво је проносила и у најзабаченија села. За време рата је интерниран, па се после инсталација у Загребу где је постао повереник Народног већа за војску. Под његовом управом извршено је разоружање заосталих аустријских војних јединица које су, без оружја, транспортоване ван наше територије.

У Народну скупштину др. Анђелиновић ушао је као члан Привременог народног претставништва. На листама Демократске странке биран је у Далмацији сваких наредних избора: 1920, 1923, 1925 и 1927 године. Члан владе по-

стало је први пут у кабинету Велимира Вукићевића од 17-IV-1927 до 23-II-1928 године, а у кабинету др. Антона Корошца од 30-VIII-1928 до 6 јануара 1929 заузима портфеља Министра грађевина. Био је члан Главног одбора демократске странке и видно се истакао у раду свих скупштинских сесија.

1929 године именован је за нашег опуномоћеног министра у Прагу, па по томе у Бечу, са кога је положаја 1931 године изабран за народног посланика на листи Петра Р. Живковића.

У кабинету др. Војислава Маринковића, 1931 године, заузимао је положај министра без портфеља. У кабинетима др. Милана Сршкића и Николе Узуновића био је министар без портфеља и министар физичког васпитања народа. На допунским изборима за Сенат 3. фебруара 1935 године изабран је за сенатора, у приморској бановини, а 5 маја 1935 године за народног посланика у срезу сплитском, на листи Богољуба Јевтића.

ANDYELINOVITCH BOUDISSAV GRGOUR, docteur en droit, homme politique, né en 1886 à Soutchouraï, arr. de Hvar. A. appartenait au parti démocrate. Il était membre du Parlement Provisoire et a été élu député en 1920, 1923, 1925 et en 1927. Il devient ministre pour la première fois en 1927, dans le Cabinet de V. Voukitchevitch. Dans celui de A. Korochetz, il a été ministre des Travaux Publics. En 1929 A. fut nommé ministre plénipotentiaire à Prague, ensuite à Vienne. Aux élections de 1931 il fut de nouveau élu député sur la liste du général Jivkovich. Dans le cabinet de V. Marinkovich il a été ministre et dans les cabinets de M. Srchkitch et de N. Ouzounovitch, ministre sans portefeuille et ministre de l'Education Physique. Le 3 février 1935 A. fut élu sénateur dans la banovine du Littoral et le 5 mai de la même année, député dans l'arr. de Split sur la liste de B. Yevtitch. A. a toujours été un des pionniers les plus intrépides du nationalisme yougoslave et il a toujours violemment défendu ses idées.

АНИЋ Ј. ЛАЗАР

Лазар Ј. Анић рођен је 1870 године у Орашцу, среза орашачког, бановине Дунавске. Свршио је основну школу у Орашцу, па се вратио на очево газдинство и радио као земљорадник. У јавни живот ступио је 1901 године када је, први пут, био изабран за претседника општине орашачке. На том положају био је непрекидно све до године 1915. У томе времену изабран је 1905 г. и за окружног посланика округа крагујевачког. Када су, после уједињења, формиране области Анић је изабран за претседника Обласног одбора Шумадијске области у Крагујевцу. После распуштања области повукао се неко време из јавних послова. Краљевим Указом од 14 априла 1934 године именован је за сенатора.

ANITCH LAZAR, agriculteur, né en 1870 à Orachatz, arr. d'Orachatz. Il entra dans la vie publique en 1901, lorsqu'il fut élu maire de la commune d'Orachatz. Il ne cessa pas d'être réélu jusqu'en 1915. En 1925 il a été élu conseiller départemental du département de Kragouyévatz et en 1927 président de la commission départementale du même département. Par Décret Royal du 14 avril 1934, A. est nommé sénateur.

БАЊАНИН ЈОВО

Јово Бањанин, сенатор, рођен је 1876 год. у Госпићу. Основно и средњошколско образовање добио је у Госпићу, права је студирао на Универзитету у Загребу. По томе се одао новинарству, публицистичи и политичком раду.

За време студија на универзитету, Ј. Бањанин је био врло активан у раду националистичке омладине. Сарадњу на политичким листовима почеве је још тада да јој се, неколико година доцније, потпуно посвети. Био је сарадник и уредник загребачког

„Србобрана“. Тад први период његова рада испуњен је борбама које су нашле свој израз у Ријечкој резолуцији и у остварењу тога програма на коме, неколико година доцније, почиње и рад у широким народним слојевима.

Као активан члан српско-хрватске коалиције, на изборима за Хрватски сабор, Ј. Бањанин је изабран за народног посланика 1906 први пут, у срезу јубинском у бившој личко-крабавској жупанији. Посланички мандат задржао је и на свим накнадним изборима, увек на програму Српско-хрватске коалиције која је у Бањанину имала једног од најелитнијих претставника. Кад је, 1914 године, избио Светски рат, Србобран је обустављен а Бањанин узет у војску и бачен на фронт према Србији, одакле је пребегао у Србију.

1915 год. Бањанин је из Србије прешао у Француску и Швајцарску, с намером да се потпуно посвети организовању емиграције и Југословенског одбора који ће пред Савезницима заступати интересе Југословена под Аустријом. Бањанин је био организатор и члан тога одбора. По повратку у земљу, са Миланом Марјановићем и Рудолфом Ђуњијом покренуо је политички лист „Слободну трибину“, чији је био уредник.

1929 год. Ј. Бањанин именован је за општинског одборника у Загребу. Указом Краљевским од 9 јануара 1932

године, постављен је за сенатора. Последњом жељом Витешког Краља Александра I Ујединитеља одређен је за заменика Краљевског Намесника.

Јово Бањанин је најбољи говорник Сената и целог Народног претставништва.

BAGNANINE YOVO, publiciste, homme politique, né en 1876 à Gospitch. Encore étudiant B. entre dans la vie politique et commence son activité de publiciste dans divers journaux et périodiques de Croatie. D'abord rédacteur, puis rédacteur en chef du journal »Srbobran«, il devient un des membres éminents de la coalition serbo-croate et son député pour l'arr. d'Oudbiné. Soldat autrichien à la frontière serbe en 1914, il se refugia dans les lignes serbes et s'engagea comme organisateur de l'émigration yougoslave en France et en Suisse. Il fut un membre très actif du »Jugoslovenski odbor«. Après la guerre B. devient un des fondateurs et rédacteur du périodique politique »Slobodna tribuna« à Zagreb. En 1929 il fut nommé conseiller municipal de la ville de Zagreb; en 1932, sénateur du Royaume de Yougoslavie et en 1934, par la dernière volonté du Roi Unificateur, membre substitut de la Régence. B. est un des meilleurs orateurs du Sénat.

БОГОЈЕВИЋ ВАСА

Васа Богојевић рођен је 2-I-1860 год. у Тетову. Основну школу свршио је у Тетову а Богословију у Београду и то „старинску“ богословију професора пок. Милојевића који је био њезин наставник и управитељ.

Године 1876, по објављењу српско-турског рата, морао је напустити Тетово због прогањања Срба од Турака у овим крајевима. Прешао је у Солун где је продужио школовање уписавши се у грчку гимназију, па онда у трговачку грчку школу. После пропаљење четири године у Солуну, вратио се кући и ступио у трговину код свога оца. За све време до ослобођења био је претседник српске црквене школске општине. Више пута био је изабран од турске власти за члана у градску управу, као што је био и члан вилајетске скупштине у Скопљу.

Године 1897 Богојевић је изабран од стране српског народа као делегат у епархији скопској са задатком да иде у Цариград, са још неколико другова из других места, и да од Цариградске партијаршије тражи Србине за ми-

трополита. Та је делегација, најзад, успела, те је био именован први митрополит скопски, пок. Фирмилијан.

За време ослобођења од Турака постављен је Богојевић за првог начелника, затим у кратком времену биран за претседника општине а после, по повратку из избеглиштва за време светског рата, буде изабран као први посланик у Привременом народном претставништву. Након поделе земље на жупаније изабран је био за посланика, затим за претседника Обласног одбора, а потом при подели на бановине буде изабран за банског већника. На том положају изабран је 1932 за сенатора.

За време бављења као делегат у Цариграду, Богојевић је био ухапшен од турске власти као вођа (како су они криво схватили побуњеничке делегације) и осуђен на смрт. Но благодарећи тадањем српском посланику др. Владану Ђорђевићу, посланiku црногорском Бакићу, и руском амбасадору који су интервенисали, спасао се и био ослобођен.

BOGOJEVITCH VASSA, commerçant, né en 1860 à Tétovo. Encore sous la domination des Turcs B. remplissait des fonctions très importantes dans la vie publique des Serbes de la Serbie du Sud. Il a été membre de la délégation qui s'est rendue à Constantinople demander au Patriarche que le poste de l'archevêque de Skoplyé soit confié à un Serbe. A ce propos il fut emprisonné encore à Constantinople et condamné à mort. Grâce aux interventions des ministres de Serbie, du Monténégro et de Russie, il a été remis en liberté. Après la délivrance de la Serbie du Sud, il devint maire de Tétovo, membre du Parlement provisoire, président de la Commission départementale et membre du Conseil de la banovine du Vardar, où il est élu sénateur aux élections de 1932.

ВИДАКОВИЋ АНТУН

Антун Видаковић рођен је 1879 год. у Суботици, у угледној сеоској буњевачкој породици. По свршеном школовању одао се економији на своме имењу. Сада је поседник и економ у Суботици, где стално живи.

Видаковић је познати национални радник међу нашим Буњевцима, на чији је културни, економски и политички живот доста утицао. Члан је многих буњевачких и других организација и друштава, на којима и сада ради.

За сенатора изабран је Видаковић први пут 3-I-1932 год. на листи у Дунавској бановини. По истеку трогодишњег мандата изабран је за сенатора поново, на истој листи, на допунским изборима за Сенат 3-II-1935 год.

VIDAKOVITCH ANTOUN, propriétaire, né en 1879 à Soubotitza. V. est très actif dans les associations économiques, politiques et culturelles des Bougnevtsis. Il est élu sénateur en 1932 et réélu en 1935, toujours dans la banovine du Danube.

ВИДАКОВИЋ ЉУБОМИР

Љубомир Видаковић рођен је 26 октобра 1880 год. у Смедереву где је добио основно и средњошколско образовање. По свршеној гимназији, Видаковић се уписао на Духовну академију у Москви и по свршетку школовања ступио у професорску службу. Као професор служио је у разним местима бавећи се, уз стручно-педагошки рад, политичким и књижевно-културним радом. После пензионисања био је девет година претседник општине града Смедерева, на коме је положају много радио на комуналним питањима овога најлепшег средњевековног града.

Видаковић је припадао Југословенској демократској странци. За сенатора изабран је на листи у Дунавској бановини, као заменик сенатора Емила Гавриле, после чије је смрти 18-X-1933 год. отпочео сенаторске функције.

VIDAKOVITCH LYOBOMIR, professeur en retraite, né en 1880 à Smédérévo. V. appartenait au parti démocrate; après sa mise en retraite il fut nommé maire de la ville de Smédérévo poste qu'il a conservé pendant neuf années. Il est devenu sénateur comme candidat-substitut de l'ancien sénateur E. Gavrla, mort le 18 octobre 1933.

ВИЛОВИЋ ОСМАН

Осман Виловић рођен је 1878 год. у Тузли. Свршио је нижу медресу у Тузли, Шеријатску судачку школу у Сарајеву а правне науке на Универзитету у Загребу. Сада је сенатор и секретар Врховног старешинства исламске верске заједнице у Београду.

1910—1920 год. Виловић је био претседник општине у Тузли. 1920 год. изабран је за народног посланика за Уставотворну скупштину, на листи Југословенске муслиманске организације, у којој је био виђен члан и припадао десничарском крилу. У четвртом кабинету Николе Пашића, од 5-I до 16-XII-1922, Виловић је заузимао портфељ министра трговине и индустрије. После тога био је врховни шеријатски судија у Скопљу, а као такав додељен је 1932 Врховном старешинству исламске верске заједнице.

Као претседник општине у Тузли изградио је градски водовод, канализацију по најмодернијем систему, и некоје друге комуналне инсталације. За сенатора изабран је 9-I-1932 год.

VILOVITCH OSMAN, ancien ministre, secrétaire de l'Administration suprême de l'organisation cultuelle des musulmans de Yougoslavie, né en 1878 à Touzla. De 1910 à 1920 V. a été maire de sa ville natale. En 1920 il fut élu député comme candidat de l'organisation des musulmans yougoslaves. En 1922 V. entre dans le cabinet de N. Pachitch en qualité de ministre du Commerce et de l'Industrie. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 il fut nommé sénateur.

ВРБАНИЋ Др. МИЛАН

Др. Милан Врбанић рођен је 8 новембра 1880 у Загребу. Син је др. Франа Врбанића, универзитетског професора и политичара. Свршио је основну школу и гимназију у Загребу, Конзулатарну академију у Бечу и правне науке на Универзитету у Загребу, где је промовисан на час токтора права 1908. Од године 1905—1918 био је на служби аустро-угарског министарства иностраних послова, у последњим годинама као трговински саветник посланства у Софији.

После Светскога рата, др. Врбанић оставио је конзулатарну службу и прешао у приватну финансијску струку. Био је генерални секретар Загребачке берзе, где је остао до 1921 да те године постане директор бивше Хрватске есконтне банке у Загребу из које је 1928 прешао у Хрватску среоптву кредитну банку д. д. у Загребу, као генерални директор, на којем се положају и данас налази. Од 1929 је претседник Коморе за трговину и индустрију у Загребу. Као истакнути привредник и финансијер именован је у општинско веће града Загреба. Од 1930 је почасни генерални конзул Краљевине Шведске у Загребу.

У Сенат је др. Врбанић ушао године 1933, после оставке др. Марка Костренчића, на листи изабраних сенатора у Савској бановини. 21 децембра 1934 ушао је у владу Богољуба Јевтића, заузевши портфель Министра трговине. У изборној влади Б. Јевтића задржао је исти положај, и био изабран за народног посланика у Загребу. У првој влади др. Милана Стојадиновића образованој 23 јуна 1935 г. др. Врбанић је поново заузео положај Министра трговине и индустрије.

VRBANITCH MILAN, docteur en droit, financier, homme politique, né en 1880 à Zagreb. Avant la Grande Guerre V. était dans la diplomatie autrichienne. Après la Guerre, il

a été secrétaire général de la Bourse de Zagreb, directeur de la »Hrvatska ekskontna banka«, directeur de la »Jugoslovenska udružena banka«, directeur général de la »Hrvatska sveopština kreditna banka« et, en 1929, président de la Chambre de Commerce et d'Industrie de Zagreb. Il devient sénateur en 1933, après la démission de M. Kostrentchitch. V. entre dans les gouvernements de B. Yevtitch et de Stoïadinovitch en qualité de ministre du Commerce et de l'Industrie. Il est élu député pour la première fois en 1935 dans la ville de Zagreb sur la liste de B. Yevtitch.

ВУЈИЋ ПАВЛЕ

Павле И. Вујић рођен је у Ужицу 3 маја 1873 године. Основну школу и реалку свршио је у своме родном месту, а универзитетске науке у природно - математском отсеку философског факултета Велике школе у Београду 1895 г. По свршетку Велике школе постављен је за предавача гимназије у Зајечару, где је провео 3 године. Затим је служио као професор и директор гимназије највише у своме родном месту. Од 1913 до 1919 године био је директор гимназије у Велесу, а кратко време провео је као професор у Београду и као инспектор у Министарству просвете. Пензионисан је као директор Ужичке гимназије крајем 1931 године, да би се могао кандидовати за сенатора.

За време своје дугогодишње службе, као просветни радник и васпитач омладине, бавио се свима просветним и културним проблемима. Много је путовао по свима југословенским земљама, још и пре ратова, уздижући национални дух код тада неослобођеног народа.

Као резервни официр учествовао је у балканском и светском рату и у тим ратовима добио је чин рез. пеш. потпуковника.

П. Вујић је плодан педагошки стручни писац. Сарађивао је у већем броју наших листова и часописа.

VOUYITCH PAVLÈ, directeur de lycée en retraite, né en 1873 à Oujitzé. Il est élu sénateur en 1932 dans la banovine de la Drina. Son activité de professeur et de directeur a été très féconde et remarquée. Il a pris part aux Guerres Balkaniques et à la Grande Guerre et est arrivé au grade de lieutenant-colonel de réserve. Sa collaboration aux revues pédagogiques a été toujours recherchée et appréciée.

ВРАНИЋ ИВО

Маг. фарм. Иво Вранић рођен је 1889 год. у Врбовском, срез Карловачки. Основну школу свршио је у Загребу, где је добио и средњошколско образовање, па је за тим свршио фармацију на Универзитету у Бечу и добио степен магистра фармације. Сада је апотекар у Сарајеву.

Вранић је активно учествовао у раду националистичке југословенске омладине, па је тај свој рад наставио и доцније, ради чега је често долазио у сукоб са окупаторским властима. Члан је многобројних културних и социјалних удружења. 1931 год. именован је за банску већницу у Сарајеву, а 1934 год. постављен је за градског већника у Сарајеву. На допунским изборима за Сенат, 3. фебруара 1935 год. изабран је за сенатора први пут, на листи у Дринској бановини.

VRANITCH IVO, pharmacien, né en 1889 à Vrbovsko, arr. de Karlovatz. Il prit une part active aux organisations nationales de la jeunesse yougoslave et n'a pas renoncé à ses opinions jusqu'à nos jours. En 1931 V. est nommé conseiller général de la banovine de la Drina et en 1934 conseiller municipal de la ville de Sarajevo. En 1935 il fut élu sénateur dans la banovine de la Drina.

ВУКОТИЋ ЂУРО

Ђуро Вукотић рођен је 24-II-1893 год. на Цетињу. Средњошколско образовање добио је у Врањи и Београду, а правне науке свршио је у Бордоу, у Француској. Син је познатог црногорског војводе Марка Вукотића и братанаца црногорске краљице Милене.

Вукотић је учествовао у свим ратовима. 1914 године ступио је у четнички одред Војводе Војина-Вука Поповића и учествовао у акцијама тога славног одреда. По завршном школовању постављен је за судију у Никшићу, а по томе је постављен за претседника истог суда. Пензионисан је по молби да би се 3-II-1935 могао кандидовати на допунским изборима за Сенат, када је и изабран за сенатора на листи у Зетској бановини.

Бави се јавним радом и политиком. Сарађује у листовима и часописима. Припадао је Југословенској демократској странци.

VOUKOTITCH DYOURO, juge en retraite, né en 1893 à Tzétigné. V. est le fils de l'illustre voïvoda Voukotich et neveu de feu la reine Miléna de Monténégro. Pendant la guerre V. A combattu comme »tchetnik« dans l'armée serbe. Il était juge, ensuite président du tribunal à Nikchitch, et collaborait à plusieurs journaux et périodiques. En 1935 il a été élu sénateur dans la banovine de la Zeta.

ГАЈ ЉУДЕВИТ

Људевит Гај рођен је 1874 год. у Загребу. Основну школу свршио је у Делница-ма, а гимназијско образовање добио је у Загребу. Правне науке такође је свршио у Загребу. Од 1895—1912 год. служио је код Финансијске дирекције, а од 1912 год. прешао је у управну струку и био постављен за поджупана у Вараждину, на коме је положај био до 1921 год. Од 1921—1925 год. служио је као поджупан у Вуковару, од 1925 до 1927 год. као велики жупан у Осеку. После тога је стављен у пензију.

Људевит Гај унук је славног хрватског препородитеља Људевита Гаја, оснивача и вође Илирског покрета, оснивача хрватског новинарства и нове хрватске књижевности. Васпитан је у југословенским и слободарским традицијама свога великога претка, и млади Гај наставио је истим путевима. У Вараждину, као поджупан, штитио је Србе за време рата па их, по потреби, и прикривао.

Ранијим нашим политичким странкама, сенатор Гај није припадао. За сенатора изабран је 3-I-1932 год., на листи у Савској бановини.

GAÏ LYUDEVIT, préfet en retraite, né en 1874 à Zagreb. Petit-fils du célèbre chef de la Renaissance croate et du mouvement »Illyrien« G. est resté fidèle aux traditions de ses ancêtres. Aux élections du 3 janvier 1932 il est élu sénateur dans la banovine de la Save.

ГАВРИЛОВИЋ Др. БОГДАН

Др. Богдан Гавриловић рођен је 1. јануара 1864 год. у Новом Саду. Основну школу и гимназију свршио је у родном месту, а универзитетске науке на Филозофском факултету у Пешти, као питомац Текелијанума. Докторирао је такође у Пешти. По завршеним студијама, ради специјализирања у својој струци, бавио се већи број година на универзитетима у Минхену, Бечу, Паризу, Цириху, Берну и Базелу.

1887. г. др. Гавриловић изабран је за наставника Велике школе, а од 1905. г. је редован професор Универзитета у Београду. Ректор београдског универзитета био је у неколико махова. Самостално се бавио геометријом, формалном алгебром и теоријом функција. Између великог броја стручних научних радова које је објавио у земљи и на

страни, истичу се „Теорија детерминаната” и „Аналитична геометрија тачке, праве, круга и коничних пресека”. Сем тога, др. Гавриловић се бавио и проблемима природне философије, па је и на томе пољу дао научни рад „Цивилизација и наука”. Први је покренуо питање оснивања Народних универзитета.

Др. Богдан Гавриловић редовни је члан Краљевске српске академије наука. Припадао је прво Демократској, па по томе Самосталној демократској странци, у којој је био и члан главног одбора.

9 јануара 1932. г. др. Гавриловић је Краљевим Указом постављен за сенатора.

GAVRILOVITCH BOGDAN, docteur ès sciences, ancien professeur et ancien recteur à l'Université de Beograd, né en 1864 à Novi Sad. G. a publié une série de travaux d'Analyse mathématique. En outre, on doit à G. les cours complets sur la théorie des déterminants et sur la théorie des sections coniques. Il est président de l'Académie Royale Serbe. Il a été membre du parti démocrate, ensuite du parti démocrate indépendant et de son comité central. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 G. est nommé sénateur.

ГЛУШАЦ Др. ВАСО

Др. Васо Глушац рођен је 1879 год. у Слатини, срез сански. Гимназију је свршио у Сарајеву, а филозофију студирао на Универзитету у Бечу. Тако је чувених слависта Ватрослава Јагића и Константина Јиречека. Докторски испит из славистике положио је 1905 год. у Бечу. После свршених студија, од 1905—1912 године био је професор на гимназији у Бањој Луци. 1912 год. премештен је за професора у Тузли, где га је затекао Светски рат. 26 јула 1914 др. Глушац био је ухапшен и задржан у затвору све до 1917 год., у Тузли, Сарајеву и Бањој Луци. По ослобођењу, 1919 год., постављен је за директора гимназије у Тузли, а 1928 год. премештен је у истом својству на гимназију у Бањој Луци. 1930—1932 год. био је директор и начелник просветног отсека банске управе у Бањој Луци.

Као студент, др. Глушац је био у колу напредне националне омладине. Припадао је групи Петра Кочића, и био сарадник „Отаџбине” и „Развитка”. Политички и литејарно сарађивао је у „Босанској вили”, „Срђу”, „Делу”, „Бранкову колу”, „Дубровнику” и другим часописима. Бавећи се славистиком, као главним предметом рада, др. Глушац је дао неколико веома цењених научних радова. Обја-

њио је, уз велики број стручних историјских расправа, као засебна дела „Повеље Матије Нинослава”, „Средњевековна босанска црква била је православна” (1924 год.), те литејарни оглед „Јован Скерлић” (1918). Пажњу научних кругова привукло је нарочито његово дело о средњевековној босанској цркви којим је, интервенцијом др. Глушца, решено једно од најзамршенијих питања средњевековне југословенске историје, питање о постојању богумилства у Босни и карактеру средњевековне босанске цркве.

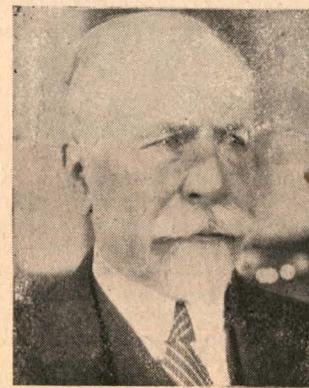
По ослобођењу, др. Глушац је био члан Привременог народног претставништва. Припадао је Самосталној демократској странци. За сенатора изабран је 1932 год. први пут, на листи у Врбаској бановини. По истеку трогодишњег мандата, изабран је за сенатора по други пут, 3-II-1935 године, на листе за Врбаску бановину. У прва два заседања био је секретар Сената. Био је члан многобројних сенатских одбора.

GLOUCHATZ VASSO, docteur ès lettres, ancien directeur de lycée, né en 1879 à Slatina, arr. de Sanski Most. Pendant la Grande Guerre G. a été un des accusés dans le procès politique de Bagnalouka. Après la guerre il fut nommé directeur de lycée à Touzla, puis à Bagnalouka. Il fut membre du Parlement Provisoire et appartenait au parti démocrate indépendant. En 1932 et en 1935 G. a été élu sénateur dans la banovine du Vrbas, ensuite secrétaire du Sénat dans ses deux premières sessions. Son activité scientifique et littéraire est féconde: collaboration aux journaux et périodiques »Otadžbina«, »Razvijak«, »Bosanska vila«, »Srdj«, »Delen«, »Brankovo kolo«, »Dubrovnik«; deux écrits d'histoire nationale: »Povelje Matije Ninoslava« et »Srednjovekovna bosanska crkva bila je pravoslavna«; un essai littéraire: »Jovan Skerlić«.

ГРАСЛ Др. ГЕОРГ

Др. Георг Грасл рођен је 23-IV-1863 год., у Панчеву. 1882. г. положио је матуру на класичној гимназији, са српским наставним језиком у Новом Саду.

Од 1882 год. до 1886 год. др. Грасл студирао је правне науке на универзитетима у Грацу, Бечу и Прагу. Од 1887 па до 1891 год. боравио је у Паризу, у циљу усавршавања својих студија. Од 1891 год. до свога пензионисања 1919 год. био је у државној служби у Босни и Херцеговини, завршивши каријеру као начелник просветне управе ових земаља. После ослобођења постао је

главни уредник листа „Дојчес Фолксблат” и оснивач Швапско-немачког просветног савеза у Новом Саду. Потом сле тога био је генерални секретар Лиге Немаца Краљевине Југославије за Друштво народа и зближење народа у Београду. Од ослобођења био је три пута изабран за народног посланика, на листи Немачке странке у нашој држави. За сенатора именован је Краљевим Указом од 3. јануара 1932 године.

Др. Грасл обелодано је већи број научних радова из спрске и босанске историје.

GRASSL GEORG, docteur en droit, né en 1863 à Pantchevo. De 1891 à 1919 G. a rempli diverses fonctions dans l'administration de la Bosnie et de l'Hercégovine, pour devenir enfin directeur de l'Instruction Publique dans le gouvernement de ces deux pays. Après l'écroulement de l'Autriche G. devient redacteur en chef du journal »Deutschches Volksblatt« et secrétaire général de la Ligue des Allemands de Yougoslavie pour la Société des Nations. Trois fois il a été élu député sur la liste du parti allemand. Par Décret Royal du 3 janvier 1932 G. est nommé sénateur.

ГРЕГОРИН Др. ГУСТАВ

Др. Густав Грегорин рођен је у Сежани, код Трста, 10. априла 1860 године. Гимназију је свршио у Трсту, а правнички факултет на Универзитету у Бечу. За доктора права промовиран је на Универзитету у Грацу.

После свршених правних наука, судске и адвокатске вежбеничке праксе, посветио се адвокатури, најпре у родном месту, а године 1981 преneo је адвокатску канцеларију у Трст. Године 1915 пребегао је са породицом у Енглеску, да ступи у Југословенски одбор, па је вршио

пропаганду у Лондону и Женеви за уједињење аустријанских Југословена под Аустријом са Србијом. За време Конференције мира у Паризу такође је на томе сарађивао.

Као адвокатски вежбеник др. Грегорин био је изабран у општинско заступство родног места и био у њему све до 1894 године. Сем тога изабрали су га словеначки бирачи у Трсту у општинско заступство тога града те у Земаљски сабор провинције горицке. Године 1911 био је изабран као заступник овога краја у бечки парламент тај је остао члан тих заступстава све док није, за време рата, пребегао у иностранство.

Животни рад др. Грегорина је врло многострук, нарочито се истичао на националном и културном те привредном пољу. Он је био оснивач многих словеначких институција у Трсту, првенствено словеначке штампарије, у којој је штампана „Единост“ све до њезине обуставе 1928. године. За време рата и Конференције мира живо је сарађивао са др. Богумилом Вошњаком у пропаганди за наше словеначке крајеве; израдио је нарочити меморандум, упућен енглеском Министарству спољних послова, против тезе о аутономној Словенији у оквиру Аустро-угарске, а за њезино уједињење са Србима и Хрватима. Борио се за оправданост наших аспирација на Горицу, Истру, Ријеку и Трст.

После Уједињења напустио је др. Грегорин адвокатуру и повукао се из активног политичког рада те се сасвим посветио проучавању наших економских а нарочито валутарних проблема. Осим политичких велик је број његових економских публикација у разним нашим стручним часописима.

Од јула 1926 године вршио је др. Грегорин дужност претседника Краљевске делегације у Комисији за поделу архива са Италијом.

Краљевим Указом од 6-IX-1932 именован је за сенатора.

GREGORIN GOUSTAV, docteur en droit, avocat, né en 1860 à Sejani, près de Trieste. Depuis 1911 G. a été député au Parlament de Vienne. En 1915 il se réfugie en Angleterre, devient membre du »Jugoslovenski odbor« et fait à Londres et à Genève une propagande infatigable pour la liberté et l'unité des Yougoslaves des pays autrichiens. G. est fondateur de nombreuses institutions culturelles des Slovènes à Trieste, entre autres de l'imprimerie slovène où l'on imprimeait »Edinost«. Outre les questions politiques il s'intéressait aussi aux problèmes économiques et a publié une quantité d'articles sur ce sujet. Depuis 1926 G. est président de notre délégation dans la Commission pour le Partage des Archives avec l'Italie. Par Décret Royal du 6 septembre 1932 G. est nommé sénateur.

ДЕСНИЦА Др. УРОШ

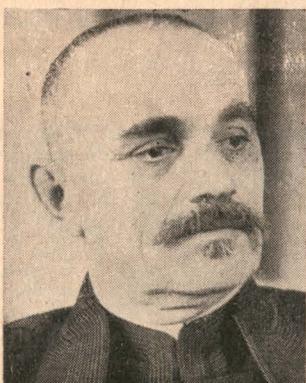
Др. Урош Десница дођен је 28-VIII-1874 у Обровцу, срез Бенковац, у Приморској бановини. Основну школу похађао је у Обровцу, а гимназију у Задру. Правне науке свршио је на Универзитету у Бечу, где је промовиран за доктора права.

Од 1897 до 1900 служио је на среском суду у Обровцу и на Покрајинском суду у Задру и Шибенику као судијски приправник. Год. 1900 иступио је из судске службе те се посветио јавном и политичком раду у Српској народној странци и адвокатури, коју је вршио у Задру до год. 1918 када је постао потпретседник Покрајинске владе у Сплиту.

Године 1923 изабран је за народног посланика, на листи Народне радикалне странке. Године 1927 пренео је адвокатску канцеларију у Сплит, где је и сада води. За време трајања обласне самоуправе био је члан Обласне скупштине за Сплитску област, а после 6 јануара 1929 члан Врховног законодавног савета. Год. 1932, код првих избора за Сенат, изабран је за сенатора на листи у Приморској бановини.

DESNITZA OUROCHE, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1874 à Obrovatz, arr. de Bainkovatz. En 1918 il fut nommé vice-président du gouvernement à Split. Comme candidat du parti radical, il est élu député en 1923 et conseiller général du département de Split en 1927. Après le 6 janvier 1929, D. devient membre du Haut Conseil Législatif. Aux élections sénatoriales de 1932 il est élu sénateur dans la banovine du Littoral.

ДРАГОВИЋ МИЛУТИН

Милутин Драговић рођен је 24-III-1881 год. у Никшићу, Зетска бановина. Свршио је четири разреда основне школе. Учествовао је у свима ратовима од 1912—1918 год. као добровољац — народни посланик. За народног посланика изабран је први пут 19 маја 1908 год. и био биран на сваким даљим изборима све до 6 јануара 1929 год.

Три пута био је носилац листе Народне радикалне странке за изборни округ врањски, а као народни посланик био биран за секретара и за потпретседника Народне скупштине у више скупштинских сазива. 9 јануара 1932 год., Краљевим Указом, именован је за сенатора.

Милутин Драговић један је од најистакнутијих наших парламентараца. Као један од главних људи из народа, каквих је у радикалној странци било дosta, Милутин Драговић уживао је велико поверење претседника странке Николе Пашића. Много је радио на задругарству и културном, економском и социјалном препороду села. Претседник је Централног одбора задруга за пољопривредни кредит.

DRAGOVITCH MILOUTIN, homme politique, né en 1881 à Nikchith. D. appartient au parti radical. Il a été élu député de 1908 à 1929. Plusieurs fois secrétaire et vice-président de la Narodna Skoupchtna, D. acquiert la renommée d'homme politique de grande qualité. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 il est nommé sénateur.

ДУНИЋ РАДОСЛАВ

Радослав Дунић рођен је 1871 год. у Мионици, срез кољубарски. Нижу гимназију свршио је у Крушевцу, вишу са матуром у Крагујевцу, а правне науке на Великој школи у Београду. Завршивши студије постављен је за судског писара 1894 г. У државној служби остао је после тога само до 1896 год. када је отворио канцеларију у Крушевцу и одао се адвокатури.

Дунић је припадао Народној странци и био њезин члан до 1906 г. када је она распуштена. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918 год. као резервни коњички официр, у својству командира и команданта.

У мају 1929 год. Дунић је постављен за врховног инспектора Претседништва министарског савета и био на томе положају све до 1930 год. када је именован за бана Дунавске бановине. После тога поново је био именован за врховног инспектора Претседништва министарског савета и, када је пензионисан, 1935 г. Краљевским Указом, постављен за сенатора.

DOUNITCH RADOSLAV, inspecteur général en retraite, ancien Ban, né en 1871 à Mionitza. D'abord avocat à Krouchevatz, D. fut nommé inspecteur général auprès de la Présidence du Conseil en 1929, Ban de la banovine du Danube en 1930, et, de nouveau, inspecteur général auprès de la Présidence du Conseil. Après sa mise en retraite en 1935 il est devenu, par Décret Royal, sénateur du Royaume de Yougoslavie.

ДОБРИНИЋ ПЕТАР

Петар Добринић рођен је 1881 год. у Бариловићу, срез војнички, у Лици. По завршеном школовању одао се економији на своме имању. У сиромашним и запуштеним крајевима своје ближе и даље околине много је радио на просветном и привредном подизању народа. Нарочито се бавио задружним радом, па је један од угледних наших задругара.

Добринић је један од оснивача Хрватске сељачке странке и њезин први организатор у Лици. Био је члан Главног одбора те странке. 1927 год. на програму те странке изабран је за обласног посланика Приморско-крајишке области. Као стари радник у питањима организације

Х. С. С., Добринић је уживао велико поверење шефа странке Стјепана Радића.

3-I-1932 год. Добринић је изабран за сенатора први пут, на листи у Савској бановини.

DOBRINITCH PETAR, propriétaire, né en 1881 à Barilovitch, arr. de Voïnitch. Il appartenait au parti paysan crate et a été membre de son comité central et conseiller général du département du Littoral. Aux élections sénatoriales de 1932 il est élu sénateur dans la banovine de la Save. Son activité dans les coopératives agricoles est grande et féconde.

ЖИВАНОВИЋ ЈЕРЕМИЈА

Јеремија Живановић, потомак старих косовских насељеника, рођен је 10 децембра 1874 у Вражигрнцу код Зајечара. По свршенују основној школи и гимназији у Зајечару ступио је на филозофски факултет Велике школе у Београду, изучавајући нарочито јужнословенску књижевност и словенску филологију.

Служио је као суплент и професор прво у Зајечару и Нишу. Већ у служби отишао је на специјализацију у Лайпциг и Беч, где је радио код професора Лескина, Јагића,

Решетара, Мурка. По повратку је опет служио у свом родном крају, а затим као професор II мушке гимназије у Београду. Од 1912 до 1914 г. био је народни посланик за Тимочки округ (известилац за закон о средњим школама, 1912 год.), изабран на листи Самосталне радикалне странке.

На почетку рата 1914 год. поднео је оставку на пост сланички мандат и, као резервни официр, учествовао у операцијама Тимочки дивизије II позива и у повлачењу кроз Албанију, а од Крфа био је на раду у Саобраћајном одељењу Врховне команде.

1917 г. стављен је на расположење Министарству просвете на Крфу, где му је поверена брига о припремама за будући школски рад по повратку у домовину, као и стање о књижевним издањима у туђини. У новембру 1918 год. ступио је у службу у обновљено Министарство просвете у Београду као начелник средње наставе.

Када је основана Виша педагошка школа, Главни просветни савет изабрао га је за професора историје јужнословенске књижевности, а у октобру 1927 г. постављен је за ректора те школе.

Рад Јеремије Живановића се развијао у много правца. На пољу школског рада познат је по многобројним расправама и чланцима о школи и настави, расправама о нашим средњим школама и по својим уџбеницима. На одбрани и заштити општих просветних интереса и наставника неуморно је радио у Професорском друштву, као непрекидни члан управе, десетогодишњи уредник „Наставника“, а после рата и као дугогодишњи претседник уједињеног Професорског друштва. Његово је дело зближавање (1911) с професорима Хрватске и Словеначке, извођење Међународног професорског конгреса, првог међународног конгреса у нашој држави, основање „Професорске припомоћне задруге“, покретање питања о сталном просветном програму и увођење наших професора у Међународни професорски савез. Све до свога повлачења са претседничког места (г. 1928) Ј. Живановић је био претставник наших професора у томе Савезу и изасланик на све Међународне професорске конгресе.

Ј. Живановић је суделовао у многим просветним и јавним пословима и ван ужег школског круга. Од 1906 г. члан је књижевног одбора Српске књижевне задруге; од рата био је готово непрекидно редован члан Главног просветног савета; суделовао је у свима одборима за израду школских закона, наставног плана и програма и других школских питања уопште.

Сем тога, Живановић већ више од 20 година издаје књижевни омладински часопис „Венац“. 10 јануара 1931 год. постављен је за бана Моравске бановине. Пензионисан је, по молби, почетком новембра 1932, а за сенатора именован је Краљевим Указом од 18-VI-1933 год.

Указом Краљевских Намесника, Живановић је именован 1935 год. за гувернера Њ. В. Краља Петра II.

JIVANOVITCH YEREMIYA, professeur, ancien Ban, né en 1874 à Vrajigratz, près de Zaiéchar. J. a été professeur et Recteur de l'Ecole Normale Supérieure de Beograd, directeur de l'enseignement secondaire au Ministère de l'Instruction Publique, rédacteur des périodiques »Nastavnik« et »Venac«, etc. Élu député en 1912, il renonça à la dignité de député en 1914, pour pouvoir prendre part à la Grande Guerre. Le 10 janvier 1931 J. fut nommé Ban de la banovine de la Morava, et par Décret Royal du 18 juin 1933, sénateur du Royaume de Yougoslavie. Par Décret de la Régence, il est devenu gouverneur de S. M. Roi Pierre II.

ЗЕЦ Др. ПЕТАР

Др. Петар Зец рођен је 8 септембра 1881 у Курузарима, срез Костајница у Савској бановини. Основну школу свршио у родном месту, а гимназију у Загребу 1899 год. Студирао медицину у Инсбруку, где је и промовисан за доктора целокупног лекарства 1905 год. После практичног рада у Земаљу, родилишту и у Болници милосрдних сестара у Загребу, постављен је за управника болнице у Госпићу 1911 године, на ком га је положају затекао избор за сенатора.

За време рата на српском фронту 1914 год. пребегао је у Србију, а после тога се јавио као добровољац у српској војсци до марта 1919 год., када је демобилисан и послан на своје место у Госпић. Био је на Солунском фронту.

Краљевим Указом од 19-IX-1933 именован је за сенатора. Последњом вољом Блаженопочившег Витешког Краља Александра I Ујединитеља од 5-I-1935 год. одређен је за заменика Кр. Намесника.

Др. Петар Зец, још као студент, ступио је у редове националистичке омладине. Био је члан Српско-хрватске коалиције. По ослобођењу ступио је у Демократску странку а доцније, кад се она подвојила, пришао је Самосталној демократкој странци, чији је био један од најугледнијих чланова, члан главног одбора и потпретседник странке.

ZETZ PETAR, docteur en médecine, homme politique, né en 1881 à Kourousari, arr. de Kostaïnitsa. Z. appartenait au parti démocrate indépendant et a été un de ses membres les plus en vue, membre de son comité central et vice-président du parti. Par Décret Royal du 5 janvier 1934, il est nommé sénateur et, par la dernière volonté du Roi Unificateur, membre substitut de la Régence. Pendant la Grande Guerre Z. a pris part aux combats du front de Salonique comme officier volontaire. Après la guerre il s'est retiré à Gospitch où il a été directeur de l'hôpital depuis 1911.

ИВАНИШЕВИЋ ФРАНО

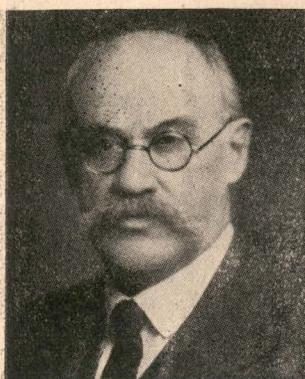
Франо Иванишевић рођен је год. 1863 у селу Јесенице, општине Пољица у Далмацији крај Сплита. Гимназију је довршио у Сплиту, богословију у Задру. Год. 1887 постао је свештеник. Обављао је службу префекта и духовника у бискупском семеништу у Сплиту, а као намесни учитељ подучавао је на гимназији и реалци у Сплиту. Год. 1905 био је постављен за жупника у Солину—Врањицу, а касније је био жупник у свом родном месту Јесенице, док није крајем 1911 год. ступио у пензију. Бавио се је новинарством и био је уредник „Пучкога листа“, „Задругара“, „Пучких новина“ и „Пучке просвјете“, који су листови, као месечници, штампани у Сплиту. Написао је неколико књига и расправа националног садржаја, а особито је уважено у научним круговима његово дело из области фолклора, „Народни живот и обичаји Пољица“, које је изашло год. 1903 у издању Југословенске академије у Загребу.

Иванишевић је био између првих покретача задругарства у Далмацији. Год. 1907 изабран је за народног посланика на бившем Царевинском већу у Бечу. Претседник и одборник је многих националних и хуманитарних институција. Краљевим Указом од 18-VI-1933 год. именован је за сенатора.

Фрањо Иванишевић пада у ред најмаркантнијих фигура које је дао унитаристички покрет у Далмацији. Стојећи чврсто на програму група које су исповедале српско-хрватско јединство, био је прогоњен. У Народном претставништву и Сенату истакао се и сјајним говорничким талентом.

IVANICHEVITCH FRANO, prêtre et publiciste, homme politique, né en 1863 à Yessenitzé, près de Split. Il a été toujours un des pionniers remarquables du nationalisme yougoslave. Son activité a été vaste et féconde. Il a été rédacteur des périodiques »Pučki list«, »Zadrugar«, »Pučke novine« et »Pučka prosvjeta«, auteur de l'étude »Narodni život i običaji Poljica«, éditée par l'Académie Yougoslave des Sciences et des Arts, et d'autres. Il a été un des premiers promoteurs des coopératives agricoles en Dalmatie, député au Parlement de Vienne, etc. Par Décret Royal du 18 juin 1933 il est nommé sénateur.

ИВКОВИЋ Др. МОМЧИЛО

после амнистије, приликом венчања Краља Александра Обреновића.

Своју лекарску каријеру отпочео је 1901. г. као лекар помоћник у Општој државној болници, а у 1902. изабран је за лекара Општине београдске у којој је служби остало све до краја 1919. У 1920. био је лекар Опште државне болнице.

За време Балканског и Светског рата служио је у војсци у разним лекарским положајима, а у 1916. упућен је са Крфом у Русију као помоћник санитета Југословенског добровољачког корпуса и Југословенског одбора — секција Русија. У Русији је остало до половине 1918. године.

Већ пре рата био је у више маха члан управе, а после рата, потпретседник, у 1923. и 1924. претседник Српског лекарског друштва. Од 1924. до 1929. претседник Југословенског лекарског друштва, а од 1929. до 1931. претседник Словенског лекарског друштва. У том својству организовао је веома успели Словенски лекарски конгрес у Сплиту. Од 1930. претседник је Београдске лекарске коморе, а од 1931. претседник Савеза југословенских лекарских комора. Др. М. Ивковић објавио је велики број стручних медицинских радова.

Раније је припадао Радикалној странци и био је више од 20 година члан њеног главног одбора. За народног посланика био је изабран 1920., 1923. и 1925. године. У 1924. и 1925. био је државни потсекретар Министарства аграрне реформе у кабинету Николе Пашића.

9-I-1932 Краљевским Указом постављен је за сенатора.

IVKOVITCH MOMTCILO, docteur en médecine, ancien sous-secrétaire d'Etat, né en 1874 à Beograd. I. appartenait au parti radical et a été, pendant 20 années, membre de son comité central. Elu député en 1920, 1923 et en 1925, il a été de 1924 à 1925 sous-secrétaire d'Etat au Ministère de la Réforme

Agraire dans le cabinet de N. Pachitch. De 1923 à 1924 il a été président de l'Association des Médecins Serbes et de 1924 à 1929, président de l'Association des Médecins Yougoslaves. En 1930 I. devient président de la Chambre des Médecins de Beograd et en 1931 président de l'Union des Chambres des Médecins Yougoslaves. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 I. fut nommé sénateur.

ИЛИЦАНОВИЋ ДИМИТРИЈЕ М.

Димитрије Илиџановић рођен је у Крагујевцу 1860. године. Основну школу и гимназију свршио је у родном месту. Посветивши се правним наукама свршио је Правни факултет 1875. године на Великој школи у Београду. После свршених наука Илиџановић је прешао у судску струку коју је, после пет година праксе, напустио. Од тога времена бави се адвокатуром у Нишу. У времену од 1890. до 1910. биран је десет пута за народног посланика на листи Радикалне странке и, доцније, кад се та странка поцепала, Самостално-радикалне с транке. Уз адвокатуру и политички рад бавио се и публицистиком.

Код првих избора 3-I-1932 год. изабран је за сенатора на листи у Моравској бановини.

ILIDJANOVITCH DIMITRYE, avocat, né en 1860 à Kraguievatz. De 1890 à 1910 I. a été élu député dix fois, d'abord sur la liste du parti radical, ensuite, après la scission de ce parti, sur la liste du parti radical indépendant. Aux élections sénatoriales de 1932, il est élu sénateur dans la banovine de la Morava.

ЈАЛЖАБЕТИЋ ТОМО

Томо Јалжабетић рођен је 21-XII-1852. године, као сељачки син, у Ђурђевцу, Савска бановина. Полазио је школу у родном месту. Након школовања вратио се у кућну задругу и тамо се бавио земљорадњом уз своје родитеље све до 1892. године када му је отац добио дозволу за деобу имања. Имање је било подељено међу Томом Јалжабетићем и његовим братом. Од тога времена води Јалжабетић самостално свој сељачки посед.

Вративши се 1877. г. са своје војничке дужности кући, нашао је владу кругог деспотизма, што га је принудило да почне да у народу ради против те политике.

Када је 1904. г. почeo покрет за оснивање Сељачке странке, Јалжабетић је одмах пристао уз тај покрет. У исто време Јалжабетић је почeo рад на задругарству, те је у неколико година основao у Ћурђевачком срезу 9 кредитних задруга, а сем тога и већи број сточарских задруга. Ове задруге су биле од великог утицаја на пољопривреду у Ћурђевачком срезу.

Као водећа личност онога краја ушао је Јалжабетић 1906 у активни политички живот те се кандидовао за народног посланика у Хрватски сабор. То му није успело ни 1906 и 1908, али је 1910 победио мађарског кандидата и ушао у Сабор као заступник среза Новиград—Подравски. Посланик тога среза остао је све до 1925 године. Развиши се са војством Сељачке странке није се више кандидовао те се повукао из активног политичког живота.

После 6 јануара 1929 године приступио је Јалжабетић новој оријентацији политичкој, те је учествовао у поклонственој депутатији у априлу 1929 године.

3-I-1932 изабран је, у Савској бановини, за сенатора.

YELJABETITCH TOMA, agriculteur, né en 1852 à Dyourdyévatz, banovine de la Save. Y. a été un des premiers partisan du parti paysan croate et son candidat à la députation en 1906 et en 1908. Il ne fut élu député qu'en 1910 dans l'arr. de Novigrad-Podravski où il a été réélu constamment jusqu'en 1925, lorsqu'il se retira de la vie politique active. Aux élections sénatoriales de 1932, Y. est élu sénateur dans la banovine de la Save.

ЈЕЛИЧИЋ БОЖА Ц.

њем привредне структуре наше земље.

На изборима 1931 године изабран је у срезовима кошничком и копаоничком, на листи Петра Р. Живковића. Указом Краљевских Намесника од 8 маја 1935 године, постављен је за сенатора.

YELITCHITCH BOJA, commerçant et industriel, né en 1862 à Brousse. Y. appartenait au parti radical et a été plusieurs fois son député dans la Narodna Skoupchtna du Royaume de Serbie. Après la Grande Guerre Y. a été élu député en 1921, 1923, 1925 et en 1927 sur la liste du parti radical, et en 1931 sur la liste du général Jivkovitch. Comme parlementaire il s'est distingué par sa collaboration à la Commission des Finances. Par Décret de la Régence du 8 mai 1935 Y. fut nommé sénateur.

КОВАЧЕВИЋ ТОМО

Томо Ковачевић рођен је у Петрињи 1883, где су му се родитељи, селени се из Лике у Славонију, задржали неколико година, да би стално пребивалише нашли у Сибињу код Брода.

Његови родитељи имали су седморо деце. Због великог сиромаштва, деца су у раним годинама морала зарађивати насушни хлеб. Кад је изишао из војске, Ковачевић преузима од оца малено имање, које је у складном раду с браћом повећао.

Још као младић, са пок. Ђуром Басаричеком, неуморноје радио на буђењу и организовању сељачке омладине. У Сибињу образује дилетантску секцију, која је давала успеле претставе, на које су чак долазили и Загрепчани са пок. др. Антоном Радићем. Ватрен и борben опозиционар и противник мађаронске политике у Хрватској, за време Цувајеве ере изгнан је из Загреба, те се враћа у Сибињ на имање.

1914 Ковачевић је мобилизован, али већ првога дана, у договору са својим командиром чете, Блажом Рукавицом, преводи целу чету у Србију и тамо се јави у жандармерију, а после тога буде примљен у чету Војводе Вука. У борби против Аустрије, а на српској страни, затиче га уједињење и ослобођење.

Први пут је изабран за народног посланика јубушког среза 1925, на листи Хрватске сељачке странке.

Не слажући се у свему са неким члановима војства, он је заједно са др. Шуперином изишао из матице странке, образова нови клуб, и постао његов претседник.

После тога, Т. Ковачевић је повукао из политичког живота, ограничивши се искључиво на економску, културну

и социјалну делатност у своме крају. Сокодски дом у Сибињу дело је његове активности.

9 јануара 1932 год. Ковачевић постављен је за сенатора Краљевим Указом.

KOVATCHEVITCH TOMA, agriculteur, né en 1883 à Petrigna. De très bonne heure il s'engage dans les premiers rangs du parti paysan croate et fut élu député pour la première fois en 1925 dans l'arr. de Lyoubouchki. Il se retire plus tard de la vie politique, à cause de certaines divergences de vue avec les chefs du parti. Pendant cette période, il se consacre à la prospérité culturelle, sociale et économique de sa contrée. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 K. fut nommé sénateur.

КАРАМЕХМЕДОВИЋ Др. ХАМДИЈА

Др. Хамдија Карамехмедовић рођен је 1883 г. у Требињу. Гимназију је свршио у Сарајеву, а медицинске науке на Универзитету у Бечу, где је и докторирао. После тога се специјализирао у медицинској струци на Универзитетима у Прагу, Минхену, Бечу и Берлину. Завршивши студије ступио је у државну службу. Био је шеф отсека државне болнице у Сарајеву и, доцније, управник те болнице.

1910 год. др. Карамехмедовић је изабран за народног посланика на Босанском сабору и задржао тај положај до 1914 год. када је тај Сабор био распуштен. По ослобођењу изабран је за члана Народног већа у Сарајеву, па је био је члан Привременог народног претставништва. 1921 год. изабран је за народног посланика за Уставотворну скупштину. У трећој и четвртој влади Николе Пашића (24-XII-1921—5-I-1922 и 5-I-1922—16-XII-1922) заузимао је портфељ Министра народног здравља. Када је, 1932 год. др. Милан Срчић саставио владу, др. Карамехмедовић је у њој био Министар без портфеља и био члан кабинета све до доласка владе Николе Јузуновића.

Др. Карамехмедовић постављен је за сенатора 9-I-1932 г. Краљевским Указом.

KARAMEHMÉDOVITCH HAMDIA, docteur en médecine, ancien ministre, né en 1883 à Trébigné. Membre du Parlement de Bosnie, du Parlement Provisoire et de l'Assemblée Constituante, K. a été deux fois ministre de l'Hygiène Publique dans les cabinets de N. Pachitch. Dans le cabinet de M. Srchkitch de 1932, il devint ministre sans portefeuille. K. est nommé sénateur par Décret Royal du 9 janvier 1932.

КОРОШЕЦ Др. АНТОН

Др. Антон Корошец рођен је 12 маја 1872 г. у Бијерјанима код Св. Јурја, у Штајерској. Гимназијско образовање добио је у Птују и Марибору а богословију је свршио 1906 г. у Марибору, после чега је службовао као капелан у Слаткој Гори и Магденбургу. 1899 г. био је префект ћачког семеништа у Марибору. За то време студирао је теологију на Универзитету у Грацу. 1905 г. положио је докторат теологије.

У јавни и политички живот др. Корошец ушао је као врло млад човек. 1898 г. био је уредник „Словенског господара“ који је водио оштру опозицију према Немцима и био ради тога изложен честим и строгим прогонима. Једно време уређивао је у словенском духу лист „Südosterrreichische Presse“ а нешто доцније покренуо је лист „Наш дом“ са истом политичком тенденцијом. За све то време радио је на организовању словеначког сељаштва, на задржкој и политичкој бази.

За народног посланика др. Корошец изабран је први пут 1906 г. на изборима за Царевинско веће у Бечу, и од тога до распада Аустрије није престајао бити посланик. Од 1907 г. почeo је да врши планску организацију словеначког сељаштва из које ће се, нешто доцније, искристалисати Словенска људска странка. У политичким борбама пред којима је стајала та нова странка др. Корошец је пред очима имао увек словенске интересе. Са својом парламентарном групом повео је 1911 г. оштру борбу против отварања италијанског Универзитета у Трсту, као што је био и непомирљив противник режима бана Џуваја у Хрватској. 1917 г. др. Корошец изабран је за претседника Југословенског посланичког клуба, у коме је својству 30 маја те године у бечком Царевинском већу прочитao историјску Мајску декларацију у којој се тражи уједињење свих Јужних Словена.

Неколико месеци пре распада Аустрије, др. Корошец је у Словенији организовао Народни савет и био његов претседник. Када је 5 октобра 1918 г. организовано Народно веће у Загребу, др. Корошец изабран је за његова претседника. У томе својству, заједно са Мелком Чингријом и др. Грегором Жерјавом, а по закључку Народног већа, отпутовао је за Женеву где је ступио у директну везу са владом Краљевине Србије и Југословенским одбором, којом приликом је направљен Женевски протокол које је био циљ да у извесним појединостима допуни Крфску декларацију.

У првој влади по извршеном уједињењу коју је 7-XII-1919. г. образовао Стојан Протић, др. Корошец био је потпретседник и повремено заступао Министра исхране и обнове земље и министра шума и рудника. У другој влади Стојана Протића заузимао је ресор министарства саобраћаја, задржавши тај портфель и у двема наредним владама др. Миленка Веснића. Како је, у то време, предстојао рад на доношењу Устава, а после подношења свога предлога Устава који је предвиђао аутономистичко уређење државе које тадашња већина у Народном претставништву није прихватила, др. Корошец је демисионирао и заузео опозициони став, из кога је изашао тек по доношењу Видовданског Устава када је 1924. г. ушао у кабинет Љубомира Давидовића и у њему заузео портфель министра саобраћаја. По паду тога кабинета, др. Корошец је поново дуже времена остао у опозицији. 17. априла 1927. г. ушао је у кабинет Велимира Вукићевића, заузевши портфель министра унутрашњих послова. Исти тај ресор задржао је и у другој влади Велимира Вукићевића, од 23. фебруара до 30. августа 1928. г.

По паду Вукићевићева кабинета др. Корошец је 30. VII-1928 образовао владу у заједници са радикалима и демократима. У тој влади, уз претседништво др. Корошец заузимао је и портфель министра унутрашњих послова.

6. јануара 1929. г., у ванпарламентарном кабинету Петра Р. Живковића, др. Корошец заузимао је портфель министра саобраћаја. Приликом друге реконструкције тога кабинета заузео је портфель министра шума и рудника. У току предрадњи за нови Устав, не слажући се са основним концепцијама његовим, др. Корошец је демисионирао и остао у опозицији све до образовања владе др. Милана Стојадиновића 24. јуна 1935. г. у којој је заузео портфель министра унутрашњих послова. Нешто доцније Краљевским Указом именован је за сенатора.

KOROCHEZ ANTON, docteur en théologie, homme politique, ministre de l'Intérieur, né en 1872 à Bisseryani près de Sveti Youraï. Il est entré dans la vie publique et politique en 1898 comme rédacteur du journal »Slovenski gospodar», pour devenir député au Parlement de Vienne en 1906 et être réélu constamment jusqu'à l'écroulement de l'Autriche. Son organisation politique »Slovenska ljudska stranka» est basée sur une organisation coopérative agricole forte et très étendue. Le 5 octobre 1918 K. est élu président de la »Narodno veće» à Zagreb et le 7 décembre 1918 il est devenu vice-président du premier gouvernement du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes. En 1928 K. Devient président du conseil et ministre de l'Interior. Dans le gouvernement du général Jivkovitch il a été ministre des Communications et ministre des Forêts et des Mines. Lors de la promulgation de la nouvelle Constitution K. a démissionné à cause des divergences principales et a resté en opposition jusqu'à la formation du gouvernement de M. Stojadinovitch dans lequel il est à la tête du Ministère de l'Interior. Bientôt après il fut nommé sénateur par Décret de la Régence.

КОТУР Др. ЂУРА

Др. Ђура Котур рођен је 1887. године у Јасеновцу на Сави, Новска. Гимназију је свршио у Земуну. Правне и политичке науке студирао на универзитетима у Будимпешти, Загребу, Београду и Бечу. У школској години 1909-10. био претседник Српског академског потпорног друштва на Загребачком универзитету. Године 1910. апсолвирао Правни факултет у Загребу и тамо промовисан за доктора правних и политичких наука.

1. маја 1911. године ступио у службу градске општине земунске. 1913. г. изабран је за градског саветника Земуна. У томе својству га затекао рат 1914. године. Тада је, као политички сумњив, био стављен у притвор од стране аустријских власти, али је био заузимањем националних официра спасен од суђења. На дан доласка српске војске у Земун 28. августа 1914, испред грађана земунских, дочекао и поздравио српску војску, те је том приликом био постављен за првог претседника Општине ослобођеног Земуна. По повлачењу српске војске из Срема емигрирао у Србију, те га је аустријска власт за његов дотадашњи национални рад оптужила и осудила за злочинство велеиздаје. 1915. г. поставила га је Српска влада за претседника општине у Косовској Митровици, коју је дужност вршио све до повлачења српске војске са територије Краљевине Србије, када је са војском прешао Албанију, а затим прешао у Италију. Као емигрант радио у Паризу, па по томе у српском новинарском бироу, и у Секретаријату српског Црвеног крста у Женеви. Из емиграције вратио се у Земун 1918. г. и приимио своју предратну дужност саветника Градске општине. Године 1920. прешао у службу Министарства за аграрну реформу у својству референта прве класе, са кога је положаја пензионисан по молби концем 1921. године. Од тада бави се адвокатуrom у Земуну.

Пре рата био члан Српске самосталне странке и припадник Српско-хрватске коалиције, а после рата по уједињењу члан Демократске и Самостално-демократске странке све до 1926. године, па је као такав кандидован за народног посланика Среза новског и новоградишког 1923. године, а 1925. године кандидован за посланика Среза земунског, али није изабран.

1926. прешао у Народну радикалну странку, те је одмах изабран за секретара, а 1927. године за претседника организације Народне радикалне странке у Земуну. У тој пар-

тијско-политичкој функцији остао до доласка шестојануарског режима.

У јуну 1930 именован за одборника земунске општине. У децембру 1931 год. кандидован је као први заменик на листи сенатора Дунавске бановине, те је по тој листи ступио у Сенат 13 јуна 1932 године на место сенатора Мидутина Петровића. У две сесије Сенат је др. Котура бирао за свога секретара.

KOTOUR DYOUURA, docteur en droit, avocat, né en 1887 à Yassenovatz, arr. de Novska. Après la retraite de l'armée serbe de Zemoun en 1914, K. passe à Beograd, puis se retire en Italie et en France, où il fut engagé au Bureau de Presse du gouvernement serbe. Avant la guerre K. était membre de la coalition serbo-croate; après la guerre il appartenait d'abord au parti démocrate, puis au parti démocrate indépendant et enfin au parti radical. Plusieurs fois il a été candidat à la députation dans les arrondissements de Novska et de Nova Gradichka. Le 13 juin 1932 K. est devenu sénateur comme candidat-substitut du sénateur démissionnaire M. Petrovitch. Deux fois il fut élu secrétaire du Sénat.

КРАМЕР Др. АЛБЕРТ

Дан од покретача напредног часописа Веде са чистим југословенским националистичким програмом.

При kraју Светскога рата др. Крамер који је уз др. Грегора Жерјава постао главни стуб свих напредњачких елемената у Словенији, постаје генерални секретар Народног већа које је по паду Аустрије образовано, са седиштем у Загребу. У првој заједничкој влади коју је 7-XII-1918 образовао Стојан Протић, др. Крамер постаје Министар за конституанту и изједначење закона. У кабинету Демократске заједнице, 1919—1920 год. је на положају Министра

трговине и индустрије, где врло активно ради на поновном успостављању и развоју ратом упропашћене трговине. За народног посланика поново је изабран 1927 године на листи Самосталне демократске странке, у граду Љубљани, која га је поново бирала на изборима од 8 новембра 1931 године, на листи Петра Р. Живковића.

По ослобођењу, др. Крамер покренуо је у Љубљани дневни лист „Јутро“ чији је директор непрестано, уколико није заузет државним функцијама. Под његовом дирекцијом, „Јутро“ се развило у један од највећих и најпопуларнијих листова у нашој земљи.

После 6 јануара, др. Крамер активно учествује при пацификацији политичких прилика у Словенији, помажући на тај начин ванпартијску владу Петра Живковића. У јануару 1931 године постављен је за нашег опуномоћеног министра у Прагу. На томе положају остао је до 2 септембра 1930 године, када је ушао у изборну владу Петра Р. Живковића и заузео портфељ Министра грађевина.

У кабинетима др. Војислава Маринковића, др. Милана Сршкића заузимао је ресор Министарства грађевина, трговине, и био министар без портфеља. Кад је организована Југословенска национална странка, др. Крамер је на земаљском конгресу те странке изабрао за генералног секретара.

На допунским изборима за Сенат, 3-II-1935 год. др. Крамер је изабран за сенатора у Дравској бановини.

KRAMER ALBERT, docteur en droit, homme politique, né en 1882 à Trbovlyé. Encore étudiant K. entre dans la vie politique et occupe un des premiers rangs parmi la jeunesse libérale de la Slovénie. Il a été un des rédacteurs du périodique progressiste »Vede«. Après la Grande Guerre il devient secrétaire général de la »Narodno veče« et entre dans le premier cabinet de S. Protitch en qualité de ministre de la Constituante et de l'Unification des Lois. De 1919 à 1920, il a été ministre du Commerce et de l'Industrie. En 1927, K. fut élu député sur le programme du parti démocrate indépendant, et en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, toujours dans la ville de Lyoublyana. En 1931 il fut nommé ministre plénipotentiaire à Prague, puis ministre des Travaux Publics dans le cabinet du général Jivkovitch. Dans les gouvernements de V. Marinkovitch et de M. Srchkitch il a été successivement ministre des Travaux Publics, du Commerce et de l'Industrie et ministre sans portefeuille. Au congrès du parti national yougoslave K. fut élu secrétaire général. En 1935 il est élu sénateur dans la banovine de la Drava. K. est fondateur et directeur du journal »Jutro«, dont il a fait un de nos meilleurs journaux politiques.

КРСТИЋ СЕРАФИМ

Прота Серафим Ст. Крстић рођен је 1883. г. у Подгорцу, код Струге, у чувеној националној кући попа Стојана Крстића који је, још 1890. год. пао као прва жртва бугарске пропаганде. Основну школу свршио је у Подгорцу, средњошколско образовање је добио у Призрену, Солуну и Београду. Свршио је гимназију и богословију, а вишу школу свршио је, за време рата, у Француској.

Од ране младости Серафим Крстић се ставио на брачни националне ствари на Југу. Потстрекнут трагичним убиством свога оца и других братственика, прота Серафим који је тада био ћак VIII разреда гимназије одлази из Београда и прима свештенички чин, у циљу да продужи национални рад својих предака. Убрзо се прочуо на свим странама и стекао поверење не само својих једноверника, него и муслимана и Арнаута с којима је, специјално, одржавао најбоље односе, све у циљу да заштити домаћи елеменат од поробљења које је претило са више страна. У таком раду, који је био скопчан са максимумом напора у борби за самоодржање, дошло је до рата 1912. године, када је у Стругу ушла српска војска.

По ослобођењу, прота С. Крстић био је десет месеци претседник општине у Струзи. 1913. год. постављен је за окружногprotoјереја. 1921. год. постављен је за претседника Духовног суда у Охриду, 1924. год. био је инспектор Министарства вера, 1926. год. је пензионисан.

У току Светског рата, С. Крстић повукао се са војском на Крф и Солунски фронт. По томе је отишао у Француску, да попуни школовање радом на универзитету. За све време, почевши од ћачког доба, врло много бавио се новинарством и публицистиком, пишући у „Београдским новинама“, Србину“. Био је и дописник „Политике“ из Турске.

Политички рад проте Серафима Ст. Крстића takoђе је врло обиман. Припадао је Демократској и, доцније, Самосталној демократској странци. 1919. год. био је посланик у Уставотворној скупштини. За сенатора изабран је 3-II-1935. год., на листи у Вардарској бановини.

KRSTITCH SERAFIM, archiprêtre, né en 1883 à Podgoratz, près de Strouga. Son père, le prêtre Stoian a été tué en 1890 par les représentants de la propagande bulgare. Stimulé par ce fait et par d'autres K. se consacra de bonne heure à la propagande nationale dans la Serbie du Sud, où son nom

devient bientôt un des plus populaires non seulement parmi les Serbes mais aussi parmi les Albanais, avec lesquels K. entretient des relations très amicales. K. appartenait au parti démocrate, puis au parti démocrate indépendant. Il a été membre du Parlement Provisoire et de l'Assemblée Constituante. Aux élections sénatoriales de 3 février 1935 il est élu sénateur dans la banovine du Vardar.

КРУЉ Др. УРОШ

Др. Урош Круљ рођен је 11. августа 1875. године у Мостару. Гимназијско образовање добио је у Новом Саду, а медицинске науке свршио је у Бечу, где је добио докторат медицине. По томе је био градски физикус у Мостару, инспектор Министарства народног здравља и управник Државне болнице у Сарајеву.

У свом стручном раду, др. Круљ је имао знатних успеха. Он је био први Министар народног здравља у ослобођеној земљи и дао прве основе тој великој хигијенској и социјалној институцији која ће, кроз петнаест година свога функционисања, извршити велики утицај на здравствене прилике нашег народа, у ратом измореној и запуштеној земљи. У часу када су функције тога министарства, према новом устројству Врховне државне управе, прешле на Министарство социјалне политике, др. Круљ је поново био на челу тога ресора.

Још за време студија у Бечу, др. Круљ се истакао у редовима тадашње наше академске омладине. По завршеним студијама у Бечу, вратио се у земљу и био активни секретар Српске народне организације на чијем је програму био биран за народног посланика на Босанском сабору. Сем тога, био је и потпретседник Епархијалног савета захумско-херцеговачког, и члан многобројних других националних организација и институција.

Др. Круљ био је оснивач и власник недељног листа „Народ“ који је, потпомогнут од пријатеља и сарадника, био покренут у Мостару, у циљу што ефикасније националистичке пропаганде. Доцније „Народ“ је пренесен у Сарајево и постао центар српске опозиције босанским властима.

По ослобођењу, др. Круљ постао је члан Народног већа, које је преузело власт у Босни и Херцеговини и члан покрајинске владе. У првом заједничком кабинету Миленка

Веснића, образованом после прогласа Уједињења, др. Круљ је заузео портфелј Министра народног здравља. Био је члан Привременог народног претставништва, а припадао је Демократској заједници из које је доцније формирана Демократска странка. По томе се повукао из активног политичког живота, да б 6. јануара уђе у ванпарламентарну владу Петра Р. Јивковића, у којој је заузимао портфелј министра народног здравља и, доцније, извршио његову ликвидацију.

После тога, др. Круљ је постављен за бана Зетске бановине, са кога је положаја врло много урадио за ову најпасивнију бановину. Између осталих великих радова који су под његовом управом извршени у тој бановини, треба поменути модерни пут Цетиње—Будва, којим је цела стара Црна Гора, најкраћим путем, везана за море. Са положаја банске именован је Краљевским Указом за сенатора. У два своја редовна сазива Сенат га је бирао за свога потпредседника, на коме се положају налази и сада.

Др. Круљ се бавио и публицистиком и стручним, научним радом. Написао је велики број чланака и расправа. Засебно је штампао „Важност хигијене за народ и државу“ и „Политика и раса“ (1924). И сада активно ради у неким часописима.

KROULYE OUROCHE, docteur en médecine, ancien Ban et ancien ministre, né en 1875 à Mostar. Après avoir terminé ses études à Vienne il entre dans la vie publique et politique de son pays, d'abord comme fondateur et propriétaire du journal »Narod«, puis comme député au Parlement de Bosnie. Après la guerre, K. devient membre du parti démocrate, député au Parlement Provisoire et ministre de l'Hygiène publique dans le premier gouvernement de S. Protitch. Le 6 janvier 1929 K. rentre dans la vie politique en qualité de ministre de l'Hygiène Publique dans le cabinet du général Jivkovitch. Après la liquidation de ce ministère K. fut nommé Ban de la banovine de la Zéta, puis, par Décret Royal, sénateur. Il est vice-président du Sénat. Ses ouvrages »Važnost higijene za narod i državu« et »Politika i rasa« ainsi que ses nombreux écrits politiques et scientifiques le placent au premier rangs des publicistes de grande valeur.

КУКУЉЕВИЋ - САКЦИНСКИ ФРАН

Фран Кукуљевић-Сакчински рођен је у Турн-Северину, 25. септембра 1870, као син поморског капетана. Основну школу полазио је у граду Бакру, а гимназију на Ријеци, где је године 1890 матурирао. Правне науке свршио је на правном факултету у Загребу. После свршених правних наука посветио се државној управној служби. Служио у појединим срезовима тадање Краљевине Хрватске и Славоније, па по томе у својству перовође код кр. Хрватско-славонско-далматинске Земаљске владе у Загребу. Две го-

дине стајао на челу бивше вировитичке жупаније, као велики жупан, са седиштем у Осијеку.

Оставивши државну службу повукао се, као пензионер, на своје добро (имање Кастел, општина Красић, срез Јастребарски) где се потпуно посветио пољопривреди.

Године 1929 именован је за банског већника, за срез Јастребарски, а године 1932 изабран је за сенатора на листи у Савској бановини.

KOUKOULYEVITCH SAKTZINSKI FRAN, ancien préfet, propriétaire, né en 1870 à Turn-Severin. En 1929 K. fut nommé conseiller général pour l'arr. de Yastrebarsko et aux élections sénatoriales de 1932 il fut élu sénateur de la banovine de la Save.

КУЈУНЦИЋ АНДРА

Андра К. Кујунцић рођен је 23-XI-1875 год. у Ораховицу, срез подримски. Свршио је богословско - учитељску школу у Призрену, а по томе се посветио националном и просветном раду у Јужној Србији, како је то била традиција његове старе и угледне породице. Као учитељ служио је на најтежим положајима у Приштини, Скопљу, Битољу, Солуну и другим местима. 1893 год. отворио је прву српску школу у Гостивару. Исте године основао је прву добровољачку чету у Јужној Србији, у друштву са ондашњим учитељима Теофилом Каракићем из Пожарана, Симом Бабарогићем у Галати и Павлом Поповићем из Зубовца, а коју је, по потреби, и сам предводио.

Да је национални рад његове породице традиционалан види се и из факта, што су његови претци одржавали везе још са Карађорђем, шаљући му четнике и оружје ковано у Баковици у Скадру. Његов деда Јања Кујунцић слој је свога брата са добровољцима из Ораховца у помоћ Стеви Книћанину а његов брат Лазар славно је погинуо са својом четом на Великој Хочи 1905 год. — За време окупације 1916—1918 год. Кујунцић је био интерниран у Нежидеру и Ашаху.

За народног посланика Кујунцић је изабран 1921 год. за Уставотворну скупштину на програму Народне радикалне странке. По други пут изабран је на изборима 1923 год., по трећи пут 1925 и оба пута је био п.претседник радикалног посланичког клуба. Четврти пут изабран је био

на изборима 1931 год. за изборни срез подримско-источки, на листи Петра Р. Живковића.

За сенатора изабран је 3 фебруара 1935 год., на листи у Зетској бановини.

KOUYOUNDJITCH ANDRA, instituteur, né en 1875 à Orahovatz, arr. de Podrim. Il appartient à une famille connue et pleine de mérite de la Serbie du Sud. Son activité nationale personnelle est aussi très appréciée. Il est élu député en 1921 et en 1925 comme candidat du parti radical, et en 1931 sur la liste du général Jivkovitch. Deux fois K. a été vice-président du club des députés radicales. En 1935 il est élu sénateur dans la banovine du Vardar.

ЉУБИБРАТИЋ Др. САВО

Др. Саво Љубибратић рођен је 1877 год. у Дубровнику. Гимназију је свршио у Сарајеву, универзитетско образовање и докторат добио је у Бечу. 1905 год. ступио је у државну службу, као професор богословије, али је из политичких разлога из ње уклоњен. 1906 године изабран је за референта Управног и просветног савета Дабробосанске епархије у Сарајеву.

1907 год. др. Љубибратић изабран је за народног претставника у Српској народној организацији, а 1910 год. за народног посланика у Босанском сабору, чији је члан био до његова укидања. 1914 год. др. Љубибратић је одведен у таоце. Прожививши у тим несхватљиво тешким приликама пет месеци, оптужен је ради велеиздаје и био три године у затвору, у т.зв. Бањалучком процесу. Припадао је групи „Народа“ у коме је листу, као и у „Српској ријечи“ радио активно.

По ослобођењу, др. Љубибратић био је секретар Народног већа у Сарајеву. Као један од двадесетосморице чланова Народног већа учествовао је 1. децембра 1918. г. у акту проглашавања Уједињења. Био је посланик у Привременом народном претставништву, а доцније се није кандидовао. 1932 године, Краљевским Указом, именован је за сенатора.

Др. Љубибратић је један од најактивнијих радника Српско-православне цркве. 1919 год., био је делегат Министарског савета и Св. Архијерејског сабора при Васељенској патријаршији у Цариграду, и радио на признању срп-

ске патријаршије и уједињењу Српско-православне цркве. Сарађивао је на доношењу Устава те цркве и члан је њених највећих институција.

На пољу приватне иницијативе, др. Љубибратић се много истакао. Основач је земљорадничких задруга у Б. и Х., активан радник и члан Средишњег одбора Народне одбране, претседник Братства св. Саве, Слобре, и многих других друштава. Специјалан интерес посвећивао је „Прозор“, културном друштву, чији је сада претседник.

Сем публицистике, др. Љубибратић бави се и научним радом. Написао је и засебно штампао неколико стручних расправа.

LYOUBIBRATITCH SAVO, docteur en théologie, né en 1877 à Doubrovnik. L. a été secrétaire général du Conseil de l'Archevêché orthodoxe de Sarayévo. En 1910 il est élu député au Parlement de Bosnie et a été membre du Parlement provincial du Royaume S. C. S. Pendant la Grande Guerre L. était un des accusés dans le procès politique de Bagnalouka. Par Décret Royal du 9 janvier 1932, il fut nommé sénateur. Dans la vie publique, L. prenait une part active aux associations religieuses et humanitaires. Il a été président de »Sloga«, de »Bratstvo sv. Save« et de »Prosvjeta«.

МАЖУРАНИЋ Др. ЖЕЛИМИР

Др. Желимир Мажуранић рођен је 1885 год. у Загребу, у угледној породици Мажуранића, као унук славног пејсника Ивана и син чувеног хрватског научника др. Владимира Мажуранића. Основну и средњошколску на образбу добио је у Загребу, а права је студирао на Универзитету у Паризу. По завршеном школовању одао се адвокатури. Стално живи у Загребу.

Ранијим политичким странкама др. Мажуранић није припадао. 14. јануара 1929. г. ушао је у ванпарламентарну владу Петра Р. Живковића и заузео ресор Министарства трговине. На томе положају провео је непуну годину, па је стављен на расположење. Краљевским Указом од 9. јан. 1932. год. постављен је за сенатора.

Др. Мажуранић је, у току 1933, заједно са неколико пријатеља, иступио из клуба већине и образовао Народни клуб, чији је члан.

MAJOURANITCH JELIMIR, docteur en droit, ancien ministre, avocat, né en 1885 à Zagreb. Il n'appartenait à aucun parti politique. Le 14 janvier 1929 il devient ministre du Commerce et de l'Industrie dans le cabinet du général Jivkovitch. En 1932 M. fut nommé sénateur par Décret Royal. En 1933 il abandonne le club des sénateurs de la majorité et devient membre du »Narodni klub«.

МАЈСТРОВИЋ Др. ИВО

Др. Иво Мајстровић рођен је у Драгљанима, општина Вргорац, срез Макарска у Приморској бановини, 14 септембра 1868. г. од сељачких родитеља. Похађао гимназију у Сплиту и положио тамо испит зрелости. Посветив се правним наукама похађао је прве две године Универзитет у Загребу, затим у штајерском Грацу, где је добио докторат 1896. год.

Прву годину адвокатске праксе провео је у Пазину, у Истри, у канцеларији г. др. Динка Тринајстића, остале у Сплиту, где је године 1903

отворио адвокатску канцеларију, којом се и сада бави.

Год. 1902 изабран је за посланика на Земаљском сабору у Задру. Учествовао је у раду на доношењу Ријечке резолуције, те се придружио протестној депутатији хрватских заступника у Бечу, поводом покрета у Хрватској бановини год. 1903.

Чим је букнуо Светски рат, др. Мајстровић је од политичке власти одређен као војни талац. Пратио је војне транспорте док му није успело да се склони у Беч, где је остао до краја рата.

По Уједињењу приступио је Југословенској демократској страници па је до 6. јануара 1929 био на челу њезине обласне организације у Сплиту и члан њених главног одбора.

Живо је учествовао у соколском раду у Далмацији већ пре рата, а бавио се и публицистиком, у разним сплитским и загребачким листовима и ревијама.

За сенатора др. Мајстровић изабран је 3-I-1932. г., у Приморској бановини.

MAÏSTOROVITCH IVO, docteur en droit, avocat, né en 1868 à Draglyani, arr. de Makarska. En 1902 il a été élu membre du Parlement de Dalmatie et a collaboré à la rédaction de la »Riječka rezolucija«. Après la guerre, M. entre dans les

rangs du parti démocrate et devient membre de son comité central. Il a été collaborateur de plusieurs journaux et revues de Zagreb et de Split et membre très actif de l'organisation de »Sokol«. M. est élu sénateur en 1932 dans la banovine du Littoral.

МАРУШИЋ Др. ДРАГО

Др. Драго Марушић рођен је 1884 године у Опатјем селу код Горице, где је свршио гимназију, а затим је у Прагу свршио универзитет и промовисан за доктора права. Вративши се у своју ужу отаџбину радио је као адвокатски конципијент у Горици, где је стајао у првим редовима младих народних просветних и политичких радника, који су у народу отворено пропагирали југословенску идеју. За време рата био је заробљен у Русији. Тамо је ступио као добровољац у српску војску, па је позват у Ниш од тадашње српске владе, где је заједно са др. Шорлијем много радио за упознавање специјалних словенских прилика. После Албаније, др. Марушић је најпре додељен српском посланству у Риму, а затим је послат у Америку да помогне организовање националне пропаганде међу нашим емигрантима. На конференцији за мир био је експерт наше делегације, а по закључењу мира остао је у Паризу као члан наше Репарационе комисије. Пре 10 година г. др. Марушић вратио се у отаџбину и настанио се у Љубљани као адвокат. Ту је радио веома агилно у разним културним и привредним организацијама. Бавио се публицистиком и написао већи број чланака по листовима и часописима. У јесен 1930 године био је именован за члана Врховног законодавног савета а затим 4. децембра 1930 године за бана Дравске бановине, са кога је положаја заузeo 21. децембра 1934 године портфель Министра социјалне политike у влади В. Јевтића.

Др. Марушић припадао је раније Самосталној сељачкој (кметијској) страници. З фебруара 1935 године, на допунским изборима за сенат, изабран је за сенатора као носилац листе у Дравској бановини.

5 маја 1935 др. Марушић је изабран за народног посланика, први пут, у срезовима Љубљанском и логатечком. Приликом прве реконструкције владе Богољуба Јевтића 19. јуна 1935 год. Марушић је заузeo портфель Министра просвете.

MAROUCHITCH DRAGO, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1884 à Opatié près de Goritzia. Au cours de la Grande Guerre M. a été fait prisonnier en Russie; volontaire dans l'armée serbe, attaché à la Légation de Serbie à Rome et enfin organisateur de la propagande nationale parmi les émigrés yougoslaves aux Etats-Unis. A la Conférence de la Paix M. est un des experts de la délégation yougoslave. Il a été ensuite membre yougoslave de la Commission des Réparations à Paris. En 1930 M. fut nommé membre du Haut Conseil Législatif et le 4 décembre de la même année, Ban de la banovine de la Drava; le 21 décembre 1934 M. quitta ce poste pour devenir ministre de la Prévoyance Sociale et de l'Hygiène Publique dans le cabinet de B. Yevtitch. Le 3 février 1935 il est élu sénateur et aux élections du 5 mai député dans les arrondissements de Lyoublyana et de Logatetz. M. appartenait au parti des kmetiytsi (parti paysan slovène).

МАРЈАНОВИЋ МИЛАН

Милан Марјановић рођен је 1 марта 1872 год. у Триброду, срез рамски, округа пожаревачког. Основну школу и гимназију свршио је у родном крају. По томе се посветио правним наукама и свршио 1896 год. правни факултет Универзитета у Београду. После свршеног студија ступио је у судску струку у којој је служио преко 5 година, па је прешао у адвокате те је постављен за адвоката при пожаревачком Првостепеном суду, 1 августа 1902 год.

Биран је за народног посланика Краљевине Србије и, као такав, био у Народној скупштини од 1907 год., непрекидно до 21. децембра 1918 год., када је из средине народних посланика изабран за народног посланика у Привременом народном претставништву где је у томе својству остао до избора за Уставотворну скупштину, 1920 год. Припадао је странци Самосталних радикала.

У пожаревачкој области био је обласни посланик, а у свом месту дужи низ година општински одборник. Члан је управе Адвокатске коморе у Београду. Узимао је учешће у свим јавним и културним радовима у држави и своме крају.

Бавио се и новинарством и публицистиком и написао велики број чланака у дневној и стручној штампи.

На првим изборима за Сенат 3-I-1932 изабран је за сенатора на листи у Дунавској бановини. У Сенату се истакао високим правним знањем и говорима.

MARYANOVITCH MILAN, avocat, né en 1872 à Tribrod, arr. de Rama. Il appartenait au parti radical indépendant et a été député de 1907 à 1920. Aux élections sénatoriales de 1932 il est élu sénateur dans la banovine du Danube.

МАХМУДБЕГОВИЋ СЕФЕДИН БЕГ

Сефедин бег Махмудбеговић, изданак једне од најстаријих наших породица из Метохије, рођен је у Пећи 1885 године. Лицеј је свршио у Цариграду. По повратку у Пећ, ма да врло млад, постављен је за претседника пећке општине. По ослобођењу Пећи, после балканског рата, постављен је био за сенатора бивше Црне Горе. Тада је положај заузимао од 1912 до 1915 год.

За време окупације био је интерниран од 1915 до 1918 г. у Мађарској и шаканиран ради свога националистичког става. Интернације се ослободио тек по слому Аустро-угарске.

По ослобођењу, Сефедин Махмудбеговић развио је у Метохији и на Југу врло живу делатност. Чим је дошао у Пећ изабран је за претседника општине. У исто време, као црногорски сенатор, био је и посланик у Привременом народном претставништву.

На изборима 1921 г. Махмудбеговић изабран је на програму Југословенске демократске странке, за посланика у Уставотворној скупштини. Посланички мандат задржао је на свим даљим изборима, 1923, 1925 и 1927 године. Својим неспорним ауторитетом много је доприносио брзом и трајном срећивању прилика у Метохији.

9 јануара 1932 год., Краљевским Указом, Сефедени бег Махмудбеговић постављен је за сенатора.

МАХМОУДБЕГОВИЧ СЕФЕДИН БЕГ, propriétaire, né en 1885 à Petche. Après les Guerres Balkaniques il devient membre du Sénat de Monténégro. De 1915 à 1918 il a été interné en Hongrie. De retour à Petche il devient maire de sa ville natale et membre du Parlement Provisoire du Royaume S. C. S. M. appartenait au parti démocrate et a été élu député en 1921, 1923, 1925 et en 1927. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 il est nommé sénateur.

МИЋИЋ Др. МИЋА

Др. Мића Мићић рођен је 21 новембра 1883 године у Дубровнику где је свршио основну школу и гимназију а правне науке је свршио у Грацу. После повратка у Дубровник посветио се адвокатури.

У јавном раду увек је заступао југословенску оријентацију и зато је од бивших аустријских власти судски и политички прогоњен.

У јулу 1914 године отишао у иностранство и придржио се југословенској емиграцији. 1915 године као делегат Југословенског одбора

у Лондону отишао је у Јужну и Северну Америку, где је радио на југословенској ствари и на финансијској организацији за обезбеђење опстанка Југословенског одбора. Концем 1916 године повратио се у Европу те је постављен за заменика претседника Југословенског одбора у Лондону у којем својству је деловао све до престанка одбора.

Половином 1919 године повратио се у Дубровник и бавио се адвокатуром.

Активно није учествовао ни у једној политичкој странци, али је увек заступао југословенску идеологију.

После 6 јануара 1929 године постављен је за градоначелника Дубровника, а после формирања бановина, за банског већника.

Др. Мића Мићић има великих заслуга за модерни развој стародревног града Дубровника. 9 јануара 1932 год. именован је за сенатора Краљевским Указом.

MITCHITCH MITCHA, docteur en droit, avocat, né en 1883 à Dubrovnik. En qualité de membre du »Jugoslovenski odbor« à Londres il a été en 1915 aux Etats-Unis pour y organiser la base financière pour le travail et la propagande du »Jugoslovenski odbor«. Il a été, un certain temps, substitut du président du »Jugoslovenski odbor«. De retour en Yougoslavie, il n'entre pas dans la vie politique active. Après le 6 janvier 1929, M. devient maire de Dubrovnik et conseiller général de la banovine de la Zeta. Il fut nommé sénateur par le Décret Royal du 9 janvier 1932.

МИХАЛЦИЋ СТЕВАН

Стеван Михаљић рођен је 7-X-1861 у Чибу на Чепельском острву поред Будимпеште. Гимназију и богословију свршио је у Ср. Карловцима. Од 1885 је свештеник а од 1886 парох и прота у Бранини.

Михаљић је радио много на културном и економском подизању и чувању националне свести код српског народа у Барањи. Био је члан народног и црквеног сабора у Карловцима од 1890 до 1918 као и члан Великог народног савета за Војводину и члан Претседништва Војвођанске скупштине. За време Светског рата био је, као истакнути национални радник, интерниран 2 године од аустро-угарских власти и притворен. На конференцији мира у Паризу био је експерт за Барању у нашој делегацији. Од 1920 до 1923 године био је народни посланик, на листи Народне радикалне странке.

За сенатора прота Ст. Михаљић изабран је у Дунавској бановини, на првим сенатским изборима, 3-I-1932 год.

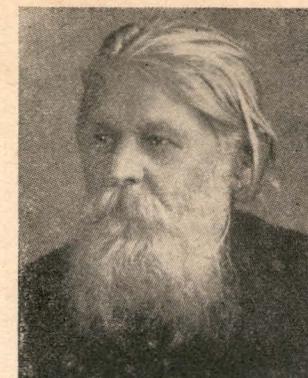
MIHALDJITSCH STEVAN, archiprêtre, né en 1861 à Tchibe, près de Budapest. Il appartenait au parti radical et a été son député de 1920 à 1923. Il pris une part très active dans la vie publique des Serbes de Voïvodina et a été membre expert pour la question de Baragna auprès de notre délégation à la Conférence de la Paix à Paris. Aux élections de 1932, il est élu sénateur dans la banovine du Danube.

МУФТИЋ САЛЕМ

Салем Муфтић рођен је 1878 год. у Високом код Сарајева. По свршеном средњошколском образовању у Сарајеву, студирао је теологију у Цариграду. Важи као један од најбољих познавалаца турског и арапског језика, те њихове исламске религије и Шеријата. Муфтија је у Сарајеву.

Муфтић је 1932 год. изабран за претседника Улема-меџиса у Сарајеву, а сем тога је и претседник сарајевског вакуфа. За сенатора је именован Краљевским указом од 9 јануара 1932 год.

MOUFTITCH SALEM, mufti de Sarajevo, né en 1878 à Vissoko. Un de nos meilleurs connasseurs des langues turque et arabe et des lois de la religion musulmane, M. est nommé sénateur par Décret Royal du 9 janvier 1932.

НЕМЕЦ Др. ЈОСИП

Др. Јосиф Немец рођен је 10. децембра 1872. у Преграда, Савска бановина, као син пореског чиновника. Основну школу и гимназију свршио је у Вараждину, а правне науке на Универзитету у Загребу, где је и докторирао.

После свршенога наука ступио је у судску службу и служио у Вараждину и Црквици као судски приправник и судски пристав. По томе је оставио судско звање и прешао у адвокатуру, коју и сада врши у Петрињи.

Од младих година др. Немец активно сарађује у политици, на линији народног јединства. За време уједињења био је члан Хрватске пучке напредне странке и, преко ње, Српско-хрватске коалиције. Бавио се новинарством и публицистиком.

Кад је, 1908. г. отпочео познати Велеиздајнички процес у Загребу, суделовао је др. Немец у њему као добровољни бранилац оптужених Срба. У свом одбранбеном говору код Окружног суда у Загребу отворено је испољио своју веру у јединство народа и у идентичност Хрвата и Срба. Овом значајном и тада врло смелом јавном изјавом ушао је др. Немец у први ред поборника народног јединства. Много је радио око народних институција, нарочито Соколства. Већ године 1905. суделовао је код оснивања Хрватског сокола у Петрињи а кад је, после уједињења, основан Југословенски соко у Петрињи, био му је старешина све до фузије са Хрватским соколом.

Др. Немец је 1919. године ступио у Југословенску демократску странку, а кад се она поцепала пришао је Самосталној демократској странци. На конгресу те странке 1927. године, изабран је за првог потпретседника. 16-VI-1934. године, као заменик Ивана Гмајнера, постао је сенатор.

NEMETZ YOSSIP, docteur en droit, avocat, né en 1872 à Pregrada, banovine de la Save. Il appartenait au parti démocrate indépendant et a été son vice-président. N. est devenu sénateur le 18 juin 1934. De très bonne heure, N. devient un des promoteurs inébranlables du nationalisme yougoslave. Il travaillait beaucoup dans les organisations de «Sokol» et collaborait aux journaux et périodiques nationalistes.

ОБРАДОВИЋ ПАЈА

Паја Обрадовић рођен је 1874. год. у Бровну, срез грачаки. По завршном основном и средњошколском образовању уписао се у Богословију и, завршивши је, постао свештеник. Стално живи у Небљусима, бановина савска.

Обрадовић је, одмах по стварању Српско-хрватске коалиције био њезин врло виђен члан. За време рата био је прогоњен. После рата определио се за Самосталну демократску странку, и на њезином програму кандидовао за народног посланика. Бавио се публицистиком и бедетристиком. Још пре рата објавио је политичку сатиру „Резервисани котар“, која је у своје време била јако запажена. Сарађивао је у већем броју листова и часописа.

За сенатора Обрадовић је постављен 9-I-1932. године Краљевским Указом.

OBRADOVITCH PAJA, prêtre, né en 1874 à Brouvno, arr. de Gratchatz. O. appartenait autrefois à la coalition serbo-croate et après la guerre au parti démocrate indépendant, dont il était candidat à la députation. Il est nommé sénateur par Décret Royal du 9 janvier 1932. O. a écrit une satire politique sous le titre »Rezervisani kotar«, qui a été très populaire; il collaborait aux plusieurs journaux et périodiques.

ПАВЕЛИЋ Др. АНТЕ

Др. Анте Павелић рођен је 19 маја 1869. године у Госпићу. Средњошколско образовање добио је у Госпићу, а медицинске науке свршио је на Универзитету у Грацу и Бечу. Докторат медицине добио је 1896. године у Бечу, где је после тога специјализовао зубно лекарство. После свршених студија посветио се лекарској пракси у Загребу.

У политички живот др. Павелић је ступио још као студент. Припадао је Старчевићевој странци права, и на њезином програму био изабран за народног посланика у Хрватском сабору први пут 1906. г. После смрти Миле Старчевића, др. Павелић је изабран за претседника странке права и, у исто време, био народни посланик у Хрватском сабору све до његове ликвидације.

Пред крај рата, др. Павелић је активно и много радио на организацији Народног већа у Загребу, чији је био потпретседник. Претседавао је знаменитом састанку претседника Народних већа (покрајинских), када је конституисан

привремени одбор Народног већа и изабрана делегација за споразум са Српско-хрватском коалицијом око њезиног уласка у Народно веће, до чега је и дошло.

Кад је, 29 октобра 1918. г. Хрватски сабор на својој историјској седници прогласио отцепљење од Аустро-Угарске, прешла је сва власт на Народно веће, чији је потпретседник био др. Павелић. Мало после тога, др. Павелић био је члан групе двадесетсморице чланова Народног већа која је дошла у Београд да проведе Уједињење Државе Срба, Хрвата и Словенаца. На челу те групе, др. Павелић је тадањем Регенту Александру предао Адресу Народног већа после кога је, Краљевском прокламацијом, извршен акт Уједињења.

У Привременом народном претставништву, др. Павелић је учествовао врло живо. Био је претседник Народног клуба. На изборима за конституанту није се кандидовао, већ се повукао из политике. Доцније је пришао Југословенској демократској странци и био члан њезиног главног одбора. 9. јануара 1932. год. др. Павелић је Краљевским Указом постављен за сенатора, а у две прве своје узастопне сесије, Сенат је др. Павелића бирао за свога претседника.

PAVELITCH ANTÈ, docteur en médecine, homme politique, né en 1869 à Gospitch. Il entra de bonne heure dans la vie politique, comme partisan du parti des »startchevitchantzis», fut élu député en 1906 et réélu constamment jusqu'à la dissolution du »Hrvatski sabor». P. a été vice-président de la »Narodno veće» et en cette qualité il a remis entre les mains du Prince-Régent de Serbie l'adresse de la »Narodno veće», l'acte qui fut suivi par la Proclamation de l'Union des Serbes, Croates et Slovènes. Dans le Parlement Provisoire P. était président du »Narodni klub» pour devenir plus tard membre du parti démocrate et de son comité central. Nommé sénateur en 1932, il a été président du Sénat pendant ses deux premières sessions.

ПЕТКОВИЋ ПЕТАР

Петар Петковић рођен је 1877. год. у Ваљеву, где је свршио основну школу. После тога одао се привреди и индустрији, а стално живи у Ваљеву где има модерне фабричке инсталације за све врсте мељаве. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. год.

Припадао је Народној радикалној странци и био њезин истакнут члан у своме крају. Као познати привредник у своме крају ради на привредном снажењу града и села. 1931. године именован је за банског већника Дринске бановине. За сенатора изабран је, као заменик Шерифа Арнаутовића, 3. I. 1932. год., а сенаторски положај примио је 26. јануара 1935. год.

PETKOVITCH PETAR, industriel, né en 1877 à Valyévo. P. appartenait au parti radical et a été un de ses membres très en vue. En 1931 il fut nommé conseiller général de la banovine de la Drina et, en 1935, il devient sénateur comme candidat-substitut du sénateur décédé Ch. Arnaoutovitch.

ПЕТРОВИЋ ДОБРОСЛАВ

Доброслав Петровић рођен је 12. априла 1858. год. у Ђољевцу. Свршио четири разреда основне школе у Ђољевцу, два разреда гимназије у Зајечару, трећи и четврти разред гимназије и два разреда богословије у Београду. Прекинуо је даље школовање услед рата са Турском 1875. и 1876. године. После рата одао се трговини и политици па је све до данас остао и живео у своме месту рођења Ђољевцу као трговац.

За време Тимочке буне 1883. год. учествовао у буни и после од стране преког суда оглашен је, са оцем поп Милијом и зетом поп Маринком, за вођу буне и као такви сва тројица су били осуђени на смрт; отац поп Милија и зет поп Маринко стрељани су, а он помилован на 20 год. робије. У београдском горњем граду у казамату издржавао је досуђену казну.

Припадао је Народној радикалној странци па је од 1903 до 1913. године на њезином програму биран неколико пута за народног посланика. Сенатор Краљевине Југославије постао је 18. јуна 1933. год.

PETROVITCH DOBROSAV, commerçant, né en 1858 à Bolyévatz. P. appartenait au parti radical. Pour avoir pris part au soulèvement de Timok, il fut condamné à mort, ainsi que son père, le prêtre Milia. Milia fut exécuté, tandis qu'à Dobroslav on mua la peine de mort en 20 années de travaux forcés. P. a été plusieurs fois député. Il est nommé sénateur par Décret Royal du 18 juin 1933.

ПЛОЈ Др. МИРОСЛАВ

Др. Мирослав Плој рођен је 24. јуна 1862. у Птују. Средњу школу учио је у Птују и Марибору, а завршио је у Цељу 1880. год. Правне науке студирао је у Грацу и Бечу где је и докторирао године 1885.

По завршеним студијама, др. Плој био је неко време адвокатски приправник код свог оца у Птују, а затим ступио као конципијент у финансијску прокуратуру у Бечу где је био и на судској пракси код Земаљског суда. Године 1889. додељен је Министарству финансија у Бечу, у коме је остао до 1899. године.

1899. др. Плој именован је за дворског саветника, а 1910. постао је сенатски претседник највишег Управног су-

да у Бечу, где је и радио све до првих дана новембра 1918 год. Као Словенац био је разрешен без икаквих права на пензију.

Од године 1901 до 1911 био је посланик у Бечком царевинском већу и то као члан, а после и као претседник Југословенског клуба. У том периоду бавио се, у првом реду, економским и напосле финансијским питањима. Од 1905 до 1908 био је такође посланик за изборни округ Средње Штајерске у Земаљском сабору Штајерске.

После Уједињења био је делегат Краљевине Југославије у Међународној ликвидационој комисији у Бечу, а после и делегат у генералном већу Аустроугарске банке и у комисији за ликвидацију исте. Од јуна 1920 био је делегат у Бечкој комисији за репарације.

Године 1923 постављен је за великог жупана Мариборске области, у коме је својству био пензионисан 1924 год.

1925 наименован је за помоћника делегата Краљевине Југославије у Репарационој комисији у Паризу, коју је дужност обављао све до укидања те комисије.

Био је делегат на многобројним међународним конференцијама у Берлину, Риму, Прагу, Букурешти и Будимпешти, где су се решавала различита финансиска и општа економска питања, по Сен-Жерменском и Тријанонском уговору.

Код првих избора за Сенат 1932, др. Мирослав Плој изабран је за сенатора у Дравској бановини. Године 1934 и 1935 др. Плој је биран за потпретседника Сената.

PLOJ MIROSLAV, docteur en droit, économiste, né en 1862 à Ptouille. Jusqu'en 1918 P. remplissait de hautes fonctions dans l'administration et dans la vie publique en Autriche. De 1901 à 1911 il a été député au Parlement de Vienne, où il se distingua bientôt comme spécialiste en matières économiques et financières. Après la guerre, P. a été nommé délégué yougoslave dans la Commission Internationale de Liquidation à Vienne, membre de la Commission des Réparations à Vienne, préfet du département de Maribor, délégué adjoint de la Commission des Réparations à Paris, représentant de Yougoslavie aux diverses conférences internationales économiques et financières à Berlin, à Rome, à Prague, à Budapest etc. Aux premières élections sénatoriales, P. est élu sénateur dans la banovine de la Drava. Il est vice-président du Sénat.

ПОПОВИЋ МАТИЈА

Прота Матија Поповић рођен је у Шеховићима, срез власенички, 12 априла 1876 г. Свршио основну школу у Власеницима, пет разреда гимназије у Сарајеву и српско-православну Богословију у Рељеву код Сарајева.

Рукоположен за свештника и постављен на парохију Милићку, у срезу власеничком, 1900 г. Од 1909—1914 био је управитељ протопрвите радија власеничко-србеног. За народног посланика на првом босанско-херцеговачком сабору изабран као милићки свештеник 1910 г. и посланичку дужност вршио све до 26 јула 1914 г. кога је дана узет од аустријске војске за таоца, а 22 августа 1914 стављен под Суд за велеиздају као члан Народне одbrane у Србији и осуђен на смрт на вешалима у Бањалучком велеиздајничком процесу. Интервенцијом српске владе, преко шпанског краља Алфонса свим осуђенима у овоме процесу смртна казна претворена је у доживотну робију. На робији је остао све до Ослобођења. Као истакнути национални радник, био је изложен свим персекуцијама Аустро-мађарског режима, и он их је врло храбро подносио.

По изласку са робије постављен за редовног члана Епархијског Црквеног суда у Тузли.

Одмах по ослобођењу, прота Матија Поповић био је народни посланик у Привременом народном претставништву. У првим изборима за Народну скупштину 1920 био је заменик на листи д-ра Миленка Веснића, претседника Министарског савета у округу тузланском. По одласку д-ра Веснића у Париз за посланика, поново је био народни посланик и остао на тој дужности до избора 1923 г. У овим изборима, као носилац листе Народне радикалне странке за округ тузлански, изабран за народног посланика. Године 1925, поново је изабран за народног посланика, као носилац листе Народне радикалне странке у округу тузланском и вршио посланичку дужност до избора 1927 године.

У изборима 1927 г. својевољно се повукао од даљег кандидовања и остао члан Црквеног суда све до 1932 год.

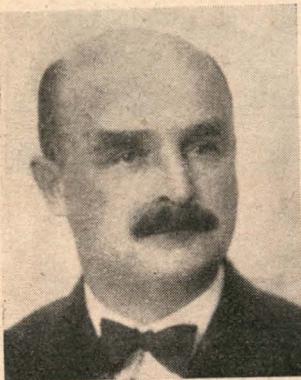
3 јануара 1932 г. изабран за сенатора у Дринској бановини.

POPOVITCH MATIA, archiprêtre, né en 1876 à Chehovitchi, arr. de Vlasenitza. Au procès politique de Bagnalouka P. a été condamné à mort, mais la peine de mort a été muée

en travaux forcés à perpetuité. Il est élu député au Parlement de Bosnie en 1910 et a été membre du Parlement Provisoire du Royaume S. C. S. Aux élections de 1920, de 1923 et de 1925, il a été toujours élu député sur le programme du parti radical, et aux élections sénatoriales du 3 janvier 1932, sénateur dans la banovine de la Drina.

ПОПОВИЋ ИНЖ. ДАКА

Инж. Дака Поповић рођен је у Новом Саду 1886. Основну школу свршио је у Новом Саду, средњу у Сегедину, а политехнику у Будимпешти. Сарађивао је у политичком и културном раду српске омладине у Пешти и биран је за претседника Кола младих Срба. Доласком српске војске у Војводину сарађује при Железничкој дирекцији у Суботици, а по том ступа у државну службу као инжињер ново основане грађевинске дирекције у Новом Саду. 1921 оснива своје грађевинско предузеће. 1922 је

биран за претседника занатлијске корпорације, а 1926 за претседника Трговачко-индустријске и занатске коморе у Новом Саду.

1927 инж. Поповић је биран за народног посланика града Новог Сада и новосадског среза на програму Народне радикалне странке. 1928 улази као Министар аграрне реформе у кабинет Антона Корочца. 1929 је постављен инж. Поповић за првог бана Дунавске бановине, а 1930 за члана Врховног законодавног савета. Краљевим Указом од 9-I-1932 именован је за сенатора. У свом публицистичком раду обрађивао је комунално-техничке, железничке, хидро-техничке и привредне проблеме.

POPOVITCH DAKA, ingénieur, ancien Ban et ancien ministre, né en 1886 à Novi Sad. En 1926 P. fut élu président de la Chambre de Commerce et d'Industrie de Novi Sad et en 1927, député de l'arr. de Novi Sad. Il appartenait au parti radical. En 1928 P. devient ministre de la Réforme Agraire dans le cabinet de A. Korochetz. En 1929 il fut nommé Ban de la banovine du Danube et en 1930, membre du Haut Conseil Législatif. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 P. devient sénateur.

ПОПОВИЋ МИЛАН

Милан Л. Поповић рођен је 16-IX-1883 у Панчеву. Гимназију учио је у Новом Саду и Панчеву, правне науке на универзитетима у Будим-Пешти и Тибингену (Немачка), теолошке студије у Черновцима (Буковина) и Берну (Швајцарска). Још као гимназист бавио се новинарством и лепом књижевношћу. Као студент организовао је омладинско коло „Узданицу“ у Панчеву у коме је држао многа јавна предавања у корист ширења националне свести међу омладином. Књижевне критике и приказе штампао је у књижевним часописима „Дело“ (Београд) и „Бранково коло“ (Сремски Карловци). На I југословенском омладинском конгресу у Београду (1904) играо је истакнуту улогу и био изабран за секретара конгреса. Био је један од оснивача револуционарног омладинског клуба „Словенски Југ“ у Београду и узимао учешћа у свима акцијама југословенске омладине. Активно је учествовао и на II југословенском омладинском конгресу у Софији (1906). Од 1 јануара 1912 до 1 августа 1914 био је главни уредник политичког дневника „Српства“ у Новом Саду. Кад је избио Балкански рат учествовао је као војни обvezник у ратним операцијама од Куманова до Битоља. Својим многобројним дописима са српско-турског бојишта навукао је сумњу код мађарских власти и био због тога оптужен ради дражења против мађарске идеје и велеиздаје, те од Окружног суда у Сегедину (1914) осуђен на 13 месеца строгог затвора. Чим је бујну Светски рат био је прво интерниран у Дебрецину, затим одведен у затвор који је издржао до краја у тамницама у Сегедину и Новом Саду. После издржавања казне поново је интерниран у Секешфехервар, да одане ускоро као војни обvezник без ранга и без права на официрски чин буде до краја рата прогођен као политички сумњив. Од 1921 до краја 1922 био је срески начелник у Сенти у коме је срезу 1923 први пут кандисао за народног посланика и у коме и сада развија живу политичку делатност. Од 1924. г. главни је уредник „Демократије“, политичког дневника у Београду, затим листа „Одјек“ у Београду. Године 1927 био је уредник за спољну политику листа „Време“ у Београду, а од 1928 до 1931 био је шеф Међународне новинарске агенције на Балкану. У то време објавио је многе политичке чланке у београдској „Политици“. 1931 изабран је за сенатора у Дунавској бановини и два пута, једно за другим, биран је за секретара Се-

ната. 1933 изабран је за секретара Административног одбора и за секретара Националног комитета интерпарламентарне уније, на коме положају је и сада. Као делегат Народног претствништва учествовао је на Интерпарламентарним конференцијама 1932 у Женеви и 1934 у Цариграду. Његови многобројни чланци и публицистички есеји објављени су у „Летопису Матице Српске“, „Жivot и рад“, у пољској ревији „Нове панство“, у румунском часопису „Парламентул Романеск“, у немачком часопису „Сонтаг морген“ и француском „Л Еуроп ост е ди сид-ост“.

POPOVITCH MILAN, publiciste, né en 1883 à Pantchévo. Après avoir terminé ses études aux Facultés de droit à Budapest et à Tübingen et aux Facultés de théologie à Tzernowitz et à Berne, il s'adonna au journalisme, collaborant à plusieurs journaux et périodiques. De 1911 à 1914 il a été rédacteur en chef du »Srpsvo« de Novi Sad. Après la Grande Guerre il a été rédacteur de la »Demokratija«, du »Odjek« et du »Vreme«. Il a aussi publié quelques écrits remarqués, tels que: »Srbi u Ugarskoj i Srbija kao Piemont Srpsvra« (1912), »Ponavljanje braka kod sveštenika«, »Kulturna i nacionalna borba Vojvodine«, »Slikarska umetnost u Vojvodini« etc. P. appartenait au parti démocrate. Il est élu sénateur en 1932 dans la banovine du Danube. Pendant les deux premières sessions il a été élu secrétaire du Sénat.

ПУЦЕЉ ИВАН

Иван Пућелј рођен је 1 јуна 1877 године у месту Велико Лашче у Словенији. Два разреда гимназије свршио је у Љубљани или је после тога даље школовање прекинуо и посветио се управљању имањем.

Бавећи се новинарством, провео је од 1900—1902 године у Америци. Бавио се и чистом књижевношћу, сарађивао у тршћанској „Единост“ и у „Љубљанском звону“ све до под крај 1911 године, када се почине интересовати политиком у већој мери.

У парламентарни живот ступио је Пућелј 1920 године када је у Народну скупштину ушао као посланик Самосталне кметијске странке. После тога биран је редовно 1923, 1925, 1927 и 1931 године.

На министарски положај дошао први пут 23 марта 1921 у коалиционом кабинету Н. Пашића, поставши Министар

пољопривреде и вода. Тада положај заузимао је и за трајање два следећа Пашићева кабинета, до 16-XII-1922 године. У првом кабинету Николе Узуновића, од 8-IV—24-XII-1926 године, поново се налази на истом положају.

Када је направљена Сељачко - демократска колаџа Пућелј је, ступивши пре тога у посланички клуб ХСС, ступио и у ту коалицију, а када је СДК донела закључак о напуштању Народне скупштине повукао се у Словенију.

После 6 јануара Пућелј је постављен за члана Врховног законодавног савета, а са тога положаја ушао је као министар без портфеља у владу Петра Р. Живковића. У влади др. Војислава Маринковића био је Министар социјалне политike, па је тај положај задржао и у влади др. Милана Срчића.

На допунским изборима за Сенат, 3-II-1935 год. изабран је за сенатора, у Дравској бановини.

POUTZELY IVAN, propriétaire, homme politique, né en 1877 à Veliko Lachtché. D'abord collaborateur de journaux et de périodiques politiques et littéraires, il entre dans la vie politique active en 1911 et dans la vie parlementaire en 1920, comme député du parti paysan indépendant. Il fut réélu en 1923, 1925, 1927 et en 1931. P. devient ministre pour la première fois en 1921, lorsqu'il fut chargé du portefeuille de l'Agriculture dans le gouvernement de N. Pachitch. En 1926, dans le cabinet de N. Ouzounovitch, P. devient de nouveau ministre de l'Agriculture. Après le 6 janvier 1929, il fut nommé membre du Haut Conseil Législatif, puis, dans le cabinet du général Jivkovitch, ministre sans portefeuille. Dans les gouvernements de V. Marinovitch et de M. Srchkitch P. a été ministre de la Prévoyance Sociale et de l'Hygiène Publique. Il est élu sénateur le 3 février 1935.

РАДУЛОВИЋ МАРКО

Марко Радуловић рођен је у селу Пажићима, у Бело-павлићима, 1866. г., где је свршио основну школу, а гимназију и права у Београду. На позив Књаза Николе 1893. г., вратио се у Црну Гору и постављен за секретара тек тад основаног Министарства правде на Цетињу, уз др. В. Богишића и војводу Гавра Вуковића, првог школованог правника у Црној Гори.

Доскора се сложио Радуловић са млађим црногорским правницима у борби за ново судско законодавство, јер је све дотле било судство по старом систему. Њихов је покрет успео. Тако је Радуловић, већ као секретар министра др. Богишића, сара-

ђивао у раду око реформе судства. Године 1896 био је постављен за претседника Окружног суда на Данилов Граду. Када је изведена знатнија реформа судства, Радуловић је постао 1903 год. претседник Обласног суда у Подгорици. Давањем Устава 1905 г. и успостављањем парламента Радуловић је, као посланик Подгорице, учествовао у тој првој Скупштини и у тада насталом новом слободном покрету. Те године, прва уставна влада поставила је Радуловића за члана Државног савета, и тим је опет постао посланик по положају (вирилни члан).

1906 г. изабрана је друга Народна скупштина, сад већ законодавна, и кад је први уставни кабинет Лазара Мијушковића демисионирао, Књаз Никола затражи да му Скупштина одреди чланове нове владе. Међу осталима, Скупштина је за то делегирала и Радуловића, па је по томе изабран за претседника прве црногорске владе, која је поникла из Скупштине, па стога и прозвана „народна влада“.

Истовремено се почело радити и на оснивању Народне странке, која је имала подржати Радуловићеву владу. Ова странка је имала у програму корените промене унутра у свима гранама живота, а у спољној политици традиционални наслон на Русију споразумно са Србијом. Међутим, ова влада морала је демисионирати 19. јануара 1907, а реакционарни режим који је после ње наступио прогађао је Радуловића. Под оваквим условима био је приморан оставити сваку активност у политици и одао се адвокатури у Подгорици.

Када је, после Балканског рата, наступила промена режима и дошла на управу земље коалициона влада Јанка Вукотића, Радуловић се вратио у државну службу и примио се за члана Великог суда. Демисионирањем владе Јанка Вукотића 1915 г., Радуловић је на апел Краља Николе примио ресор министра правде у кабинету Лазара Мијушковића. После наименовања нове владе убрзо је она морала напустити Цетиње и прећи у Подгорицу.

После ослобођења Радуловић је, као министар, пензионисан и поново се вратио адвокатури. 1924 г. постављен је за претседника Великог суда у Подгорици.

Радуловић је био члан Народне радикалне странке и неко време претседник њеног централног одбора у Црној Гори. 3. фебруара 1932 год. изабран је за сенатора, на листи у Зетској бановини.

RADOLOVITCH MARKO, ancien président du Conseil, né en 1866 à Pajitchi, arr. de Biélopavlitchi. R. a été député au Parlement du Monténégro et président du premier gouvernement parlementaire de son pays. Le régime réactionnaire inauguré après 1907 le força à se retirer de la vie politique et à s'établir avocat à Podgoritza. En 1915 il devient ministre de la Justice dans le cabinet de L. Miyouchkovich et, en 1924, président de la Cour de Cassation à Podgoritza. Aux élections sénatoriales du 3 janvier 1932 R. fut élu sénateur dans la banovine de la Zeta.

РАДОВАНОВИЋ КРСТА

Крста Радовановић рођен је 1871 године у Пироту, Моравска бановина.

У мести рођења свршио је основну школу и ниже разреде гимназије. Више разреде наставио је у Зајечару и Нишу. Правни факултет свршио 1896 године у Београду. Учествовао је у свим ратовима. Повремено сарађивао је на стручним листовима и часописима.

По свршеној школи служио као практикант, писар судски, начелник срески, судија и претседник првостепеног суда и судија касационог суда. Са тога је положаја и пензионисан.

Припадао је Народној радикалној странци и као њен припадник био је кандидат за народног посланика за округ Тимочки. Сем тога био је дуго година претседник окружног одбора Народне радикалне странке за округ крајински и члан ширег главног одбора исте странке.

3. фебруара 1932 г. Крста Радовановић изабран је за сенатора, на листи у Моравској бановини. У Сенату се истакао познавањем правних односа у земљи. У прва четири сазива Сената био је претседник Административног одбора.

RADOVANOVITCH KRSTA, juge à la Cour de cassation en retraite, né en 1871 à Pirot. Il appartenait au parti radical et a été son candidat à la députation dans l'arr. de Timok. Il fut élu sénateur en 1932 dans la banovine de la Morava. Pendant les premières quatres sessions, il a été président de la Commission Administrative du Sénat.

САМУРОВИЋ П. ЈАНКО

Јанко П. Самуровић рођен је 24-II-1865 у Прњавору, срез мачвански, Дринска бановина. После школовања у свом родном крају посветио се економији коју је наследио од оца Павла, бившег наордног посланика Краљевине Србије. Као истакнутог националиста, аустро-угарске власти осудиле су оца његова због велеиздаје одмах у почетку светског рата и стрељали га са још 107 сељака Мачвана у Лешници. Јанко Самуровић је, као и његов отац, учествовао у свим последњим ратовима за ослобођење и ујединење, па био и на Солунском фронту.

За сенатора именован је Краљевим указом 9-I-1932 г.

SAMOUROVITCH YANKO, agriculteur, né en 1865 à Prgnavor, arr. de Matchva. Il est fils de l'ancien député serbe Pavle S. qui a été fusillé par les autorités autrichiennes au commencement de la Grande Guerre. S. est nommé sénateur par Décret Royal du 9 mai 1932.

СЕЛИЋ М. ЈОЦА

Јоца М. Селић рођен је 1. јануара 1860. год. у Великом Грађишту. Свршио је четири разреда основне школе, па се после тога одао трговини и индустрији.

За народног посланика Ј. Селић је изабран први пут 1893. године, на програму Народне радикалне странке. После тога је биран без прекида 1896., 1899., 1901., 1906., 1908., 1912., 1920., 1923., 1925. и 1927. године и он је, свакако, највише пута биран од свих посланика изабраних од Ослобођења. 1931. године изабран је за народног посланика на

земаљској листи Петра Р. Живковића. За сенатора изабран је 3-I-1935. године, као заменик Богољуба Јевтића, носиоца земаљске листе на изборима 1935. године.

SELITCH YOTZA, commerçant et industriel, né en 1860 à Veliko Gradichté. S. appartenait au parti radical et a été député de 1896 à 1929 et de 1931 à 1935, c'est-à-dire pendant presque 40 années. Pendant plusieurs années, il fut maire de Veliko Gradichté. Aux élections sénatoriales de 3 février 1935, S. fut élu sénateur comme candidat substitut de B. Yevtitch.

СТЕВЧИЋ Др. ДУШАН

Др. Душан Стевчић рођен је 2-X-1887. год. у Белој Паланци, где је свршио основну школу. Гимназију је свршио у Пироту, а медицинске науке са докторатом у Грачу. После тога се посветио јавном раду и своме лекарском повизу, па је лекар у Пироту.

За време студија у Грачу, др. Стевчић је био у првим редовима југословенске академске омладине. У току 1911. и 1912. иницијативом његовом и неких његових другова, студената, сва дотадашња регионална студетска друштва „Триглав“, „Хрват“, „Србадија“ ујединила су се још тада у једно заједничко друштво.

Др. Стевчић учествовао је у свим ратовима. Припадао је Југословенској демократској странци, на чијем је програму изабран за народног посланика први пут 1920. г. и био члан Уставотворне скупштине. По други пут изабран је 1927. год. и задржао посланички мандат све до распуштања Скупштине 1929. год. 3-II-1935. год. др. Стевчић изабран је за сенатора, на листи у Моравској бановини.

STEVCHITCH DOUCHAN, docteur en médecine, né en 1887 à Bela Palanka. S. appartenait au parti démocrate et a été élu député en 1920 et en 1927. Aux élections sénatoriales du 3 février 1935, il est élu sénateur dans la banovine de la Morava.

СМИЉАНИЋ КРСТА

Крста Смиљанић рођен је 17-XII-1868 у Љубишу, срез златиборски. По свршетку б разреда гимназије у Ужицу, ступио је у Војну академију 1-IX-1888. За инжињерског потпоручника произведен је 15-IX-1891, за капетана 6-XII-1899, за ћенералштабног пуковника 14-I-1913, за ћенерала 21-X-1918, за армиског ћенерала 21-X-1923. — До 1894. био је водник у инжињерији (пионирској и железничкој чети), 1894—1896 био је на вишеј школи Војне академије, 1896—1899 командир чете у инжињерији (понтонирска), 1899—1901 приправник за ћенералштабну струку, 1899—1902 ордонанс-официр Н. В. Краља, 1902—1904 командант батаљона у пешадији (1 пук), 1904—1907 начелник ћенералштаба дивизиске области (Шумадиске), 1907—1908 командант пешадиског пуча (12 и 1), 1908—1909 на служби у Главном ћенералштабу, 1909—1910 на стажу у Француској (у 74 пешадиском пуку), 1910—1912 био је шеф саобраћајног (мобилизационог) одсека оперативног одељења Главног ћенералштаба, 1913—1914 начелник опште-војног одељења Министарства војног, 1-III-1919—2-V-1920 командант дивизиске области (Дравске), 2-V-1920—8-XII-1921 помоћник командант армиске области (III), 8-II-1921—30-IX-1922 командант III армиске области и од 30-IX-1922 командант II армиске области.

У рату 1912—1913 био је начелник саобраћајног одељења Врховне команде. У рату 1914—1918 био је, до 25-VIII-1914 командант Обреновачког одреда, до 1916. командант Дринске дивизије II позива, до 1918. командант Дринске дивизије I позива, 8-XII-1918—1-II-1929 шеф војне мисије у Јубљани.

После навршених година службовања, ћенерал Смиљанић је био пензионисан. После тога је постављен за бана у Зетској бановини, на коме је положај остало око две године. Указом Краљевским постављен је 9. јануара 1932. год. за сенатора.

SMILYANITCH KRSTA, général de corps d'armée en retraite, ancien Ban, né en 1868 à Lyoubiche, arr. de Zlatibor. S. est un des officiers éminents de l'armée serbe. Il a pris part aux Guerres Balkaniques et à la Grande Guerre en qualité de commandant de régiment et de division. Après la guerre, il remplissait avec honneur les fonctions les plus hautes dans l'armée yougoslave. Il a été commandant du III et puis du II Corps d'armée. Après avoir été mis en retraite S. devient Ban de la banovine de la Zeta. Par Décret Royal du 9 janvier 1932 il fut nommé sénateur.

СТОЈАДИНОВИЋ Др. МИЛАН

Др. Милан Стојадиновић рођен је у Чачку 1888 године. Правни факултет завршио је у Београду. За доктора правних наука промовисан је 1911 године.

По изричitoј жељи тадашњих министара, покојног Стојана Протића и др. Лазе Пачуа, упућен је у иностранство да специјализира финансијске науке, како би се спремио за успешно вођење послова у Министарству финансија. На проучавању финансија, др. Стојадиновић је провео у Немачкој, Енглеској и Француској три године.

Неко време, у сврху специјализовања, радио је у окружној државној благајни у Версају и у француском Министарству финансија у Паризу.

По повратку у земљу, др. Стојадиновић је 1914 године ушао у Министарство финансија као писар. У служби је, за кратко време, направио сјајну каријеру. Само неколико година касније, 1918, он је већ био на положају генералног директора Министарства финансија. У идуој години настало је преокрет у његовом раду. На положају државној служби дао је оставку и одао се банкарству, да би ускоро постао директор једне велике београдске банке, а нешто касније, потпретседник Београдске берзе и хонорарни професор наука о финансијама на Правном факултету у Београду. На положају претседника Београдске берзе провео је неколико година.

У доба кад је, 16. децембра 1922 године, др. Стојадиновић ушао први пут у владу као министар финансија, на позив Николе Пашића, наше финансије биле су у тешком стању. Међутим, др. Стојадиновић је, иако млад човек, већ првих дана свога министровања, стекао поверење финансијских стручњака. На положају Министра финансија остао је са малим прекидом све до 1926 године.

За народног посланика др. Стојадиновић биран је три пута на програму Народне радикалне странке. Први пут је изабран 1923 године у Банату, као Министар финансија, други пут 1925 године као Министар финансија у Црној Гори и Банату, а 1927 године поново у Црној Гори. Уласком у владу Б. Јевтића, др. Милан Стојадиновић заузео је положај Министра финансија, по трећи пут.

Др. Стојадиновић је објавио много стручних радова. Претседник је југословенског Ротари клуба и члан многих друштава. 1935 године, после ступања у кабинет Богољуба Јевтића, именован је за сенатора.

Одмах по пријему ресора финансија, др. М. Стојадиновић је у њему извршио корените реформе саобразне финансијском и привредном стању земље. После пада кабинета Богољуба Јевтића, 20. јуна 1935 год., Краљевско Намесништво поверило је мандат за састав нове владе др. М. Стојадиновићу. Два дана доцније, др. Стојадиновић је образовао први свој кабинет у који су ушли и претставници дотада опозиционих група, др. А. Корошец, др. М. Спахо, Ђура Јанковић, М. Бобић и др. Програм владе др. Стојадиновића био је повратак земље у редован парламентарни живот и доношење најважнијих политичких закона, као Закона о избору народних посланика, Закона о збору и договору и Закона о штампи, који би тај повратак потпуно омогућили. Рад владе др. Стојадиновића у новоизабраној скупштини помагало је око 200 народних посланика, у огромној већини изабраних на земаљској листи Богољуба Јевтића и малиј број посланика са земаљске листе др. Мачека, присталица групе др. М. Спахе. У своме кабинету др. Стојадиновић је, сем претседничког, заузео и портфель Министра спољних послова.

STOJADINOVITCH MILAN, docteur en droit, financier, homme politique, né en 1888 à Tchatchak. Après avoir terminé ses études à la Faculté de droit de l'Université de Beograd S. a été quelques années en Allemagne, en Angleterre et en France pour perfectionner ses connaissances des sciences financières. D'abord fonctionnaire au Ministère des finances, puis directeur de banque, vice-président de la Bourse de Beograd et professeur honoraire de l'Université de Beograd, il devient ministre des Finances le 16 décembre 1922, dans le cabinet de N. Pachitch, et garde ce portefeuille jusqu'en 1926. S. a été élu député en 1923, 1925 et en 1927, sur le programme du parti radical. Dans le cabinet de B. Yevtitch formé le 21 décembre 1934, S. devient de nouveau ministre des Finances et fut nommé sénateur par Décret de la Régence. Il a exécuté quelques réformes très importantes dans le domaine financier et économique. Le 24 juin S. forme le gouvernement dans le but de consolider l'état politique.

СИМОНОВИЋ МИЛАН

Милан Симоновић рођен је 17-VIII-1881 год. у Варварину. После завршене средње школе уписао се на правни факултет у Београду, па се по томе одао политици и адвокатури.

На министарски положај дошао је Симоновић први пут у радном кабинету Николе Пашића, заузевши портфель Министра за аграрну реформу, од 27. марта до 21. маја 1924 године. Тај портфель заузимао је и у наредној Пашићевој влади од 21-V до 27-VII-1924 године. У радном Пашићевом кабинету од 29-IV до 18-VII-1925 год. поново је Министар аграра. Када су у Пашићев кабинет (од 18-VII-1925 до 8-IV-1926 год.) ушли и претставници

ХСС, Симоновић је заузео портфелј Министра социјалне политике, и задржао га у трима даљим влада Николе Узуновића, од 8-IV-1926 до 17-IV-1927 год.

На изборима 1931 год. поново је изабран за народног посланика у срезу расинском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. По томе је 3 јануара 1932 године изабран за сенатора и дао оставку на посланички мандат.

На допунским изборима за Сенат, 3 фебруара 1935 године, поново је изабран за сенатора, на листи у моравској бановини.

SIMONOVITCH MILAN, avocat, homme politique, né en 1881 à Varvarine. S. appartenait au parti radical et a été député pendant plusieurs années. En 1924 S. devient ministre de la Réforme Agraire dans le cabinet de N. Pachitch. En 1926 il devient ministre de la Prévoyance Sociale, d'abord dans le gouvernement de N. Pachitch, puis dans les trois gouvernements de N. Ouzounovitch. En 1931 S. fut élu député sur la liste du général Jivkovitch et en 1932 et 1935 sénateur dans la banovine de la Morava.

СУЛЕЈМАНОВИЋ Др. ЦАФЕР

Др. Цафер Сулејмановић рођен је у Јанину, Вардарска бановина, год. 1879. Свршио је медицинске науке у Цариграду 1905. г. и докторирао у Цариграду на медицинском факултету. Као лекар радио у оба Полога: Горњем и Доњем, од године 1906 до данас. Вршио дужност лекара гарнизона у Тетовоу од 1914—1920 године. Учествовао у Светском рату као војни лекар. Заробљен од непријатељске војске у 1915. г. био је као заробљеник бугарске војне власти интерниран до краја рата у Старој Загори.

Вративши се, по ослобођењу, у Тетово вршио је дужност општинског лекара до 1927 године, када је изабран за народног посланика, а 3-I-1932 изабран је за сенатора у Вардарској бановини.

SOULEYMANOVITCH DJAFER, docteur en médecine, né en 1879 à Yanina, banovine du Vardar. S. a pris part à la Grande Guerre en qualité de médecin militaire. Après la guerre il devient médecin municipal à Tetovo. En 1927 il est élu député et en 1931 sénateur de la banovine du Vardar.

СТАНКОВИЋ Иnj. ЈОВАН

Иnj. Јован Станковић рођен је 9-VI-1859 год. у Зајечару. Гимназију је свршио у Неготину и Зајечару, а технику на Великој школи у Београду. 1884 год. ступио је у државну службу, као подинжињер у Крушевцу. После тога, као државни питомац, свршио је и Политехнику у Дрезди. 1889. г. поново је ступио у државну службу, као машински инжињер у Министарству грађевина. Приликом преузимања железница у државне руке, прешао је у службу Српских државних железница, где је био у чину директора. 1898—1909 год. био је на београдском Универзитету професор, па је после тога постављен за члана Државног савета. Пензионисан је, по молби, 1924 год.

Иnj. Станковић припадао је Народној радикалној странци, на чијем је програму биран за народног посланика 1893, 1901 и 1906 год. 1906 год. заузимао је у кабинету Николе Пашића положај Министра грађевина. Један је од првих наших модерних техничара чије је големо искуство и стручну спрему наша држава одлично употребила.

Штампао је и неколико стручних радова, као на пр. „Поуке“ за вође локомотива и парних машина.

За сенатора инж. Станковић изабран је 3-I-1932 год.

STANKOVITCH YOVAN, ingénieur, ancien professeur à l'Université de Beograd, conseiller d'Etat en retraite, né en 1859 à Zaïetchar. S. appartenait au parti radical, en 1893, 1901 et en 1906 il a été député, en 1906 ministre des Travaux Publics dans le cabinet Pachitch. Il est élu sénateur aux élections de 1932.

УЛМАНСКИ Др. САВА

Др. Сава Улмански рођен је 1886 у Загребу. Средњу школу свршио је у Загребу, а факултетску спрему и инжињерску диплому добио је у Високој школи за пољопривреду у Бечу. После свршених студија, проборавивши неко време у пољопривредној, пракси, ступио је у академску каријеру, посветио се сточарској грани. Био је изабран за доцента на Високој школи за пољопривреду у Бечу.

За време Светског рата радио је у Црвеном крсту и у пољопривредној пракси. После Уједињења вратио се у Загреб и преузео катедру за сточарство у новооснованом Пољопривредно-шумарском факултету. Са положаја редовног професора универзитета именован је Краљевим Указом од 18-VI-1933 год. за сенатора.

OULMANSKI SAVA, ingénieur agronome, docteur en agronomie, ancien professeur de l'Université de Zagreb, né en 1886 à Zagreb. Comme un de nos spécialistes éminents des questions de politique agraire, Ou. a rendu de grands services à notre agriculture en s'occupant surtout du problème de l'amélioration de notre élevage du bétail. Par Décret Royal du 18 juin 1933, Ou. est nommé sénateur.

ТЕСЛИЋ ПЕТАР

Петар Теслић рођен је год. 1883 у Острвици, крај Госпића, у Лици. Гимназију је свршио у Госпићу, па онда Кадетску школу у Печуху. Као официр похађао је виши ќенералштабни и оперативни курс Ратне школе у Бечу. И као аустријски официр радио је као свестан Југословен, те је својим човечним и патријотским држањем учинио много добра.

Пред крај рата ступио је Теслић у политичку организацију за ослобођење и уједињење југословенских подкрајина под Аустроугарском

са Србијом. На Ријеци је његовом иницијативом оберна мађарска и аустријска власт, а сем тога извршена предаја аустријске морнарице нашој земљи. Затим је, као командант пuka у Беловару, успешно одбровио јавни поредак од нереда. Год. 1919, на властиту молбу, пензионисан је као ќенералштабни потпуковник и посветио се првенствено привреди.

Год. 1923 подигао је Теслић у Сиску индустрију и рафинерију шпирита, затим фабрику ликера, рума и коњака, угљичне киселине те квасца, касније фабрику стакла, а пронашао је крај Сиска и изворе јодне минералне воде и тамо подигао јодно купатило. Крај привредног рада био је истакнут у политичком животу. Пре је био у првим редовима Самосталне демократске странке, те је као такав код обласних избора биран за посланика самоуправне загребачке области. После 6 јануара 1929 П. Теслић је приступио активној новој политици. Године 1930 именован је за банског већника за град Сисак.

На изборима за Сенат изабран је 3-I-1932 за сенатора у Савској бановини.

TESLITCH PETAR, industriel, né en 1883 à Ostrvitza, près de Gospitch. Ancien officier de l'Etat-Major autrichien, il fut mis à la retraite en 1919 comme lieutenant-colonel de l'Etat-Major yougoslave. En 1923 T. fonda à Sisak une grande raffinerie de liqueurs et spiritueux, puis une fabrique d'acide carbonique, enfin une verrerie, etc. Il est propriétaire des sources d'eau minérale de Sisak. T. appartenait au parti démocrate indépendant et a été élu conseiller général du département de Zagreb; après le 6 janvier 1929, il devient conseiller de la Banovine de la Save et aux élections sénatoriales de 1932, membre du Sénat.

ТОМАШИЋ Др. ЉУБОМИР

Др. Љубомир Томашић рођен је године 1879 у Смоквици на отоку Корчули, у угледној породици. Основну школу свршио је у родном месту, нижу гимназију у Дубровнику, вишу на Ријеци, а матурирао на Сушаку 1898. Похађао је Универзитет у Бечу, Загребу и Грацу, где је и дипломирао. После свршених наука отишао је у Истру и радио на суду у Ровињу и Пили.

1910 године др. Томашић отворио је адвокатску канцеларију у Трсту где је остао до 1915 год. За све време боравка у Истри истицао се националним радом. На изборима 1906 узео је видног учешћа у националном покрету. У Трсту је био члан управе националног друштва „Едност“ и као такав остао ту на раду све до оснивања Народног већа 1918. У Народном већу вршио је дужност блајгајника и заменика претседника др. Рибаржа, у војним стварима.

Кад су Италијани окупирали Трст ставили су др. Томашића под оптужбу са пок. Рибаржом због репатрирања ослобођених војника. После тога добио је од италијанских власти налог да у року од 24 сата остави Трст, али му је забрањено да с собом поведе породицу и покућство. Преселио се у Загреб, у јануару 1919. Ту је, на његов предлог, код Народног већа основан одбор за окупиране крајеве који је водио заједно са проф. Спинчићем док му влада Протић—Корошец није поверила организацију наше поморске управе. За годину дана (1930), организовао је поморску област са јединственим прописима за целу југословенску обалу.

Као члан групе, која се окупљала за време рата око „Гласа Словенаца, Хрвата и Срба“ присуствовао је у Сарајеву оснивању Демократске странке, а после расцепа био је члан Самосталне демократске странке. Од 1928 године био је претседник месне организације у Загребу и члан Главног одбора те странке.

1930 год. др. Томашић именован је за банског већника града Загреба. После тога је, у кабинету др. Војислава Маринковића, заузео портфель Министарства пољопривреде.

3-I-1932 год. др. Томашић је изабран за сенатора. У два последња редовна сазива Сената, 1933 и 1934 године, Сенат га је бирао за свога претседника, на коме се полажају налазио и 1935 године, после допунских избора за Сенат.

TOMACHITCH LYOBOMIR, docteur en droit, homme politique, né en 1879 à Smokvitz, arr. de Kortchoula. En 1910 T. s'établit avocat à Trieste, y déploie une grande activité dans la vie publique et devient un des membres du comité central de la société nationale »Edinost«. Après la Grande Guerre, T. passe à Zagreb, se rallie au parti démocrate et après la scission de celui-ci, au parti démocrate indépendant, dont il était membre du comité central. En 1930 il fut nommé conseiller général de la banovine de la Save, puis ministre de l'Agriculture dans le cabinet de V. Marinkovitch. Aux élections sénatoriales de 1932 T. est élu sénateur et en 1933, 1934 et en 1935 président du Sénat.

ТИМОТИЈЕВИЋ КОСТА

Коста Тимотијевић рођен је 21 маја 1870 године у Гроцници, среза гружанског. Основну школу свршио је у родном месту, гимназију са матуром у Крагујевцу, а права на Високој школи у Београду. За судског писара постављен је 29 марта 1895. Поставши судски секретар поднео је оставку на државну службу, положио адвокатски испит и отворио адвокатуру у Сmederevu.

У политички живот ступио је К. Тимотијевић врло рано. Први пут изабран је за народног посланика на изборима 1903 године, а биран је даље непрекидно, на свим изборима, 1906, 1908, 1912, 1920, 1923, 1925, 1927 и 1931 године. За то време био је три пута Министар правде: од 11-VIII-1908—11-II-1909, од 11-X-1909—25-VI-1911, и од 6-VIII-1919—19-II-1920. За време од 14-VIII-1922—16-XII-1922 године био је Министар унутрашњих дела, у кабинету Љубомира Давидовића.

Његово деловање у Министарству правде врло је уско скопчано уз неколико крупних правосудних реформа. Он је поднео Закон о укидању усмених тестамената, и Закон о преношењу исследне и извршне власти са полиције на редовне судове. Уз то, он је донео и Закон о увођењу српских и градских судова. Као Министар унутрашњих дела са успехом је радио на упрошћењу администрације и организацији управних органа. По његовој замисли, и под његовом управом, одмах после рата, када се приступило ликвидацији ратне штете, организовани су судови за процену ратне штете.

Политичку каријеру Тимотијевић је почeo као самостални радикал. После рата ступио је у Демократску за-

једницу, а доцније у Југословенску демократску странку у којој је увек био међу првима, и сталан члан Главног одбора. Међу факултетским образованим политичким људима г. Тимотијевић се истиче врло добрым познавањем нашег народа у погледу на његове потребе, дух и карактер.

Када је, после 6 јануара, образован Врховни законодавни савет, г. Тимотијевић је постављен за члана Савета, са кога је положај ушао у изборни кабинет Петра Р. Живковића. За сенатора изабран је 3 јануара 1932 године.

TIMOTIJEVITCH KOSTA, avocat, homme politique, né en 1870 à Grochitza, arr. de Grouja. Il entre dans la vie politique de bonne heure et est élu député pour la première fois en 1903; puis successivement en 1906, 1908 1912, 1920, 1923, 1925, 1927 et en 1931. T. a été ministre de la Justice de 1908 à 1909, de 1909 à 1911 et de 1919 à 1920, et ministre de l'Intérieur dans le cabinet de L. Davidovitch en 1922. T. appartenait au parti démocrate et a été constamment membre de son comité central. Après le 6 janvier 1929 il devient membre du Haut Conseil Législatif, puis membre du gouvernement du général Jivkovitch. T. est élu sénateur le 3 janvier 1932.

ТОМИЋ СВЕТОЗАР

Светозар Томић рођен је у Превишу, Зетска бановина, 1872 године. Основну школу свршио у Шавнику, нижу гимназију на Цетињу и у Сремским Карловцима, авише разреде у Београду, где је и матурирао. Велику школу свршио је 1898 године, и то историско-географски отсек и одмах отишао за наставника српских гимназија у Турској. Као професор и директор у Скопљу, Битољу и Солуну провео је, за време турско, осам година. 1906 премештен за Београд и ту остао до Балканског рата. После ослобођења Јужне Србије постављен је 1913 године за просветног инспектора Косовске области, на коме је положај остао до 1921 године.

Томић је учествовао у свим ратовима. Када су и по следњи напуштали Сан Ђовани, пребачен је на једној енглеској војничкој лађи у Африку и у Бизерти, у Алжиру, остао као делегат владин за збрињавање избеглица, ћака и отпуштених и ислужених војника све до новембра 1916, када је позват на Крф и постављен за шефа Црногорског отсека при Министарству иностраних дела. Ову је дужност вршио до пробоја Солунског фронта. Ушао је с војском у Црну Гору. Ту је с другим организовао власти, израдио изборни закон за избор посланика за Велику народну скупштину, извршио изборе и сазвао скупштину која је 26 новембра 1918 године, својом одлуком, детронирала Краља Николу и изгласала уједињење Србије и Црне Горе под династијом Карађорђевића.

По демобилизацији отишао је у Приштину, на своју стару дужност, као просветни инспектор. На томе је послу остало до 1921 године када је премештен у Београд за ди-

ректора гимназије, на коме је положају остао 9 година. 1930 године постављен за члана Државног савета, а за сенатора је именован 9 јануара 1932 године Краљевим Указом.

Томић је још у гимназији узимао видног учешћа у свима националним и патриотским покретима. Био је један од иницијатора за први састанак свих српских матураната 1894 године у Београду. На Великој школи био је претседник „Побратимства“ и потпретседник „Обилића“. Као професор у Скопљу учествовао је у првим четничким покретима, био је први секретар Народне одбране и ту је дужност вршио до краја августа 1909 године. Био је дугогодишњи претседник Средњошколске матице ратне сирочади и под његовим се претседништвом подигао матичин дом у Краља Милутина улици. Био је члан Средишњег одбора поратне Народне одбране, на који је положај дао оставку 1923 године.

Томић се бавио и бави и књижевношћу, те је обелоданио разне радове из подручја народне историје и историје манастира.

Указом Краљевским, сенатор С. Томић постављен је за првог потпретседника југословенског друштва Црвеног крста.

TOMITCH SVETOSAR, conseiller d'Etat en retraite, né en 1872 à Drobgnak, banovine de la Zeta. Sous le régime turc et après la délivrance de la Serbie du Sud en 1912 T. a été professeur, directeur et inspecteur aux lycées de Skoplyé, Bitolye, Salonique et Prichtina. Après la Grande Guerre il a été un des organisateurs de la dótronisation du Roi Nikola et de l'union du Monténégro et de la Serbie. En 1921 il est nommé directeur de lycée à Beograd, en 1930 conseiller d'Etat, et en 1932 sénateur du Royaume de Yougoslavie. T. est vice-président de la Croix Rouge et membre de plusieurs associations patriotiques et philanthropiques.

ЦАЊУГА ВАТРОСЛАВ

Ватрослав Цањуга рођен је 13-IV-1868 год. у Копривници. После свршене гимназије у Загребу уписао се на загребачки филозофски факултет и завршивши га, именован за суплента гимназије и професора. Служио је у разним местима, а стално живи у Бакру, као пензионисани професор гимназије.

В. Цањуга се бавио стручним и педагошким радом, те је објавио већи број чланака у разним стручним часописима и радио је и на политичким дневним листовима. Више година био је начелник града Бакра. Припадао је Југословенској националној странци. За сенатора именован је Краљевским Указом од 6-I-1935 год.

TZAGNOUGA VATROSLAV, professeur en retraite, né en 1868 à Koprivnica. Pendant plusieurs années Tz. fut à la tête de la commune de Bakar. Il est nommé sénateur par Décret Royal du 6 janvier 1935.

ТРИНАЈСТИЋ Др. ДИНКО

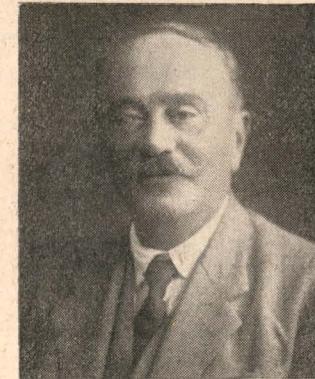
Др. Динко Тринајстић рођен је 1858 год. у Врбнику, срез крчки, где је свршио основну школу. Гимназиско образовање добио је у Сплиту, а правне науке студирао је на Универзитетима у Бечу, Загребу и Грацу, где је положио докторат.

За време студија, др. Тринајстић припадао је Старчевићанској странци права. Ступивши у политички живот, неуморно и дуги низ година радио је на националном буђењу Истре и Хрватског Приморја. Заједно са својим другом Вјекославом Спинчићем, народним борцем, пропагирао је југословенску идеологију и био активан учесник свих великих догађаја који су претходили Уједињењу. Као посланик на Истарском сабору, на коме је положају био пуних двадесет година (1895—1915) др. Тринајстић, речју и пером, стајао на браничу те идеологије, не устручавајући се да се одупре и прогонима политичких власти које су тај рад пратиле.

1915 год. др. Тринајстић је емигрирао у Италију, а одатле у друге земље и био један од првих оснивача Југословенског одбора који је формиран у Лондону. После завршеног рата и после оставке др. Трумбића, постао је претседник тога одбора. Био је члан Привременог народног претставништва. Кад су се, после ослобођења, формирале политичке странке, др. Тринајстић приступио је Југословенској демократској странци и остао њезин члан до 6 јануара 1929 год. За сенатора именован је Краљевским Указом 9-I-1932 год.

Дуго година др. Тринајстић био је начелник града Пазина, претседник политичког друштва за Хрватску и Славонију у Истри, и члан и организатор многих других друштава.

TRINAJSTITCH DINKO, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1858 à Vrbnik, arr. de Krk. De 1895 à 1915 T. a été membre du Parlement d'Istra et un des pionniers les plus infatigables de l'idéologie yougoslave. En 1915 il se réfugie en Italie, puis à Londres, où il devient président du «Jugoslovenski odbor» après la démission du Troumbitch. Après la guerre T. devient membre du Parlement Provisoire et rallie le parti démocrate. Il est nommé sénateur par Décret Royal du 9 janvier 1932.

ФРАНГЕШ Др. ОТО

Др. Ото Франгеш рођен је 5 априла 1870 у Митровици Славонској. Свршио реалку у Загребу (1886), Високу школу за културу тла у Бечу 1889, а филозофију у Лajпцигу, где је добио докторат (1902).

У државну службу ступио је др. Франгеш као асистент на Господарско - шумарском училишту у Крижевцима (1891) наставио даље као пољопривредник за господарство код Хрв. слав. земаљске владе у Загребу (1893), као професор Шумарске академије у Светом училишту у Загребу (1898) и референт за господарство код Зем. владе, као дворски саветник код привредног одељења Босанко-херцеговачке земаљске владе у Сарајеву (1911) те као шеф тога одељења (1914) до премештаја у истом својству у Заједничко министарство финансија у Бечу (1917).

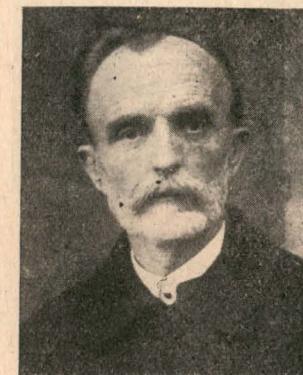
После ослобођења вратио се у земљу, постао директор Хрв.-слав. господарског друштва, а онда професор на Господарско-шумарском факултету Универзитета у Загребу (1921) до именовања за Министра пољопривреде 6 јануара (1929) у ванпарламентарној влади Петра Р. Живковића. По даној оставци (1931) именован је за сенатора 9-1-1932 год., Краљевим Указом.

На свима положајима др. Франгеш је живо сарађивао у законодавном раду, израдивши иницијативно или је ради говоа привредне и пољопривредне законске основе. Осим тога је објавио већи број самосталних научних радова из подручја аграрне политике и примењене народне привреде као и стручне чланке у разним нашим и страним часописима. На позив разних корпорација одржао је предавања о актуелним аграрним проблемима у Прагу, Бечу, Риму, Будимпешти, Базелу те сарађивао као члан стручних академија и интернационалних пољопривредних институција као што су Масарикова академија рада, Чехословачка земеделска академија, Институт интернационал д Агрономији и тако даље.

FRANGUÈCHE OTO, docteur ès lettres, ancien professeur de l' Université de Zagreb, né en 1870 à Slavonska Mitrovitsa. En 1911 F. a été membre du gouvernement de Bosnie en qualité de directeur de l'Agriculture, en 1918 directeur du »Hrvatsko gospodarsko društvo« et en 1921 professeur à la Faculté de l'Agriculture de l'Université de Zagreb. Le 6 janvier 1929 F. entre dans le gouvernement du général Jivkovich où il fut chargé du portefeuille de l'Agriculture. Par

Décret Royal du 9 janvier 1932, il fut nommé sénateur. F. est un de nos économistes les plus éminents. Ses travaux scientifiques sont nombreux et très appréciés. Il prend part aux conférences internationales qui s'occupent des problèmes agraires actuels et s'y distingue par sa connaissance des choses et par ses qualités de conférencier. F. est membre de l'Institut International d'Agriculture.

УБАВИЋ ПАВЛЕ

Павле Убавић рођен је у селу Убавића Долини, срез глатички, 25 септембра 1874 год. По свршеној српској основној школи у Ливну наставио науке на тадашњој Трговачкој школи у Сарајеву и исту свршио 1891 године. Даље је наставио науке у Рељевској богословији, коју је завршио године 1895. После свршених наука постављен је за учитеља на српској основној школи у Варџар-Вакуфу. Одавде долази 1898 као свештеник на парохију Пецку на којој остаје све до године 1907, када је биран на управљену Герзовачку парохију на којој се као прота и стални парох налази и данас.

За време Аустрије учествовао у свима српским народним организацијама. У почетку Светског рата отеран је као таоц у Јајце, где је по железничким станицама, под јаком стражом, вршио ту страшну и немилосрдну дужност. На kraju је оптужен у Бањалучком велеиздајничком процесу и три пута године био теран у разне војне гарнизоне по Сарајеву, Бихаћкој кули и Бањалучкој црној кући.

Године 1923 био је изабран за народног посланика за срезове мркоњићки и глатички, на листи Народне ради-калине странке.

За сенатора изабран је 3-I-1932, у Врбаској бановини.

OUBAVITCH PAVLÈ, archiprêtre, né en 1874 à Dolina, arr. de Glamotche. Il a été un des accusés dans le fameux procès de Bagnalouka. En 1923 Ou. est élu député sur le programme du parti radical. Aux élections sénatoriales de 1932 il est élu sénateur dans la banovine du Vrbas.

ХРИБАР ИВАН

Иван Хрибар рођен је 19 септембра 1851 у Трзину, Дравска бановина, а завичајан је у Љубљани, чији је почасни грађанин од 1890 године.

Завршивши гимназијске студије ступио 1869 у праксу код банке „Славије“ у Прагу и постао 1876 њеним директором за Словенију, са седиштем у Љубљани. На овом положају остао све до 1919, кад се захвалио, поставши опуномоћени Министар Краљевине Југославије код Претседника Чехословачке Републике у Прагу.

1883. г. био је изабран за општинског већника у Љубљани, године 1889 за земаљског посланика, године 1896 за претседника општине града Љубљана и 1897 године за народног заступника града Љубљане на Царевинском већу у Бечу. Године 1910, после шестог једногласног избора за општинског претседника, није био потврђен због његове србофилске политике.

Као истакнути националиста био је, године 1914 одмах на почетку рата, ухапшен и бачен у тамницу у којој је остао до априла 1915 године, кад га је аустријска државна управа конфинирала у Абтенену у Солноградским горама. Ту је остао до 1917 године, када је био амнистиран.

Вративши се после ослобођења 1918 у Љубљану постао је потпретседник Народног већа. Под крај октобра 1918 године прогласио је Хрибар, у име Народног већа, пред сакупљењем народом, отцепљење Словеније од Аустроугарске и њено уједињење са Србијом.

У децембру 1918 именован је ванредним послаником и опуномоћеним министром у Прагу.

После доношења Видовданског Устава одрекао се овог положаја и заузео место намесника за Словенију у Љубљани. Са овог положаја био је пензионисан. Године 1929 био је члан Врховног законодавног савета, а 9-I-1932 именован је Краљевим Указом за сенатора.

HRIBAR IVAN, ancien ministre plénipotentiaire, né en 1851 à Trzine, banovine de la Drave. Ses études terminées H. devient directeur de la succursale de la banque »Slavija« de Prague pour la Slovénie et remplit cette fonction jusqu'en 1918, quand il fut nommé ministre de Yougoslavie à Prague. Plusieurs fois H. a été maire de Lyoublyana et député au

Parlement de Vienne. Après la promulgation de la Constitution de Vidovdan il fut nommé gouverneur royal de la Slovénie, après le 6 janvier 1929, membre du Haut Conseil Législatif, et en 1932, membre du Sénat.

ЦАКОВИЋ МИЛОВАН

Милован Цаковић рођен је 1 септ. 1864 г. у Шаранцима у селу Брајковача, срез шавнички у угледној црногорској породици. У Црној Гори свршио је основну школу а средњу школу у Петрограду, где је свршио и правни факултет петроградског универзитета са положеним дипломским и државним испитом са дипломом првог степена. По положеном државном испиту 1891 ступио је у службу Министарства војног у Петрограду и после четворогодишње указне службе у судско-административном одељењу тога Министарства прешао је у државну службу у Црну Гору, где је прво време — од 1 септембра 1895 г. заузимао положај референта при Великом суду на Цетињу, а затим од 15 јануара 1896 год. до 1 септембра 1899 г. положај претседника Окружног суда у Подгорици и Окружног начелника округа подгоричког. Крајем 1899 г. емигрирао је из Црне Горе и поново ступио на службу у Министарство војно у Петрограду, где је за време Руско-јапанског рата учествовао у истом у својству судског референта при Армији, а затим од 6 децембра 1906 г. до 20 октобра 1920 г. заузимао је положај начелника судско-административног одељења Министарства војног у Петрограду. Крајем 1920 г. вратио се из Русије у отаџбину и ступио 23 децембра 1920 г. у државну службу у својству инспектора Министарства унутрашњих послова, на ком је положај остало до 27 децембра 1922 г. У 1921 и 1922 год. непрекидних неколико месеци пробавио је у Црној Гори, као нарочити изасланик Министра унутрашњих послова ради руководства радом управних власти у Црној Гори, ради срећивања прилика, а нарочито ради организације акције против одметничког покрета. Од 27 децембра 1922 г. до 15 јуна 1927 г. заузимао је положај великог жупана Зетске области, а 15 јуна 1927 г. пензионисан је са пуном пензијом. 1933 г. Указом Краљевским именован је за сенатора.

DJAKOVITCH MILOVAN, préfet en retraite, né en 1864 à Charantzi, banovine de la Zeta. Dj. prenait une part active dans la vie politique du Monténégro d'avant la guerre. Il fut nommé sénateur par Décret Royal du 18 juin 1933.

ШИЛОВИЋ Др. ЈОСИП

Др. Јосип Шиловић рођен је 8-IX-1858 у Прапутњаку, општина Красица, срез Су-шак. Четири ниска разреда гимназије свршио је у Сењу, остале у Загребу, правне науке у Загребу, где је добио докторат права. Посветио се најпре судству, а затим је прешао у административну службу код бивше Земаљске владе. 1894 именован је за редовног професора грађанског парбеног и изванпарбеног поступка, али је већ 1897 заменио ту катедру са катедром казненог права, казненог поступка и правне филозофије.

Његов тридесетогодишњи наставнички рад попуњава његов обилни научни рад на пољу кримналне политike и криминалног права.

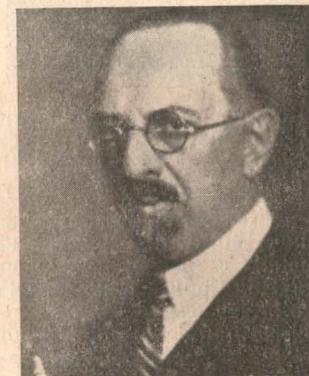
У политичком животу Шиловић је такође сарађивао, и био је цео низ година заступник на Хрватском сабору, односно делегат на Заједничком сабору у Будимпешти.

Шиловићев рад на социјално-каритативном пољу је врло велики. Већ у свом научном раду посветио је Шиловић нарочиту пажњу превентивним мерама код криминала, нарочито уколико се то тиче младежи коју, по његовом мишљењу, треба више збрињавати него кажњавати. Ту спада и његова борба против алкохола и незнања побијањем аналфабетизма. Шиловић је био један од оснивача Лиге за заштиту деце (1914). За време Светског рата Шиловић је основао Средишњи земаљски одбор за заштиту породица мобилизованих и палих војника у Хрватској и Славонији, коме је била сврха да спасава децу из гладних крајева, нарочито из Босне, Херцеговине, Истре, Далмације и Словеначке и да их смешта код породица имућнијих крајева Хрватске и Славоније. Тако је спашен врло велики број деце. После уједињења прозвао се тај одбор Обласни одбор за заштиту деце и младежи, и наставио свој рад према промењеним приликама, водећи бригу о запуштеној младежи, сирочади, удовицама, немоћним и болесним. 1920 трансформисао се је Обласни одбор у Народну заштиту савеза добротворних друштава у Хрватској и Славонији. Целој тој акцији, почевши од Средишњег земаљског одбора, био је на челу Шиловић. Године 1931 именован је баном Савске бановине. Краљевим Указом од 9-I-1932 год. именован је за сенатора.

CHILOVITCH YOSSIP, docteur en droit, ancien professeur de l'Université de Zagreb, ancien Ban de la banovine de la Save, né en 1858 à Prapoutgnak, arr. de Souchak. L'activité de Ch. dans notre vie publique a été toujours fertile et multiple. Depuis 1894 professeur de l'Université de Zagreb, il s'est

distingué comme un de nos meilleurs criminalistes et comme rédacteur, pendant des années, du »Mjesečnik«, édition de la Société des Juristes à Zagreb. En même temps il prenait une part active dans la vie politique comme député au »Hrvatski Sabor« et son délégué au Parlement de Budapest. Son activité sociale et humanitaire est des plus fécondes. Un des fondateurs de la Ligue pour la Protection des Enfants, il a rendu à la nation des services énormes notamment pendant La Grande Guerre, où il fallait déplacer les enfants des contrées passives dans celles qui n'étaient pas dévastées par la famine. En 1931 Ch. est nommé Ban de la banovine de la Save et sénateur en 1932, par Décret Royal.

ШВРЉУГА Др. СТАНКО

Др. Станко Шврљуга рођен је 1880. г., у Горском котару. Средњу школу свршио је у Загребу, а права на Универзитету у Загребу, Бечу и Прагу. По свршеним правним студијама студирао је и комерцијалне науке, одакле долази на рад у Хрватску есконтну банку. Овом банком је у исто време управљао његов отац пок. Фране Шврљуга. Његовом раду и организаторском смислу треба приписати значај и напредак тога новчаног завода у нашој привреди. Др. Станко Шврљуга успео је да организацију овог завода спроведе до краја и, својом стручношћу у финансијским проблемима, заузме и сам, као банкар, у гледно место.

Др. Шврљуга био је генерални директор Хрватске есконтне банке и претседник Загребачке берзе. 6 јануара 1929 год. ушао је у ванпарламентарну владу Петра Р. Живковића и у њој заузео ресор Министарства финансија.

3 јануара 1932 год. др. Шврљуга изабран је за сенатора на листи у Савској бановини. Заједно са др. Бењамином Шуперином и неколико другова, после уласка у Сенат, иступио је из клуба парламентарне већине и основао за себени политички клуб.

CHVRLYOUGA STANKO, docteur en droit, financier, homme politique, né en 1880 à Delnitzé. Ch. a été directeur général de la »Hrvatska eskonta banka« et président de la Bourse de Zagreb. Le 6 janvier 1929 il entre dans le gouvernement du général Jivkovitch en qualité de ministre des Finances. Le 3 janvier 1932, Ch. est élu sénateur dans la banovine de la Sava. Avec B. Chouperina et d'autres, il a formé un club parlementaire en dehors de la majorité gouvernementale.

ШОЛА АТАНАСИЈЕ

Атанасије Шола рођен је 1877 у Трсту. Његов отац, прогањан од Турака, склонио се у Трст код свог таста Јована Ристића-Околиша, такођер Мостарца.

После окупације, отац Атанасија Шоле вратио се у Мостар, и ту почиње и Шолино школовање. Оно је било испрекидано. Најпре у Мостару, затим у Трсту, па опет у Мостару и најпосле у Трсту. У то време у Мостару је био окружни престојник чувени Милер, способан чиновник и по каријери дипломат. Он је облетао око

Шолиног оца да Атанасија пошаље на државни трошак у Терезијанум. На ово настојање Милера отац Шолин одговори тиме што Атанасија посла да се школује о свом трошку у лицеј Луја Великог у Паризу.

Жеља родитеља је била да Атанасије тамо ступи у Вишу војну школу Сен-Сир, или да се спреми за дипломацију с тим да и у једном и у другом случају ступи у службу Србије или Црне Горе. Међутим Атанасије, нешто под утицајем литерарног покрета коју је много читao, а нешто под сугестијама литерарног покрета који је онда био у Мостару у заметку, посвети се студијама књижевности. Студије нису дуго трајале јер се Шолин отац разболи и он се морао вратити кући да се посвети управи имања. Кад је 1896 год. покренута у Мостару „Зора”, он је са Алексом Шантићем, Ђоровићем и Дучићем главни њен оснивач и сарадник.

У аутономној борби ова група, као чисто литерарна, није била у првим редовима, али је била одличан помагач првацима у тој борби. Након свршене борбе Атанасије Шола са својим иступа отворено против новог опортунистичког курса. Тада улази у црквено-школску општину и у Велики управни и Просветни савет. Учешће Атанасија Шоле у читавом овом раду је знатно. Он је реорганизатор најстаријег певачког друштва у Босни и Херцеговини мостарских „Гусала”. Ради за време аутономне борбе на организовању омладине, преузима уредништво „Зоре” и помаже стварање познатог књижевног кружока у Мостару. Члан је одбора, а затим потпретседник црквене општине у Мостару, члан Епархијског управнно-просветног савета, члан великог Управног и просветног савета у Сарајеву итд. Улазећи у политички живот Шола учествује у покрету за Српску народну организацију. Један је од покретача „Српске ријечи”, а затим и „Народа”. Бива биран за народног

посланика. Њему се додељују разне поверљиве мисије у Београду и Цетињу.

За време анексије Босне Шола узима учешћа у великој скупштини Српске народне и Муслиманске народне организације у Пешти. Он је за цело време у иностранству. У Риму се састаје са покojним Миловановићем, у Паризу и у Лондону врши пропаганду у корист српског гладишта у питању анексије. У Петрограду узима учешћа као делегат на Свесловенском конгресу 1909 године.

Кад је избио светски рат Шола је ухапшен међу првима 26 јула 1914 године. Неко је време таоц, затим га затварају и у Велеиздајничком процесу у Бањој Луци бива осуђен на 12 година робије. На дан 1 новембра 1918 год. он доживљује ретку радост и највеће одликовање које је могао добити, јер излази из затвора да би, по једногласној одлуци Главног народног већа за Босну и Херцеговину, заузео положај претседника Народне владе за Босну и Херцеговину. Два месеца касније Шола је постављен Краљевим Указом за претседника земаљске владе за Босну и Херцеговину.

После тога, А. Шола се повукао из политичког живота. 3-1-1932 год. изабран је за сенатора, на листи у Дринској бановини. При допунским изборима за Сенат, 3 фебруара 1935 год. поново је изабран за сенатора, у истој бановини.

CHOLA ATANASSIË, ministre plénipotentiaire en retraite, homme politique, né à Trieste en 1877. Après avoir passé quelques années en France, Ch. rentre à Mostar, pour se consacrer à la gestion des propriétés de son père et à la vie publique. D'abord membre de la rédaction de «Zora», revue avant tout littéraire, il passe bientôt à la politique active, devient un des rédacteurs des journaux politiques »Srpska riječ« et »Narod«, membre du Parlement de Bosnie etc. Pendant la Grande Guerre Ch. est condamné, au procès de Bagnalouka, à 12 ans de travaux forcés. Mais il a eu la rare chance d'être appelé de Zenitza où il purgeait sa peine pour remplir la fonction de président du premier gouvernement de la Bosnie délivrée. Plus tard, Ch. fut nommé ministre plénipotentiaire à Copenhague et mis à la retraite. Aux élections de 1932, et aux élections partielles de 1935 il fut élu sénateur dans la banovine de la Drina.

ШУПЕРИНА Др. БЕЊАМИН

Др. Бењамин Шуперина рођен је 1866 год. у месту Ко-зала, код Ријеке. Хрватску основну школу свршио је у Дренови, код Ријеке, гимназију на Ријеци, а правне науке на Универзитетима у Бечу и Загребу где је 1888 године добио докторат права. После тога посветио се адвокатури и политици и дуго времена био адвокат у Сиску. Сада живи у Загребу.

Као ћак, др. Шуперина је припадао Странци права. Постоји да је са Стјепаном Радићем основао Хрватску сељачку странку.

Први пут кандидовао је за народног посланика 1910 год. у Беловару. У Хрватском сабору био је потпретседник.

После ослобођења, др. Шуперина је заједно са Стјепаном Радићем наставио рад на организацији ХСС. Ипак на изборима 1921 и 1923 год. странка га није кандидовала, јер је држао да је апстиненција штетна и да треба ићи у парламент. 1925 год., када је ХСС. донела одлуку да сарађује у парламенту, др. Шуперина изабран је за народног посланика, а већ 26 марта 1925 год. он је у Скупштини држao говор, тражећи сарадњу ХСС. и Радикалне странке. Био је члан делегације која је водила преговоре са радикалима и 14. јула 1925 год. склопила с њима споразум („Марков протокол“). 18-VII др. Шуперина ушао је у владу Николе Пашића као министар пошта и на томе положају остао и у влади Николе Узуновића, све до 1-II-1927 год.

Задржавши под управом ресор Министарства пошта дуже времена, др. Шуперина је у њему поштио дисциплину, и извео велики број нових телефонских мрежа појачавши већ постојеће. Донео је Закон о штедњи на улоге код Поштанске штедионице и основао њезину филијалу у Скопљу. За време његове управе наша држава ступила је у Светски поштanski савез.

За сенатора др. Шуперина постављен је Краљевским Указом 9. јан. 1932 год.

CHOUPERINA BEGNAMINE, avocat à Zagreb, homme politique, ancien ministre, né en 1866 à Kosala, près de Fiume. Ch. est un des fondateurs du parti paysan croate et a été élu député pour la première fois en 1910, quand il devient vice-président du »Hrvatski sabor« (parlement de Croatie). Après la guerre il est un des collaborateurs précieux de S. Raditch. Ch. ne devient député qu'en 1925, demeurant tou-

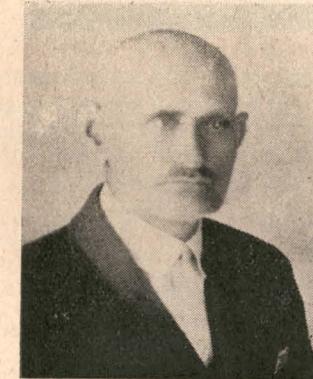
jours l'ennemi irréconciliable de l'abstention du parti paysan croate. L'entente du parti paysan et des radicaux a été pour beaucoup l'œuvre de B. Ch., qui entre dans le gouvernement de coalition de N. Pachitch en qualité de ministre des Postes et des Télégraphes en 1925, et conserve ce poste dans le gouvernement de N. Ouzounovitch jusqu'au mois de février 1927. Ch. est nommé sénateur par Décret Royal du 9 janvier 1932.

НАРОДНИ
ПОСЛАНИЦИ

АВРАМОВИЋ ЛУКА

Лука Аврамовић рођен је 1874. г. у селу Јакиру, срез Гламочки. Основну школу свршио је у Гламочу. По занимању је земљорадник, а стално живи у Млиништима код Гламоча.

Аврамовић припадао је раније странци Савеза земљорадника, на чијем је програму 1927. год. био изабран за обласног посланика травничке области. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу гламочком. По избору за народног посланика, Аврамовић је био један од првих изабраних посланика са листе др. Владимира Мачека који су дошли у Скупштину.

AVRAMOVITCH LOUKA, agriculteur, né en 1874 à Yakir, arr. de Glamotche. A. appartenait autrefois à l'Union Paysanne, sur le programme delaquelle il a été élu en 1927 conseiller départemental du département de Travnik. Il fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement de Glamotche, sur la liste de V. Matchek. A. était un des premiers députés oppositionnels qui prennent part aux sessions du Parlement.

АЛЕКСИЋ КОСТА

Коста Алексић рођен је 1875. г. у Златарићу, срез ваљевски. Свршио је основну школу и два разреда гимназије у Ваљеву, па се по томе одао трговини.

Алексић је један од најугледнијих привредника свога краја. Учествује у свим његовим културним и привредним акцијама. За народног посланика изабран је 1931 год. први пут, у изборном срезу ваљевском, на листи Петра Р. Живковића.

На изборима 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика поново у срезу ваљевском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

ALEKSITCH KOSTA, commerçant, né à Zlataritch, arr. de Valyévo, en 1875. Il est élu député en 1931 dans l'arr. de Valyévo et réélu en 1935 dans ce même arrondissement, sur la liste de B. Yevtitch.

АНТИЋ Д. БОРИВОЈЕ

Боривоје Д. Антић рођен је 1898. г. у месту Салашу среза крајинског. Гимназију и учитељску школу свршио је у Неготину. По томе је ступио у учитељску службу задржавајући се, углавном, на раду у Крајини. Припадао је Народној радикалној странци, али га је више од политичке интересовао културни и економски рад на селу. Сем тога, Антић је радио много и на сеоском соколству, па је у свом месту службовања подигао Здравствени и Соколски дом.

На изборима 5 маја 1935 године изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу крајинском.

ANTITCH BORIVOIJE, instituteur, né en 1898 à Salache, arr. de Kraïna. A. appartenait au parti radical. Il se distingua comme organisateur du «Sokol» de son arrondissement. Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

АНТОНИЈЕВИЋ ДУШАН

Душан Антонијевић рођен је 3 марта 1894. г. у Гр沟ури, срез прокупачки. После свршене гимназије апсолвирао је права, па је постављен за писара Прилепског првостепеног суда. По том је дођењен Беранском првостепеном суду, али се на дужност није јавио већ је поднео оставку па је 5 маја 1923. г. отпушен из државне службе, у коју се више није ни враћао. Као судски чиновник истакао се савесним радом, сузбијајући нарочито корупцију.

Припадао је Земљорадничкој странци и био њезин кандидат на изборима 1925. г. 1927. г. изабран је, на ванпартијској листи, за обласног посланика среза крушевског. У битољској Обласној скупштини истицао се енергијом и радом на задовољењу народних потреба.

За народног посланика изабран је први пут 1931. године, у срезу крушевском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У истом срезу изабран је и други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића 5 маја 1935. г. Био је члан многих скупштинских одбора.

ANTONIEVITCH DOUCHAN, né en 1894 à Grgouri, arr. de Prokoupatz. Il appartenait à l'Union paysanne et a été son candidat à la députation aux élections de 1925. En 1927, il est élu membre du Conseil Général du département de Bitoyle. En 1931, A. est élu député dans l'arr. de Krouchevo, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

АРАНЂЕЛОВИЋ ЖИВОЈИН

Живојин Аранђеловић рођен је 1878. г. у Београду, где је добио основно и средњошколско васпитање. По завршеним правним наукама на правном факултету Универзитета у Београду ступио је у државну службу. Сада је државни саветник у пензији, а живи стално у Београду. Припадао је Југословенској демократској странци.

За народног посланика изабран је 1935. год. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу орашком.

ARANDYEOVITCH JIVOJINE, conseiller d'Etat en retraite, né en 1878 à Beograd. A. appartenait au parti démocrate. Il est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement d'Orachatz, sur la liste de V. Matchek.

АРАНЂЕЛОВИЋ ЈОВАН

Јован Аранђеловић рођен је 1892. г. у Вети, срез белопаланачки. Пет разреда гимназије свршио је у Нишу, па се по томе уписао у богословско-учитељску школу у Призрену. Школовање је завршио 1912. г., управо када је буњну Балкански рат у коме он, без знања родитеља и без савеза, ступа у Четнички одред. Но још пре тога уписио је 1908. г. у Легију „Синђелић“ која је образована поводом анексије Босне. У борбама које је одред Танкосића водио на Мердарима и код Приштине активно је

учествовао. За време арнаутске побуне 1913. г. учествовао је у одбрани Призрена, као богослов.

У краткој паузи 1913—1914 постављен је за учитеља, па је по томе поново отишао у војску, издржавши у њој до краја рата. Девет месеци провео је на острву Виду, спасавајући оболеле војнике. По свршетку 1920. г. руко положен је за свештеника, са кога је положаја изабран за народног посланика.

У Црвеној реци, готово о своме трошку и уз малу помоћ суграђана, подигао је цркву чије зидање није прошло без штетних перипетија. Активно ради на културном подизању тога краја. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут у срезу белопаланачком на листи Петра Р. Живковића, добивши рекордан број гласова које нико у томе крају у ма којој прилици није добио.

Истакао се у раду скупштинском као добар говорник и познавалац потреба широких народних слојева.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика други пут, у изборном срезу белопаланачком, на листи Богољуба Јевтића.

ARANDYEOVITCH YOVAN, prêtre, né en 1892 à Veta, arr. de Béla Palanka. Avant la guerre, A. était instituteur. Pendant les Guerres Balcanique et la Grande Guerre il était »tchetnik«. En 1920 il devint prêtre dans le village Tzryena Reka. En 1931, A. est élu député dans l'arrondissement de Béla Palanka, où il est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

АРЕЖИНА МИЉКАН

Миљкан Арежина рођен је 1896. г. у Босанском Грахову. После завршеног школовања одао се трговини и привреди. Једно време био је чиновник „Шипада“.

До 1925. г. Арежина је био члан Савеза земљорадника, па је после тога ступио у Народну радикалну странку. На изборима 1933. г. изабран је за претседника општине у Бос. Грахову. На посланичким изборима 1931. г. изабран је као заменик Богољуба Кујунџића, бив. министра на листи Петра Р. Живковића и после постављења Б. Кујунџића за бана Врбаске бановине био је позван да прими посланички мандат. Како је, убрзо после тога, Скупштина била распуштена, Верификациони одбор није га могао прогласити послаником.

На изборима 1935. г. Арежина је изабран за народног посланика по други пут на листи Богољуба Јевтића, у срезу Бос. Грахово.

AREJINA MILKAN, commerçant, né en 1896 à Bossansko Grahovo. Il appartenait à l'Union paysanne, puis au parti radical. Aux élections de 1933, il a été candidat substitut de B. Kouyoundjitch; en 1933 il devient maire de Grahovo, et en 1935, député pour l'arr. de Grahovo, sur la liste de B. Yevtitch.

АРНАУТОВИЋ ДАМЈАН

Дамјан Аранутовић рођен је 25 септембра 1898. г. у Смедереву, а пореклом је из Саранова, среза лепеничког, о-круга крагујевачког. Гимназију је свршио у Крагујевцу, а Вишу педагошку школу завршио је 1927. г. у Београду. До избора био је учитељ по селима, школски надзорник и наставник грађанских школа.

У отступању, за време евакуације Србије, заробљен је од Бугара у Љум Кули и одведен у бугарско ропство, где је провео све до пробоја Слунског фронта. После ослобођења истакао се као просветни и национални радник. Учествовао је у организовању задруга. Још као младић Аранутовић је узимао живог учешћа у организовању омладинске радикалне организације и учествовао на конгресима као њен делегат. Сарађивао је у „Искри“, „Продвети“, „Народној политици“ итд.

До 1927. г. бавио се стално активним радом у националним организацијама. Од 1927. г. био је активан сарадник Српске националне организације и као такав, у октобру 1928. г., изабран је за обласног претседника исте организације у Штипу.

У Берову, од свог постављења за наставника грађанске школе, био је секретар српске организације Југословије

венске националне странке, просветар Соколског друштва, секретар Српске организације Црвенога крста и претседник Чиновничке задруге.

1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у изборном срезу малешком, на листи Богољуба Јевтића.

ARNAOUTOVITCH DAMIAN, professeur à l'Ecole Commerciale, né à Smederevo, en 1898. Il appartenait au parti radical et était membre très actif de l'Organisation Nationale Serbe et président de son comité départemental à Chtipe. Il était collaborateur de plusieurs revues: »Iskra«, »Prosveta«, »Narodna politika« etc. Élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Malèche, sur la liste de B. Yevtitch.

АЋИМОВИЋ ВЕЛИМИР

Велимир Аћимовић рођен је 1886. год. у Крушевици, срезу колубарског, где је свршио основну школу. Гимназију је свршио у Београду, па се после матуре уписао на правни факултет. После завршених правних студија посветио се самоуправној служби, па је 16 година био деловоћа окружног одбора Београдске области. По укидању обласних самоуправа, постављен је за бавонинског инспектора, на коме је положају пензионисан.

Аћимовић је учествовао у свим ратовима. Припадао је Југословенској демократској странци и на њезином програму кандидовао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу гроцанском.

Дуги низ година, Аћимовић је био претседник Удружења општинских деловоћа.

ATCHIMOVITCH VELIMIR, inspecteur de la Banovine, né en 1886 à Krouchevitsa, arr. de Koloubara. A. appartenait au parti démocrate. Il fut longtemps président de l'Association des notaires communaux. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Grotzka.

БАБИЋ АНТУН

Антун Бабић рођен је 1879. г. у Градишту, срез жупањски. По свршену основној школи одао се земљорадњи. Сада је земљорадник и поседник у свом родном месту.

Бабић је још пре рата припадао хрватском сељачком покрету. После рата, 1923, 1925 и 1927. г. на програму ХСС. биран је за народног посланика. У Скупштинском раду истакао се особитим познавањем сеоских привредних и социјалних питања.

5. маја 1935. г. изабран је за народног посланика четврти пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу жупањском.

BABITCH ANTOUN, agriculteur, né en 1879 à Gradichté, arr. de Joupagna. B. appartenait au parti croate paysan et fut élu députée sur son programme en 1923, 1925 et 1927. En 1935 il a été élu député dans l'arrondissement de Joupagna, sur la liste de V. Matchek.

АУЕР ДР. ЉУДЕВИТ

Др. Људевит Ауер рођен је 8. августа 1892. г. у Светом Ивану Жабном, срез криjeвачки. После свршене гимназије уписао се на загребачки Универзитет, где је свршио права са докторатом. Поред Загреба, студирао је у Прагу, Москви, Паризу и Бечу. По свршеним студијама одао се адвокатури.

Међу млађим југословенским интелектуалцима др. Ауер се истакао високом радном способношћу. Ревностан је сарадник најбољих листова и часописа, стручних и политичких. Сем тога, ради на соколству и спортивима. Старешина је сокола у Сиску. У народу је популаран пошто је одржао велики број предавања васпитајући културно читав један крај.

Припадао је Самосталној демократској странци, у чијим се редовима врло истакао.

За народног посланика изабран је први пут 1931. г. у срезу сисачком на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Скупштини истакао се као члан Финансијског, Имунитетног и других одбора.

21. децембра 1934. г. др. Ауер је постао Министар физичког васпитања народа, у кабинету Богољуба Јевтића. За народног посланика изабран је 5. маја 1935. г. по други пут, на земаљској листи Б. Јевтића. У кабинету др. Милана Стојадиновића, образованом 23. јуна 1935. г. др. Ауер заузео је портфелј Министра правде, са кога је положаја, у име наше земље, потписао Конкордат са Св. Столицом.

AUER LYUDEVIT, docteur en droit, avocat, né en 1892 à Sveti Ivan Jabni, arr. de Krijevatz. A. appartenait au parti démocrate indépendant, dont il était un des membres importants. Il est élu député pour la première fois en 1931, puis réélu en 1935. Dans le cabinet de B. Yevtitch, formé le 21 décembre 1934. A. tient le portefeuille de l'Education physique. Il s'est distingué par sa collaboration dans le »Sokol« et dans d'autres associations sportives et par ses écrits politiques. Au cabinet de M. Stojadinovitch A. est devenu ministre de la Justice.

АЋИМОВИЋ Др. ЈОРДАН

Др. Јордан Аћимовић рођен је 1897. г. у Врању. Основну школу и гимназију свршио је у Врању. Као ћак учествовао је у Светском рату, прешао на Солунски фронт и дошао је у гимназијско образовање. После тога уписао се на медицински факултет Универзитета у Лиону, у Француској, где је добио докторат медицине.

По завршеним студијама одао се лекарском позиву. Ступио је у државну службу и 1924. год. постављен је за лекара у Ивањици. 1925. г. служио је у Крушеву. Сада је срески лекар у Струмици, са кога је положаја на изборима 1935. г. изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу струмичком.

Бави се културним и социјалним радом на Југу. Раније је припадао Југословенској демократској странци.

ATCHIMOVITCH YORDAN, docteur en médecine, né en 1897 à Vran. Ses études terminées à Lyon, il entra dans le service de l'Etat et est actuellement médecin d'arrondissement à Stroumitza. A été membre du parti démocrate et il se distingua par son activité culturelle et sociale. Il a été élu député pour la première fois 1935, dans l'arrondissement de Stroumitza.

БАНИЋ МИЛАН

Милан Банић рођен је 1891. г. на Сушаку. Основно и средњошколско образовање добио је на Сушаку, а филозофију је апсолвирао на Универзитету у Бечу. По томе се одао новинарству, публицистичи и јавном раду.

За време рата, 1915. г. Банић је пребегао у Русију и ступио у Југословенску дивизију као добровољац. Делио је ратну судбину своје дивизије све до 1918. г., када је демобилисан. 1922. г. био је политички уредник дневника „Приморске новине”, 1923—1927. г. политички уредник сушачког дневног листа „Нови лист”, 1928—1932. г. сопственик и директор дневног листа „Наша слога”. 1932. г. постављен је за аташе за штампу у Паризу.

До 1925. г. Банић је политички припадао демократској „средњој линији”, па је после тога пришао Хрватској сељачкој странци и био члан С. д. коалиције. 1927—1928 био

је члан Обласног одбора Приморске области, а 1927. г. био је претседник Обласног одбора. 1931 постављен је за банског већника, на коме се положају и сада налази. 1935. г. за народног посланика изабран је први пут, у изборном срезу сушачком, на листи Богољуба Јевтића.

Банић је познати писац. Сем огромног броја чланака и расправа објављених у дневној штампи, засебно је објавио: „La Yougoslavie vue par un Croate” (Paris, 1933, на француском), „Хрват о Југославији” (1934, превод те књиге), „Ecce homo” (1935. г.), „Лик хероја-мученика”, (студија о Блаженопочившем Краљу Јединитељу). Истакао се и као поуздан познавалац поморских питања наше земље.

BANITCH MILAN, publiciste, né à Souchak, en 1891. En 1915 B. s'est réfugié en Russie et aussitôt il prend du service dans le corps des volontaires yougoslaves. En 1922, il devient rédacteur du journal »Primorske novine« à Souchak et de 1923 à 1927, il est rédacteur politique de »Novi list«. De 1928 à 1932 il est directeur du journal »Naša sloga« et, en 1932, attaché de presse à Paris. Autrefois membre du parti démocratique, de 1925 membre du parti croate paysan en 1927 président du Conseil du département littoral, en 1931 conseiller de la Banovine de la Save. Son activité publiciste est remarquable. Ses ouvrages: »La Yougoslavie vue par un Croate« (Paris, 1931, en français) et »Ecce homo« (en serbo-croate, 1935, sur feu le Roi Alexandre I). Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

БАНКОВИЋ Др. ИВАН

Др. Иван Банковић рођен је 1884. год. у Јастребарском код Загреба. Средњошколско образовање добио је у Карловцу и Загребу, а правне науке са докторатом учио је у Загребу. По завршеним студијама одао се адвокатури и јавном раду. Сада је адвокат у Јастребарском.

Др. Банковић је пришао врло рано сељачком покрету Стјепана Радића. На програму ХСС. изабран је за народног посланика 1923. г. први пут, задржавши мандат и на свим даљим изборима 1925 и 1927. г. Бави се публицистиком и другим јавним радом, а сем тога социјологијом и задржава гајством.

1935. г. изабран је др. Банковић за народног посланика четврти пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу Карловачком.

BANKOVITCH Ivan, docteur en droit, avocat, né en 1884 à Yastrebarsko. B. appartenait au parti croate paysan, sur le programme duquel il fut élu député en 1923, 1925 et 1927. B. est connu aussi comme publiciste et comme organisateur des coopératives agricoles. En 1935 il est élu député dans l'arrondissement de Karlobag, sur la liste de V. Matchek.

БАРИЧЕВИЋ Др. ЈАНКО

Др. Јанко Баричевић рођен је 1888. г. у Сплиту. Основно и средњошколско образовање добио је у Задру, а правне науке са докторатом свршио је на Универзитету у Загребу. По томе се посветио адвокатури, па је био адвокат и кр. јавни бележник у Прелогу. Сада је адвокат у Загребу.

Др. Баричевић је био један од вођа југословенске академске омладине у Загребу. Он је био и један од вођа оне генерације хrvatsких мaturanata који су, као екскурзијисти, први прешли у

Београд и френетично поздравили Блаженопочившег Краља Петра I Ослободиоца, као првог југословенског краља. Ту своју националистичку активност др. Баричевић је доцније развијао за све време и постао један од врло угледних чланова Самосталне демократске странке. Као је у склопу 1928. г. са ХСС образовала Сељачко-демократску коалицију, др. Баричевић је постао члан и СДК. За народног посланика је изабран 5. маја 1935. г. први пут, у срезу прелошком, на листи Богољуба Јевтића.

Издао је неколико брошура политичког карактера. Сем тога је сарађивао у „Речи“ (Београд), „Ријечи“ (Загреб), „Покрету“ (Загreb), „Хrvatskoj круни“, „Обзору“, „Хrvatskoj riјeči“ итд. Др. Баричевић је један од најбољих говорника у оба дома нашег Народног претставништва.

BARITCHEVITCH YANKO, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1888 à Split. Encore étudiant B. a été un des chef de la Jeunesse Nationale Yougoslave. Puis il entre dans la vie politique active comme adhérent du parti démocrate indépendant et de la coalition paysanne démocrate et comme collaborateur des journaux et périodiques »Reč«, »Riјeč«, »Pokret«, »Hrvatska kruna«, »Obzor«, »Hrvatska riječ« etc. D. est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Prelog, sur la liste de B. Yevtitch.

БАЦАК МИЛАН

Милан Баџак рођен је 1902. г. у Младеновцу. Основну школу свршио је у Међулужју, гимназију са матуrom у Београду. Високу школу за светску трговину свршио је у Бечу. По завршеним студијама три године је провео у Младеновачкој задрузи а. д., па је затим ступио у службу код Привилеговане аграрне банке, као чиновник.

За време студија у Бечу, Баџак је ујединио ранија удружења, српску „Зору“, хрватско „Звонимир“ и словеначко „Триглав“ у југословенско академско друштво „Слога“, чији је био претседник за све време студија. Активно се бави задружним радом. Сем тога сарађује у свим националним и хуманим удружењима. Претседник је месног одбора Народне одбране у Младеновцу.

Политичким странкама Баџак није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу младеновачком, на листи Богољуба Јевтића. Приликом свога конституисања у јуну 1935. г. Народна скупштина изабрала је Баџака за свог секретара.

BADJAK MILAN, employé de la »Agrarna privilegovana banka«, né en 1902 à Mladenovatz. Comme étudiant à Vienne B. était à la tête de l'association des étudiants yougoslaves »Sloga«. Il est un des pionniers du coopérativisme agricole et membre de plusieurs associations culturelles et humanitaires. B. n'appartenait à aucun parti politique. Aux élections de 1935 il est élu député dans l'arr. de Mladenovatz sur la liste de B. Yevtitch. B. est secrétaire de la Narodna Skoupchtna.

БЕЛИНИЋ ВИНКО

Винко Белинић рођен је 1872. г. у Доњој Стубици. У месту рођења свршио је основну школу. Стално је настањен у Пустодолу, срезу доњостубичког, где се бави земљорадњом и економијом.

Белинић је дугогодишњи претседник општине у Доњој Стубици. Припадао је Хрватској сељачкој странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу доњостубичком.

BELINITHC VINKO, agriculteur, né en 1872 à Dogna Stoubitsa. Longtemps il fut maire de sa ville natale. Autrefois il appartenait au parti paysan croate et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement de Dogna Stoubitsa, dans la liste de B. Yevtitch.

БЕРКОВИЋ Др. ЈОСИП

Др. Јосип Берковић рођен је 1881. г. у Јелси на Хвару. Гимназију је свршио у Сплиту, а медицинске науке на Универзитетима у Грачу и Бечу. По томе се одај лекарској пракси.

Др. Берковић је био истакнут члан Хрватске сељачке странке. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у два изборна среза (Хвар и Метковић) на листи др. Владимира Мачека.

BERKOVITCH YOSSIP, docteur en medecine, né en 1881 à Yelsa, arr. de Hvar. B. appartenait au parti croate paysan. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans les arrondissements de Hvar et de Metkovich, sur la liste de V. Matchek.

БЕНКО ЈОСИП

Јосип Бенко рођен је 3-VII-1889. г. у Тешановцима, срез Мурска Собота. Свршио је четири разреда средње школе, а сада је индустријалац. У привредном развоју свога краја јако се истакао. Претседник је Кредитне банке, Кредитне задруге и Општинске штедионице у М. Соботи, а сем тога је и начелник општине тога места. Инспектор је Евангеличког сениората у М. Соботи и члан свих хуманих и културних друштава. За народног посланика изабран је 1931. год. први пут, у изборном срезу

Мурска Собота, на листи Петра Р. Живковића. На изборима 1935. г. изабран је у истом срезу, на листи Богољуба Јевтића.

BENKO YOSSIP, industriel, maire de Mourska Sobota, né en 1889 à Techanovtzi, arr. de Mourska Sobota. Il est président du Conseil d'Administration de la »Kreditna banka«, de la »Kreditna zadruga« et de la »Opštinska štedionica« de Mourska Sobota. B. est élu député en 1931 dans l'arr. de Mourska Sobota, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

БИРТИЋ МИЈО

Мијо Биртић рођен је 1878. г. у Горјану, срез Ђакочевићи, у селу које је некада било феуд чувене хрватске породице Горјанских, која је хрватском делу нашег народа дала многе велике људе. По свршеној основној школи одао се земљарданju, а стално живи у Горјану.

М. Биртић је у ХСС. од њезина оснивања и важи као један од главних њезиних организатора. 1927. г. биран је за народног посланика те странке први пут. Бави се задрукарством и социјалним радом на селу.

5 маја 1935. г. Биртић је изабран за народног посланика по други пут, у срезу Ђакочачком, на листи др. Владимира Мачека.

BIRTITCH MIYO, agriculteur, né en 1878 à Goryan, arr. de Dyakovitza. B. est en des fondateurs du parti croate paysan, sur le programme duquel il fut élu député pour la première fois en 1927 et réélu en 1935 dans l'arrondissement du Dyakovitza, sur la liste de V. Matchek.

БЕШИРЕВИЋ ДИМИТРИЈЕ

Димитрије Беширевић рођен је 1891. г. у Ђевђелији. Свршио је гимназију у родном месту, па се по томе одао трговини. Припадао је Народној радикалној странци и на њезином програму кандидовао 1927. г.

Његовом иницијативом у Ђевђелији основане су Свиларска и Сточарска задруга, као и многа хумана и културна друштва. Учествовао је у ратовима од 1914—1919. г. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, у изборном срезу Ђевђелијском, на листи Петра Р. Живковића. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика по други пут, у изборном срезу Ђевђелијском, на листи Богољуба Јевтића.

BECHIREVITCH DIMITRIYE, commerçant, né en 1891 à Dyevdyelia. Appartenait au parti radical, il posa sa candidature à la députation en 1927, mais ne fut pas élu. Aux élections de 1931 B. est élu député dans l'arr. de Dyevdyelia sur la liste du général Jivkovitch, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

БОЖИНОВИЋ Д. ЉУБОМИР

Љубомир Божиновић рођен је 1890. г. у Књажевцу, срез заглавски. Основну школу свршио је у Књажевцу, а средњошколско образовање добио је на стручним школама у Београду и Љубљани. По занимању је индустријалац, а стално живи у Књажевцу.

Божиновић је из реда оних наших млађих привредника, који су своје послове потпуно рационализовали. Припадао је Народној радикалној странци, али раније није кандидовао. На изборима 1935. г. за народног посланика изабран је први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу заглавском.

BOJINOVITCH LYUBOMIR, industriel, né à Knyajevatz, en 1890. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Knyajevatz, sur la liste de B. Yevtitch.

БЛАЖИЋ МИЛАН

Милан Блајић рођен је 1883. г. у Босни. У раним годинама са родитељима пренесен је у Београд, где је одрастао и васпитан. Основну школу и гимназију свршио је у Београду, где је наставио студије на правном факултету.

1904. г. Блајић је, једно време, прекинуо универзитетске студије и ступио у четничку акцију. У борбама које је његова чета водила, истакао се храброшћу. Учествовао је у свим ратовима као борац VII пешадијског пукка и у отсеку ратне полиције.

Завршивши студије, Блајић је ступио у управну струку. У њој је служио као писар, секретар, начелник среза и окружни начелник. После Светског рата службовао је искључиво у граничној зони Јужне Србије, у Ресну, Битољу, Охриду, Тетову итд. Окружни начелник охридски био је непрекидно шест година. По томе је 1926. г. пензионисан, јер су окружна начелства била укинута услед нове административне поделе.

После пензионисања, ступио је у самоуправну службу. Био је деловоћа Битољске обласне самоуправе и уредник службеног органа њезина. Настанио се стално у Охриду, где врло активно ради на економском, културном и социјалном подизању тога краја. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу охридском, на листи Богољуба Јевтића.

BLAJITCH MILAN, ancien préfet, né en Bosnie, en 1883. Comme enfant, B. vint à Beograd avec ses parents, où il a absolvié la Faculté de droit. Depuis 1904 il prit part dans l'action des »tchetnitzis». B. avait fait une belle carrière dans l'administration civile et devint préfet de département en Serbie du Sud, le plus longtemps en Ohrid où il s'était établi, après sa retraite en 1926. Élu député pour la première fois à Ohrid, en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

БОЖИЋ ЈАКША

Јакша Божић рођен је 1879. г. у Бадњевцу, срез лепенички где је свршио основну школу. После тога је у Краљеву 1898. г. свршио Ратарску школу, па се посветио до мађој економији.

Божић је учествовао у свим ратовима. Припадао је Народној радикалној странци. У своме крају много је радио

на задругарству, па је дугогодишњи претседник Земљорадничке задруге у Бадњевцу. Члан је многих хуманих друштава.

На изборима 1935. г. Божић је за народног посланика изабран први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу лепеничком.

VOJITCH YAKCHA, agriculteur, né en 1879 à Badnyévatz, arr. de Lépénitzé. Il appartenait au parti radical. B. est président de la coopérative agricole à Badnyevatz. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Lépénitzé, sur la liste de B. Yevtitch.

БОГАВАЦ ПЕТАР

Петар Богавац рођен је 1870. г. у Савову, где је свршио основну школу. После свршене Трговачке школе постао је самосталан трговац и 1890. г. основао самостално трговачко предузеће, радећи истовремено на привреди, банкарству и политици.

1894. г. Богавац је изабран за посланика чачанског округа и задржао мандат до 1908. г. када је одбио да га даље прими. 1910. г. изабран је за претседника општине у Краљеву, на који је положај 1920. г. поново изабран. 1921. г. изабран је поново за посланика у чачанском округу и био члан Уставотворне скупштине. 1930. г. постављен је за банског већника, а 1935. г. изабран је за народног посланика пети пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу жичком.

Као истакнути привредник, Богавац је много радио на привредним стварима свога краја. Основао је Привредне банке у Краљеву, као и окружне жичке Пљојопривредне подружине. Учествовао је у свим ратовима од 1912. до 1918. године.

BOGAVATZ PETAR, commerçant et banquier, né en 1870 à Savovo. Il entre très jeune dans la vie politique, fut élu député déjà en 1894, sur le programme du parti radical et réélu constamment jusqu'à 1908. De 1910 à 1921 B. fut maire de Kralyévo. En 1921 B. fut élu membre de l'Assemblée Constitutionnelle. En 1930 il a été nommé conseiller de la Banovine et en 1935, élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Jitcha. Il déploie une grande activité dans l'économie. Il est le fondateur de la »Privredna banka« à Kralyévo.

БОРИСАВЉЕВИЋ Г. СТРАХИЊА

Страхиња Борисављевић рођен је 4 августа 1897. г. у Новој Вароши, у старој и углавној санџачкој породици чије се деловање може пратити много деценија унатrag. Свршио је трговачку академију, па се по томе одао пољопривреди и трговини. Ради на привредном подизању свога краја и члан је многих културних друштава. За време рата Борисављевић је био интерниран у Аустрији и Мађарској. За народног посланика изабран је први пут 1931. г., у сјеничком изборном срезу, на листи Петра Р. Живковића.

У Народној скупштини много је радио на културном и економском подизању свога краја. 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

BORRISSAVLYEVITCH STRAHIGNA, commerçant et propriétaire, né à Nova Varoche en 1897. Il est élu député en 1931 dans l'arr. de Siénitz, où il est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtich.

БОШКОВИЋ Др. ДУШАН

Др. Душан Бошковић рођен је 1881. г. у Панчеву, где је добио основно и средњошколско васпитање. Правне науке (државне науке и право) са докторатом свршио је у Клужу, а адвокатски испит у Будимпешти. После тога посветио се адвокатури и јавном раду, бавећи се и новинарством.

Заједно са својим једномишљеницима, др. Бошковић је оживео националне и политичке традије панчевачког старог политичког листа „Панчевац“ у коме су седамдесетих година прошлог века сарађивале најбоље снаге из Војводине и Србије. У „Панчевцу“ је, извесно време, напша уточиште и Светозар Марковић када је забрањена крагујевачка „Јавност“. Прогоњен за време рата, др. Бошковић је по ослобођењу ступио на терен политичке борбе и био угледан члан Југословенске демократске странке. 1924. г. био је један од првих који су, заједно са Светом Прибићевићем, основали Самосталну демократску странку. За народног посланика изабран је 1925. г. први пут, на програму те странке, задржавши мандат и на изборима 1927. г. све до распуштања Скупштине. Био је члан Главног и извршног одбора СДС и Сељачко-демократске коалиције. Према курсу заведеном 6. јануара 1929. остао је

у непомирљivoј опозицији. За народног посланика изабран је 5. маја 1935. г. по трећи пут, у два изборна среза, на листи др. Владимира Мачека.

BOCHKOVITCH DOUCHAN, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1881 à Pantchevo. B. était longtemps rédacteur du journal »Pančevac«. Pendant la Guerre il était onscrit par les autorités hongroises. Après la Guerre il appartenait au parti démocrate et de 1924 au parti démocrate-indépendant et était membre de son Comité Central ainsi que du Comité Central de la Coalition Paysanne Démocratique. B. fut élu et réélu député en 1925 et 1927 dans le Banat du Sud. Après le 6 janvier 1929 il restait dans l'opposition inébranlable. En 1935 B. est élu député dans les arrondissements de Pantchevo et de Kovatchitza, sur la liste de V. Matchek.

БЕЋИРЕВИЋ ВОЦА ШЕРИФ

Шериф Воца Бећиревић рођен је 1893. г. у Мељаници, срез вучитрнски. Самоучки је научио читати и писати. По занимању је економ, а стално живи у Шаљи, срез вучитрнски.

Бећиревић је много и са успехом радио на сузбијању каочачких банди по Метохији и Косову. За тај рад више пута скопчан са опасношћу по живот добио је висока одликовања и признања. Од 1919. до 1935. г. стално је био претседник општине у Шаљи. 1930. г. постављен је за банског већника. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу вучитрнском, на листи Богољуба Јевтића.

BETCHIREVITCH-VOTZA CHERIF, agriculteur, né en 1893 à Melianitza, arr. de Voutchitn. V. est maire du village Chalia, du même arrondissement. Il a pris une part très active dans l'action pour l'anéantissement des bandes des »Kačak« en Métohie et en Kosovo. En 1930 il a été nommé conseiller de la Banovine du Vardar. Il appartenait au parti radical. Il fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement de Voutchitn, sur la liste de B. Yevtich.

БОЖИЋ МИЛАН

Прота Милан А. Божић рођен је 1885. г. у Гламочу. Свршио је 4 разреда гимназије, па по томе богословију у Рељеву и одао се свештеничком позиву. Био је катихета Женске гимназије у Сарајеву, са кога је положаја први пут изабран за народног посланика у срезу вишеградском 1931. г. на земаљској листи Петра Р. Живковића.

Божић је босански истакнути националистички првак и борац. Ради његова националног рада аустријски судови су га осудили на 16 година затвора ради велеиздаје, а четири и по године, све до ослобођења, издружио је по разним босанским тамницама. Члан је Главног одбора „Просвјете“, претседник обласног одбора Народне одбране у Сарајеву, секретар обласног одбора Јадранске страже а учествује активно и у осталим културним удружењима.

На изборима 5 маја 1935. г. изабран је поново за народног посланика, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу вишеградском.

BOJITCH MILAN, archiprêtre et professeur, né à Glamotche en 1885. Il s'est distingué de bonne heure par sa collaboration très étendue à »Prosvjeta« et à »Narodna odbrana«, ce qui lui valut, au fameux procès de Bagnalouka, 16 ans de travaux forcés. En 1931, B. est élu député dans l'arr. de Vichegrad. Comme parlementaire, il déploie une activité remarquable, s'occupant surtout des questions agraires et sociales. En même temps il a publié une quantité d'articles sur ces questions. Aux élections de 1935 B. est réélu dans son arrondissement, sur la liste de B. Yevtitch.

БОРИЋ ФРАЊО

Фрањо Борић рођен је 1889. г. у Црквеници, као даљи потомак старе и угледне породице Борића чије је име тесно испреплетано кроз историју средње Босне, Приморја и Лике. Основну школу свршио је у родном месту, а трговачку школу на Ријеци. Сада је трговац у Црквеници. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу црквеничком.

BORITCH FRAGNO, commerçant, né en 1889 à Tzrikvenitza. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Tzrikvenitza, sur la liste de V. Matchek.

БОШКОВИЋ МИХАИЛО

Михаило Бошковић рођен је 1896. г. у Орјој Луки, срез даниловградски, где је свршио основну школу. Гимназијско образовање добио је на Цетињу и Подгорици, затим у Београду и Кишењеву (Румунија). Правне науке свршио је на Универзитету у Београду. По завршеном школовању био је од 1921—1924 г. секретар суда, а затим је дао оставку на државну службу и отворио адвокатску канцеларију у Никшићу.

У Балканском рату, Бошковић је учествовао као добровољац. Потомак старе црногорске породице, која је имала блиске везе са двором, Бошковић је унук Јане, сестре бив. краља Николе. У културном животу свога краја узима видног учешћа. Био је члан управе Црногорске банке у Никшићу, члан управе индустрије пива „Требјеса“, па је и члан општинског одбора у Никшићу. Сарадник је и члан редакције недељног листа „Слободна мисао“ који излази у Никшићу.

Политичким странкама ранијим Бошковић није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу даниловградском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

BOCHKOVITCH MIHAÏLO, avocat à Nikchitch, né en 1896 à Orya Louka, arr. de Danilov Grad. Il est membre du comité de direction de la »Crnogorska banka« et de la brasserie »Trebyes« et collaborateur au périodique »Slobodna misao« à Nikchitch. B. n'appartenait à aucun parti politique et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Danilov Grad sur la liste de B. Yevtitch.

БУГАРИН ШИМУН

Шимун Бугарин рођен је 1896. г. у селу Јежеву, среза дугоселског. По завршеној основној школи посветио се земљорадњи, па као тежак стално живи у Јежеву.

У свом ужем крају, Ш. Бугарин познат је као агилан присталица ХСС., у чијем је задржном покрету стекао углављено место. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу дугоселском.

BOUGARINE CHIMOUN, agriculteur, né en 1896 à Yeve, arr. de Dougosselo. Il appartenait au parti croate paysan et collaborait dans les organisations coopératives croates. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Dougosselo, sur la liste de V. Matchek.

БРУЈИЋ С. ЈОВАН

Јован Брујић рођен је 1878. г. у селу Мелаку, срез Госпићски. Основну школу свршио је у родном месту, па после тога, као син врло сиромашних родитеља, отишао у трговину и временом постао угледан трговац у Добоју.

Припадао је Народној радикалној странци. 1925. г. постављен је за претседника општине у Добоју, на коме је место успешно решио извесна комунална питања варошка. 1933. г. изабран је за потпретседника вароши Добоја. Члан је многобројних

друштава којима је циљ културни и социјални рад. За народног посланика изабран је Брујић 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу дубојском.

BROUÏTCH YOVAN, commerçant, né en 1878 à Mélak, arr. de Gospitch. B. appartenait au parti radical. En 1925 il fut nommé maire de Doboï. Il est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement de Doboï, sur la liste de B. Yevtitch.

БУБИЋ Др. СТЕВАН

Др. Стеван Бубић рођен је 1878. г. у Ждраловима срез беловарски. Основну школу свршио је у Новосељанима, гимназију у Беловару и Сремским Карловцима, а права на Универзитету у Загребу где је добио докторат. 1903—1913 служио је као судија у разним местима. 1913. г. отворио је адвокатску канцеларију. 1925. г. именован је за јавног бележника у Беловару.

Др. Бубић је претседник Православне црквене општине у Беловару, члан Митрополитског савета и егзекутивног одбора загребачке митрополије. Припадао је раније Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу беловарском, на листи Богољуба Јевтића.

БРУЈИЋ С. ЈОВАН
BROUÏTCH STEVAN, docteur en droit, notaire, né en 1878 à Jdralovina, arr. de Belovar. B. est président de la communauté ecclésiastique orthodoxe serbe à Belovar et membre du Comité Exécutif de la Mitropolie de Zagreb. Il appartenait autrefois au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement de Bélovar, sur la liste de B. Yevtitch.

БРАНКОВИЋ Др. ЂОРЂЕ

Др. Ђорђе Бранковић рођен је 1885. г. у Брглогу, срез Оточац. После завршеног школовања у гимназији у Сремским Карловцима, уписао се на правни факултет у Загребу и Прагу и положио докторат права. Школовао се, увек као сиромашан и одличан ћак, из фонда свога великог добротвора Патријарха Георгија Бранковића.

Као студент универзитета јако се истакао националистичким радом међу академичарима. То је био разлог да је, одмах у почетку рата, као адвокатски приправник, затворен и мучен по тамничким подрумима. После затвора и прогона, пошто није могао бити кривично оптужен, упућен је у војску где је био као прост редов и политички сумњив. Под јаком стражом упућен је прво на Ријеку, а по томе у један мађарски пук, где су били сигурни да ради непознавања језика неће „кварити“ војнике. Цело време рата провео је под строгим надзором војних и грађанских власти.

По свршеном рату настанио се у Оточцу, где је отворио адвокатску канцеларију. Наставио је, у исто време, стари свој политички рад. Припадао је Самосталној демократској странци на чијем је програму биран на изборима 1921, 1923, 1925 и 1927. Када је, у јуну 1929. г. Сељачко-демократска коалиција напустила Скупштину и Београд, он се из њезина посланичког клуба издвојио.

На изборима 1931. г., на земаљској листи Петра Р. Живковића, кандидовао је и био изабран у срезу оточачком, али је Народна скупштина расписала нове изборе, на којима је остао у мањини. На изборима 1935. г. др. Бранковић је поново изабран, великом већином гласова у истом изборном срезу, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

BRANKOVITCH DYORDYE, docteur en droit, avocat, né à Brlogue, arr. d'Ototchats, en 1885. Candidat des démocrates indépendants, il a été élu député en 1921, 1923, 1925 et 1927. En 1931, B. se rallia à la liste du général Jivkovitch, mais ne fut pas élu. Aux élections de 1935, B. est élu député dans l'arr. d'Ototchats, sur la liste de B. Yevtitch.

БРЕНЧИЋ МИХАЕЛ

Михаел Бренчић рођен је 1879. г. у Рогозници, срез Птујски. По свршеној основној школи остао је код куће и посветио се домаћој економији. Сада је поседник у Птују.

Посветивши један добар део свога времена и политици, Бренчић је 1911. г. био изабран за народног посланика на Царевинском већу у Бечу. По ослобођењу наставио је свој политички рад у Словенској људској странци, којој је припадао до 6. јан. 1929. г. 1918—1928 Бренчић је био владин комесар птујског

округа. 1928. г. изабран је за претседника општине у Птују, на коме је положај остало до 1932. г.

Бренчић је активан радник на задружним и привредним организацијама. За народног посланика изабран је 1935. г. од ослобођења први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу птујском.

BRENTCHITCH MIHAEL, agriculteur, né en 1879 à Rognitza, arr. de Ptouï. B. appartenait au parti populaire slovène, sur le programme duquel il a été élu député du Reichsrat de l'Autriche à Vienne, en 1911. De 1918 à 1928, il était préfet à Ptouï. En 1928 il fut élu maire de la ville Ptouï. Il est l'organisateur bien connu des coopératives agricoles.

БУТОРКА Др. С. АЛЕКСАНДАР

Др. Александар С. Буторка рођен је 1898. г. у Вршцу, где је свршио основну школу и реалку. Универзитетске науке учио је у Клужу (Румунија) и Загребу. Живи стално у Вршцу, као поседник. По народности је Румун.

До 1929. г. др. Буторка био је генерални секретар Румунске странке. Сада је претседник Румунског централног одбора из Јужног Баната. Сем тога је и посланик Румунског црквено-народног конгреса и Епархијског синода Караксебешког. Као публициста са

рађивао је у више листова на политичким и социјалним

стварима. Био је дуго година уредник, а сада је директор румунског недељног листа „Надежде“ који излази у Вршцу. Оснивач је разних хуманих и студентских друштава румунских у Југославији.

За народног посланика др. Буторка изабран је 1935. г. први пут, у срезу алибунарском, на листи Богољуба Јевтића.

BOUTORKA ALEXANDRE, docteur en droit, propriétaire, né en 1898 à Vrchatz. B. est de nationalité roumaine et un des chefs de la minorité roumaine en Yougoslavie. Il est très actif dans les associations politiques et culturelles de ses compatriotes et directeur du hebdomadaire rouman à Vrchatz »Nadežda«. Il est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. d'Alibounar sur la liste de B. Yevtitch.

БУДИМИР Ђ. СИМО

Симо Ђ. Будимир рођен је 1889. године у Мркоњићграду. Свршио је стручну економску школу у Геделе, код Будимпеште. После тога постављен је за спеског економа у Мркоњићграду. По томе је изабран за претседника мркоњићградске општине, са кога је положаја изабран за народног посланика.

Симо Будимир тип је изразитог националног јавног радника. Успео у тежњи да у ослободилачким борбама буде уз раме своје браће, ступио је у одред Војина Танкосића, и у њему био водник. У борбама које је тај одред водио на Церу, Будимир је врло тешко рањен, тако да одред није успео ни да га из борбе изнесе, па га је непријатељ тешко рањен заробио. Пре тога времена био је и у одредима Војина Поповића и Бабунског. Кад су аустријанци успели да му утврде идентитет, суђен је и осуђен на смрт. Захваљујући једној врло чудноватој околности, у којој је главну улогу играо један Чех, тада аустријски војник, спасао се смрти.

По ослобођењу, Симо Будимир се посветио културном, социјалном и економском подизању свога краја. Нарочито много учинио је на подизању пољске привреде као и на задружном организовању занатлија. Раније је припадао Земљорадничкој странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу мркоњићградском.

BOUDIMIR SIMO, agronome et maire de Mrkognitch-grad, né à Mrkognitch-grad en 1889. Patriote serbe ardent, B. était membre volontaire de la compagnie des »Tchetnitz« du voïvoda Voïn Tankossitch. Blessé grièvement dans la bataille de Tzer, il devient prisonnier autrichien. Reconnu comme sujet autrichien, il a été condamné à mort, mais avant l'exécution, un soldat tchécoslovaque l'a sauvé. B. déploie une grande activité dans les sociétés coopératives agricoles de son arrondissement. Il appartenait autrefois à l'Union paysanne. Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

ВАСИЋ ТИХОМИР

Тихомир Васић рођен је 1888. г. у Читлуку, срез азбуковачки, где је свршио основну школу. Од 1910—1923. г. био је општински деловођа, а после тога времена до 1929. г. претседник општине у Читлуку. 1933. г. поново је изабран за претседника, на коме га је положај затекао избор за народног посланика.

Васић је припадао Народној радикалној странци. 1927. г. на програму те странке забран је за обласног посланика подринске области. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу

азбуковачком, на листи Богољуба Јевтића. Претседник је Азбуковачке воћарске задруге и месне Задруге за пољопривредни кредит. Као борац учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г.

VASSITCH TIHOMIR, maire de Tchitlouk, né en 1888 à Tchitlouk, arr. d'Azboukovatz. V. appartenait au parti radical, sur la liste duquel il a été élu conseiller départemental en 1927. Il était maire de son village natal de 1923 à 1929 et de 1933 à 1935. Il est aussi président de diverses organisations coopératives locales. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement d'Azboukovatz, sur la liste de B. Yevtitch.

ВЕЛИЧКОВИЋ Б. МИЛАДИН

Миладин Б. Величковић рођен је 1878. г. у Лесковчију на Косову. После свршена четири разреда гимназије одао се књижарству, па је и сада повлашћени књижар у Владичину Хану. За цело то време истрацао се као одлучни и солидан национални радник на Југу. Покретач је и руководио свих социјалних и културних акција на Југу, и то му је донело велико популарност. Учествовао је у свим ратовима, као обvezник II позива. Био је у одреду Косте Пећанца. Члан је и добровољник многих хуманих и културних друштава своје ближе и даље околине.

На изборима 1931. г. изабран је, без противкандидата, у срезу пољаничком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. 5 маја 1935. године поново је изабран за народног посланика среза пољаничког, на листи Богољуба Јевтића.

VELITCHKOVITCH MILADIN, libraire, né à Leskovtchitch, près de Kossovo, en 1878. A cause de son activité nationale très populaire dans la Serbie du Sud. V. est élu député en 1931 et réélu en 1935, dans l'arr. de Polyanitza, sur la liste de B. Yevtitch.

ВЕБЛЕ Др. АНДРЕЈ

Др. Андреј Вебле рођен је 1887. г. у Капели, срез брежички. Гимназију је свршио у Марибору, а права је студирао и положио докторат на Универзитету у Прагу и Бечу. По томе се посветио адвокатури основавши 1929. год. адвокатску канцеларију у Марибору.

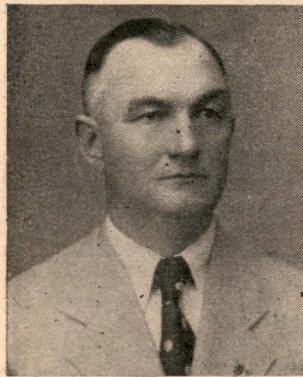
Припадао је Словенској пучкој странци и на њезином програму био изабран 1927. г. за обласног посланика у одборима Обласне самоуправе у Марибору. На томе положају др. Вебле је остао све до 5-1-1929. г. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу брежичком, на листи Богољуба Јевтића.

Од ћачких дана др. Вебле се бави сарадњом на појединачним словеначким и чешким листовима и часописима. Поглавар се бавио правном литератуrom и социјалним проблемима разних народа и држава.

VEBLE ANDREY, docteur en droit, avocat, né en 1887 à Kapela, arr. de Bréjitzé. V. appartenait au parti populaire slovène, sur le programme duquel il a été élu membre du Conseil Départemental de Maribor. Il a collaboré à plusieurs journaux slovènes et tchécoslovaques. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Bréjitzé, sur la liste de B. Yevtitch.

ВИДЕЦ АНТУН

Антун Л. Видец рођен је 1886. г. у Светом Јурју на Брегу, срез чаковечки. Основну школу учио је у месту рођења, а гимназију у Загребу, па се по томе уписао на загребачки правни факултет. По томе се уписао на ветерину у Будимпешти и завршио је. Завршивши школовање, Видец је био постављен за општинског ветеринара у Гајдори, а после тога постао је окружни ветеринар, виши ветеринарски саветник и срески ветеринарски референт у Чаковцу. Пензионисан је као виши ветеринарски саветник.

Пре рата, Видец је припадао Српско-хрватској коалицији, а после ослобођења Самосталној демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу чаковечком.

VIDETZ ANTOUN, conseiller vétérinaire en retraite, né en 1886 à Sveti Djourdyé, arr. de Tchakovetz. V. appartenait au parti démocrate-indépendant. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Tchakovetz, sur la liste de B. Yevtitch.

ВЛАТКОВИЋ ПЕТАР

Петар Влатковић рођен је 1883. г. у Великој Градуси, срез петрињски. Основну школу свршио је у Градуси, гимназију са матуrom у Петрињи и Карловцу, па се уписао на Шумарску академију у Загребу и положио дипломски испит.

По завршеним студијама, Влатковић је ступио у државну службу, као стручни шумски чиновник. Служио је у разним местима и у служби напредовао до ранга инспектора Министарства шума и рудника, са кога је положај пензионисан. У току службеног рада бавио се шумарством и шумском политиком.

Припадао је Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу петрињском, на листи Богољуба Јевтића.

VLATKOVITCH PETAR, inspecteur au Ministère des Forêts en retraité, né en 1883 à Velika Gradoussa, arr. de Pétrigna. V. appartenait autrefois au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Pétrigné, sur la liste de B. Yevtitch.

ВЕСЕЛИНОВИЋ МИЛОРАД

Милорад Веселиновић рођен је 1874. г. у Сенти. Основну школу свршио је у месту рођења, гимназију у Сенти и Новом Саду, а права је дипломирао на Универзитету у Пешти. После тога ступио је у управну службу и био поджупан, а затим и в. д. жупана у Дарди.

Веселиновић је још пре рата био сталан сарадник политичких листова који су излазили у Војводини. Сарађивао је у „Застави“ „Бранику“, а писао је и по стручним листовима о uređenju државне и самоуправне администрације. Сада стално живи у Сомбору, као пензионер. Припадао је Југословенској демократској странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу батинском.

VESSELINOVITCH MILORAD, préfet en retraite, né en 1874 à Sainta. V. appartenait au parti démocrate. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Batina, sur la liste de B. Yevtitch.

ВУЈАСИНОВИЋ Др. ВУК

Др. Вук Вујасиновић рођен је 1898. г. у Ивошевцу, срез Бенковачки. Основну школу свршио је у Кистању, гимназију у Задру, а медицинске науке студирао је на универзитетима у Загребу, Прагу и Берлину. После положеног доктората настанио се као општински лекар у Кистању. За време трогодишњег студирања медицине у Бечу, др. Вујасиновић је у исто време студирао и на Високој политичкој школи.

Припадао је Народној радикалној странци. На изборима 1932. г. изабран је за претседника општине у Кистању. Ради на задружном покрету и соколству и сарађује у листовима и часописима. 1935. г. др. Вујасиновић је изабран за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу Бенковачком.

VOUYASSINOVITCH VOUK, docteur en médecine, né en 1898 à Ivochévatz, arr. de Bainkovatz. V. appartenait au parti radical. En 1932 il a été élu maire de Kistagne. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Bainkovatz, sur la liste de B. Yevtitch.

ВРБИЋ ВЕЛИМИР

Велимир Врбић рођен је 1873. г. у Качеру, срез ужички. По свршеној основној школи посветио се привреди и трговини. Учествовао је у сва три рата од 1912—1918. г.

Врбић је припадао Народној радикалној странци и био члан њезиног Одбора за округ ужички све до 1927. г. 1930. г. постављен је за банског већника, на коме се положају и сада налази. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, као заменик народног посланика Чедомира Захарића у срезу ужичком.

VRBITCH VELIMIR, commerçant, né en 1873 à Katchera, arr. d'Oujitzé. Il appartenait au parti radical, devient conseiller général en 1930 et député en 1935, dans l'arr. d'Oujitzé, comme candidat substitut de Tch. Zaharitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ВУЈИЋ ДИМИТРИЈЕ

Инж. Димитрије Вујић рођен је 6 септембра 1890. г. у Ивањици. Основну школу и реалку завршио је у Београду, а потом је дипломирао на Техничком факултету Београдског универзитета. Радио је као инжењер прво на државним железницама у Француској, а за тим као чиновник - инжењер у дирекцији Министарства пољопривреде и вода, по томе као шеф електро-машинског одељења Министарства грађевина. Учествовао је у свим радовима за ослобођење и уједињење од 1912 до 1918. г. као пешадиски резервни официр командир борачке чете, и има висока војничка одликовања.

За народног посланика изабран је први пут 1923. г. као носилац листе Савеза земљорадника за срез Велики Бечкерек — Велика Кикнда, откада је стално биран 1925, 1927 и 1931. г., на листи Петра Р. Живковића. На изборима од 5. маја 1935. г. изабран је за народног посланика у срезу Петровградском пети пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

У кабинету Богољуба Јевтића који је образован 21. децембра 1934. г., инж. Вујић заузео је портфељ Министра саобраћаја. У ресору тога министарства извршио је персоналне, административне и техничко комерцијалне реформе, у циљу јачања и појефтињења саобраћаја. Под његовом управом отпочета је израда већег броја нових важних железничких линија, којима ће се ојачати већ постојећа железничка мрежа.

VOUYITCH DIMITRIYE, ingénieur, homme politique, né à Ivagnitz en 1890. Élu député pour la première fois en 1923 comme candidat de l'Union Paysanne, il fut réélu sur le même programme en 1925 et en 1927. Aux élections de 1931 V. se rallia à la liste du général Jivkovitch et aux élections de 1935, à la liste de B. Yevtitch, et fut élu les deux fois. Au cabinet de B. Yevtitch formé le 21 décembre 1934 V. est ministre des Communications. En peu de temps V. a exécuté, dans son ressort, des réformes importantes personnelles, administratives et technico-commerciales. Sous sa direction plusieurs lignes nouvelles sont mises en voie d'exécution. Comme parlementaire V. a été très actif dans les commissions législative et financière, où il s'est toujours fait remarquer.

ВУКАНОВИЋ Др. СРПКО

Др. Српко Вукановић рођен је 1902. г. у Високом. Основну школу и гимназију свршио је у Сарајеву, па је затим студирао медицинске науке у Прагу и Београду, где је добио докторат. По завршеним студијама био је приватни лекар, па је после тога конкурсом изабран за лекара општине града Београда, у коме га је својству затекао избор за народног посланика.

За време студија на универзитету, др. Вукановић се активно бавио политиком, па је био један од најбренијих чланова студентског клуба „Словенски Југ“. Био је врло истакнут члан и организатор доцније националистичке омладине, а последње две године води организацију југословенске националне омладине Ју-На-О. Ради у спортичким друштвима, па је претседник С. к. „Балкана“ и члан управе Београдског лоптачког потсавеза.

Др. Вукановић је раније припадао Народној радикалној странци. Бави се и публицистиком, у разним националним листовима и часописима. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу сенђанској.

VOUKANOVITCH SRPKO, docteur en médecine, né en 1902 à Visoko. Encore étudiant V. se distinguait déjà par son activité politique dans le club »Slovenski Jug«. Plus tard il organisa la jeunesse nationaliste dans l'association »Jugoslovenska nacionalna omladina« et devint président de cette organisation. Il remplit aussi diverses fonctions dans les organisations sportives. Avant le 6 janvier 1929 V. appartenait au parti radical. Aux élections de 1935, il fut élu député pour la première fois, dans l'arrondissement de Sainta, sur la liste de B. Yevtitch.

ВУКОВИЋ ЈОСИП - ЂИДО

Јосип Вуковић - Ђидо рођен је 8. фебруара 1890. г. у Таванкуту, крај Суботице. После свршеног VII разреда гимназије Вуковић је напустио школу и одао се земљорадњи. Пре рата истакао се у националном омладинском покрету Буњеваца. Писао је много патриотских песама које су биле објављене у буњевачком часопису „Невен“. Нарочито је много радио на буњевцу националне свести међу Буњевцима у Бајском трокуту, у уској сарадњи са садашњим суботичким бискупом г. Будановићем. После рата ступио је у Народну буњевачко-шокашку странку и узео је активно учешће у свим културним акцијама Буњеваца.

На мировној конференцији учествовао је као претставник Бајског трокута и настојао је свим својим силама да се ова територија присаједини Југославији. Био је један од оснивача хрватског соколства међу Буњевцима. После великог збора пок. Стјепана Радића у Суботици, у 1924. г., прикључио се Хрватској сељачкој странци. За народног посланика изабран је први пут у 1935. г. у граду Суботици, на листи др. Владимира Мачека.

VOUKOVITCH YOSSIP-DJIDO, agriculteur et propriétaire, né en 1890 à Tavankut près de Soubotitza. V. appartenait au parti paysan croate et a été élu député pour la première fois en 1935 dans la ville de Soubotitza, sur la liste de V. Matchek. V. a rendu des grandes services à son pays par son activité littéraire et culturelle parmi les Bougnevtzis, dont il est un des représentants les plus éminents.

ВУЧЕТИЋ РАДИСАВ

Радисав Вучетић рођен је 1886. г. у Брезовици, срез тамнавски. По свршеној основној школи посветио се земљорадњи. По занимању је земљорадник, а био је вишегодишњи општински деловодио.

После вишегодишњег службовања у својству деловодија општинског у Бањанима, 1920. г. изабран је за претседника општине и на томе положају остао до 1923. г. 1926. г. поново је изабран за претседника бањанске општине, а када су се општине разгруписале изабран је за претседника Старо-бањанске општине на коме је положај остало до 6-1-1929. г., када је смештен. 8-X-1929. г. изабран је за претседника исте општине, на коме га је положај затекао избор за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића у срезу тамнавском.

Раније Вучетић је припадао Савезу земљорадника. Познати је задружни радник, оснивач многих задруга и члан Управног одбора Главне земљорадничке набављачке задруге у Београду.

VOUTCHETITCH RADISSAV, agriculteur, né en 1886 à Bresovitza, arr. de Tamnava. V. appartenait à l'Union paysan et a été longtemps maire de son village. Il déploie une grande activité dans les organisations coopératives agricoles de son pays, il est membre du comité de direction de l'Union des coopératives de consommation à Beograd. Aux élections de 1935 V. est élu député pour la première fois dans l'arr. de Tamnava, sur la liste de B. Yevtitch.

ВУКИЋЕВИЋ МИЛАН

Милан Вукићевић рођен је крајем 1869. г. у Београду. Гимназију и права свршио је у Београду, па је по томе ступио у државну службу.

Г. 1892 Вукићевић је ступио у судску струку и служио као писар, секретар и судија, па је по томе прешао у управну струку и постао члан управе вароши Београда, помоћник управника вароши Београда и помоћник начелства округа тимочког. Са тога положаја прешао је у Државни савет, који га је изабрао за свога другог секретара, па је у чин првог

секретара Савета унапређен нешто доцније. По избору Државног савета и Привременог народног претставништва, у мају 1919. г. изабран је за члана Главне контроле, на коме је положај био све до 12 марта 1931. г. када је пензионисан. Једно време, више од годину дана, вршио је дужност претседника Главне контроле. Пензионисан је са више од 38 година ефективне службе, а са ратним годинама имао је за пензију 45 година.

Вукићевић је познат и цењен стручни писац. 1908. г. објавио је „Збирку одлука Државног савета“, са описаним коментаром о надлежности Државног савета, према тада постојећим законима и уредбама и уз то регистар свих до тада издатих зборника, закона и уредаба. Сем тога је написао доста правних чланака и студија по стручним часописима.

Припадао је Народној радикалној странци. После пензионисања посветио се раду на своме великом пољском добру и економији у свим њезиним гранама. Дуги низ година бавио се и питањима из области банкарства и индустрије, као члан и претседник управних одбора банкарских и индустриских предузећа. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу врачарском.

VOUKITCHEVITCH MILAN, membre de la Cour des Comptes en retraite, né en 1869 à Beograd. Des 1892, V. a rempli diverses fonctions dans l'administration juridiciaire et civile de la Serbie. En 1919 il fut élu membre de la Cour des Comptes et occupe ce haut poste jusqu'à sa retraite en 1931. Il a publié nombreuses études sur diverses questions juridiques et notamment le livre »Zbirka odluka Državnog saveta, 1908.« Il est membre du Conseil d'Administration de diverses banques et entreprises industrielles. Il appartenait autrefois au parti radical, et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Vratchar, sur la liste de B. Yevtitch.

ГАВРИЛОВИЋ В. НИКОЛА

Никола В. Гавриловић рођен је 1888. г. у Тењи, срез осечки. Основну школу свршио је у родном месту. По занимању је ратар. Неколико пута биран је за претседника општине у Тењи, на коме га је положају и затекао избор за народног посланика.

Гавриловић је у Тењи ста-решина Соколског друштва, претседник Удружења произвођача шећерне репе, пот-претседник Водне задруге и члан других друштава и задруга. 1931. г. на листи Петра Р. Живковића биран је за посланичког заменика. За на-родног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу осечком.

GAVRILOVITCH NIKOLA, agriculteur, né en 1888 à Téyna, arr. d'Ossek. G. a été plusieurs fois maire de son village natal. Il est aussi président de l'organisation locale du »Sokol«. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement d'Ossek, sur la liste de B. Yevtitch.

ГАВРИЛОВИЋ ОТО

Ото Гавриловић рођен је 3 марта 1888. г. Свршио је гимназију у Београду, па је по томе учио Државну трговачку академију, а после то-га правни факултет на Универзитету у Београду. Једно време студирао је економске и политичке науке на Универзитету у Ношпателу. Ступио је у државну службу и био генерални инспектор Министарства финансија.

За народног посланика изабран је први пут 1923. г., на програму Народне ради-калне странке. После тога биран је још 1925. и 1927. год. У Скупштини се истицао позавањем финансијских прилика, па је стално биран за члана финансијског одбора. Читав низ наших досадашњих буџета, уколико су пролазили кроз Скупштину, имали су у Гавриловићу свога првог известиоца. Активно је сарађивао и на питањима раздужења сељака, и свим питањима финансијске природе.

На изборима 1931 г. поново је изабран у изборном срезу оџачком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. 5. маја 1935 г. Гавриловић је изабран за народног посланика пети пут, у изборном срезу оџачком, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

GAVRILOVITCH OTON, homme politique et ancien directeur de banque, né en 1888. Il a été élu député en 1923, 1925 et en 1927, sur la liste du parti radical; en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, et en 1935 sur la liste du B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Odjatzzi. Connaisseur incontestable des questions budgétaires, G. était constamment membre de la Commission des Finances et Rapporteur général du budget très versé. Pendant les discussions sur les dettes paysannes et sur d'autres problèmes financiers et économiques actuelles, sa collaboration à la Skoupchtna a été toujours très utile.

ГАЈИЋ ПАВЛЕ

Павле Гађић рођен је 1885. г. у Косерићу, срез црногорски. Свршио је основну школу Ражаној, нижу гимназију, па се по томе уписао у Учитељску школу у Јагодини. Пополовљеном испиту зрелости постављен је за учитеља, па је служио у више места.

О Павлу Гађићу као педагозу и о његовој делатности у народу и на селу, постоји писана читава мала литература. Према објављеном стручном мишљењу Рајка Михића, Гађић је тип најузорнијег педагога и народног учитеља, тако да у читавом крају нема места и подручја јавног рада, на коме Гађић није дао најповољније резултате. Сарађивао је, уз то, на пољопривредним и педагошким листовима и часописима. Припадао је Народној радикалној странци и 1923. г. био биран за народног посланика.

На изборима 1935. г. Гађић је изабран за народног посланика други пут, у срезу црногорском, на листи Богољуба Јевтића.

GAĐIĆ PAVLE, instituteur, né en 1885 à Kossiéritch, arr. de Tzrnagora. G. appartenait autrefois au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Tzrnagora, sur la liste de B. Yevtitch.

ГАЈИЋ В. РАДОМИР

Радомир В. Гајић рођен је 1896. г. у Доњем Милановцу, срез поречки. Основну школу свршио је у месту рођења, па по томе Трговачку школу у Београду. По завршеној школовању одао се привреди. Сада је трговац у Д. Милановцу.

Гајић је учествовао у Светском рату и био на разним фронтовима. Припадао је раније Народној радикалној странци на чијем је програму неколико пута кандидован. Био је претседник месног одбора те странке и претседник њезиног одбора за срез поречки.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу поречком.

Неколико пута Гајић је биран за претседника општине доњомилановачке. У своме крају ради на привредном и културном подизању.

GAĐIĆ RADOMIR, commerçant, né en 1896 à Dogni Milanovatz. Il appartenait au parti radical et a été plusieurs fois maire de sa ville natale. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Poreč, sur la liste de B. Yevtitch.

ГАЈШЕК КАРЛО

Карл Гајшек рођен је 17. октобра 1898. г. у Коњицама, дравска бановина. После свршене гимназије у Марибору уписао се на права и завршио их. По занимању је јавни бележник у Маренбергу. Политички није се видије истичао до завођења шестојануарског режима. На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика први пут, за изборни срез Коњице, на листи Петра Р. Живковића.

Нарочити интерес посвећује Гајшек задругарству. У своме срезу организовао је до сада десетак пашњачких, шумских и других задруга. У Народној скупштини тим питањима посвећивао је нарочиту пажњу.

На изборима 5 маја 1935 г. изабран је за народног посланика по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу коњицком.

Гајшек, сем тога, ради и на другим странама приватне иницијативе, у Народној одбрани, Јадранској стражи, Стрелачкој дружини, итд. Окружни је соколски просветар.

GAJCHEK KARL, avocat et notaire, né à Kognitzé, Banovine de la Drave, en 1898. Elu député pour la première fois en 1931, dans l'arr. de Kognitzé, il y est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch. G. déploie une grande activité dans les sociétés coopératives agricoles de son arrondissement, dont les intérêts trouvèrent en lui un des meilleurs défenseurs à la Narodna skoupchtna.

ГАЈИНОВИЋ ВОЈИСЛАВ

Војислав Гађиновић рођен је 1896. г. у Качњу (Мека Гргура) срез билећком, у старој породици Гађиновића која је кроз дуги низ деценија давала народне прваке. Основну школу свршио је у Планој, средњошколско образовање добио је у Београду, а универзитетско у Кадсдону код Оксфорда у Енглеској. Примивши свештенички чин, Гађиновић је постављен за пароха у Скопљу, где се и сада налази.

Гађиновић је био секретар друштва „Просвете“ у Сарајеву и радио на тој организацији читав низ година. Уређивао је њезине едиције за народ, а нарочито њезин чувени календар, који је и данас најпопуларнија лектира у бившој Босни и Херцеговини. Једно време провео је у Америци, на раду међу нашим исељеницима.

Од интереса је поменути да је Гађиновић брат познатог нашег националистичког идеолога и револуционара Владимира Гађиновића. Ранијим политичким странкама није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу билећком, на листи Богољуба Јевтића.

GATCHINOVITCH VOJSLAV, prêtre à Skoplyé, né en 1896 à Katchgné, arr. de Biletché. G. est le frère de feu Vladimir Gatchinovitch, chef de la Jeunesse révolutionnaire de la Bosnie et Herzegovine. G. fut longtemps secrétaire de l'association »Prosveta« à Sarajevo et rédacteur des nombreuses éditions populaires de cette organisation culturelle importante. Il n'appartenait à aucun parti politique et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Biletché, sur la liste de B. Yevtitch.

ГЕОРГИЈЕВИЋ М. ЈОЦА

Јоца М. Георгијевић рођен је 1882. г. у Вршцу, где је свршио гимназију. После тога је свршио Високу трговачку академију у Бечу и слушао пољопривредну и виноградарску академију у Монпельјеу (Montpellier) у Француској. По завршеном школовању посветио се привреди па је сада поседник и индустријалац у Вршцу.

За време мађарске владавине Георгијевић се истакао националним радом. Био је организатор борбе немађарских елемената у Јужном Банату. Већ у 21 години живота постао је градски претставник и у току више од 30 година у општини вршачкој заузимао разне положаје. Члан је Трговачко индустријске коморе и претставник њезин у Централи индустријске коморе, член и покровитељ многих других друштава и установа. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу вршачком.

Георгијевић је припадао Југословенској демократској странци, на чијем је програму 1927. г. изабран за обласног посланика Подунавске области. После рата постао је стаreshina вршачког Соколског друштва и члан и покровитељ многих других друштава и установа. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу вршачком.

GUEORGUIEVITCH YOTZA, industriel et propriétaire, né en 1882 à Vrchatz. G. a été longtemps membre du Conseil Municipal de Vrchatz et du conseil d'administration de plusieurs entreprises industrielles et financières. Il appartenait au parti démocrate et a été élu conseiller départemental en 1927. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Vrchatz, sur la liste de B. Yevtich.

ГИБАЊЕК АНДРИЈА

Андреја Гибањек рођен је 1890. г. у селу Дерезу, срез чазмански. По свршеној основној школи одао се земљорадњи. Припадао је ХСС, а за народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу чазманском.

GUIBAGNEK ANDRIA, agriculteur, né en 1890 à Derese, arr. de Tchazma. G. appartenait au parti croate paysan. Il fut élu la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Tchazma, sur la liste de V. Matchek.

ГЛАВИНИЋ Др. МИЛАН

Др. Милан К. Главинић рођен је у Београду 15 априла 1891. г. Син је Косте Д. Главинића, дугогодишњег професора Велике школе у Београду, бившег претседника Београдске општине и министра народне привреде.

У Београду је др. Главинић свршио основну школу, осморазредну Реалку и положио испит зрелости. Студирао је архитектуру и урбанизам у Берлину, Дрезди, Цириху и Фрибуру. 1920. г. докторирао је на Универзитету у Фрибуру.

Новембра 1920. г. био је др. Главинић постављен за секретара III класе у Министарству просвете. Крајем 1921. г. дао је оставку на државну службу. Годину 1922., 1923. и 1924. до месеца априла провео је у Обреновцу као сувласник и директор једног индустријског предузећа. Маја 1924. г. постао је шеф кабинета Министра просвете. Затим је био постављен за референта Министарства просвете и в. д. начелника општег одељења. Маја 1925. као референт за студенте вршио је поред те дужности и дужност секретара Главног просветног савета. 1926. г. био је постављен за шефа Отсека за вишу наставу. Фебруара 1935. г. унапређен је за вишег саветника Министарства просвете.

Од 1921. г. па до јануара 1928. учествовао је активно у политичком животу, на програму Самосталне демократске странке, чији је члан био. Био је и власник листа „Будућност“. Много је радио на културном упознавању и сарадњи међу словенским народима као дугогодишњи члан управе у Југословенско-чехословачкој лиги, Польско-југословенској лиги, Руско-српском клубу и Друштву за Луничке Србе.

У соколству је од 1907. г. Старешина је соколског друштва Београд — Матица.

Од 1926. г. др. Главинић редовно предаје као хонорарни професор историју уметности и естетику на Вишој педагошкој школи у Београду.

Др. Главинић интересује се специјално колонизацијом и аграрним задругарством, које се успешном развија у Јужној Србији и појединим деловима Војводине.

1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу грачаничком.

GLAVINITCH MILAN, docteur ès lettres, chef de Section au Ministère de l'Instruction Publique, né à Beograd en 1891. G. étudiait l'architecture et l'histoire des Beaux-Arts en

Allemagne et en Suisse, puis, en 1921, il devint secrétaire au Ministère de l'Instruction Publique. De 1922 à 1924 il était directeur d'une entreprise industrielle à Obrenovatz. En 1924 il a été nommé chef du Cabinet du ministre de l'Instruction Publique. G. était un des membres très actifs du parti démocrate-indépendant. Il est un ardent propagateur de la solidarité des nations slaves et membre des Comités des Ligues Yougoslavo-Tchécoslovaque, Yougoslavo-Polonaise et Yougoslavo-Russe. Président d'une organisations de »Sokol« à Beograd. Il s'intéresse spécialement à la colonisation agraire dans la Serbie du Sud et dans la Voïvodine. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Gratchanitza, sur la liste de B. Yevtitch.

ГЛИШИЋ МИЛЕНКО

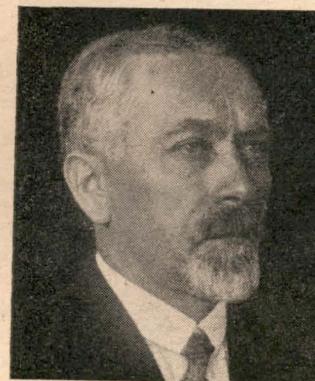
Миленко Глишић рођен је 1880. г. у Ариљу, у познатој породици Глишића из Старог Влаха. После завршеног школовања одао се трговини и привреди, па је један од најчувенијих привредника свога краја. Учествовао је у свим ратовима као борац, прешао Албанију и био на Солунском фронту.

По повратку из рата, Глишић се поново посветио привреди. Он је, студирајући у иностранству могућности нашег извоза цереалија, постао један од првих наших извозника. Бави се извозом стоке, воћа и других животних намирница. Како у земљи тако и у иностранству његово пословање прибавило је Глишићу много поштовања.

1927. г. Миленко Глишић је изабран за народног посланика први пут, на програму Демократске странке. У Народном претставништву истакао се добрым познавањем привредних питања. После тога времена повукао се из политичког живота. Старешина је Соколске жупе Ариље и члан многих националних привредних и културних институција.

На изборима 5 маја 1935. г. Глишић је изабран за народног посланика други пут, у срезу ариљском, на листи Богољуба Јевтића.

GLICHITCH MILINKO, exportateur, né à Arilyé, en 1880. Il appartenait au parti démocrate. Élu député pour la première fois en 1927, dans l'arrondissement d'Arilyé. Après le 6 janvier 1929, G. s'est retiré de la vie politique, jusqu'à 1935, lorsqu'il fut élu dans la même arrondissement, sur la liste de B. Yevtitch.

ГАЛОГАЖА ПЕТАР

Петар Галогажа рођен је 1890. г. у Пониквама, срез Вргинмост. Основну школу свршио је у Топуском, гимназију са испитом зрелости у Загребу, па је завршивши Богословију у Сремским Карловцима примио свештенички чин. Сада је протојереј у Топуском.

Као ћак, прота Галогажа учествовао је у покрету националне омладине у Загребу, определивши се за Српско-хрватску коалицију. После рата био је члан Самосталне демократске странке.

На изборима 1935. г. за народног посланика изабран је први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу Вргинмост.

GALOGAJA PETAR, archiprêtre, né en 1890 à Ponikvé, arr. de Vrguine-most. De bonne heure il s'engage dans la vie politique et appartient d'abord à la Coalition Serbo-croate, puis au parti démocrate-indépendant. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Vrguine-most, sur la liste de B. Yevtitch.

ГОЛУБОВИЋ Љ. МИЛАН

Милан Љ. Голубовић рођен је 23-XII-1895. г. у Сврљигу, где је свршио основну школу. Бавио се трговином и пољопривредом.

Политиком и јавним радом бави се последњих десетак година. 1925. г. изабран је за претседника општине у Сврљигу и тај положај заузимао све до 25 августа 1932. г. У томе времену израдио је регулациони план вароши Сврљига, и радио на његову унапређењу. Припадао је Народној радикалној странци на чијем је програму, на листи бив. министра Драгише Цветковића, 1927. г. биран за народног посланика. На изборима 1935. г. изабран је на листи Богољуба Јевтића, у срезу сврљишком.

Голубовић је претседник Трговачког удружења у Сврљигу, потпретседник месног Соколског друштва, потпретседник и благајник Пољопривредне подружине итд. Претседник је новоосноване Сврљишке млекарске задруге.

GOLOUBOVITCH MILAN, commerçant, né à Svrlyigue, en 1895. De 1925 à 1932 G. était maire de la ville natale. Comme candidat du parti radical il a été élu député dans l'arrondissement de Svrlyigue, où il est élu du nouveau en 1935, sur la liste de B. Yevtitch. G. est président de plusieurs organisations nationales et économiques de son arrondissement.

Као изданак познате и врло угледне херцеговачке породице, Грђић истакао се у националном раду. Он је један од стубова сеоског соколства у Херцеговини где је оно, радом само неколицине, постало најважнији фактор друштвеног развоја. Сем тога, Грђић је радио и на задругарству. Активан је члан „Просвете“ и многих друштава.

Грђић је припадао Демократској странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу гатачком.

GRDYITCH RISTO, directeur de banque, né à Gatzko, en 1900. D'une famille traditionnellement nationale serbe de l'Hertzégovine, G. s'était distingué dans tous les mouvements nationaux et sociaux de son arrondissement, et spécialement dans les organisations de «Sokol» paysans. Il est directeur de la succursale de la Banque Serbe Centrale à Gatzko. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Gatzko, sur la liste de B. Yevtitch.

ДАНИЛОВИЋ Ј. ЖИВКО

Живко Ј. Даниловић рођен је 1 јануара 1895. г. у Подновљу, срез Дервента. После свршене гимназије уписао се у Богословију у Рељеву, а по томе се одао свештеничком позиву. Учествовао је као свештеник у Балканском и Светском рату. Сада је протојереј у Љубији код Приједора.

1914—1916. г. аустријске власти интернирале су га ради његова националистичког држања и рада.

Припадао је раније Земљорадничкој странци и био биран за обласног посланика врбаске области. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, у изборном срезу приједорском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини као члан појединачних одбора истицао се нарочито у привредним питањима. 15 маја 1935. године изабран је за народног посланика на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу приједорском.

DANILOVITCH JIVKO, prêtre, né à Podnovlyé, arr. de Derventa, en 1895. Comme candidat de l'Union paysanne il a été élu en 1927 membre de la Commission départementale de Bagnalouka. Élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Priedor, il y est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

ДАМИЋ Др. ДРАГАН

Др. Драган Дамић рођен је 22-IV-1900 г. у Сибињу, срез бродски. Гимназију је учио у Слав. Пожеги, Осеку и Будимпешти, а медицинске науке свршио је на Универзитетима у Загребу и Минхену. По положеном докторату у Београду је специјализовао хирургију, па је постављен за асистента II Хируршког одељенице у Београду. 1931 г. постављен је за управника болнице у С. Броду.

Др. Дамић је припадао раније Хрватској сељачкој странци, али се до избора

1935 г. није политички виднији истицао. За народног посланика изабарен је 5 маја 1935 г. први пут, у срезу бродском, на листи Богољуба Јевтића.

Приликом конституисања јуна 1935 г. Скупштина је др. Дамића изабрала за свога секретара.

DAMITCH DRAGAN, docteur en médecine, né en 1900 à Slavonski Brod. Il appartenait au HSS parti et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Brod, sur la liste de B. Yevtitch. Il est secrétaire de la Chambre des députés.

ДАВИНИЋ БРАНА

Брана Давинић рођен је 1896 г. у Пожаревцу. Основну школу и гимназију учио је у Пожаревцу, па се по томе одао привреди и индустрији. Стално живи у Пожаревцу, где има властито индустријско предузеће.

Давинић припадао је Народној радикалној странци и био члан њезиног Главног одбора све до распуштања те странке. Члан је Индустриске коморе и члан и претседник водећих спортивских и националних удружења у Пожаревцу. Нарочито се интересује спортом.

За народног посланика Б. Давинић изабран је 5 маја 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу пожаревачком.

DAVINITCH BRANA, industriel, né en 1896 à Pojarevatz. D. appartenait au parti radical et été membre de son Comité Central. Il est président de plusieurs organisations nationales et sportives. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Pojarevatz, sur la liste de B. Yevtitch.

ГРБА Др. МИЛОВАН

Др. Милован Грба рођен је 29 јула 1881 г. у Плашком, срез огулински. По свршеном философском факултету ступио је у државну службу као суплент и професор. По томе је изабран за професора Више педагошке школе у Загребу. Припадао је бившој Народној радикалној странци и на њезином програму кандидован је више пута. На изборима 1931 г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу војнићском, без противкандидата, на листи Петра Р. Живковића.

Пред ултиматум Аустрије Србији, Грба је емигрирао у Швајцарску, где је сарађивао у листовима „La Suisse“, „La Serbie“, а нарочито у „Фраје Цајтунгу“. После рата бавио се политичким и педагошким студијама. Објавио је велики број чланака и студија по нашим листовима и часописима.

На изборима 1935 г. за народног посланика поново је изабран у срезу војнићком, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

GRBA MILOVAN, docteur ès lettres, professeur à l'Ecole normale supérieure, né en 1881 à Plachki, arr. d'Ogouline. Plusieurs fois candidat à la députation du parti radical, il n'est élu qu'en 1931 sur la liste du général Jivkovitch. Aux élections de 1935 il est réélu dans l'arr. de Voïnitch sur la liste de B. Yevtitch. Pendant la guerre G. était en Suisse, où il défendait les intérêts de son peuple en collaborant aux journaux »La Suisse«, »La Serbie« et »Freie Zeitung«. Il a publié beaucoup d'articles et d'études politiques et péda-

ГРГУРИЋ Др. ЈОСИП

Др. Јосип Гргурић рођен је 1891 г. у Ливну. Гимназију је учио у Травнику, а права са докторатом на Универзитету у Загребу. По школовању посветио се адвокатури, па је сада адвокат у Ливну.

Др. Гргурић припадао је ХСС. За народног посланика изабран је 5 маја 1935 г. први пут, на листи др. Мачека, у срезу прозорском.

GRGOURITCH JAKOB, docteur en droit, avocat, né en 1891 à Livno. G. appartenait au parti croate paysan. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Prozor, sur la liste de V. Matchek.

ГОРЊАК ВИНКО

Винко Горњак рођен је 17-I-1899 г. у Смолнику при Рушах, срез Марибор — десни брег. Основну школу свршио је у Словенској Бистрици, па се затим уписао на Енолошки и помоловски институт у Клостернајбургу, где је дипломирао енологију и помологију, и положио две матуре. По завршетку студија остао је на пракси у Немачкој годину дана, па се вратио у домовину где је 12 година радио у привредним и задружним организацијама. 1931 г. изабран је за банског већника Дравске бановине.

Горњак је припадао Словенској кметијској странци, али раније није кандидовао. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу Марибор — десни брег.

GORGNAK VINKO, agronome, né en 1899 à Smolnik, arr. de Maribor — desni breg. G. travaille dans des diverses organisations coopératives de la Slovénie. Il appartenait au parti paysan indépendant. En 1931, il fut nommé membre du Conseil de la Banovine de la Drave et en 1935 il est élu député dans l'arrondissement de Maribor — desni breg, sur la liste de B. Yevtitch.

ГРЂИЋ РИСТО

Ристо Грђић рођен је 1900 г. у Гацку, у Херцеговини. Основну школу свршио је у Гацку, гимназију у Мостару, правни факултет на Универзитету у Загребу.

1923 г. Грђић је постављен за судског приправника код суда у Тузли. 1924 г. оставио је државну службу и прешао у приватну финансијску праксу. Већ те године постао је директор Српске штедионице у Гацку. 1932 г. после фузионисања те банке, постао је управник филијале Српске централне банке из Сарајева у Гацком. Као економист и финансијски стручњак истакао се и расправљањем тих питања у стручним листовима и часописима.

после рата, 1920 г., отправник послова у Софији, где је радио на обнови дипломатских односа између Југославије и Бугарске. После тога је пензионисан и одао се политичким и књижевном раду.

За народног посланика М. Димитријевић је изабран 1924 г. први пут, на листи Народне радикалне странке. У периоду од 1923—1929 г., активно је радио на народном споразуму Срба и Хрвата, стојећи у сталном политичком контакту са Стјепаном Радићем. Далеко пре тога времена био је члан групе Словенски Југ и радио како у групи тако и у часопису. 1931 г., на земаљској листи Петра Р. Живковића, изабран је за народног посланика поново, 1935 г. изабран је за посланика по трећи пут, на листи Богољуба Јевтића.

Публицистички и књижевни рад М. Димитријевића врло је обиман и разноврсан. Сарађивао је и сарађује у великом броју листова и часописа. Објавио је засебне студије: Новопазарски Санџак и његов етнички значај (1909); Приједра и трговина у Новој Србији (1914); Бугарска и њене претенсије (1916; ово дело преведено је на француски, руски и енглески језик); Издајство Бугарске (1916, на руском и српскохрватском); Савез Бугарске и Немачке (1916, на српскохрватском, руском и француском); Куманово — Бргалница (1919); Југославија и Совјетска Русија (1934).

Главни књижевни радови М. Димитријевића су: Приче (1912); Драме: Рачуни (1912); Пироvana (1924); Љубавник своје жене (1926); Сестра Леке Капетана (1931); и Вечити Вавилон (1934).

DIMITRIEVITCH MITA, homme de lettres, député, né en 1879 à Kragouyevatz. Ses études terminées, il entra dans la diplomatie et y resta pendant 20 années. De 1915 à 1918 D. a été conseiller à la Légation de Pétrrogard et en 1920 il devient Chargé d'affaires à Sofia. D. appartenait au parti radical et fut élu député sur la liste en 1924. De 1923 à 1929, il entretenait des relations étroites avec S. Raditch et a beaucoup contribué au dénouement propice de l'entente entre les Serbes et les Croates. Aux élections de 1931, il est de nouveau élu député, et réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Kotchani. Ses travaux de publiciste et d'homme de lettres sont très nombreux. Il a publié, entre autres, les écrits politiques suivants: »Privreda i trgovina u Novoj Srbiji«, »Bugarska i njene pretenzije«, »Savez Bugarske i Nemačke«, »Jugoslavija i Sovjetska Rusija«. Ses principaux travaux littéraires sont les drames: »Pirovanje«, »Ljubavnik svoje žene«, »Sestra Leke Kapetana« (1931), et »Večiti Vavilon« (1934).

ДИМИЋ М. РАДОСЛАВ

Радослав-Рада М. Димић рођен је 22. децембра 1894. г. у Београду. Старион је Јужносрбијанац. По завршетку Трговачке академије продуције је школовање — комерцијалне науке — у Лијежу (Белгија). На школовању га је затекао и светски рат. У немогућности да се врати у отаџбину, због прекинутих веза, он је првога дана ступио у редове белгиске војске као добровољац, где је у борбама био рањен, а потом одликован. Затим, као наредник, бива ослобођен војне обавезе и долази у Паријз, где оснива индустрију ситног металургијског материјала коју подиже на завидну висину.

Димић је члан управе Врачарске штедионице, члан управе Удружења Јужносрбијанаца, чији је био и претседник, члан управе Вардарске задруге, претседник надзорног одбора Јужносрбијанског клуба „Југ“, члан ужег одбора цркве Светог Марка у Београду итд. Пада у ред првих наших школованих привредника.

У Београду води једну од највећих индустрија цигле и црепа, рудник угља „Црљени“, који је основао његов отац још пре више од пола века. Добротвор је многих хуманих друштава, која издашно помаже.

На изборима 1935. г. Радослав М. Димић изабран је за народног посланика први пут, у срезу дебарском, на листи Богољуба Јевтића.

DIMITCH RADOSLAV, industriel, né à Beograd en 1894. D. se trouvait, en aout 1914, quand la guerre éclata, comme étudiant à l'école commerciale de Liège et entra dans l'armée belge. Blessé, il fut libéré et s'établit à Paris comme industriel. Il est maintenant propriétaire d'une grande tuilerie à Beograd, membre du Conseil d'Administrations des banques »Vratcharska Zadrouga« et »Vardarska Zadrouga« comme de plusieurs organisations nationales. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Débar, sur la liste de B. Yevtitch.

ДОБОВШЕК Др. РУДОЛФ

Др. Рудолф Добовшек рођен је 1891. г. у Св. Јурју код Цеља. Средњошколско образовање добио је у Цељу, а правне науке студирао је на Универзитетима у Грацу и Загребу, где је положио докторат права. Сада је адвокат у Цељу.

Др. Добовшек се бави и литературним радом. До сада је написао два позоришна комада за народ, „Родољуб из Америке“ и „Радикална кућа“ који су имали леп успех.

ДИМИТРИЈЕВИЋ КОСТА

Коста Димитријевић рођен је 1887. г. у Варварину, срез темнички. Основно школовање добио је у месту рођења, средњошколско у Јагодини. По томе се посветио трговини у свом родном месту.

Припадао је Народној радикалној странци. Учествовао је у свим ратовима. Интересовао се економским и културним подизањем свога краја. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу темничком.

DIMITRIEVITCH KOSTA, commerçant, né à Varvarine, en 1887. Il appartenait au parti radical. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Temnitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ДИМИТРИЈЕВИЋ ЖИВОЈИН

Живојин Димитријевић рођен је 1879 у Козјаку, срез јадрански. По завршеној школи у Лозници посветио се економији на свом имању. По отслужењу војске био је изабран за кмета, а ускоро и за претседника општине, иако врло млад. Активно је учествовао у рату 1914—1918, а и на Солунском фронту је био све до краја као подофицир. Преко Албаније прешао је рањен. По завршетку рата одмах је изабран за претседника општине у Козјаку, а већ 1923 на изборима изабран је за народног посланика на програму Народне радикалне странке. Биран је, после тога, на свим накнадним изборима, 1925 и 1927. г. Кад су организоване бановине, именован је за банског већника. На изборима 1931. г., на листи Петра Р. Живковића кандидовао је али је остао у мањини за 123 гласа.

1935. г. Димитријевић изабран је за народног посланика четврти пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу јадранском.

DIMITRIEVITCH JIVOÏNE, agriculteur, né en 1879, à Kosiak, arr. de Yadran. D. appartenait au parti radical, sur le programme duquel il a été élu député en 1923 et réélu en 1925 et 1927, toujours dans l'arrondissement de Yadran. En 1935 il a été élu sur la liste de B. Yevtich.

ДИМИТРИЈЕВИЋ Др. ЉУТИЦА

Др. Љутица Димитријевић рођен је 1889 г. у Николинцима, срез бањски. Средњошколско образовање добио је у Нишу и Београду, па се затим уписао на медицину у Грацу. Медицинске студије завршио је на Универзитету у Бечу, а докторат медицине добио је у Берну. По завршеним студијама ступио је у државну службу као лекар, и служио у разним местима. Пензионисан је као санитетски саветник. Живи у Кладову, где је лекар.

Др. Димитријевић учествовао је у свим ратовима од 1912—1918 г. Припадао је раније Народној радикалној странци и био члан њезина Главног одбора. Као истакнути члан те странке у Крајини, кандидовао је за посланика неколико пута. Добар је говорник. 1927 г. дао је оставку на државну службу. У стручним и другим часописима објавио је више стручних расправа и популарних чланака о субзијању туберкулозе.

Члан је многих културних и социјалних друштава. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу кључком.

DIMITRIEVITCH LYOUTITZA, docteur en médecine, né en 1889 à Nikolintzi, arr. de Bagna. D. appartenait au parti radical. Il a été plusieurs fois candidat à la députation et membre du Comité Cetral du parti radical. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Klyoutch, sur la liste de B. Yevtitch.

ДИМИТРИЈЕВИЋ МИТА

Мита Димитријевић рођен је 1879 г. у Крагујевцу. Основно и средњошколско образовање добио је у Крагујевцу, универзитетско у Београду и Паризу.

По свршеном школовању, М. Димитријевић је ступио у дипломатску службу, у којој је провео око 20 година. 1915—1918 г. био је саветник посланства у Петрограду, а

ДОБРОВИЋ С. МИЛАН

Милан С. Добровић рођен је 12-VIII-1880 г. у Вел. Грђевцу, срез Грубишногорје. Похађао је гимназију и Трговачку академију, а по занимању је трговац и поседник. Стално живи у Београду.

После свршене Трговачке академије у Загребу, као млад чиновник загребачке Српске банке сарађује, уз Владимира Матијевића, на великому националном и привредном покрету. Увео је у живот кредитне задруге у Слуњу и Карловцу, а сарађивао је и на другим задружним установама. По томе је преузео управу Даруварске пиваре и електричне централе, а био је директор Даруварске штедионице коју је нешто доцније потпуно национализована. За време рада Српско-хрватске коалиције био је њезин истакнути присталица и врло активан у борби за њезина начела.

За време рата прогоњен, успео је да при крају рата као члан Народног већа, са одредом заробљених Срба војника, осигура јавну безбедност свога среза. За време избора које је водио национални блок 1925 г., био је срески кандидат, а после је биран за обласни посланик Осечке области, на програму Самосталне демократске странке.

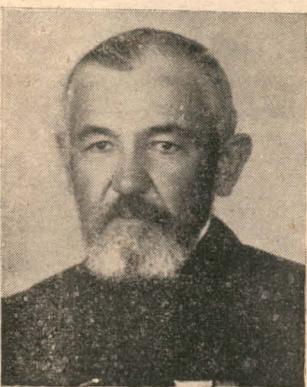
Добровић је члан патроната „Привредника“ и члан одбора разних удружења и корпорација. Сада је претседник банке „Славије“ у Београду и Даруварске штедионице. Истакао се у соколском раду.

За народног посланика изабран је 1931 г. први пут, на изборној листи за срез даруварски, на изричitu жељу привредника тога среза, на земаљској листи Петра Р. Жиковића. 1935 г. изабран је за народног посланика по други пут, у даруварском срезу, на листи Богољуба Јевтића.

DOBROVITCH MILAN, rentier, né en 1880 à Veliki Grdyévat, arr. de Groubichno polyé. Élu député en 1931 et réélu en 1935 dans l'arr. de Darouvar, sur la liste de B. Yevtitch. Il appartenait au parti démocrate indépendant et a été son candidat à la députation en 1925 et son membre du conseil général du département d'Ossiek. D. a été un des pioniers du progrès économique des Serbes de la Croatie. Actuellement il est membre du comité de direction du »Privrednik«, président du conseil d'administration de la banque »Slavija« à Beograd et de la »Daruvarska štedionica« à Darouvar.

ДОБРОСАВЉЕВИЋ Б. БРАНКО

Бранко Б. Добросављевић рођен је 1886. г. у Скраду, срез војнијки. Основну школу свршио је у Слуњу, гимназију са матуром у Сремским Карловцима, а после тога је свршио карловачку богословију. По завршеном школовању одао се своме свештеничком позиву, па је већ 26 година свештеник у срезу слуњском. Настањен је на парохији у Вељуну.

Припадао је Народној радикалној странци. Ближој и даљој околини познат је, јер је много радио на просвећивању и подизању села. 1935

год. изабран је за народног посланика први пут, у срезу слуњском, на листи Богољуба Јевтића.

DOBROSSAVLYEVITCH BRANKO, prêtre, né en 1886 à Skrad, arr. de Voïnitsa. D. appartenait autrefois au parti radical. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Slougn, sur la liste de B. Yevtitch.

ДОШЕН Др. ВОЈИСЛАВ

Др. Војислав Дошен рођен је 1895. г. у Копривници. Основно школовање добио је у Госпићу, средњошколско у Загребу, а правне науке свршио је у Загребу, где је и докторирао. Његов отац, некадашњи касациони судија Никола Дошен - Дошновић био је познати национални песник.

1920. г. Дошен је постављен за заменика државног тужиоца у Загребу, а 1922. г. за старешину Среског суда у Петровграду. 1923. г. премештен је за судију Окружног суда у истом месту, а 1925. г.

напустио је судство и отворио адвокатску канцеларију у Петровграду.

Др. Дошен је агилан политички радник. Припадао је Самосталној демократској странци. У Петровграду бавио се комуналном политиком сарађујући, у исто време, у многим културним и научним установама.

За народног посланика др. Добовшек изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу Шмарје.

DOBOVCHEK ROUDOLPHE, docteur en droit, avocat, né en 1891 à Sv. Youryé. D. s'occupe aussi de la littérature, il est l'auteur des deux drames réussies. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Chmaryé, sur la liste d V. Matchek.

ДИНИЋ ТАСА - ТАНАСИЈЕ

Танасије-Таса Динић рођен је 1890. у Нишу где је завршио основну школу и 6 разреда гимназије, а потом, 1908. г., ступио у Војну академију у Београду коју је завршио 1912. г.

Учествовао је у свима ратовима од 1912. г. до завршетка светског рата и у њима се истакао као храбар, неустрашив официр и прави војнички старешина. Учествовао је у многим борбама.

Рањен је више пута и одликован многим одличјима.

После ратова, поред чисто војничке службе био је ангажован на специјално војно-политичким пословима као делегат главног ќенералштаба и војни аташе у Тирани.

Пензионисан је 1930. г. по својој молби у чину пуковника.

За све време после рата као и за време откако је у пензији, у своме раду нарочито се посвећивао питањима Јужне Србије. Сем тога истакао се и на раду на побољшању југословенско-бугарских односа.

Политиком се Т. Динић није бавио пре избора 1935. г. на којима је, на земаљској листи Богољуба Јевтића, изабран за народног посланика први пут, у изборном срезу овчепольском.

DINITCH TANASSIE, colonel en retraite, né à Niche, en 1890. D. a absolvié l'Académie Militaire à Beograd en 1912 et a pris part aux Guerres Balcaniques et à la Grande Guerre. Il s'est distingué comme officier audacieux et prévoyant dans beaucoup d'assauts. Après la guerre il a rempli plusieurs missions spéciales à l'étranger, comme délégué de l'Etat-major et comme attaché militaire à Tirana. Il est mis en retraite en 1930. Depuis, il s'intéresse le plus aux questions de la Serbie du Sud et de l'amélioration des relations entre la Yougoslavie et la Bulgarie. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. d'Ovtche Polyé, sur la liste de B. Yevtitch.

ДИМИТРИЈЕВИЋ СТОЈАДИН

Стојадин Димитријевић рођен је 1901. г. у Београду, где је свршио основну школу, нижу гимназију и Трговачку школу. По томе се посветио трговини. Живи стално у Тетову, где има трговину.

Димитријевић сарађује у витешко - националним друштвима. Члан је управе Сокола и Црвеног крста у Тетову. Сем тога ради и на питањима занатства и на задругарству. Припадао је раније Народној радикалној странци, а за народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у

срезу доњополошком, на земаљ. листи Богољуба Јевтића.

DIMITRIEVITCH STOJADIN, commerçant, né en 1901 à Beograd. Ses études terminées, D. s'établit à Tétovo, où il déploya une activité remarquable dans les organisations nationales. Il appartenait au parti radical et est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Dogni Pologue, sur la liste de B. Yevtitch.

ДОБРЕШЕК КАРЛ

Карл Добрешек рођен је 1889. г у Лешу код Преваља, срез дравоградски. Свршио је учитељску школу у Целовцу, 1908. г. постављен је за учитеља, а од 1925. г. је школски управитељ у Преваљу, где и сада стално живи.

Добрешек је припадао раније Социјалистичкој странци. Пред крај рата био је члан Народне владе у Корушкој (1918—1919. г.), и борио се против аустријских аспирација на Корушку, као и за права корушких мањина на свим пољима тадање борбе, речју и пером и подизањем приредних организација. Добрешек је и без тога познат радник на привредном пољу. Написао је већи број социјално-педагошких расправа, међу којима и студију „Социјални услови који утичу на развој деце у Преваљима“ (1929).

1935. г. Добрешек је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу дравоградском.

DOBRECHEK KARL, instituteur, né en 1889 à Lechc, arr. de Dravograd. D. appartenait au parti social démocrate. De 1918 à 1919, il était membre de gouvernement national de l'ancien pays autrichien Carinthie. Il est l'auteur de beaucoups d'essais sociaux et pédagogiques. Il fut élu député pour la première fois en 1935, das l'arrondissement de Dravograd, sur la liste de B. Yevtitch.

ЂУРОВИЋ - ЛАЗИЋ ДАНИЛО

Данило Ђуровић - Лазић рођен је 1888. г. у селу Слатини, среза поречког. Основну школу свршио је у Ј. Броду. Године 1898. отишао је у Румунију, где је пробавио око 16 година, усавршавајући се у предузимачком послу.

Године 1914. вратио се из Румуније, да би за време Светског рата добровољно ступио у српску војску, 6 пук Дринске дивизије. 1918. г., после демобилизације, почeo се у срезу поречком поново бавити предузимачким пословима.

1927. г. био је кандидат за народног посланика за срез поречки на листи Демократске странке.

На изборима 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика први пут на листи Богољуба Јевтића, у срезу поречком.

DYOUROVITCH-LASITCH DANILo, entrepreneur, né en 1888 à Slatina, arr. de Poreč. D. était partisan, et candidat en 1927, du parti démocrate. Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans son arrondissement natal.

ЂОРЂЕВИЋ ИНЖ. ВОЈИСЛАВ

Инж. агр. Војислав Ђорђевић рођен је 28. маја 1894. г. у Великом Градишту. Средњошколско образовање добио је у Београду, а агрономију је студирао на Универзитету у Грињону (Француска). Поставши инжињер агрономије ступио је, после свршеног рата, у државну службу и до 1920. г. био чиновник. После тога дао је оставку на државну службу и посветио се задругарству.

Ђорђевић је најистакнутији идеолог и практични радник савременог југословенског задругарства. 1920. постао је управник Задружног савеза у Пожаревцу, а 1928. г. постао је помоћник управника Главног савеза у Београду. 1930. г. изабран је за управника Главног савеза српских земљорадничких задруга, на коме га је положај затекао и избор за народног посланика 1935. г., на листи Богољуба Јевтића, у срезу рамском. Члан је управе Савеза српских земљорадничких задруга, а неко време био је и његов претседник. Сада је први потпретседник Главног задружног савеза Југославије и претседник Удружења југословенских агронома. Био је члан управе Аграрне привилеговане банке, Привилегованог извозног друштва и многих других привредних установа.

DYORDYEVITCH VOÏSLAV, ingénieur agronome, directeur de l'Union générale des coopératives agricoles serbes, né en 1894 à Veliko Gradichté. Dy. est un des coopérateurs militants les plus en vue, idéologue fervent et organisateur pratique en même temps. Après avoir été en tête de la coopérative agricole à Pojarevatz et directeur adjoint de l'Union des coopératives à Beograd, il est devenu en 1930 directeur de l'Union générale des coopératives agricoles serbes, où il déploie une activité remarquable. Dy. est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Rama sur la liste de B. Yevtitch. Il est très apprécié comme spécialiste en matière coopérative et comme publiciste de valeur. Dy. est président de l'Association des agronomes yougoslaves.

ЂУРИЋ БОРИВОЈЕ

Боривоје Ђурић рођен је 1894. г. у Београду, где је свршио основну школу и гимназију. После матуре уписао се на београдски правни факултет, где је 1923. г. дипломирао. Члан угледне и старе београдске трговачке породице и пре и после довршеног високог школовања није напуштао трговину. Један је од најугледнијих београдских привредника.

У ратовима 1912—1918. г. Ђурић је учествовао као ћак-подофицер и официр и био тешко рањен тако да је избрана изашао као инвалид. Члан је управног одбора и судија дисциплинског суда Савеза трговачких удружења, члан Коморе и многих других сталешких и националних институција. Ради нарочито у омладинским трговачким редовима. Из његове радње, током година, изашао је читав низ младих, способних трговаца, који данас воде самосталне радње.

На изборима 1935. г. Ђурић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Београду.

DYOURITCH BORIVOJE, commerçant, né en 1894 à Beograd. D. est un des commerçants les plus connus de Beograd, membre de la Chambre de Commerce et de l'Union des Associations des Commerçants. Il est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans la ville Beograd.

DÖCHENE VOÏSLAV, docteur en droit, avocat, né à Koprivnica, en 1895. De 1920 à 1925, il est juge, puis avocat à Petrovgrad. Il appartenait au parti démocrate indépendant. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Yacha Tomitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ДОШЕН Др. МИРКО

Др. Мирко Дошена рођен је 1894. г. у Госпићу. По свршеној гимназији уписао се на права која је студирао у Загребу, Прагу и Паризу, положивши и докторат. Бави се литературом, публицистиком и политиком.

Политички се др. Дошена истичао још и пре ступања на универзитет, и већ тада се истичао његов говорнички талент. Један је од главних оснивача академског „Југословенског клуба“, кроз који је прошло око четири хиљаде младих југословенских интелектуалаца. Југословенски демократски клуб „Југославија“ изабрао га је за свога првог почасног члана. Приредио је читаве циклусе врло успешних предавања у савској, дунавској, вардарској и моравској бановини.

Публицистички рад др. М. Дошена је у загребачкој „Ријечи“, „Речи“, „Новостима“, „Правди“, „Времену“, „Југословенском гласнику“, итд. Припадао је Самосталној демократској странци и био њенин кандидат за народног посланика на изборима 1927. г.

На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика први пут, у изборном срезу Удбинском, на листи Петра Р. Жиковића. 1935. г. изабран је за посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића.

DÖCHENE MIRKO, docteur en droit, publiciste, né en 1894 à Gospitza. D. appartenait au parti démocrate indépendant dont il a été le candidat à la députation aux élections de 1927. Il est élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. d'Oudbiné, puis en 1935 dans l'arr. de Korenitsa, sur la liste de B. Yevtitch. Encore étudiant il se distingua par son activité politique. Il a été un des fondateurs du »Jugoslovenski klub« et président et premier membre honoraire de la »Jugoslavija«. Le travail de publiciste de D. est fécond: il a collaboré aux journaux »Riječ«, »Reč«, »Novosti«, »Pravda«, »Vreme« et »Jugoslovenski glasnik«. Excellent orateur et bon conférencier il a fait une quantité de conférences très suivies dans les banovines de la Save, du Danube, du Vardar et de la Morava.

ДУРГУТОВИЋ И. МУСТАФА

Мустафа И. Дургутовић рођен је 1887. г. у Ораховцу, срез подримски, у угледној мусиманској борбешкој породици, која је сачувала свој српскохрватски матерњи језик и била свесна свога српског порекла. Свршио је турску основну школу, па се одао трговини. Сада је трговац.

Дургутовић је по ослобођењу 1912. г. постављен и доцније биран за претседника општине у Ораховцу. За време рата 1913. г. био је интерниран у Бугарској неколико месеци, а кад се ослободио интернације побегао је у Кос. Митровицу где се крио више од годину дана и тек по ослобођењу вратио се кући. Сав свој углед уложио је на пацификацију прилика у Дренци и Метохији.

Уз функцију претседника општине, вршио је и друге функције. Био је претседник српског путног одбора, а 1930. г. постављен је за претседника Вакуфско-меарифског сабора у Скопљу. Члан је Аероклуба „Наша крила“.

Припадао је Народној радикалној странци и на њезином програму 1927. г. био изабран за посланика. По други пут је изабран за посланика 1935. г., у срезу подримском, на листи Богољуба Јевтића.

DOURGOUTOVICH MOUSTAFA, commerçant, né en 1887 à Orahovatz, arr. de Podrim. D'une famille musulmane d'origine serbe, D. fut toujours un nationaliste serbe. Depuis 1912, il est maire d'Orahovatz. En 1930 il a été nommé président du «Vakufsko-mearifski Sabor» (Synode de l'église mahométane) à Skoplyé. Il appartenait au parti radical, sur le programme duquel il fut élu député en 1927 et réélu en 1935, dans l'arrondissement de Podrim, sur la liste de B. Yevtitch.

ДОМОВИЋ МАТЕ

Мате Домовић рођен је 1883. г. у селу Ступнику, срез преградски. Свршивши основну школу одао се економији на своме имању. Стари је и познати члан ХСС. За народног посланика изабран је 5 маја 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу Преградском.

DOMOVITCH MATE, agriculteur, né en 1883 à Stoupnik, arr. de Pregrad. D. a été un des premiers membres du parti croate paysan. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Pregrad, sur la liste de V. Matchek.

ЖИВАДИНОВИЋ П. БОРИСАВ

Борисав П. Живадиновић рођен је 3/17 септембра 1898. г. у Тешици, срез моравски. Основну школу свршио је у Тешици, учитељску школу у Алексинцу, па је по томе постављен за учитеља у Јужној Србији. Неколико година провео је на раду у Броду и Кочану, па је затим премештен у царибродски и моравски срез у којима је на служби провео једанаест година.

За време службовања, Живадиновић је радио на културном и економском пољу. Водио је алфабетске и пољопривредне течaje и подизао задруге. Специјално се бавио педагошком и деčjoj literaturom. Сарађивао је у стручним и деčijim часописима, „Зорици“, „Зраци“, „Криминалној библиотеци“, „Учитељској искри“, „Југословенским народним новинама“ итд.

Б. Живадиновић припадао је раније Народној радикалној странци. 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу моравском, на листи Богољуба Јевтића.

JIVADINOVITCH BORISLAV, instituteur, né à Téchitza, en 1898. Collaborateur de plusieurs périodiques pédagogiques, littéraires et de journaux pour enfants. Il appartenait autrefois au parti radical. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Morava, sur la liste de B. Yevtitch.

ЖИВКОВИЋ П. РАДОСЛАВ

Радослав Т. Живковић рођен је 1894. г. у Високом, где је свршио основну школу. После тога се посветио привреди и трговини. Сада је трговац у Високом.

За време рата Живковић се као војник пребацио преко Карпата и прешао у Русију где је ступио у Југословенску добровољачку дивизију. У борбама које је та славна дивизија водила у Добруџи био је тешко рањен. По оздрављењу преко Мурманска, Енглеске и Француске пребачен је заједно са другим добровољцима у Тунис, а одаље на Солунски фронт, где је био до краја рата.

Живковић је раније припадао Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу височком.

JIVKOVITCH RADOSLAV, commerçant, né en 1894 à Vissoko. Il a pris part dans la Grande Guerre comme volontaire dans l'armée serbe. Après la guerre il se relia au parti radical et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Vissoko, sur la liste de B. Yevtitch.

ЖИВКОВИЋ ТОДОР

Тодор Живковић рођен је 21. септембра 1881. год. у Бадњевцу, код Крагујевца. По завршеној Војној академији произведен је 2. августа 1901. за артиљериског потпоручника. Указом од 12. децембра 1927. са положаја команданта артиљериског пукова, у чину пуковника, пензионисан је по молби. Стално живи у Велесу.

Т. Живковић учествовао је у свим ратовима за ослобођење. Одликован је високим ратним одличјима.

Његовом иницијативом основана је Соколска жупа

Скопље, коју је он водио шест година, у својству старешине. За време његовог старешинства основана су у Јужној Србији 33 соколска друштва.

После 6. јануара Живковић био је три године претседник Општине велешке. У Велесу подигао је: водовод, двоспратну школску зграду, двоспратни књижници и читаоницу, двоспратни Народни дом, Соколски дом, засебну соколску вежбаоницу, Дом за сиромашне ученике гимназије, кланицу, парк Соколовац, два бетонска моста на левој обали Вардара итд. Сем тога, дао је иницијативу за оснивање разних културних и хуманих друштава у Велесу. Велешки грађани изабрали су Живковића 1933. године за претседника општине, али су избори били поништени с мотивацијом, да Живковић није велешки грађанин.

За свој просветно-културни рад на Југу Живковић је одликован 1932. г. другом Краљевом наградом од 10.000 динара, коју суму је разделио соколским друштвима и хуманим установама.

За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу велешком, на листи Богољуба Јевтића.

JIVKOVITCH TODOR, colonel en retraite, né à Badnyévatz, en 1881. Il a pris part à toutes les guerres et a reçu plusieurs décorations militaires. J. se distingua comme organisateur du «Sokol» dans la Serbie du Sud. Il était de 1931 à 1933 maire de la ville de Velesse. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Velesse, sur la liste de B. Yevtitch.

ЕРЦЕГОВАЦ БОГДАН

Богдан Ерцеговац рођен је 1898. г. у Глинама, у старој и угледној породици проте Ерцеговца. Средњошколско образовање добио је у Срем. Карловцима, па је затим свршио Високу комерцијално-економску школу у Загребу. По томе је ступио у државну службу и био виши чиновник Министарства саобраћаја, на коме је положају пензионисан 1935. г. да би могао кандидовати.

За време Светског рата Ерцеговац је у Загребу био ухапшен и подвргнут истрази. По томе је, од 1916. г., као војник био на разним фронтовима, чинећи безбройне услуге народу, а нарочито у Црној Гори где је народ заштићавао од окупаторских силеција. По ослобођењу врло је активно радио у свим правцима на културном и социјалном подизању села.

ERTZEGOVATZ BOGDAN, inspecteur au Ministère des Communications en retraite, né en 1898 à Glina. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Glina, sur la liste de B. Yevtitch. E. n'appartient à aucun parti politique.

ЖУЊЕВИЋ Др. КАРЛО

Др. Карло Жуњевић рођен је 1890. г. у Преком. Гимназију је учио у Задру и Шибенику, а медицинске науке са докторатом дао је у Бечу и Грацу. Сада је приватни лекар у Преку.

Др. Жуњевић је један од врло активних радника ХСС у Далмацији. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека у срезу пречком.

JOUGNEVITCH KARLO, docteur en médecine, né en 1890 à Preko. J. est un des membres les plus actifs du parti croate paysan dans la Dalmatie. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Preko, sur la liste de V. Matchek.

ЗАГОРАЦ ЈОВО

Јово Загорац рођен је 1877. г. у Ливну. Основну и Трговачку школу свршио је у Ливну, па се по томе одао трговини. До 1911. г. имао је у Мостару велику колонијално-деликатесну радњу коју је, те године, пренео у Сајево.

Загорац је, заједно са Чедомом Милићем, познатим соколским радником, основао прво соколско друштво у Херцеговини („Милош Обилић“, 1902—1903). Сем тога је радио и на оснивању „Прописете“ и других културних друштава. За време демонстрација 1914. г. његову радњу су демолирали сарајевски франковци и други демонстранти. Био је члан Самосталне демократске странке, а за народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у граду Сарајеву, као заменик др. Велимира Поповића.

ZAGORATZ YOVO, commerçant, né en 1877 à Livno. Il appartenait au parti démocrate indépendant et fut élu député pour la première fois en 1935 dans la ville de Sarajevo, comme candidat substitut de V. Popovitch. Z. est connu par son activité dans les organisations de «Sokol» et de la société culturelle »Prosvjeta».

ЗАХАРИЋ И. ЧЕДОМИР

Чедомир И. Захарић рођен је 3. августа 1886. год. у Кремни, срез златиборски. Свршио је учитељску школу и неколико година био учитељ. Потом је био претседник општине у Ужицу. Учествовао је у свим ратовима као резервни официр и био неколико пута рањаван.

1924. г. Захарић је изабран за деловоју Окружног одбора у Ужицу. 1927. г. изабран је за секретара Обласног обора, а 1929. г. постављен је за шефа Обласне са-моуправе код комесара ужичке области. 1930. г. преведен

је у бановинску службу и именован за управника бановинских добара. У јулу 1931. г. постављен је за претседника ужичке општине.

За народног посланика Захарић изабран је први пут 1931. г., у златиборском изборном срезу, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У истом изборном срезу изабран је и на изборима 1935. г., на земаљској листи Богољуба Јевтића. На тим изборима Захарић је изабран за посланика и у срезу ужичком, али се тога мандата одрекао у корист свога заменика.

ZAHARITCH TCHEDOMIR, instituteur, maire de Oujitzé, né à Kremina, arr. de Zlatibor, en 1886. Élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Zlatibor, il est réélu dans le même arrondissement en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

ЗЕЈНЕЛ ИБРАХИМ - СТРАЦИМИР

Ибрахим Зејнел - Страцимир рођен је 1898. г. у Дебру. Основно и средњошколско образовање добио је у Скопљу, где и сада живи као рентијер.

Страцимир је припадао раније Народној радикалној странци, на чијој је листи био три пута биран за кмета и општинског одборника града Скопља.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу качничком.

ZEYNEL-STRATZIMIR IBRAHIM, rentier, né en 1898 à Debar. Il appartenait au parti radical et a été trois fois élu membre du Conseil Municipal de la ville de Skoplyé. Aux élections de 1935 Z. est élu député dans l'arr. de Katchanik, sur la liste de B. Yevtitch.

ЗДРАВКОВИЋ ЈОВАН

Јован Здравковић рођен је 1895. г. у Жагубици. По завршеном средњошколском образовању уписао се на правни факултет Универзитета у Београду и, по положеном адвокатском испиту, отворио адвокатску канцеларију у Београду.

5 маја 1935. г. Здравковић је изабран за народног по-сланика први пут, на листи др. Мачека, у срезу моравском.

Здравковић је припадао Савезу земљорадника и био члан Главног одбора те странке. Сарађује на задругарству дуги низ година.

ZDRAVKOVITCH YOVAN, avocat, né en 1895 à Jagoubitsa. Z. appartenait à l'Union Paysanne et était membre de son Comité Central. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Morava, sur la liste de V. Matchek.

ЗЕЧЕВИЋ СЕКУЛА

Секула Зечевић рођен је 1892 год. у Невесињу. Основно школовање добио је у родном месту па је после тога свршио Трговачку школу у Бечу. Изданак је старе и отмене херцеговачке породице, која је у националним борбама предњачила.

После завршene школе одао се трговачком раду, но могоа је да га са успехом води тек после завршеног рата. Чим је избио рат, Зечевић је ступио у Златиборски четнички одред који је водио борбе на Дрини. По томе је, као добровољац, ступио у

ћачку чету у Скопљу и, по свршеној обуци, био упућен у пук. Једно време провео је у Америци, где се упознао са механизмом америчке привреде и индустрије.

Иза ослобођења Зечевић је основао властито аутомобилско предузеће „Велауто“. Радио је на привредни, економским и финансијским питањима. Видно се истакао на раду у „Привреднику“, друштву чији је циљ забрињавање и школовање трговачког, занатлијског и уопште привредног подмлатка. Члан је патроната тога друштва. Истакнут је радник и на питањима Соколства, задругарства, итд. Бавио се нарочито практичним спровођењем задругарске и соколске идеологије и, као практични радник, постигао дosta успеха.

Политички С. Зечевић раније се није истисао, нити је припадао ма којој од бивших странака. 1931. г. за народног посланика кандидовао се први пут, на земаљској листи Петра Р. Живковића, али је остао у мањини. 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика на листи Богољуба Јевтића први пут, у срезу невесињском.

ZETCHEVITCH SEKOULA, commerçant, né à Nevésigné, en 1892. Propriétaire de la maison »Velauto« à Beograd. Z. est membre très actif de plusieurs organisations patriotiques, humanitaires et coopératives. Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Névésigné.

ЗУБЕР НИКОЛА

Никола Зубер рођен је 1882. г. у Угни, у зетској бановини. Основну школу свршио је у Улцињу, а средњошколско образовање добио је на Цетињу. Постављен је, после тога, за учитеља. После краћег службовања посветио се финансијама и индустрији.

Као финансијер и привредник, један од првих у своме крају, Зубер је своме крају учинио више великих услуга. То што Црна Гора има сада одличне аутобуске везе, његова је заслуга, а нема готово привредне гране у Црној Гори у којој се његов рад није осетио.

Припадао је раније Народној радикалној странци. 1932. г. изабран је за претседника општине на Цетињу. За народног посланика изабран је 5 маја 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Цетињу.

ZOUBERE NIKOLA, industriel et financier, né en 1882 à Ougna, arr. de Tzétigné. Z. est un des plus actifs organisateurs de la vie économique de l'ancien Monténégro. Il appartenait autrefois au parti radical. En 1932 il a été nommé maire de Tzétigné et en 1935, il fut élu député de la même ville, sur la liste de B. Yevtitch.

ЗУПАНЧИЋ ИНЖ. ФРАНЦ

Инж. Франц Зупанчић рођен је 1886. г. у Раковнику, срезу кршки. После завршene основне и средњошколске на образбе уписао се на Технички факултет Универзитета у Прагу и завршио његов грађевински отсек. По томе је постао овлаштени грађевински инжињер у Љубљани.

Зупанчић припадаје Словенској људској страници, али на њезином програму раније није биран. За народног посланика изабран је 5 маја 1935. г. први пут, у изборном срезу кршком, на листи Богољуба Јевтића.

ZOUPIANTCHITCH FRANTZ, ingénieur, né en 1886 à Rakovnik, arr. de Krch. Il appartenait autrefois au parti populaire slovène. Z. a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Krch, sur la liste de B. Yevtitch.

ЗЕЉКОВИЋ БОШКО

Бошко Зељковић рођен је 1888. г. у Бос. Крупи. Већ у млађим годинама истакао се у раду на националним стварима. 1911—1912. г. ради на организацији друштва „Побратимство“, чиме је дошао под сумњу арстријских власти. Радио је и на Соколству, а 1914. г. када је избио Светски рат ухапшен је и цело време до ослобођења провео по затворима. 1929. г. постављен је за претседника општине у Бос. Крупи, а 1930. г. постављен је за већника Врбаске бановине. 1927. г. кандидовао се на листи Народне

радикалне странке. За народног посланика изабран је 1931 г. у изборном срезу крупском, на листи Петра Р. Живковића.

Зељковић се бави јавним радом и публицистиком, па сарађује у листовима и часописима. На изборима 1935 г. поново је изабран за посланика у срезу крупском, на листи Богољуба Јевтића.

ZELYKOVITCH BOŠNKO, né en 1888 à Bosanska Kroupa. Il appartenait au parti radical, dont il était candidat à la députation en 1927. Élu député pour la première fois en 1931 sur la liste du général Jivkovitch dans l'arr. de B. Kroupa, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. En 1929 Z. fut nommé maire de B. Kroupa et en 1930 membre du conseil de la banovine du Vrbas.

ИВАНОВИЋ Ј. ДРАГОЉУБ

Драгољуб Ј. Ивановић рођен је 1884. г. у Башину, през јасенички. По завршеној основној школи посветио се земљорадњи. Дуго година био је општински деловођа и претседник општине у Башину, где стално живи.

Ивановић је раније припадао Народној радикалној странци, на чијем је програму 1925. г. биран за народног посланика први пут. 1933. год. изабран је за сенатора, као заменик поч. Станојла Вукчевића, после чије је смрти примио сенаторске функције. Престао је бити члан Сената

3-I-1935. г., изишавши из њега по истеку трогодишњег мандата (коцком). На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу јасеничком.

Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г. У организацији омладине Народне радикалне странке био је врло активан. Бави се задругарством и другим привредним радом.

IVANOVITCH DRAGOLYOUN, agriculteur, né en 1884 à Bachine, arr. de Yassenitza. Il appartenait au parti radical, il a été maire du village Bachine et député en 1925. En 1935 il devient sénateur comme candidat-substitut du sénateur décédé S. Vouktchevitch. Aux élections de 1935 il est élu député dans l'arr. de Yassenitza, sur la liste de B. Yevtitch.

ИВАНЧЕВИЋ ДУШАН

Душан Иванчевић рођен је 1890. г. у Комићу, Лика. Основну школу свршио је у Врепцу и Висућу, а гимназију је похађао у Госпићу и Карловцу где је матурирао са одличним успехом. По томе се уписао на технику у Прагу, али је после 6 месеци прешао у Богословију у Срп. Карловцима коју је, са одличним успехом, свршио пред сам рат 1914. г. По томе је свршио теологију на Универзитету у Загребу. Парохијску службу почeo је да врши у Радучу, али је после неколико месеци постављен за професора у Беловару. Служио је као професор још у Госпићу, Загребу и Београду.

Иако свештеник и професор, г. Иванчевић је и публициста, редован члан Југословенског новинарског удружења и уредник добро редигованих листова за народ. У Госпићу је уређивао „Народно јединство“ а у Загребу, са Миланом Грчићем уређивао је „Српско коло“ и после Грчићеве смрти постао његов главни уредник, до 8 фебруара 1929. г. Те године покренуо је лист „Дело“. Сем тога је издавао „Сељачку књижницу“ а сарађивао је и у другим листовима и часописима.

Иванчевић је припадао Самосталној демократској странци, на чијем је програму изабран за народног посланика 1927. г. и задржао мандат све до распуста Скупштине. По други пут је изабран 1931. г., у изборном срезу грачачком, на земаљској листи Петра Р. Живковића.

У дугогодишњем контакту са широким сеоским масама, г. Иванчевић је постао одличан познавалац њихових потреба. У законодавном раду скупштинском врло је активан. За народног посланика изабран је трећи пут у грачачком изборном срезу, на земаљској листи Богољуба Јевтића 5 маја 1935. г.

IVANTCHEVITCH DOUCHAN, prêtre et professeur, né à Komitche, Lika, en 1890. Comme candidat du parti démocrate indépendant, il est élu député en 1927. En 1931, il est élu de nouveau, cette fois sur la liste du général Jivkovitch, et en 1935, dans l'arr. de Gratchaze, sur la liste de B. Yevtitch. Il jouit d'une bonne renommée comme éditeur et rédacteur de plusieurs périodiques rédigés spécialement pour les paysans. Les hebdomadaires »Narodno yedinstvo«, »Srpsko kolo« et »Delen« étaient autrefois très repandus dans les masses paysannes serbes de Croatie. Il est membre de l'Association des journalistes yougoslaves.

ИБРАХИМПАШИЋ АБДУЛАХ

Абдулах Ибрахимпашић рођен је 1898. г. у Бихаћу, где је добио основно и средњошколско васпитање. Живи стално у Бихаћу, као поседник.

Ибрахимпашић је припадао Југословенској мусиманској организацији. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу бихаћком.

IBRAHIMPACHITCH ABDULLAH, propriétaire, né en 1898 à Bihatche. Il appartenait à l'organisation Musulmane Yougoslave. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Bichatche, sur la liste de V. Matchek.

ИВАНИШЕВИЋ ПЕТАР

Петар Иванишевић рођен је 29 марта 1878. г. у Пољицу — Попову, срез требињски. Основну школу свршио је у Мостару, а из IV разреда Сарајевске гимназије пребегао је у Србију где је свршио учитељску школу. Како земаљска влада тадашња у Сарајеву није хтела да га потврди за учитеља у аутономним српским школама у Босни и Херцеговини, где је био у Добоју Тузли изабран конкурсом, то је продужио студије у Немачкој у Јени. Дипломски професорски испит полако је у Београду. Тема за

професорски испит била је: „Теорија о психичком супстрату мишљења“.

По свршеном школовању служио је у Скопљу и Призрену од 1905—1919. г. и учествовао у свима културним и спорним покретима још за време Турака. По ослобођењу највише је радио за Херцеговину, а нарочиту је пажњу обраћао оним крајевима који су највише страдали за време рата.

Први пут изабран је Иванишевић за народног посланика 1925. г. за срез требињски и билећки, на листи Народне радикалне странке. Други пут изабран је за срез јубињски и требињски на листи Петра Р. Живковића 1931. г. На изборима 1935. г. изабран је трећи пут, за срез требињски, на листи Богољуба Јевтића.

Писао је многе чланке и расправе из педагогике и психологије у „Просветном гласнику“, „Учитељу“ и др.

IVANICHEVITCH PETAR, professeur, né à Polytza-Popovo, arr. de Trebigné, en 1878. Il appartenait au parti radical et a été élu député pour la première fois en 1925, ensuite en 1931 et enfin en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Trebigné. I. a publié plusieurs études concernant la pédagogie et la philosophie.

ИСАКОВИЋ Ђ. МИЛИВОЈЕ

Миливоје Ђ. Исаковић рођен је 1. маја 1887. г. у Валеву. Свршио је учитељску школу са испитом зрелости, а по томе је ступио у учитељску службу бавећи се, у исто време, и јавним радом.

1927. г. изабран је за обласног посланика на програму Народне радикалне странке. Био је члан Обласног одбора, а на томе положају развио је велику активност у свим самоуправним пословима бивше подринске области. Био је уредник „Радикала“, уређује „Подринску учитељску библиотеку“, а сада је уредник „Подринских новина“. У друштву са Д. Павловићем написао је Практичну учитељску администрацију. Сем тога написао је и публиковао велики број чланака и по другим листовима и часописима. 1931. г. изабран је први пут за народног посланика, у срезу шабачком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Скупштини се истакао као добар говорник и познавалац социјалних, културних и економских питања села. На изборима 5. маја 1935. г. поново је изабран за народног посланика у срезу шабачком, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

ISSAKOVITCH MILIVOYE, instituteur, né à Valjevo en 1887. Comme candidat du parti radical, I. a été élu en 1927 au Conseil et à la Commission départementaux de Valjevo. Autrefois rédacteur du »Radikal«, il est actuellement éditeur et rédacteur de »Podrinske novine«. Élu député en 1931 dans l'arr. de Chabatz, il se distingua aussitôt comme bon orateur et comme connaisseur bien versé des problèmes ruraux. I. est réélu en 1935 dans le même arrondissement, sur la liste de B. Yevtitch.

ИВЕКОВИЋ Др. БОГДАН

Др. Богдан Ивековић рођен је 1875. г. у Клањцу, истоименог среза. Основну школу свршио је у Загребу, где је добио и средњошколско образовање, па се затим уписао на правни факултет загребачког Универзитета. По завршеним студијама и положеном докторату постао је адвокат. Сада је кр. јавни бележник у Новом Марофу.

Од 1912. г. др. Ивековић је члан Сокола. Од 1925—1935. г. био је претседник месног одбора Црвеног крста у Новом Марофу. Припадао је Самосталној демократској странци.

За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу Нови Мароф, на листи Богољуба Јевтића.

IVEKOVITCH BOGDAN, docteur en droit, notaire, né en 1875 à Klagnatz. Il appartenait au parti démocrate indépendant et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Novi Marof, sur la liste de B. Yevtitch.

ИЛИЋ Др. ВЕЉКО

Др. Вељко Илић рођен је 19 марта 1897. г. у Госпићу. Основну школу свршио је у Грачцу, гимназију са матуrom у Госпићу а правне науке са докторатом на Универзитету у Загребу. По завршеним студијама положио је судско-адвокатски испит, па је постао адвокат у Госпићу. Сада је адвокат и кр. јавни бележник у Госпићу.

Др. Илић припадао је радије Самосталној демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу копривничком.

ILITCH VELYKO, docteur en droit, notaire, né en 1897 à Gospitch. Il appartenait au parti démocrate indépendant. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Koprivnitzé, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈАНЖЕКОВИЋ ИВАН

Иван Јанжековић рођен је 10-IX-1891. г. у Поленшаку, срез птујски. У Грацу је свршио Пољопривредну академију, а сада је поседник у Кошаку код Марибора.

1930. г. Јанжековић је постављен за члана Банског већа Дравске бановине. 1932. г. изабран је за претседника општине Кошаки. Организовао је многе и разноврсне пољопривредне задруге у своме срезу.

За народног посланика, И. Јанжековић је изабран 5. маја 1935. г. први пут, у изборном срезу Марибор — десни брег, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

YANJEKOVITCH IVAN, propriétaire, né en 1891 à Polenjak, arr. de Ptouï. En 1930 Y. a été nommé membre du Conseil de la Banovine de la Drave. En 1932, il a été élu maire de Kochaki. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Maribor — desni breg, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈАНКОВИЋ ДЕСИМИР

Десимир Јанковић рођен је 1897. г. у Кучеву, срез звишки. Основну школу свршио је у родном месту. За време евакуације Србије, 1915. г., с војском је прешао Албанију и пребачен на Крф. Нешто доцније послан је на студије у Француску где је, у Бордоу, свршио трговачку школу.

После Ослобођења, Јанковић се настанио у Кучеву и посветио се винарској трговини. Интересовао се и самоуправним питањима, и биран за претседника у Кучеву. Припадао је Народној радијалној странци, али раније није кандидовао.

5. маја 1935. г. Јанковић је изабран за народног посланика први пут, у срезу звишком, на листи Богољуба Јевтића.

YANKOVITCH DESSIMIR, commerçant, né à Koutchevo, en 1897. Ancien maire de Koutchevo, Y. appartenait au parti radical. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Zvitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈАНКОВИЋ Др. ДРАГУТИН

Др. Драгутин Јанковић рођен је на Убу 1889. г. Свршио је гимназију у Шапцу, а матурирао у Београду. У Београду је студирао права и завршио правни факултет. Био је адвокат још пре рата. После рата полагао је докторат у Лиону. Постао је затим хонорарни професор универзитета. Предавао је грађанско право. Учествовао је активно у за-другарском покрету и на раду у земљорадничким задру-гама. Од 1928—1930. г. претседник је надзорног одбора Главног савеза српских земљорадничких задруга, а од 1931 претседник управног одбора Савеза, а осим тога претседник Адвокатске коморе у Београду и претседник Међународне адвокатске коморе.

Др. Јанковић објавио је многе правне расправе и по-литичке чланке. Дао је коментаре нових закона, Комен-тар меничног и чековног закона, Проблеме грађanskog права итд. Пре шестог јануара др. Јанковић је припадао Демократској странци. Био је члан главног одбора ове странке и један од квартовних кандидата за посланика београдског.

У кабинету Богољуба Јевтића који је образован 21-XII-1934. г. постао је Министар пољопривреде. За народног посланика др. Јанковић је 1935. г. изабран први пут, на ли-сти Богољуба Јевтића.

YANKOVITCH DRAGOUTIN, docteur en droit, avocat, né à Oub en 1889. Il devient professeur honoraire de droit civil à l'Université de Beograd, président du Comité de Surveillance de l'Union générale des coopératives agricoles serbes et, depuis 1931, président de son comité de direction, Bâtonnier près de la Cour de Beograd et président de l'Union Internationale des Barreaux. Y. a publié plusieurs études juridiques et politiques, commenté la loi des chèques et la loi sur le change, etc. Avant le 6 janvier 1929 Y. appartenait au parti démocrate et a été membre de son comité central et son candidat à la députation. Dans le gouvernement de B. Yevtich formé le 21 décembre 1934, Y. devient ministre de l'Agriculture. Il fut élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans les arrondissements de Skoplje et de Matchva.

ЈАНКОВИЋ А. СТЕВАН

Стеван А. Јанковић ро-ђен је 1866. г. у Врагочаницама, срез подгорски, у старој и чуvenој породици, која се много истакла за време првог и другог устанка. Свршио је основну школу у Каменици, па се одао јавном раду и управљању својим имањем. Учествовао је у свим рато-вима.

Јанковић је раније при-падао Народној радикалној странци и био њезин истак-нут члан. За народног посланика изабран је на њезином програму 1905. г. први пут, и већ се тада истакао у парла-ментарним дебатама. За народног посланика на истом про-граму биран је 1906, 1909, 1921, 1923 и 1927. г. После тога се повукао из активног политичког живота.

На изборима 1935. г. Јанковић је изабран за народног посланика седми пут, на листи Богољуба Јевтића. Клуб скупштинске већине изабрао је Јанковића за свога прет-седника.

YANKOVITCH STEVANE, agriculteur, né en 1866 à Vragotchanitza, arr. de Podgora. Y. était membre notable du parti radical, sur la programme duquel il a été élu député pour la première fois en 1905, ensuite en 1906, 1909, 1921, 1923 et 1927. Il se distingua comme bon orateur parlemen-taire, surtout sur le questions agraires. Cette fois il a été élu sur la liste de B. Yevtitch, dans son arrondissement natal.

ЈАЊИЋ Др. ВОЈИСЛАВ

Др. Војислав Јањић рођен је 8 јануара 1890. г. у Кра-љеву. Гимназију и богословију Св. Саве свршио је у Бео-граду, а затим наставио теолошке студије на факултету у Черновицама. По томе је постављен за суплента, па за професора богословије у Београду.

У ратовима за ослобођење др. Јањић је учествовао као добровољац. Затим је ступио у дипломатску службу и био аташе посланства при Ватикану. По томе је премештен, у циљу пропаганде, у Енглеску, где је у исто време заузимао положај професора наше богословије у Кадсдону и Окс-форду. По ослобођењу поново је постављен за професора београдске богословије.

Бавећи се и политичким радом, др. Јањић је 1920. г. био изабран за народног посланика на програму бивше Народне радикалне странке. Биран је за посланика њ

доцније, на сваким изборима и на истом програму. У кабинету Николе Пашића, од 1 августа 1923 до 27 јула 1924 г. био је министар вера.

1932 и 1933 г., када су се почеле формирати нове странке, др. Јањић је био један од првих оснивача Радикално-социјалне странке која, међутим, није била одобрена. На изборима 1935 г. за народног посланика изабран је на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу румском.

YAGNITCH VOiSLAVE, docteur en théologie, ancien ministre, homme politique, né à Kraljevo en 1890. Élu député pour la première fois en 1921, il ne cessa d'être réélu successivement jusqu'au 6 janvier 1929. Autrefois professeur au Séminaire de Beograd, il s'adonna de bonne heure à la vie politique. Y. appartenait au parti radical. De 1923 à 1924 il était ministre des Cultes dans le cabinet de N. Pachitch. Lors de la formation des partis nouveaux, Y. essaya d'organiser le parti radical-socialiste, mais celui-ci n'obtint pas l'approbation. Aux élections de 1935, il se rallia à la liste de B. Yevtitch et fut élu dans l'arr. de Rouma. Y. est éditeur et rédacteur du périodique «La vie chrétienne». Il a publié une quantité d'articles sur les questions interconfessionnelles. L'entente entre les églises orthodoxes serbe et bulgare est pour beaucoup l'œuvre de M. Y.

ЈАНЧИЋ Др. ИВАН

Др. Иван Јанчић рођен је 1885. г. у Лормању код Марибора. Гимназију је свршио у Марибору, права са докторатом на Универзитету у Грацу. 1914. г. био је постављен за судију и нешто доцније додељен Окружном суду у Марибору. После ослобођења 1918. г. именован за заменика државног тужиоца, а 1927. г. указом је постављен за старешину државног тужиоштва у Марибору, на коме је положај пензионисан 1934. г.

Др. Јанчић је био члан мариборског Народног већа и у томе својству радио на организацији и успостављању наших власти, специјално у судској струци. Као стручњак, 1931 и 1932 организовао је државна тужиоштва на територији београдског Апелационог суда, а делимично и у Скопљу. Радио је и у Вишем државном тужиоштву и Апелационом суду у Београду.

Као познат организатор и правни писац, др. Јанчић је сарађивао у „Словенском правнику“, „Учитељском товари-

шу“ и другим мариборским и Јубљанским листовима и часописима. Члан је друштва „Правник“ у Јубљани, као и многих других друштава. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу Марибор — десни брег, на листи Богољуба Јевтића.

YANTCHITCH IVAN, docteur en droit, procureur général en retraite, né en 1885 à Lormagne- près de Maribor. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Maribor — desni breg, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈЕВРЕМОВИЋ Др. ДРАГОЉУБ

Др. Драгољуб С. Јевремовић рођен је 5-X-1896. г. у Петровцу, срез млавски. Гимназију је свршио у Пожаревцу, медицински факултет са докторатом у Паризу.

Од ране младости бави се јавним пословима, а нарочито у Паризу где је био врло активан у студентским удружењима. По повратку у отаџбину, 1923. г., врло активно учествује у професионалним лекарским удружењима. Био је претседник Удружења болничких лекара, члан управе Српског и Југословенског лекарског друштва, члан управе Лекарске коморе. Код Међународног лекарског удружења, као члан изршног комитета, заступао је наше лекаре. Био је примариус и шеф пријавног одељења Опште државне болнице у Београду. Једно време био је и лични лекар Николе Пашића.

1927. г. др. Јевремовић је изабран за народног посланика први пут, на програму Народне радикалне странке, у којој се брзо истакао као један од млађих и активних њезиних чланова. 1931. г. за посланика је изабран други пут, у изборном срезу прешевском. У четири заседања те Скупштине био је скупштински секретар и члан југословенске групе Интерпарламентарне уније.

На изборима 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика по трећи пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу млавском.

YEVRÉMOVITCH DRAGOLYOUN, docteur en médecine, homme politique, né en 1896, à Petrovatz, arr. de Mlava. Y. appartenait au parti radical et a été élu député pour la première fois en 1927. Aux élections de 1931 il se rallia à la liste du général Jivkovitch et fut élu dans l'arr. de Préchêvo. En 1935 il est réélu dans l'arr. de Mlava sur la liste de B. Yevtitch. Y. a été secrétaire de la Narodna skoupchtnina et membre de la Section Yougoslave de l'Union Parlementaire Internationale.

ЈЕВТИЋ БОГОЉУБ

Богољуб Јевтић рођен је 24. децембра 1886. г. у Крагујевцу. Основно и средњошколско образовање добио је у месту рођења, универзитетско на правном факултету Универзитета у Београду, Берлину и Цириху. Дипломски испит положио је 1909. у Београду. На Високој трговачкој школи у Берлину студирао је економске науке и завршио их 1911. г. Економске науке продубио је даљим студијама на Универзитету у Цириху, где га је затекао и сам почетак Светског рата.

Вративши се у домовину, Б. Јевтић ступа у ћачки батаљон у Скопљу и тече редовну ћачку војничку каријеру. Прешавши Албанију, дошао је на Крф, где је вршена реорганизација трупа. Са Крфа, као поручник-водник, пребачен је на Солунски фронт где је учествовао у борбама.

19. октобра 1917. г. Јевтић је ступио у дипломатску службу, постављањем за писара посланства у Штокхолму и додељивањем на рад у Министарству иностраних послова на Крфу. 16. јула 1918. г. постављен је за секретара посланства у Лондону. 23. новембра 1918. г. унапређен је у вишу класу, 22. марта 1920. г. унапређен је за секретара II класе, па је у мају исте године премештен на рад у Министарство. Од 28-III-1921. г. до 11-IV-1922. г. провео је ван дипломатске службе, бавећи се новинарством и публицистиком.

11. априла 1922. г. вратио се у дипломатску службу, поставши шеф отсека Политичке секције у Одељењу за извршење међународних уговора. 1-XII-1922. г. постављен је за генералног секретара наше Репарационе комисије у Паризу. 10-III-1924 именован је за шефа Отсека за извршење међународних уговора. 7-III-1925. г. постављен је за саветника посланства у Брислу и задржан на раду у Министарству иностраних послова.

За опуномоћеног министра у Тирани Б. Јевтић постављен је 9. априла 1926. г., а за опуномоћеног министра у Бечу 30. јануара 1928. г.

25. јануара 1929. г. Јевтић је постављен за Министра двора а 3. фебруара 1929. г. именован је и за вршиоца дужности првог помоћника министра иностраних дела. Те две дужности вршио је упоредо све до 2. јула 1932. г., када је именован за министра иностраних дела. Положај министра иностраних дела задржао је у кабинетима др. Милана Сршића и Николе Узуновића. 21. децембра 1934. г. Богољуб Јевтић је образовао кабинет, који је провео изборе 5. маја

1935. г. У томе кабинету, уз претседништво, задржао је и ресор Министарства спољних послова.

На изборима од 5. маја 1935. г. Јевтић је био носилац земаљске листе којој су припадала 303 од 370 мандата, колико их је на тим изборима било. З-П Јевтић је изабран за сенатора, али је као носилац земаљске листе дао оставку на тај положај. 20. јуна 1935. влада Б. Јевтића поднела је оставку која је после тога уважена, а састав владе повериен др. М. Стојадиновићу.

YEVTITCH BOGOLYOUB, ancien ministre plénipotentiaire, ancien président du conseil, né en 1886 à Kragouyevatz. En 1917 Y. entre dans la diplomatie et devient ministre plénipotentiaire en 1926. En 1929 il est nommé ministre de la Cour Royale et en 1932 ministre des affaires étrangères, poste qu'il conserve dans les gouvernements de M. Srchkitch, de N. Ouzounovitch et dans son propre gouvernement formé le 21 décembre 1934. Comme ministre des affaires étrangères Y. a rendu des grands services à son pays et à la paix mondiale. L'affermissement de la Petite Entente, le renouvellement des relations amicales avec la Bulgarie le Pacte Balkanique, le Pacte de non-agression avec l'U. R. S. S. sont pour beaucoup l'œuvre de B. Y. Le 3 février 1935 Y. est élu sénateur et aux élections de 5 mai 1935 il est élu député comme candidat à la tête de la liste du Gouvernement royal.

ЈЕВТИЋ ЂОРЂЕ

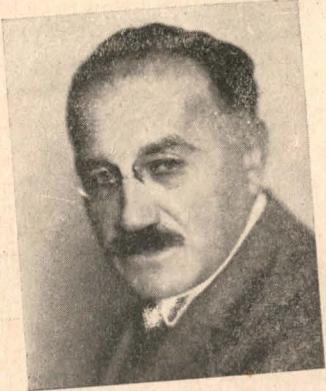
Ђорђе Јевтић рођен је 1897. г. у Шутцима, срезу каћерски. Основну школу свршио је у Белановици, а то занимању је земљорадник, а стално живи у Шутцима.

Јевтић се активно бави задругарством. Од 1927—1932 г. био је члан управног одбора Главног савеза српских земљорадничких задруга у Београду. Раније је припадао Савезу земљорадника, на чијем је програму, као срески кандидат и носилац листе у округу рудничком, кандидовао 1925 и 1927. г. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу каћерском, на листи Богољуба Јевтића.

YEVTITCH DYORDYE, agriculteur, né en 1897 à Choutzi, arr. de Katchére. De 1927 à 1932 Y. était membre du Comité Central de l'Union Générale des Coopératives Agricoles Serbes. Il appartenait à l'Union Paysanne, sur le programme de laquelle il était candidat à la députation en 1925 et 1927. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Katchère, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈОВАНОВИЋ Др. ВАСИЛИЈЕ

Др. Василије Јовановић рођен је 1876. г. у Скопљу. Средњешколско образовање добио је у београдској реалици, права је студирао на Универзитету у Београду. У Брислу је положио докторат политичких и административних наука. Правничку каријеру почeo је као писар суда, а по том се посветио јавном раду и адвокатури. У току 1902. г. и даље, у друштву са Др. Гојевцем, активно је радио на организовању четничке акције у Јужној Србији где је и рођен а доцније, кад је наступила анексиона

криза, посветио се одбрани наших националних питања заједно са Јованом Скерлићем, Јованом Цвијићем и другим националним радницима. За време акутичних догађаја који су ускоро избили по овоме питању нашу тезу заступао је пред извесним утицајним круговима у Паризу.

Кад је избио велики рат, др. Јовановић је ступио у добровољце. После катастрофе потпуно се посветио националној пропаганди у иностранству, а нарочито у Француској. По ослобођењу био је делегат наше државе у разним дипломатским мисијама у иностранству. Заједно са др. Јованом Жујовићем организовао је у нашој земљи Удружење за Лигу народа. У год. 1922, 1923 и 1925 био је члан наше делегације на скупштини Лиге народа у Женеви. Тамо је у 1922. г. привукао пажњу страног света у дискусијама које су се водиле поводом предлога енглеског делегата Циљберта Муреја, по коме је требало установити сталну међународну комисију у државама које су потписале уговор о мањинама. Задатак те комисије имао је бити у томе да контролише примену одредаба уговора о мањинама. Благодарећи опозицији у којој је главни речводио др. Јовановић, енглески предлог није примљен.

Сарађивао је приликом закључења мира после светскога рата у нашој делегацији као члан економске секције. Он је један од шесторице потпретседника Удружења за Лигу народа. Члан је Међународне дипломатске академије. Био је претседник наше националне групе за Балкански споразум.

Као присталица бивше Народне радикалне странке, на њезином програму изабран је за народног посланика први пут у 1923. г. 24. децембра 1925. г. постао је министар пољопривреде, а доцније, у влади Николе Узуновића, министар привреде. За народног посланика биран је и доцније на саобраћаја. За народног посланика биран је и доцније на

истом програму, 1925 и 1927. г. 1935. г. изабран је за народног посланика по четврти пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића у срезу Бос. Петровац.

YOVANOVITCH VASSILIYE, avocat, ancien ministre, né à Skoplyé en 1876. Au moment de l'annexion de la Bosnie il prend une part très active dans la défense des intérêts de son pays. Il prend part à la Grande Guerre comme volontaire. Après la retraite de l'Albanie il se consacre à la propagande. Son champ d'action est plus spécialement la France. La guerre terminée Y. est chargé, à plusieurs reprises, de missions diplomatiques à l'étranger. Il est un des fondateurs de l'Association yougoslave pour la Société des Nations. Il est un des vice-présidents de l'Association internationale pour la Société des Nations, membre de l'Académie diplomatique et écrivain juridique et politique très connu. Comme membre du parti radical, il a été élu député en 1923. En décembre 1925, il devient ministre de l'Agriculture, et plus tard, dans le gouvernement de N. Ouzounovitch, il est chargé du portefeuille des Communications. Il a été réélu aux élections de 1925 et de 1927. En 1935 il est élu député pour la cinquième fois, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Bos. Petrovatz.

ЈЕЛИЧИЋ СТ. ЦВЕТКО

Цветко Ст. Јеличић рођен је 1899. г. у Брусу, срез копаонички. Средњешколско образовање добио је у Београду. Но занимању је индустиријалац, а стално живи у Брусу.

Као обичан војник, Јеличић је учествовао у рату од 1916—1919, и био видно олдикован. Припадао је раније Народној радикалној странци којој је стара породица Јеличића дала неколико познатих бораца. Бави се привредним проблемима свога краја.

За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу копаоничком.

YELITCHITCH TZVETKO, industriel, né en 1899 à Brousse. Il appartenait au parti radical est fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Kopaonik, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈЕВТИЋ ЖИВОТИЈЕ

Животије Јевтић рођен је 1890. г. у Лођици, срез величке. Свршио је основну школу а по томе положио стручни испит за општинског деловођу и једногодишњи трговачки курс. Бави се економијом, а сем тога био је више градина општински деловођа.

Јевтић је издржao све ратове. Учествовао је у првој борби на Преполцу (1912), био је на Једрену, а по томе је учествовао у рату са Бугарима. Прешао је на Солунски фронт, где је био рањен. Ради на културном и привредном подизању села, па је

члан многих социјалних и привредних друштава.

1927. г. био је изабран за обласног посланика Моравске области и био члан Обласног одбора за просветне послове. За народног посланика изабран је први пут 1931. г. у великом изборном срезу, на листи Петра Р. Живковића.

У Народној скупштини Јевтић је био члан поједињих одбора. На изборима 1935. г. за народног посланика изабран је други пут, на листи Богољуба Јевтића у срезу великом.

YEVTITCH JIVOTIE, agriculteur, né à Lotchika, arr. de Belitza, en 1890. En 1927 Y. a été élu membre du conseil général et de la commission départementale de Morava. Il est élu député pour la première fois en 1931, dans l'arr. de Belitza, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

ЈОВАНОВИЋ Др. ЂОРЂЕ

Др. Ђорђе Јовановић рођен је 1894. г. у Мошорину. Позавршеном основном и средњошколском образовању уписао се на медицински факултет Универзитета у Прагу, где је добио докторат целокупног лекарства. После тога отворио је лекарску ординацију у Чуругу, где стално борави.

Као активни социјални и културни радник, др. Јовановић се брзо истакао. Прво је изабран за претседника Српско-православне црквене општине у Чуругу, а за тим је на изборима 1933. г. изабран и за претседника политичке општине у Чуругу. Радио је на комуналном уређењу Чуруга, као и на питањима аграрних интересаната, која су повољно решена.

За народног посланика изабран је др. Јовановић 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу жабљском.

YOVANOVITCH DYORDYE, docteur en médecine, né en 1894 à Mochorine. Depuis 1932 Y. est maire de Tchouroug. Il est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Jabaille.

ЈОВАНОВИЋ ЈОВО

Протојереј Јово Јовановић рођен је 1. августа 1878. г. у Прњавору. Свршио је нижу гимназију па се по томе уписао у Богословију у Рељеву код Сарајева. По свршеним богословским наукама примио је свештенички чин, а сада је протојереј у Прњавору.

За време рата Јовановић је као политички сумњив интерниран и узет за таоца.

По ослобођењу вратио се на своју свештеничку дужност. За народног посланика изабран је на изборима 1931. г. први пут, у срезу прњаворском, на листи Петра Р. Живковића.

У Народној скупштини истицао се добрим говорима и стварним познавањем сеоских потреба. Био је члан разних скупштинских одбора. По други пут је изабран за народног посланика у истом изборном срезу на земаљској листи Богољуба Јевтића.

YOVANOVITCH YOVAN, archiprêtre, né à Prnyavor en 1878. Élu député pour la première fois en 1931, il se distingua au parlement par ses qualités oratoires et par ses connaissances approfondies de la vie des paysans. Aux élections de 1935 Y. est réélu député dans l'arr. de Prnyavor, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈОВАНОВИЋ Др. ДРАГОЉУБ

Др. Драгољуб Јовановић рођен је 8-IV-1895. г. у Пироту. Средњошколско образовање добио је у Пироту и Београду, па се за тим уписао на филозофски факултет Универзитета у Клермону (Француска). По апсолвираној филозофији студирао је права у Паризу а завршивши правне студије положио је докторат из социологије на Сорбони. По томе се посветио правним наукама и социологији, па је био изабран за асистента, доцента и ванредног професора правног факултета Универзитета у Београду. 1931. г. пензионисан је, услед судских пресуда политичког карактера.

Др. Јовановић је један од најактивнијих политичких радника новијег времена. Био је оснивач и генерални се-

кретар Групе за социјалну и културну акцију (СКА) и друштва Социјалних радника. Био је вођ политичког покрета који је потекао из рада тих двају друштава и у току 1927—1929. г. ушао у Савез земљорадника, коме и сада припада. Сем многоbroјних стручних чланака и расправа, др. Јовановић се бавио и публицистиком. Неколико година уређивао је социјално-политички лист „Рад“.

Преговори између група Удружене опозиције, која је на изборима од 5 маја 1935. г. иступила заједнички и одредила да носилац заједничке листе буде др. Владимир Мачек текли су, углавном, посредством др. Јовановића. На тим изборима др. Јовановић изабран је за народног посланика први пут, у срезу пиротском.

YOVANOVITCH DRAGOLYOUB, docteur ès-lettres, professeur d'université, né en 1895 à Pirote. Après ses études philosophiques et juridiques sur les Universités de Clermont et de Paris, Y. a été professeur de la faculté de droit de l'Université de Beograd. En 1931 il est mis en retraite à raison d'une sentence politique. Y. est un des organisateurs politiques et sociaux les plus actifs. Il a fondé l'Action Sociale et Culturelle et l'Association des Ouvriers Sociaux. En 1927 il entre dans l'Union Paysanne où il est en tête de l'aile gauche. Il est un publiciste fécond et était rédacteur du périodique social et politique »Rad«. Il a joué un rôle important dans les pourparlers pour la création de l'alliance électorale des partis oppositionnels. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Pirote, sur la liste de V. Matchek.

ЈОВАНОВИЋ ЉУБОМИР

Љубомир Јовановић рођен је 1890. г. у Алексинцу, где је свршио основну школу. Средњошколско образовање добио је у Нишу, а историјске науке студирао је на филозофском факултету Универзитета у Београду. После свршеног студија био је постављен за суплент гимназије у Берану, а као професор служио је у Алексинцу, Крагујевцу и Београду. У рату је учествовао од 1914—1918. г.

Проф. Јовановић припадао је Народној радикалној странци на чијем је програму 1925. г. био изабран за народног посланика први пут. 1927. г. кандидовао је али није био изабран. На изборима 1935. г. изабран је за посланика по други пут, у срезу Алексиначком, на листи Богољуба Јевтића.

YOVANOVITCH LYOUBOMIR, professeur de lycée, né en 1890 à Alexinatz. Il appartenait au parti radical, sur le programme duquel, en 1925, il a été élu député. En 1935 il fut élu député dans l'arrondissement d'Alexinatz, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈОКСИМОВИЋ УГРИН

Угрин Јоксимовић рођен је 1876. г. у селу Нићифорову, срез горњополошки, у чувеној српској националној породици Милана Јоксимовића, који је као добровољац учествовао у борбама за време српско-бугарског рата код Ниша и Пирота, где је и погинуо.

Кућа Милана а доцније и Угрине служила је за свраћиште наших комитских чета и наших националних радника. Из ње је и спровођена акција за ослобођење Јужне Србије.

Јоксимовић је свршио основну школу у Нићифорову, а два разреда вечерње Светосавске учитељске школе у Београду. По занимању је трговац-извозник.

За време ратова Јоксимовић је био стално на војној дужности као начелник важнијих војних станица у Гостивару и Мавровим Хановима.

Приликом евакуације наше војске 1915. г. заробљен је од стране Бугара у Дебру и, као тешко болестан, спроведен у затвор у Скопљу, а затим у затвор у Штипу, где је остао све до ослобођења.

По ослобођењу постављен је за претседника општине у Гостивару. На општинским изборима у 1920. г. изабран је за претседника Општине гостиварске на коме је положај остало све до 1923. г. када је као носилац листе бивше Радикалне странке за округ тетовски изабран за народног посланика. 1925. г. изабран је за народног посланика за срез горњо-полошки, а 1927. године изабран је опет као носилац листе бивше Радикалне странке за округ тетовски.

На општинским изборима у 1933. г. изабран је за претседника општине у Гостивару, на коме положају га је затекао избор за народног посланика, у срезу горње-полошком, на листи Богољуба Јевтића.

YOXIMOVITCH OUGRINE, exportateur, né en 1876 à Nitchiforovo, arr. de Gornji Pologue. Pendant sa jeunesse, Y. se distingua dans la lutte pour la liberté de la Serbie du Sud. Il a été plusieurs fois élu maire de Gostivar et, sur la programme du parti radical, député d'arr. de Tetovo, en 1923, 1925 et 1927. Aux élections de 1935, il a été élu sur la liste de B. Yevtitch, dans le même arrondissement.

ЈОВАНОВИЋ М. НИКОЛА

Никола М. Јовановић рођен је 1880. г. у Међуријечју, срез колашински. Основну школу свршио је у Манастиру Морачи, а низу гимназију и учитељску школу на Цетињу. По завршеној школовој постављен је за учитеља, па за школског надзорника.

За време Балканског рата борио се као војник, а касније је био чиновник војне Оblasne управе у Пећи. Учествовао је и у Српско-бугарском рату 1913. г. У Светском рату био је обvezник чиновничког реда.

У Скупштини прејашње Црне Горе био је народни посланик у два маха. По ослобођењу определио се за Народну радикалну странку. У току службене каријере био је много других званичних функција и, уз то, био члан и сарадник многих друштава.

За народног посланика изабран је 1935. г. трећи пут, у срезу колашинском, на листи Богољуба Јевтића.

YOVANOVITCH NIKOLA, inspecteur scolaire, né en 1880 à Medyouretchtyé, arr. de Kolachine. Avant la guerre, Y. a été deux fois élu député dans la Skoupchтина du Monténégro. Après la guerre il entra au parti radical et fut élu député en 1935, dans l'arrondissement de Kolachine, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈОВИЧИЋ М. РАДОЈЕ

Радоје М. Јовичић рођен је 1881. г. у Пожеги (ужицкој). Основну школу и низу гимназију свршио је у родном месту, па се после тога посветио привреди и трговини, а сем тога и комуналним пословима свога места.

Од 1920—1935. г. Јовичић је био претседник општине у Пожези, а око 30 година ради на општинским пословима. За народног посланика изабран је први пут 1925. г., на листи Демократске странке. Пре ратова, у којима је активно учествовао, припадао је Напредњачкој странци и у

„Виделу“ се чешће јављао као редован сарадник. Сем тога

сарађивао је у „Малим новинама“, „Штампи“ и „Трговинском гласнику“ где је обрађивао искључиво привредна питања. 1929. г. постављен је Јовичић за банског већника, а на изборима 1931. г. изгубио је посланички мандат за 34 гласа. 1935. г. изабран је за народног посланика други пут, у срезу пожешком, на листи Богољуба Јевтића.

YOVITCHITCH RADOJE, commerçant et politicien, né en 1881 Pojega. Il appartenait au parti démocrate et fut élu député en 1925. Y. fut maire de sa ville natale de 1920 à 1935 et depuis 1929 conseiller de la Banovine. Il collaborait aux journaux »Videlo«, »Male novine«, »Stampa« et »Trgovinski glasnik«. Aux élections de 1935, Y. est élu député, pour la deuxième fois, dans l'arrondissement de Pojega, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈОИЋ ВЕЛИМИР

Велимир Јојић рођен је 24 априла 1887. г. у месту Краљеву, срез андријевички. Средњошколско образовање добио је у Београду, а философију је студирао на Универзитету у Београду. По томе је био суплент, професор и директор гимназије, са прекидом од једне године дана колико је био у оставци. Живи стално у Пећи.

Као омладинац, Јојић је био претседник клуба црногорских студената. У балканским ратовима учествовао је као добровољац у српској војсци. За време светског рата служио је у црногорској војсци. Пре уједињења и после тога био је у Ваљевићима (андријевички округ) претседник народног одбора за уједињење Србије и Црне Горе. По томе је изабран за посланика подгоричке Велике народне скупштине која је изгласала присаједињење Србије. Био је члан делегације коју је та Скупштина послала у Београд да Краљу и влади преда скупштинске званичне одлуке о томе чину.

Б. Јојић припадао је Југословенској демократској странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу пећском.

YOJCH VELIMIR, ancien directeur de lycée, né en 1887 à Kraljevé, arr. d'Andriyevitza, Y. était membre de la »Velika Narodna Skoupchтина« de Podgorica qui a proclamé l'union de la Serbie et du Monténégro. Il appartenait au parti démocrate. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Petche, sur la liste de B. Yevtitch.

ЈУРИША Др. ИВАН

Др. Иван Јуриша рођен је 1884. г. у Загребу. Све школе завршио је у свом родном граду, а последњу годину права у Прагу. Сада је јавни бележник у Загребу.

Јавни објави
Још у гимназији, др. Јуриша био је један од вођа и организатора напредне хрватско-српске средњошколске омладине. На универзитету је био у првим редовима Хрватско-српских напредњака. Исто тако био је и један од вођа године 1908, за време велике ћакче емиграције у Праг. По повратку из Прага

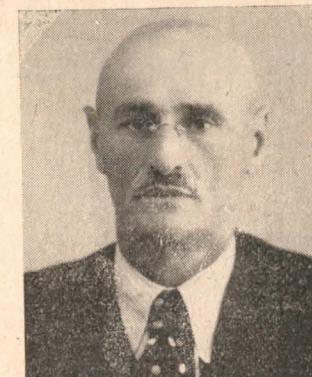
затвора, ради буњења, и затворен код Судбеног стола у Загребу. У затвору је био са српским „велеиздајницима“ из године 1908, који су му приликом његовог ослобођења дали спомен са потписом свих педесетитројице „велеиздајника“. Томашевић био је кандидат

Године 1911, за владе бана Томашића, био је кандидат за саборске изборе као члан Хрватско-српске коалиције у Славонији, срез Вилић Село. Године 1917 изабран је за заступника града Загреба на листи Хрватско-српске коалиције. Г. 1920 изабран поново за градског заступника. Припадао је Самосталној демократској странци. 1921 г. изабран је поново за градског заступника. 1925 г. био је носилац листе на скупштинским изборима у Загребу. 1927 г. био је носилац листе и изабрани градски заступник у Загребу. 1927 г. био је носилац листе на скупштинским изборима у Загребу. Од године 1929 био је два пута именован градским заступником.

За народног посланика изабран је др. Јуриша 1935. г.
први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Загребу.

YOURICHA IVAN, docteur en droit, avocat et notaire, né en 1884 à Zagreb. Encore étudiant, Y. se distingua dans la lutte politique contre le régime Hongrophile dans la Croatie. En 1908 il était un des chefs des étudiants serbo-croates émigrés à Prague et, après sa rentrée à Zagreb, il fut condamné à 6 mois de prison. Il appartenait à la Coalition Serbo-croate et, après la guerre, au parti démocrate indépendant et fut son candidat à la députation en 1925 et 1927. Dès 1917, il est constamment membre du Conseil Municipal de Zagreb. Y. est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, à Zagreb.

ЈОКСИМОВИЋ ЗАРИЈА

Зарина Јоксимовић рођен је 1875. г. у Пешчима, срез берански. Основну школу свршио је у Беранима, а учитељско-богословску школу у Призрену. Од 1900—1912 био је српски народни учитељ по разним местима Метохије, Расе и Санџака.

Пре ослобођења тих крајева од Турске, као држављанин турски, цео свој рад посветио је националној ствари. У Санџаку је три године водио четничку акцију, про-
гоњен од власти. Као вођа те
акције био је осуђен на смрт.
После тога морао је да еми-
грира у Црну Гору, где је провео неколико година. По-
сле проглашења устава у Турској вратио се и наставио
свој стари национални рад све до 1912. г. Учествовао је у
свим ратовима и за храбро држање одликован високим
дрногорским и српским одликовањима.

1912. г. Јоксимовић је постављен за срског капетана у новоослобођеним крајевима. 1925. г. на томе положају био је пензионисан, па се стално настанио у Беранима. 1933. г. изабран је за претседника општине тога места, где сада ради на комуналним питањима.

Припадао је Народној радикалној странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут у срезу беранском, на листи Богољуба Јевтића.

YOXIMOVITCH ZARIYA, préfet en retraite, né en 1875 à Pechtzi, arr. de Bérané. De 1900 à 1912 Y. était instituteur en Métohie et à Sandjak. Il a pris part dans l'action des tchetnitzis. Il appartenait au parti radical, était maire de Bérané et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Bérané, sur la liste de B. Yevtitch.

КАБАЛИН Инж. НИКОЛА

Инж. Никола Кабалин рођен је 1890. г. у Новом Винодолу. Средњошколско образовање добио је у Сењу и Сушаку, па је на техничком факултету Универзитета у Пешти свршио технику. Неко време провео је у државној служби, као инжињер на железницама а после тога је у Карловцу основао властито техничко предузеће. 1929. г. пренео је своје седиште у Загреб; бавио се многобројним прасирањем и градњама у Савској бановини. Експерт је већине осигуравајућих друштава, члан управе Инжињерске коморе у Загребу и централе коморе у Београду.

Инж. Кабалин је од ране младости суделовао у покрету напредне омладине. 1908. г., за време бана Рауха, још као тимназиста био је са неколико другова затворен и оптужен ради једног напада против Рауха, као интелектуални творац тога напада. 1909. г. Кабалин је међу приређивачима конгреса националне омладине на Трасату. На Универзитету у Пешти био је претседник хрватског студентског клуба „Перун“, па успоставља трајну везу са српским студентским друштвом „Коло младих срба“. Сарађивао је дugo година у Супиловом „Новом листу“, као и другим националним листовима и часописима.

После рата Кабалин је припадао Самосталној демократској странци. Кандидовао је за изборе 1925. и 1927. г. на листи др. Еде Лукинића. 1927. г. изабран је за члана Обласне скупштинске Приморске области, радећи на техничким проблемима њезиним.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Загребу.

KABALINE NIKOLA, ingénieur, né en 1890 à Novi Vinodol. Encore étudiant K. se distingua par son activité politique. A Budapest, K. était président du club des étudiants croates »Perun«. Il collaborait au journal oppositionnel »Novi List« à Souchaque. Membre du parti démocrate indépendant, K. était son candidat à la députation en 1925 et 1927. Il est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, à Zagreb.

КАЈИЋ А. МИЈО

Мијо А. Кајић рођен је 1877. г. у Ливну, где је свршио основну и трговачку школу, а затим се посветио трговини. Стално борави у Ливну, где је трговац и претседник општине.

1908. г. Кајић је постао општински одборник у Ливну, и од тога доба сарађује на свим општинским пословима. 1931. год. постављен је за претседника општине. 1929. г. постављен је за банског већника. Сарађује у многим привредним, културним и витешким друштвима.

Кајић је припадао Хрватској федералистичкој странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу ливањском, на листи Богољуба Јевтића.

KAJITCH MIO, commerçant et maire de Livno, né en 1877 à Livno. Depuis 1929 il est conseiller général de la banovine. Aux élections de 1935 M. est élu député dans l'arr. de Livno, sur la liste de B. Yevtitch.

КАЛАМАТИЈЕВИЋ Р. МИХАИЛО

Михајло Р. Каламатијевић рођен је 12. априла 1896. г. у Штипу. Свршио је четири разреда гимназије, па се после тога одао трговини, којом се бавио све до 1921. г., када је ступио у активан политички и уопште јавни рад.

Те године почела је интензивна бугарска пропаганда, праћена честим упадима на нашу територију. Каламатијевић се лађа најефикаснијег средства за сузбијање: он организује народ за борбу противу бугарске пропаганде и комита. Ти бандити су га 1922. г. ранили врло тешко

у главу. 1923. г. Каламатијевић, по оздрављењу, организује још упорнију борбу, образовавши Удружење против бугарских бандита.

1927. г. Каламатијевић је био претседник Обласног одбора у Штипу. У марта 1928. г. изабран је за претседника штипске општине на коме је положају учвршћен и после 6. јануара 1929. г. Са тога положаја Каламатијевић ушао је у Народну скупштину, изабран на изборима 1931. г., на земаљској листи Петра Р. Живковића.

М. Каламатијевић је један од најпознатијих културних радника на Југу. Члан је и организатор многих друштава. 5. маја 1935. г. изабран је по други пут за народног посланика у срезу штипском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KALAMATIEVITCH MIHAÏLO, homme politique, né à Chtipe en 1896. En 1921 il organisa les habitants de son arrondissement pour la lutte contre la propagande et les comitadjis bulgares. Blessé grièvement par ceux-ci en 1922, il forma, aussitôt rétabli, une association contre les bandits du comité macédonien. Cette organisation, à la tête de laquelle se trouve K. lui-même, compte beaucoup de membres dans toutes les régions limitrophes de la Serbie du Sud. En 1927 K. a été élu président de la commission départementale de Chtipe et en 1928 maire de sa ville natale. Élu député pour la première fois en 1931, il est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Chtipe.

КАЛЕМБЕР Др. БРАНКО

Др. Бранко Калембер рођен је 1895. г. у Кореници, где је свршио основну школу. Нижу гимназију похађао је у Новом Саду, вишу класичну у Будимпешти где је матурирао. После тога се уписао на загребачки правни факултет, где је добио докторат права.

По завршеној школовању др. Калембер ступио је у судску струку и служио код српског суда у Сремској Митровици, а доцније и код државног тужиоштва у истом месту. По томе је, 1923. г., премештен на положај државног тужиоца у Нови Сад. Крајем 1924. г. напустио је државну службу и отворио адвокатску канцеларију у Госпићу. На томе положају за текао га је избор за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу удбинском.

Припадао је Самосталној демократској страници, на чијем је програму 1927. г. изабран за обласног посланика приморско-крајишке области. Приликом конституисања те обласне скупштине, изабран је за њезиног претседника, и на томе положају био све до 5. јануара 1929. г.

KALEMBER BRANKO, docteur en droit, avocat, né en 1895 à Korénitza. K. appartenait au parti démocrate indépendant. En 1927 il fut élu président du Conseil Général du département littoral-croate. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement d'Oudbine, sur la liste de B. Yevtitch.

КАДИЋ АЛИЈА

Алија Кадић рођен је 1885. г. у Коњицу, где је свршио основну школу. Пореклом је из трговачке куће па се одао трговини. Сада је трговац у Коњицу.

Кадић је припадао Југословенској муслиманској организацији, на чијем је програму 1927. г. изабран за народног посланика по други, на листи др. Владимира Мачека, у срезу коњичком.

KADITCH ALIA, commerçant, né en 1885 à Kognitze. K. appartenait à l'Organisation Musulmane sur le programme de laquelle il a été élu député pour la première fois en 1927. Il a été aussi membre du Comité Central de ce parti. En 1935 il fut élu député dans l'arrondissement de Kognitze, sur la liste de V. Matchek.

KASIMIROVITCH VELIMIR, lieutenant-colonel en retraite, né en 1890 à Ourochevatz, arr. de Brza Palanka. Comme officier de cavallerie, K. a pris part à toutes les guerres sur le front; ensuite il a été attaché à l'Etat-major. Il est le fils du prêtre Nicola Kasimirovitch, ancien homme politique notable du parti radical. Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Brza Palanka.

КАПЕТАНОВИЋ ИСМЕТ

Исмет-Гавран Капетановић рођен је 1879. г. у Сарајеву, где је добио средњошколско образовање. По завршеним студијама ступио је у државну службу. Био је котарски и окружни начелник, а пензионисан је као шеф отсека Министарства трговине. Стално живи у Сарајеву.

Капетановић је припадао Ј. М. О. и на њезином програму биран за посланика 1921, 1923 и 1927. г. 5. маја 1935. г. изабран је за посланика на листи др. Мачека у срезу чајничком.

KAPETANOVITCH ISMET - GAVRAN, préfet en retraite, né en 1879 à Sarajevo. K. appartenait à l'Organisation musulmane yougoslave et a été élu député sur son programme en 1921, 1923 et en 1927. Aux élections de 1935 K. est élu dans l'arr. de Tchaïnitché sur la liste de V. Matchek.

КАЗИМИРОВИЋ Н. ВЛАДИМИР

Владимир Н. Казимировић рођен је 1890. г. у Уровцу, срез брзопаланачки. Основну школу свршио је у Јабуковцу, гимназију учио у Неготину и Јагодини. По свршену Војној академији у Београду постао је коњички официр. Учествовао је у свим ратовима. Био је командир ескадрона у 6 коњичком пуку Кнеза Арсена, а затим је одређен на рад у Главном генералштабу. 1934. г. пензионисан је по молби, у чину потпуковника.

Казимировић је син познатог радикалског првака проте Николе Казимировића, дугогодишњег народног посланика и народног вође из Хајдук Вељкове Крајине. 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу брзопаланачком.

КАСПЕР Др. МИХАЈЛО

Др. Михајло Каспер рођен је 1889 год. у Приг. Св. Ивану, срез апатински, где је свршио основну школу. Средњошколско образовање добио је у Калочи, а медицинске науке на Универзитету у Пешти где је промовисан за доктора целокупног лекарства. По томе се посветио лекарском позиву, па је лекар у свом родном месту. 1919—1926 г. био је општински лекар у Српском Милетићу.

Др. Каспер је члан и организатор немачког друштва „Културбунд“-а. Припадао је бившој Немачкој страници.

Своју делатност развијао је и на раду у задружним, културним и социјалним организацијама свога краја. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, у срезу апатинском, на листи Богољуба Јевтића.

KASPER MIHAEL, docteur en médecine, né en 1889 à Prig. Sv. Ivan, arr. d'Apatine. K. appartenait au parti allemand. Il a déployé une grande activité dans l'organisation allemande »Kulturbund« et dans d'autres organisations coopératives et humanitaires. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement d'Apatine, sur la liste de B. Yevtitch.

КАЂАНСКИ СТЕВАН

у истом изборном срезу.

Стеван Кађански рођен је 1887 г. у Србобрану. Свршио је вишу гимназију и положио административни испит, па је по томе ступио у управну службу. Сада је поседник и срењски начелник у пензији. Кађански је раније припадао Народној радикалној страници, али се није видније истичао. На изборима 1931 г. изабран је Кађански за народног посланика први пут, у изборном срезу старобечејском, на листи Петра Р. Живковића. 1935 г. изабран је за народног посланика по други пут, на листи Богољуба Јевтића,

KATCHANSKI STEVAN, propriétaire et préfet en retraite, né en 1887 à Srbobran. Il appartenait autrefois au parti radical. Il est élu député en 1931, sur la liste du général Jivkovitch, et réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arrondissement de Stari Betchey.

КАЛУЂЕРЧИЋ Др. БРАНКО

Др. Бранко Калуђерчић рођен је у Сарајеву 17-III-1891 г. Основну школу и гимназију свршио је у Сарајеву, а правне науке са докторатом на Универзитету у Бечу.

Као студент у Бечу био је главни секретар друштва „Рад“, повереник друштва „Просвете“ и члан чешког Сокола. Године 1914 затворен је и оптужен ради велезидаје, па му је суђено пред војним преким судом у Сатмар-Немети у Мађарској.

1918 дошао је у Сарајево и као члан Народног већа преузео команду месне народне гарде и свих утврђења у Сарајеву која је предао доцније команданту места у Сарајеву. Из тога ушао је у судску службу, где је провео годину дана, а онда прешао у адвокатуру. Др. Калуђерчић много је радио на аграрном питању. 1927 г. изабран је за посланика и у Скупштини био претседник Законодавног одбора за доношење беглуког закона за Босну и Херцеговину. По аграрном питању писао је у то време у свим дневним листовима у Београду и Сарајеву. Припадао је Народној радикалној страници.

Члан је свих културних и хуманих друштава и претседник Друштва црвеног крста у Сарајеву. На изборима 1935 г. изабран је за народног посланика други пут, у срезу сарајевском, на листи Богољуба Јевтића.

KALOUDYERTCHITCH BRANKO, docteur en droit, avocat, né en 1891 à Sarajevo. K. prit une part active dans le mouvement nationaliste de Bosnie d'avant la Grande Guerre. Après la guerre, il appartenait au parti radical, sur le programme duquel il a été élu député en 1927. Dans le parlement il se distingua dans les débats sur la question agraire. Il a écrit aussi dans les journaux de Beograd et Sarajevo beaucoup d'articles concernant cette question. En 1935 il est réélu député dans l'arrondissement de Sarajevo, sur la liste de B. Yevtitch.

КЕРСНИК АНТОН

Антон Керсник рођен је 30-XI-1884 у селу Брду, код Луковице, срез камнишки. По свршеној основној и хуманистичкој гимназији уписао се на правни факултет Универзитета у Бечу. По занимању је поседник, а стално живи у Брду код Луковице.

Керсник је 15 година био претседник општине у Луковици. Припадао је Самосталној кметијској (земљорадничкој) странци, али раније није кандидовао. За народног посланика изабран је на изборима 5 маја 1935. г. први пут, урезу камнишком, на земаљској листи Богољуба Јевтића. Ради на привредном и културном подизању свога краја, као и на унапређењу туризма.

KERSNIK ANTON, propriétaire, né en 1884 à Brdo, arr. de Kamnik. Déjà 15 années K. est maire de Loukovitza. Il appartenait au parti paysan slovène et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Kamnik, sur la liste de B. Yevtitch.

КЛАР Др. ФРАНЦЕ

Др. Франце Клар рођен је 1896. г. у Иванци, срез доњољендавски. Основну школу свршио је у Богојини, гимназију са матуром у Св. Готхарду (Аустрија) а медицинске науке са докторатом у Љубљани и Загребу. Стално борави у Доњој Лендави, где је лекар.

Ранијим политичким странкама др. Клар није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу доњољендавском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KLAR FRANTZE, docteur en médecine, né en 1896 à Ivantzi, arr. de Dogna Laindava. K. n'appartenait à aucun parti politique. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Dogna Laindava, sur la liste de B. Yevtitch.

КОВАЧ АНТЕ

АНТЕ КОВАЧ рођен је 23 маја 1897. г. у Врбањи, срез Жупања. После свршене гимназије у Винковцима, уписао се на Правни факултет у Загребу.

Рат је спречио даље деваљање А. Ковача, који се већ тада видно истакао у омладинским редовима, активним радом и сарађујући у разним часописима. Ступивши у војску, пребегне за време велике Брусиловљеве офанзиве у Русију, где учествује као добровољац официр у српској војсци у Русији и на Солунском фронту. При организовању Добровољачке дивизије у Русији био је врло активан. После руске револуције са једним одредом добровољаца пребачен је преко Мурманскa, Северног леденог мора, Океана и Енглеске на Солунски фронт, где је постављен за водника I Југословенског пукa. Демобилисан је тек у априлу 1919. г. После рата био је један од првих организатора добровољаца у Загребу (1920—1921. г.). Бави се новинарством и књижевношћу преко двадесет година. Издао је књиге: „Миловање у песми и прози“, „Импресије из једне епохе“, и „Сентиментална путовања бога Марса“. Уредио је алманах „Југославија“ (1921. г.), и „Прича се“ (1923. г.). Био је неколико година главни уредник дневника „Покрет“ и „Ријеч“ у Загребу, и главни уредник независне новинске ревије „Ријеч“ која је излазила у Загребу 1920 и 1930 године. Сарадник је многих београдских, загребачких и љубљанских листова и часописа.

За народног посланика изабран је први пут 1931. г. у Јастребарском срезу, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У све четири скупштинске сесије биран је за секретара Народне скупштине. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу јастребарском.

KOVATCH ANTE, journaliste et homme de lettres, né en 1897 à Vrbagna, arr. de Jougagna. Élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Yastrebarsko, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Dans la Narodna skoupchtna, élue en 1931, K. était secrétaire pendant les quatres sessions. Pendant la Grande Guerre il a été officier volontaire dans l'armée serbe et a pris part aux combats du front de Salonique. K. était rédacteur en chef des journaux »Pokret«, »Riječ« et du périodique »Riječ«. Il collabore à plusieurs journaux et revues de Beograd, Zagreb et Lyoublyana. Ses travaux littéraires sont: »Milovanje u pesmi i prozi«, »Imprese iz jedne epohe«. Il a rédigé les almanachs »Jugoslavija« (1921) et »Priča se« (1923).

КНЕЖЕВИЋ БОГОЉУБ

1935 г. први пут, у срезу расинском, на листи Богољуба Јевтића.

KNEJEVITCH BOGOLYOUB, avocat, né en 1899 à Kraljevo. K. appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Rassina, sur la liste de B. Yevtitch.

КАШАНИН ЈОВАН

Јован Кашанин рођен је 1894 г. у месту Липова, срез дарђански. Гимназијско образовање добио је у Сремским Карловцима, а правне науке студирао је на Универзитету у Београду и Суботици. После завршених студија посветио се адвокатури. Сада је адвокат у Дарди.

За време рата, Кашанина су мађарске власти прогониле. Био је затворен. После рата стално се настанио у Барањи, где ради на нацијализацији тога краја. Познат је соколски радник. Ранијим политичким странкама није припадао.

На изборима 5 маја 1935 г. Кашанин је изабран за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу дарђанском.

KACHANINE YOVAN, avocat, né en 1894 à Lipova, arr. de Darda. Autrefois, il n'appartenait à aucun parti politique. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Darda, sur la liste de B. Yevtitch.

КОВАЧЕВИЋ С. МИЛАН

Милан С. Ковачевић рођен је 1904 г. у Беодри. Основну школу свршио је у родном месту, више пољопривредно образовање добио је у Немачкој. Сада је економ и поседник у Беодри.

Ковачевић је припадао раније Самосталној демократској странци. За народног посланика изабран је 5 маја 1935 г. први пут, у срезу новобечејским, на листи др. Владимира Мачека.

KOVATCHEVITCH MILAN, agricult., né en 1904 à Beodra, arr. de Novi Betchey. K. appartenait au parti démocrate indépendant. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Novi Betchey, sur la liste de V. Matchek.

КОЈИЋ Др. ДРАГУТИН

Др. Драгутин Којић рођен је 20 октобра 1885 г. у Закути, срез гружански. Гимназију је свршио у Крагујевцу, а правне науке у Београду и Паризу, где је докторирао.

У политички живот др. Којић ступио је врло рано. Био је члан Народне радикалне странке. За народног посланика изабран је први пут 1923 г. у крагујевачком изборном округу, где је носилац радикалне изборне листе и при доцнијим изборима, 1925 и 1927 г. На изборима 8 новембра 1931 г., изабран је у гружанској срезу за земаљској листи Петра Р. Живковића, а на изборима 5 маја 1935 г. на земаљској листи Богољуба Јевтића, у граду Скопљу и у срезу гружанском, чији је мандат задржао.

Министар трговине и индустрије постао је 31 јула 1923 г., у изборном кабинету Николе Пашића. 28 новембра 1923 постављен је за Министра саобраћаја и заступника Министра шума и руда. 27 марта 1924 г., у коалиционом кабинету радикала и самосталних демократа постављен је за Министра шума и руда, а на томе положају остао је до 27 јула 1924 г.

2 септембра 1931 г. ушао је у владу Петра Р. Живковића и заузео портфель Министра правде. 5-I-1932 г. постао је Министар просвете, који је ресор задржао и у влади др. Војислава Маринковића. У кабинету др. Милана Сршкића био је такође Министар просвете од 5-XI-1932 г., па по томе Министар без портфеля. У влади Николе Узуновића био је Министар пољопривреде, а извесно време и заступник министра правде. 18 децембра 1934 г. поднео је оставку на положај у влади Николе Узуновића, а у владу Јевтића која је образована 21 децембра 1934 г. ушао је као Министар правде.

KOJITCH DRAGOUTIN, docteur en droit, homme politique, né à Zakouti, arr. de Grouja, en 1885. Entré de bonne heure dans la vie politique, il devient aussitôt un des membres les plus en vue du parti radical. Élu député pour la première fois en 1923 dans l'arr. de Kragouyevatz, il y fut réélu en 1925 et en 1927. Aux élections de 1931 K. est élu député dans l'arr. de Grouja, et aux élections de 1935 dans la ville de Skoplyé et dans l'arr. de Grouja, sur la liste de B. Yevtitch. Au cours de sa carrière parlementaire relativement courte, il a été déjà ministre du Commerce, des Communications, des Forêts et Mines, de l'Instruction publique, de l'Agriculture et de la Justice, portefeuille qu'il a obtenu dans le gouvernement de B. Yevtitch, formé le 21 décembre 1934.

КОЖУЛ Др. МАРКО

Др. Марко Кожул рођен је 14 априла 1887. г. у Радјанцу, Биоград на Мору. Свршио је гимназију, а по томе права и положио докторат. Једно време је био адвокат.

Све до рата 1914. г. г. Кожул је био староста сокола у Задру. Већ у то време, др. Кожул се истакао као врло активан националистички радник. За време рата био је прогоњен. Иза Рапалског уговора о миру био је поново у Задру где је извршио ликвидацију свих наших друштава и пренео их у Шибенику.

1930. г. постављен је за банског већника Приморске бановине. 1926. до 1928. г. био је градски начелник у Шибенику.

1931. г. изабран је за народног посланика за срез шибенички, први пут, на земаљској листи Петра Р. Живковића.

У Народној скупштини бираној 1935. г., после њезиног састанка, др. М. Кожул напустио је клуб већине и, у заједници са Николом Преком и још неколицином народних посланика, образовао је Народни клуб који је бројао десетак посланика. 21. децембра 1934. ушао је у кабинет Богољуба Јевтића и заузео портфељ министра грађевина. На изборима 1935. г., као члан изборног кабинета Богољуба Јевтића, за народног посланика изабран је други пут.

У ресору Министарства грађевина пројектовао је неке важне законске предлозе и уредбе о јавним радовима, забавиши систем извођења јавних радова на кредит. Др. Кожул је познат парламентарни говорник. У јуну 1935. г. приликом конституисања Народне скупштине др. Кожул је изабран за претседника Финансијског одбора Народне скупштине.

KOJOULE MARKO, docteur en droit, homme politique, né à Rajanatze, arr. de Biograd sur Mer, en 1887. Il était maire de Chibenik et conseiller général de la Banovine du Littoral. Élu député pour la première fois en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, il abandonna le club des députés de la majorité, pour former, avec N. Preka et d'autres, le »Narodni poslanički klub«. Le 21 décembre 1934 K. entre au gouvernement de B. Yevtitch comme ministre des Travaux publics. Aux élections de 1935 il est élu député pour la deuxième fois dans l'arr. de Chibenik. Dans la Chambre actuelle il est président de la Commission des Finances.

КОМНЕНОВИЋ МИРКО

Мирко Комненовић рођен је 21-IX-1870. г. у старој угледној поморској породици у Херцегновом. Основну школу свршио је у Котору, Трговачку академију у Марибору 1887. г., па је по томе свршио школу модерних језика у Château de Luceus у Швајцарској. По завршеном школовању, као имућан човек, настанио се у Боки, где је отпочео врло живу националистичку, политичку, привредну и културну акцију. Оснива соколске и задругарске организације, делује у правцу развоја туризма у Боки.

Одржавајући врло живе везе са угледним људима из Србије, Комненовић је рано пао у очи аустријским властима. Оне га прогоне и ометају му рад. Пре рата, 26. јула 1914. г. он је био ухапшен и спроведен у тврђаву „Мамулу“, из које је преведен у интернацију тек кад се теже разболео. После тога је пуштен из интернације, уз услов да не сме боравити ни у једном месту које је сачињавало врло широку зону дуж целе данашње наше обале. Он одабре Трст из кога, после два месеца боравка, успе да се сретно пребаци у Италију, где се у Риму ставио на расположење српском посланику. Из Рима је упућен на рад претседништву владе у Нишу а одатле је упућен, као делегат Српске владе за прикупљање добровољаца у Русију, на коме је послу остало све до 1919. г. Окупљајући добровољце и других разних народности, нарочито Чехе и Румуне, био је у сталном додиру са руском владом. У једном тренутку, по наговору енглеске и француске дипломатије, помогао је бекство револуционарног претседника руске владе Керенског кога је од Москве спровео све до Мурмана, где га је предао једној француској лађи.

По ослобођењу, Комненовић се вратио у земљу. Припадао је Народној радикалној странци на чијем је програму биран за посланика 1921, 1923, 1925 и 1927. г. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика пети пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу бококоторском. 23. јуна 1935. г. у кабинету др. Милана Стојадиновића заузео је портфељ Министра физичког васпитања народа.

KOMNENOVITCH MIRKO, homme politique, né en 1870 à Herzegnovi. K. appartenait au parti radical, sur le programme duquel il a été élu député pour la première fois en 1921 et réélu en 1923, 1925 et 1927, toujours dans l'arrondissement de Boka Kotorska. En 1935 il est élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans le même arrondissement. Il est entré dans le gouvernement de Dr. Stojadinovitch en qualité de ministre de l'Education Physique.

КОСИЋ Др. МИРКО

Др. Мирко Косић рођен је у Великој Кикинди, 27 марта 1892. г. Средњешколско образовање добио је у родном месту, а за тим у Новом Саду, Кронштату и Трсту. После тога студирао је на универзитетима у Штрасбургу, Минхену, Женеви и Цириху и дипломирао правно-економске и филозофске науке. За доктора економско-политичких наука промовисан је на универзитету у Цириху.

Као омладинац, др. Косић је радио на националним стварима. Пред сам рат успе-

ло му је да се склони у Србију, где је ступио у редове првих добровољаца. Мађарски војни судови осудили су га ради тога на смрт (*in contumaciam*). За време рата борио се и као војник и као стручњак за националну пропаганду. Вративши се после ослобођења у земљу, изабран је 1920. г. за доцента политичке економије на правном факултету у Суботици, на коме је положају био до преузимања дужности главног секретара Трговачко-индустријске коморе у Новом Саду, на коме се положају налазио неколико по-следњих година.

Уз политичко-економске студије бавио се и социологијом, из које је области дао велики број радова. Био је членредник часописа „Друштвени живот“ и неких других часописа. Објавио је, између осталог, ове главније радове: сописа „Germania“ (1912), *Der Geburtenrückgang in Ungarn* (1914), Германија (1912), *Der Geburtenrückgang in Ungarn* (1914), *Die Südslawenfrage* (1918), Упутства за социјографска испитивања села (1923), Основи економске политике. Аграрна политика (1925), итд.

За народног посланика др. Косић је 5 маја 1935. г. изабран први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу велиокикиндском.

KOSSITCH MIRKO, docteur en droit, ancien professeur à la Faculté de droit de Soubotitza, ancien secrétaire général de la Chambre de Commerce et d'Industrie de Novi Sad, né en 1892 à Velika Kikinda. Pendant la Grande Guerre K. s'engage volontaire dans l'armée serbe, et fut condamné à mort (par contumace) par les tribunaux hongrois. K. est un des nos érudits notables dans le domaine de l'économie politique et de la sociologie. Il a publié plusieurs travaux importants, tels que: »Germania«, »Der Geburtenrückgang in Ungarn«, »Die Südlawenfrage«, »Agrarna politika«, »Osnovi ekonomiske politike«, etc. Il a été rédacteur du périodique »Društveni život« et d'autres revues politiques et économiques. K. est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Velika Kikinda.

КОСОВИЋ Р. ПЕТАР

Г. Петар Косовић рођен је у Никшићу 1875. г. Школовао се у Србији. По сршћеном Филозофском факултету у Београду отишао је добровољно у Јужну Србију и служио најпре у Скопљу, као суплент и професор тамошње српске гимназије 8 година, затим у Плевљима као директор гимназије 4 године, и најзад у Битољу. За све време службовања у Турској активно је учествовао у свима националним пословима и покретима. Држао је катедру историје.

Пред Балкански рат напустио је кришом Битољ, отишао у Србију, ступио у војску и учествовао у рату са Турском. По ослобођењу ових крајева поново је био директор гимназије у Битољу. У марту 1914. г. по својој жељи, премештен је у Београд. Учествовао је затим у Светском рату, за све време његова трајања.

По пробоју Солунског фронта отишао је у Црну Гору, где је развио најживљу акцију у народу за уједињење са Србијом. Косовић је постао члан Извршног одбора четворице, који руководи том акцијом. Припадао је Народној радиkalnoj stranci. Од научних радова објавио је: „Жупа Конавли у историји града Дубровника“ и „Трговачки центри и путови у старој српској држави“, итд.

После Ослобођења и кратког службовања у Београду вратио се поново у Битољ за директора гимназије и првог инспектора за Битољску област. На томе положају је и пензионисан 1928. године.

По пензионисању Косовић је купио пољско имање у селу Трнову код Битоља и одао се пољопривреди.

На избрима 1935. г. Косовић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу битољском.

KOSSOVITCH Petar, directeur de lycée en retraite, né en 1875 à Nikchitch. Ayant terminé ses études, K. alla en Serbie du Sud, à cette époque sous le régime turc, comme professeur au lycée serbe à Skoplyé, ensuite comme directeur à Plevlyé et Bitauille. Après la guerre il revint au Monténégro et est un des initiateurs de l'union entre la Serbie et le Monténégro. Il appartenait au parti radical. Ecrivain de plusieurs essais historiques sur Doubrovnik et les anciens centres serbes de commerce. Il est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Bitauille.

КОСТРЕНЧИЋ ЛУКА

Лука Костренчић рођен је 1892. г. у Цриквеници. По завршном школовању одао се новинарству и публицистици.

Пре рата, Костренчић је припадао југословенској националној омладини. За време рата успео је да се пребаши преко фронта и ступи у Добровољачку дивизију. По завршном рату као новинар и публициста станио се залагао за идеју државног и народног јединства у смислу социјалне интерпретације југословенске националне револуције. Од јуна 1932 па до почетка 1935. г. био је члан воје-

ства „Југословенске акције“ и главни уредник „Југословенске речи“, главног органа тога покрета.

5 маја 1935. г. Костренчић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу крчком.

KOSTRENTCHITCH LOUKA, publiciste, né en 1892 à Crikvenica. Pendant la Grande Guerre K. était volontaire dans l'armée serbe. Après la guerre il devient un des chefs de la «Jugoslovenska akcija» et rédacteur en chef de son périodique »Jugoslovenska reč«. K. est élu député en 1935 dans l'arr. de Krk, sur la liste de B. Yevtitch.

КОМАН АЛБИН

Албин Коман рођен је 11-III-1883. г. у Вижмарју, срез Љубљански. По занимању је економ и ветеринарски помоћник. Претседник је Кметијске дружбе у Ст. Виду и одборник Соколског друштва, а сем тога је члан и сарадник других друштава и задружних организација.

Коман је припадао раније Словенској кметијској странци, у којој је био вићен члан. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини сарађивао је при расправи привредних питања.

По други пут Коман је изабран за народног посланика на листи Богољуба Јевтића, као заменик министра др. Драг. Марушића.

KOMAN ALBINE, agriculteur, né en 1883 à Vijmaryé, arr. de Lyoublyana. K. appartenait au parti paysan slovène. Il fut élu député en 1931, sur la liste du général Jivkovitch et réélu en 1933, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Lyoublyana, cette dernière fois comme candidat-substitut du ministre D. Marouchitch.

КОЦЕ ДР. ЈУРЕ

Др. Јуре Коце рођен је 1902. г. у Старом Тргу, срез чрномељски. Средњошколско образовање добио је у Новом Месту. Правне науке и докторат права свршио је у Загребу, а у Бечу је дипломирао Консуларну академију. По занимању је помоћни секретар Коморе за трговину, обрт и индустрију у Љубљани.

Др. Коце је претседник друштва „Бела Крајина“ у Љубљани и секретар акционог одбора за железничку везу Словеније с морем. Сем тога истакао се на раду у социјалним и привредним институцијама. Припадао је Словенској кметијској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу чрномељском, на листи Богољуба Јевтића.

KOTZE YOURE, docteur en droit, fonctionnaire de la Chambre de Commerce à Lyoublyana, né en 1902 à Stari Trg, arr. de Tchrnomely. K. est membre actif de plusieurs associations économiques et patriotiques. Il appartenait au parti paysan slovène et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Tchrnomely, sur la liste de B. Yevtitch.

КРАЉЕВИЋ ДР. ДРАГАН

Др. Драган Краљевић рођен је 14 септембра 1893. г. у Славонској Пожеги. Права је студирао у Бечу и Загребу. За време рата 1916. г. био је заробљен, па је у Русији провео до краја рата. Резервни је официр. После рата настанио се је као адвокат у Славонској Пожеги. Активно сарађује на оснивању земљорадничких задруга у своме срезу, ради у Соколу и по другим удружењима. Власник је, издавач и уредник недељног листа „Славонац“ који излази у Пожеги.

На изборима 1931. г. др. Краљевић је први пут изабран за народног посланика, у

срезу пожешком, на листи Петра Р. Живковића. Исте године др. Краљевић је у кабинету Петра Р. Живковића задузео портфель новообразованог Министарства за физичко васпитање народа, и тако ударно темеље тог новог административног тела. На томе положају, др. Краљевић је пројектовао све главније законе и уредбе које су у вези са радом овога министарства.

1935. г. др. Краљевић је изабран за народног посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу пожешком.

KRALYEVITCH DRAGAN, docteur en droit, avocat et ancien ministre, né en 1893 à Pojega (de Slavonie). K. est éditeur et rédacteur de journal »Slavonatz« à Pojega. Il est élu député pour la première fois en 1931, sur la liste du général Jivkovitch dans l'arrondissement de Pojega. Dans la même année il entre dans la cabinet de P. Jivkovitch comme ministre du nouveau Ministère de l'Education Physique du peuple. En 1935 il est réélu dans le même arrondissement, sur la liste de B. Yevtitch.

КРСТИЋ МИХАИЛО

Михаило Крстић рођен је 20 октобра 1897. г. у Ражњу. По свршеној гимназији уписао се на правни факултет универзитета у Лиону. Сада је адвокат у Ражњу. За време рата служио је у ћачком батаљону и истакао се у борбама.

1927. г. Крстић се кандидовао на листи г. М. Симоновића, бив. министра, за срез ражањски. Припадао је Народној радикалној странци. На изборима 1931. г. изабран је први пут, у изборном срезу ражањском и темнићском, на земаљској листи Петра Р.

Живковића. У Народној скupштини био је члан разних скupштинских одбора. У истом срезу изабран је за посланика 1935. г., на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KRSTITCH MIHAÏLO, avocat, né à Rajagne en 1897. En 1927 K. était candidat des radicaux à la députation dans l'arr. de Rajagne, mais ne fut élu qu'en 1931, sur la liste du général Jivkovitch. En 1935, il est réélu dans le même arrondissement sur la liste de B. Yevtitch.

КРАФТ ДР. СТЕФАН

Др. Стефан Крафт рођен је 16-VIII-1884 год. у Инђији. Основну школу свршио је у родном месту, гимназију у Земуну и Слав. Пожези. Право је студирао у Загребу, Хесену и Бечу, докторат права положио је у Бечу, а државни испит у Загребу. После студија ступио је у државну службу као судија и служио је у Боцену и Загребу.

Већ пре рата радио је на организовању немачке мањине у Мађарској, а после рата постаје вођа Немаца у Југославији. Оснивач је бивше странке Немаца у Краљевини Југославији која се појављује први пут на изборима у 1923. на којима је изабран и др. Крафт за народног посланика. Свој мандат задржао је и на следећим изборима 1925, 1927, на програму поменуте странке, а 1931. г. на земаљској листи Петра Р. Живковића.

Његова странка водила је увек активистичку политику. Радио је активно и на економском организовању немачке мањине, преко задругарства, и стоји на челу „Аграрије“ велике задружне организације немачких сељака. Учествује и у раду Немачког Културбунда.

Као делегат Немаца из Југославије, редовно учествује на Конгресу народних мањина. Као умерен и опрезан политичар ужива велики углед у политичком животу земље.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика у срезу кулском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KRAFT STEPHANE, docteur en droit, homme politique, né à Indya en 1884. Déjà avant la Grande Guerre K. se distingua comme organisateur infatigable des minorités allemandes en Hongrie, pour devenir immédiatement après la guerre chef politique des Allemands en Yougoslavie. Il est fondateur du parti allemand yougoslave, sur le programme duquel il a été élu député en 1923, 1925 et 1927. En 1931 K. se rallia à la liste du général Jivkovitch, et en 1935 à la liste de B. Yevtitch, et fut élu toute les deux fois dans l'arr. de Koula. K. s'acquit des mérites énormes parmi les Allemands yougoslaves en travaillant dans leurs organisations économiques; il est à la tête de l'»Agraria», association coopérative des paysans allemands, qui est très puissante. Il est membre du comité central du »Kulturbund». Aux congrès internationaux des minorités, K. a été fréquemment le représentant des Allemands yougoslaves, honneur dont il s'aquitait toujours avec beaucoup de modération et de prudence.

КУЗЕЉЕВИЋ СРЕТЕН

Сретен Кузељевић рођен је 1895. г. у Негбини, срез златиборски, где је свршио основну школу. Нижу гимназију свршио је у Ужицу, па се посветио економији и земљорадњи. Био је дуго година општински деловођа, а 1923. г. именован је за банског већника.

Кузељевић је члан Обласног школског одбора, члан Среског одбора, претседник Путног одбора, претседник Пољопривредне, Земљорадничке и Потрошачке задруге и претседник црквене општине. Припадао је Народној радикалној странци и на њезином програму кандидовао као заменик. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу нововарошком, на листи Богољуба Јевтића.

KOUSELYEVITCH SRETEN, agriculteur, né en 1895 à Negbina, arr. de Zlatibor. K. fut longtemps fonctionnaire municipal de son village. En 1932 il a été nommé membre du Conseil de la Banovine de la Drina. Il appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Novavaroch, sur la liste de B. Yevtitch.

КУВЕЖДИЋ ЖИВАН

Живан Кувеждић рођен је 1883. г. у Илачи. Свршио је основну школу, па се одао земљорадњи. Припадао је Хрватској сељачкој странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу шидском.

KOUVEJDITCH JIVAN, agriculteur, né en 1883 à Ilatcha. K. appartenait au parti croate paysan et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Chide, sur la liste de V. Matchek.

КУЛЕНОВИЋ Др. ЦАФЕР

Др. Цафер Куленовић рођен је 1877. г. у Брчком. По завршеном средњошколском образовању свршио је правне науке и добио докторат права. Сада је адвокат у Брчком.

Др. Куленовић припадао је Југословенској мусиманској организацији, на чијем је програму изабран за народног посланика први пут 1921. г. За посланика био је после тога биран 1923., 1925. и 1927. г. 5. маја 1935. г. изабран је поново, на листи др. Мачека, у срезу жепачком.

KOULENOVITCH DJAFER, docteur en droit, avocat, né en 1877 à Brtchko. K. appartenait à l'Organisation musulmane yougoslave et a été élu député en 1921, 1923, 1925 et en 1927. Aux élections de 1935 il est élu dans l'arr. de Jeptché sur la liste de V. Matchek.

КРСТИЋ СТОЈАН

Стојан Ст. Крстић рођен је 1890. г. у Подгорцу, срез струшки. Основну школу свршио је у родном месту, гимназију у Битољу, богословију у Призрену. По томе је био свештеник, заступник окружног протојереја, шеф Заштите деце у Битољу, и аграрни повереник. Сада је свештеник у Подгорцу.

Као млади гимназијалац и богослов, узимао је учешћа у четничкој акцији и пошао путем свога оца, народног борца свештеника Ставре Крстића, кога су бугарске комите убили 1904. г. и проте Серафима Крстића, данашњег сенатора и познатог националног радника са Југа. По традицији те куће он је, и као православни свештеник, неговао најбоље односе са муслиманима и Арнаутима, којих има доста у томе крају.

Радио на културном и економском подизању свога краја. Припадао је Самосталној демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу струшком.

KRSTITCH STOJAN, prêtre, né à Podgoratze, arr. de Strouga, en 1890. Comme étudiant P. prenait part à l'action des «tchétnitzi». Il appartenait autrefois au parti démocrate indépendant. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Strouga, sur la liste de B. Yevtitch.

КРСТИЋ СИМО

Инж. Симо Крстић рођен је 1886. год. у Власеници. По свршеној гимназији студирао је агрономију на Високој школи у Бечу и добио степен инжињера агрономије, а сада је инжињер и власник познате радио-активне бање у Врућици, код Теслића. Истакао се на националном раду у Босни и Херцеговини и учествовао у свим предратним националним покретима у томе крају. По ослобођењу политички се није много истицао, иако је припадао Савезу земљорадника. За народног посланика изабран је 1931. год. први пут, у изборном срезу тешањском, на листи Петра Р.

Живковића. 1935. г. инж. Крстић је изабран за народног посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу тешањском.

KRSTITCH SIMO, ingénieur, né en 1886 à Vlassénitza. K. est propriétaire du bain radioaktif Vroutchitza près de Teslitch. Il appartenait à l'Union Paysanne. Il est élu député en 1931, sur la liste du général Jivkovitch, et réélu en 1935, dans l'arrondissement de Téchagne, sur la liste de B. Yevtitch.

КУМАНУДИ Др. КОСТА

Др. Коста Кумануди рођен је 22 новембра 1874. г. у Београду. Гимназију је свршио у Београду где је наставио студирање права. После дипломског испита положио је 1901. г. докторат права у Паризу. Годину дана доцније постављен је за царинског чиновника, али је одмах по томе изабран за доцента Београдског универзитета. За редовног професора универзитета изабран је 1922. г.

У Народну скупштину др. Кумануди ушао је први пут 1921. г., као кандидат Демократске странке. Од 27-I-1921

г. до 18-XII-1922. г. био је Министар финансија. Он је поднео Скупштини први државни буџет, закључио унутрашњи зајам од 500,000,000 динара (1921), и закључио Блеров зајам у износу од 100,000,000 долара (1922).

Др. К. Кумануди познат је правни писац. Између осталог објавио је 1909 и 1920. г. студије и списе: „Административно право”, „Наše законодавство”, „Правни положај отступелих министара”, „Поглед на улогу Аустрије у источном питању” и т. д.

На општинским изборима 1926. г., др. Коста Кумануди изабран је за претседника општине града Београда, на демократској листи.

У кабинетима Велимира Вукићевића од 17-IV-1927 до 3-I-1928 и од 23-II-1928 до 30-VIII-1928. г. заузимао је портфел министра просвете заузимајући, у исто време, и положај претседника престоничке општине.

После 6. јануара 1929. г. ступио је у владу Петра Р. Живковића, као министар без портфела и, доцније, као министар трговине, на коме положају се налазио и у реконструисаној влади Петра Р. Живковића, којом приликом је изабран за народног посланика у Београду. У новој Народној скупштини, у првом њезином сазиву, биран је за

претседника Скупштине, задржавши тај положај у сва три доцнија њезина сазива.

На изборима 5 маја 1935. г. изабран је као први кандидат за град Београд на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KOUMANOUDI KOSTA, docteur en droit, homme politique, né à Beograd en 1874. En 1904 K. devient professeur de droit administratif à l'Université de Beograd. Il est connu et fort apprécié comme un des meilleurs écrivains de notre littérature juridique. De 1909 à 1920 il a publié ces ouvrages excellents: »Le droit administratif«, »Notre législation«, »La situation juridique des ministres démissionnés«, »Le rôle de l'Autriche dans le problème d'Orient«, etc., et a été collaborateur précieux de nos meilleurs périodiques politiques, juridiques et littéraires. Elu député pour la première fois en 1921, il devient immédiatement un des leaders éminent du parti démocrate. Du 27 janvier 1921 au 18 décembre 1922 K. est ministre des finances. Pendant cette période son activité a été très grande. Il a fait quelques grands travaux importants tels que: élaboration de notre premier budget qui a été adopté par le Parlement, l'emprunt intérieur de 500,000.000 dinars et l'emprunt Blair de 100,000,000 dollars. En 1926 K. fut élu maire de Beograd. La modernisation et l'embellissement de la capitale sont l'œuvre de M. K. Tout en restant maire de Beograd, K. était ministre de l'Instruction publique dans les deux cabinets de V. Voukitchevitch. Le 6 janvier 1929, K. fait partie du gouvernement du général Jivkovitch, d'abord comme ministre sans portefeuille, puis comme ministre du Commerce. Aux élections de 1931 il est élu député de la ville de Beograd et président de la première Chambre des députés yougoslave. Aux élections de 1935 il est réélu à Beograd à une forte majorité, sur la liste de B. Yevtitch.

КУЛИШИЋ Др. ШИМЕ

Др. Шиме Кулишић рођен је 3. јануара 1894. г. у Вељем Ижу, срез врбовски. У родном месту свршио је основну школу, гимназију у Задру, а правне науке са докторатом на универзитету у Загребу. По занимању је адвокат, а стално живи у Врбовском.

Др. Кулишић ради на правној литератури, те сарађује у „Одјетнику“ и правном „Мјесечнику“ (Загреб). Ранијим политичким странкама није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу Врбовском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KOULICHITCH CHIME, docteur en droit, avocat, né en 1894 à Vélyém Lj, arr. de Vrbovo. K. est l'auteur de beaucoup d'essais juridiques et collaborateur des périodiques »Odvjetnik« et »Pravni Mjesečnik« à Zagreb. N'appartenant à aucun parti politique, il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Vrbovsko, sur la liste de B. Yevtitch.

КУЊАШИЋ ЈОАКИМ

Јоаким Куњашић рођен је 1875. г. у Блату, на Корчули. Свршио је нижу гимназију у Задру, па је по томе свршио задарску Официрску школу. На официрски положај дао је оставку да се повукао на свој посед у Блату где је, још 1905. г., изабран за општинског начелника. После тога је он 1908—1918. г. био посланик на Далматинском сабору. За време светског рата био је у емиграцији и активно радио на ствари ослобођења. Био је члан Привременог народног претставништва, па је за посланика поново изабран

1923, 1925 и 1927. г., на програму Радикалне странке. Сем тога је био и обласни посланик дубровачке области.

На изборима 1931. г. поново је изабран за посланика у корчуланској изборној срезу, на листи Петра Р. Живковића. 1935. г. изабран је за народног посланика шести пут, на листи Богољуба Јевтића.

KOUGNACHITCH YOAKIM, propriétaire, né à Blato, arr. de Kortchoula, en 1875. En 1905 déjà K. devient maire de sa ville natale. De 1908 à 1918 il est membre du parlement de Dalmatie et de 1919 membre du parlement provisoire du Royaume S. C. S. Candidat du parti radical, il a été élu député aux élections de 1923, 1925 et 1927. En 1931 il est réélu sur la liste du général Jivkovitch et en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Kortchoula.

КУРТОВИЋ ВОЈКО

Војко Куртовић рођен је 1895. г. у Пријепољу, где је свршио основну школу. Средњошколско образовање завршио је за време Светског рата у Паризу, па се по томе уписао на правни факултет Универзитета у Београду. По завршеном школовању посветио се адвокатури, па је у Пријепољу отворио адвокатску канцеларију.

В. Куртовић припадао је раније Југословенској демократској странци. Први пут је изабран за народног посланика 1931. г. на земаљској листи Петра Р. Живковића. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу пријепољском.

KOURTOVITCH VOÏKO, avocat, né en 1895 à Priyépolyé. K. appartenait au parti démocrate. Il fut élu député pour la première fois en 1931, sur la liste du général Jivkovitch et réélu en 1935, dans l'arrondissement de Priyépolyé, sur la liste de B. Yevtitch.

КУРИЛИЋ Ј. МИЛАН

Милан Ј. Курилић рођен је 1882. г. у Стоцу, где је свршио основну школу, па се по томе одао привреди и трговини.

У раду херцеговачких националиста, Курулић се врло рано истакао, радећи у свим правцима смишљене политичке делатности. 1906. г., за време велике глади у Херцеговини, коју су окупаторске власти посматрале потпуно пасивно, народ се хранио хлебом који је пекао од дивљих крушака и корена. Један такав хлеб Курилић је, имајући добре везе, послао тадашњим посланицима на Царевинском већу у Бечу и нашим националним радницима Јурају Бианкињу и др. Политу Десанчићу којима је тај случај дао потстрек за огорчену борбу против властодржаца. 1908. г. за време анексије Босне и Херцеговине, Курилић је био ухапшен и осуђен. У току 1912 и 1913. г. развио је живу активност у Херцеговини, купећи добровољце и прилоге за српску војску. На Видовдан 1914. г. пребегао је у Србију и ставио се на расположење Врховној команди која га је употребљавала у разне мисије. У току Светског рата, Курилић је организовао преко 3000 добровољаца. Вршећи мисије Врховне команде и Краљевске владе, Курилић је по повлачењу отишао у Француску где се разболео и где га је дочекало ослобођење.

Курилић је припадао раније Југословенској републиканској странци и био члан њезина главног одбора. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу столачком.

KOURILITCH MILAN, commerçant, né en 1882 à Stolatz. C'est distingué de bonne heure dans tous les mouvements nationalistes en Herzegovine. Pendant la guerre, K. a organisé le recrutement de plus de 3000 volontaires de Herzegovine pour l'armée serbe. Il appartenait autrefois au parti républicain et a été membre de son Comité Central. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Stolatz, sur la liste de B. Yevtitch.

КУРТОВИЋ ШУКРИЈА

Шукрија Куртовић рођен је 1890. г. у Гацку. Гимназију је учио у Мостару, права у Бечу. Бавио се публицистиком; последњих година био је постављен за генералног инспектора Шипада у Сарајеву.

У редове југословенски ориентисане босанске и херцеговачке омладине ступило је све што је било најбоље без обзира на верску и племенску подељеност. У њима је био и Шукрија Куртовић од првога часа. Био је потпредседник бечке „Зоре”, а у Балканском рату учествовао је као добровољац, борећи се за победу српског оружја.

Уређивао је ревију „Будућност”, у новом духу. — Нарочито се истакао у раду на Гајрету, утичући са својим једномишљеницима да се сузбије његов тадашњи консервативни правац и усвоје идеје нових поколења. Радио је и на листу „Гајрет”. Своје идеје о новом курсу према коме је требало да се ориентишу муслуманске масе, изложио је далеко пре Светског рата у одличној студији „О национализовању муслимана” која је, до данас, најбоље написана књига која се бави тим питањем. Радио је на листовима „Мусавату” и Српској ријечи“ пре рата, а после рата ступио је у редове бивше Демократске странке чији је члан Главног одбора. Биран је у Привремено народно представништво. После рата покрнуо је „Глас тежака“ и сарађивао у сарајевском „Гласу народа“. У исто време наставио је рад у „Гајрету“, у коме су његове концепције нашле најбољи терен. За народног посланика изабран је поново на изборима 1931. г., у изборном срезу фочанско-плевљанском, на листи Петра Р. Живковића.

У Народном претставништву развио је живу делатност, нарочито у питањима социјалног и економског карактера. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика по трећи пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

KOURTOVITCH CHOUKRIYA, homme politique, inspecteur général de »Šipad«, né à Gatzko en 1890. Il a été député du Parlement provisoire et membre du comité central du parti démocrate. Élu député en 1931 dans l'arr. de Fotcha - Plevyé, il est réélu dans le même arrondissement en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Pendant la Guerre balkanique K. s'engage volontaire dans l'armée serbe. Déjà comme étudiant à Vienne il se distingua par son nationalisme et a été vice-président de »Zora«. Ses idées sur la nationalisation des musulmans ont été exposées par K. dans son livre remarquable »O nacionalizovanju muslimana«. Avant la Grande Guerre il était rédacteur de »Budućnost« et collaborateur de »Musavat« et de »Srpska riječ«, et après la guerre, collaborateur de »Glas naroda« et de »Gajret«.

КУРСУЛИЋ ВЕЛИМИР

Велимир Курсулић рођен је 1887. г. у Рашкој, у старој угледној породици. После свршеног школовања почeo се бавити трговином, а по рату и индустријом. Сада је индустријалац у Рашкој, где је подигао електричну централу, парну стругару и неколико великих грађевина. Учествовао је у свим ратовима и видно се истакао на привредном пољу. Претседник је Студеничке банке, месног Трговачког удружења, као и сарадник и помагач других културних и социјалних институција. За развој места Рашке има неоспорних заслуга.

На изборима 1935. г. Курсулић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу студеничком.

KOURSOULITCH VELIMIR, industriel, né en 1887 à Rachka. Il est propriétaire de plusieurs entreprises industrielles et président du Conseil d'Administration de la »Studenička banka«. K. fut élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Stoudénitza.

ЛАЗАРЕВИЋ АЛЕКСАНДАР

Александар Лазаревић рођен је 1898. г. у Горњој Шаторњи, срез орашачки, где је свршио основну школу. Гимназију до завршеног трећег разреда учио је у Зајечару, па по томе у Куманову. При отступању преко Албаније 1915. г. прешао је на Крф а одатле је пребачен у Француску где је у Ници и Болијеу завршио матурантски курс и положио матуру. По ослобођењу студирао је правне науке у универзитету у Београду. Сада је адвокат у Тополи (шумадијском).

У државну службу ступио је као чиновник Министарства за исхрану и обнову земље. Затим је био судски писар, срески подначелник, општински бележник, жупанијски бележник и чиновник Главне контроле у Београду. 1929. г. дао је оставку на државну службу и отворио адвокатску канцеларију у Београду одакле је, 1931. г. прешао у Тополу.

Лазаревић је припадао Народној радикалној странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу опленачком.

LAZAREVITCH ALEXANDRE, avocat, né en 1898 à Gorgna Chatorgna, arr. de Orachatz. Jusqu'à 1929 L. était sous préfet et notaire. En 1929 il s'établit comme avocat à Beograd et en 1931 il passa à Topola. Il appartenait au parti radical. Il a été élu pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement d'Oplenatze, sur la liste de B. Yevtitch.

ЛАЗАРЕВИЋ НИКОН

Никон Лазаревић рођен је 6. децембра 1888. г. у месту Рајевача—Плавно, срез кнински. Рано је прешао у Србију и примио монашки чин. Сада је архимандрит манастира Каленића, у срезу левачком.

Архимандрит Никон није припадао ранијим политичким странкама. За народног посланика кандидовао је само по жељи грађана среза левачког који су га и избрали, на листи Богољуба Јевтића.

LAZAREVITCH NIKON, archimandrite au monastère Kaledinitch, né en 1888 à Ralyévatz-Plavno, arr. de Knin. Il n'appartenait à aucun parti politique et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Levak, sur la liste de B. Yevtitch.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛАН

Милан Лазаревић рођен је 1876. г. у Врбици, среза тимочког, где је свршио основну школу и одао се земљорадњи. Стално живи у Врбици, где има велико пољско имање, као угледни економ.

Лазаревић је стари политички радник. Од младости је припадао Народној радикалној странци и био један од њезиних организатора у Тимочкој Крајини. На програму те странке изабран је 1921. г. први пут за народног посланика за Уставотворну скупштину. На истом програму изабран је за посланика и на изборима 1925. г. 5. маја 1935. г. изабран је за посланика по трећи пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу тимочком.

Сем политике бави се и задругарством и другим јавним радом.

LAZAREVITCH MILAN, agriculteur, né en 1876 à Vrbitza, arr. de Timok. Il appartenait au parti radical, sur le programme duquel il a été élu député en 1921 et réélu en 1925. En 1935 il est élu député, dans l'arrondissement de Timok, sur la liste de B. Yevtitch.

ЛАЗИЋ ВОЈИСЛАВ

Војислав Лазић рођен је 1879. г. у Стублинама, где је свршио основну школу. После тога се посветио економији на своме имању, политици и јавном раду. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г. у које је ушао као резервни поднаредник а изашао као резервни официр, капетан II класе.

Лазић је од 1919—1929. г. био више пута претседник општине у Стублинама, посланик окружне и обласне самоуправе и народни посланик. Био је један од оснивача и први претседник Савеза земљорадника који је основан одмах после рата и већ у Уставотворној скупштини био заступљен са 45 посланичких

места. Као носилац земљорадничке листе, Лазић је за народног посланика биран 1921, 1923, 1925 и 1927 г., све до распуштања Скупштине, у чијем је раду узимао врлопротивно и видно учешће. Био је, у неколико прилика, претседник посланичког клуба Савеза земљорадника. Уз политички рад, Лазић се много бави задругарством. Претседник је Земљорадничке задруге у Стублинама и члан управног одбора Главног савеза српских земљорадничких задруга у Београду.

На изборима 1935 г. Лазић је изабран за народног посланика пети пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу по-савском. У јуну 1935 г., приликом конституисања, Народна скупштина изабрала је В. Лазића за свога потпретседника:

LAZITCH VOISLAV, agriculteur et homme politique, né en 1879 à Stoubliné. L. est un des fondateurs et le premier président de l'Union Paysanne, qui a obtenu 45 mandats, dans l'Assemblée Constitutionnelle. Il a été député en 1921, 1923, 1925 et 1927, restant toujours président du club des députés de l'Union Paysanne. Il prit toujours une part très active dans les travaux du parlement. Il s'occupe aussi de l'organisation économique des paysans et il est membre du Comité Central de l'Union Générale des Coopératives Agricoles Serbes. En 1935 il est élu député dans l'arrondissement de Posava, sur la liste de B. Yevtitch et vice-président de Narodna Skoupchtina.

ЛОВРЕНЧИЋ Др. ИВАН

Др. Иван Ловренчић рођен је 1878 г. у Содражици, срез кочевски, где је свршио основну школу. Гимназију је свршио у Љубљани, а правне науке на Универзитетима у Бечу и Прагу, где је добио докторат. Од 1913 г. др. Ловренчић је стално адвокат у Љубљани.

У току рата, др. Ловренчић је био војни аудитор, паје као такав био на окупираним подручјима у Косовској Митровици, Јагодини и Горњем Милановцу. Пре рата је припадао Народној напредној странци, а после рата Само-

стално-демократској странци. Претседник је руског круга у Љубљани и Словеначког ловачког удружења, те члан и секретар управе Адвокатске коморе у Љубљани.

За народног посланика др. Ловренчић изабран је 1935. г. први пут, у срезу кочевском, на листи Богољуба Јевтића.

LOVRENTCHITCH IVAN, docteur en droit, avocat, né en 1878 à Sodrachitza, arr. de Kotchevlyé. Il appartenait au parti démocrate indépendant. L. est président de l'Association des Chasseurs Slovènes et membre de la Chambre des Avocats de Lyoublyana. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Kotchévlyé, sur la liste de B. Yevtitch.

ЉЕШЕВИЋ К. МИХАИЛО

Михаило К. Јешевић рођен је 12-IX-1896 г. у селу Будњу, срез шавнички. Основну школу свршио је у Стабнима (Пива), гимназију са матуром у Ужицу, а права на правном факултету у Суботици. По положеном судијско-адвокатском испиту, 1926 г. отворио је самосталну адвокатску канцеларију у Прокупљу.

Јешевић ради на привредним и хуманим институцијама свога краја. Објавио је у стручним правним часописима некоје занимљиве правне расправе. Припадао је раније Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је Јешевић 5 маја 1935 г. први пут, у изборном срезу добричком, на листи Богољуба Јевтића.

LYECHEVITCH MIHAÏLO, avocat, né en 1896 à Boudnya. L. appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Dobritch, sur la liste de B. Yevtitch.

МАЈЦЕН Др. ИВАН

Др. Иван Мајцен рођен је 1887 г. у Загребу. По завршеном средњошколском образовању свршио је правне науке са докторатом на Универзитету у Загребу. Сада је адвокат у Доњем Михољцу.

Др. Мајцен припадао је Хрватској сељачкој странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу доњомихољачком, на листи др. Владимира Мачека.

MAITZEN IVAN, docteur en droit, avocat, né en 1887 à Zagreb. Ses études terminées M. s'installa comme avocat à Dogni Miholyatz. Il appartenait au parti croate paysan et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arrondissement de Dogni Miholyatz, sur la liste de V. Matchek.

МАКАР ДАКО

Дако Макар рођен је 1879. г. у Великом Лешћу, срез метлички. Свршио је нижу реалку, па се посветио управљању имањем и економији. Припадао је бившој Самосталној кметијској странци. Познат је соколски радник, а сем тога је утицао и на привредни развој свога краја. За народног посланика изабран је на изборима 1931. г. први пут, у изборном срезу метличком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. На изборима 1935. г. изабран је на земаљској листи Богољуба Јевтића.

MAKAR DAKO, agriculteur, né en 1879 à Veliko Lechtché, arr. de Metlitz. Il est élu député en 1931 sur la liste du général Jivkovitch et, en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Metlitz.

ЉУБИЧИЋ Др. НИКО

Др. Нико Љубичић рођен је 18-VII-1894. г. у Брчком, где је свршио основну школу. Гимназију је свршио у Травнику, а права са докторатом на Универзитету у Загребу. По завршеном школовању посветио се адвокатури, па је сада адвокат у Травнику.

Др. Љубичић припадао је Хрватској сељачкој странци, па је на њезином програму 1926. г. изабран за обласног посланика Травничке области. Обласна скупштина изабрала га је за свога претседника, на коме је положај остало све до ликвидације обласне самоуправе. Сарађује у свим културним и просветним организацијама свога места. Претседник је „Напредак“ културно-просветног друштва, и члан Средишњег одбора тога друштва у Сарајеву. Уз то ради и на задругарству, па је члан управног одбора Хрватских сељачких задруга у Сарајеву.

На изборима 1935. г. др. Љубичић изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи др. Владимира Мачека, у срезу фојничком.

LYOUBITCHITCH NIKO, docteur en droit, avocat, né en 1894 à Brtchko. Il appartenait au parti paysan croate et a été son conseiller départemental et président de la commission départementale du département de Travnik. Il est membre du comité Central de l'association culturelle croate »Napredak« et du comité de direction des Coopératives Agricoles Croates à Sarajevo. Aux élections de 1935 Ly. est élu député pour la première fois dans l'arr. de Foïnitzza ,sur la liste de V. Matchek.

МАРКОВИЋ Др. ЂОРЂЕ

Др. Ђорђе Марковић рођен је 1886. г. у Крагујевцу. Гимназију је свршио у родном месту, а права са докторатом на Универзитету у Загребу. Учествовао је у свим ратовима.

1921. г. као виши чиновник Министарства саобраћаја постављен је код Дирекције пошта у Загребу за шефа општег одељења. У току службовања свршио је правни факултет и промовисан је за доктора права (1931). Пензионисан је 1928. г., па се одао адвокатури. 1932. г. постављен је за краљевског јавног бележника у Глини, на коме га је положај затекао избор за народног посланика.

Др. Марковић припадао је Демократској странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу костајничком, у коме политички ради још из ранијих година.

MARKOVITCH DYORDYE, docteur en droit, avocat et notaire à Glina, né en 1886 à Kragouyévatz. M. appartenait au parti démocrate et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Kostaynitza, sur la liste de B. Yevtitch.

МАРЈАНАЦ СИМО

Симо Марјанац рођен је 12 маја 1882. г. у Вагну, код Јајца. По занимању је земљорадник, а припадао је бившој Народној радикалној странци. За народног посланика избран је 1931. г. први пут, у изборном срезу Јајце на листи Петра Р. Живковића. Основач је месне Пољопривредне задруге и активан просветни радник. У Скупштини је радио као члан појединачних одбора.

На изборима 1935. г. изабран је у срезу јајачком по други пут, на листи Богољуба Јевтића.

MARIANATZ SIMO, agriculteur, né en 1882 à Vagagne, arr. de Yaïtzé. Il appartenait au parti radical. M. est élu député dans l'arr. de Yaïtzé en 1931 et réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

МАРКОВИЋ Др. МИЛЕНКО

Др. Миленко Марковић рођен је 8 октобра 1878. г. у старој и угледној породици која се у Пакрацу насељила приликом сеобе под Чарнојевићем. Нижу гимназију свршио је у Винковцима, а вишу с матуrom у Новом Саду. Правне науке слушао је у Бечу, наставио у Загребу, а довољши у Грацу, где је 1902. г. промовисан за доктора права.

У кругу великошколске омладине др. Марковић уживао је као националиста велико поверење, које је нашао израза у томе, што је биран

за претседника српског академског друштва „Србадија“ у Грацу.

По свршеним наукама још пре него ли је постао адвокат ушао је у политички живот, најпре у Српској народној црквеној аутономији, у којој је учествовао у свим њеним установама, у Црквој општини, Епархији пакрачкој, па и на Српском народно-црквеном Сабору, а и сада је члан Епархијских власти у Пакрацу и претседник Српске црквене општине. Као члан Српске самосталне странке, др. Марковић је пришао Хрватско-српској коалицији, у којој је као народни посланик на Хрватском сабору и у два маха на Угарском сабору, деловао као поборник народног јединства са својим друговима и сарађивао од године 1908. кад је оптужен и ради велеиздаје у познатом Велеиздајничком процесу у Загребу. Од оптужничке клупе спасао га је имунитет народног посланика. Члан Хрват. сабора др. Марковић био је све до 1918. г., а као такав дошао је у Привремено народно претставништво.

После свршеног задатка Привременог народног претставништва, није био народни посланик и ако је као угледан члан Самосталне демократске странке, не мало на свакој изборној листи, кандидован на разним местима.

Из С. Д. С. истутио је пре 6 јануара 1930. г. др. Марковић је постављен за банског већника, а на изборима 1931. г. изабран је за народног посланика у срезу пакрачком.

1935. г. др. Марковић је поново изабран у истом изборном срезу, на листи Богољуба Јевтића.

MARKOVITCH MILINKO, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1878 à Pakratz. Comme étudiant, M. était président de l'association académique »Srbadija« à Gratz. Il entra de bonne heure dans la vie politique, dans le parti serbe-indépendant et fut deux fois son député dans le Sabor

croate et dans le parlement hongrois. Comme membre du Sabor croate, il devient, en 1918, député de l'Assemblée Nationale Provisoire à Beograd. Après la guerre, M. appartenait au parti démocrate indépendant et fut plusieurs fois son candidat à la députation. En 1930 il a été nommé membre du Conseil de la Banovine de la Save et, en 1931, il fut élu député sur la liste du général Jivkovitch et réélu en 1935, dans l'arrondissement de Pakratz, sur la liste de B. Yevtitch.

МАЛЧИЋ ФРАЊО

Фрањо Малчић рођен је 1881. г. у Слановцу, срез затребачки. По свршеној основној школи одао се земљорадњи.

У хрватском сељачком покрету Фрања Малчић је био један од првих помоћника Стјепана Радића. На програму ХСС биран је за народног посланика три пута, 1923, 1925 и 1927. г. По четврти пут изабран је 5 маја 1935. г. на листи др. Владимира Мачека, у срезу затребачком.

MALCITCH FRAGNO, agriculteur, né en 1881 à Slavonatz, arr. de Zagreb. M. appartenait au parti croate paysan, sur le programme duquel il a été élu député en 1923, 1925 et 1927. En 1935 il est élu député pour la quatrième fois dans l'arrondissement de Zagreb, sur la liste de V. Matchek.

МАХНИК АРТУР

Артур Махник рођен је 1874. г. у Карловцу. Основно школовање добио је у Загребу, средњошколско у Загребу и Крижевцу а затим се специјализовао у пољопривреди и задругарству. Као државни чиновник служио је у Крижевцу, Пожеги и Загребу, те Сарајеву, Руми, Валпову и у другим местима. Напустивши државну службу постао је директор надбискупских доbara у Загребу, на коме га је положај затекао избор за народног посланика 5 маја 1935. год. први пут на листи Богољуба Јевтића у граду Загребу.

Ранијим политичким странкама Махник није припадао. Од 1907—1913. г. организовао је Хрватске сељачке задруге на територији тадашње Хрватске и Славоније. 1929—1932. г. био је потпретседник општине града Загреба. 1928. г. изабран је за претседника Хрватског господарског друштва у Загребу, које је најмоћнија привредна организација у томе крају, и био на челу тога друштва до 1931. г.

МАННИК АРТОУР, directeur des propriétés de l'archevêché de Zagreb, né en 1874 à Karlovatz. De 1929 à 1932 M. a été vice-président de la Commune de Zagreb et de 1928 à 1931 président de »Hrvatsko gospodarsko društvo« à Zagreb. M. n'appartenait à aucun parti politique; il est élu député pour la première fois en 1935 dans la ville de Zagreb, sur la liste de B. Yevtitch.

МАТИЦА ПАВАО

Павао Матица рођен је 25 јануара 1887 г. у Иванчићграду. Гимназију и теологију свршио је у Загребу, а по томе се посветио свештеничком позиву, поставши жупник у Бедњи.

У политички живот П. Матица је ушао одмах после ослобођења као активни члан Хрватске сељачке странке. Биран је за народног посланика 1920, 1923 и 1927 г., а 1925 г. није учествовао на изборима пошто му је изборна листа била судским путем поиштена. До 6 јануара припадао је посланичком клубу

XCC и доцније клубу Сељачко-демократске коалиције.

2-IX-1931 г. ушао је у изборну владу Петра Р. Живковића као министар без портфеља. На изборима 1931 г. изабран је за народног посланика поново, и ушао у клуб парламентарне већине. У влади др. Милана Српшића која је образована по паду кабинета др. Војислава Маринковића, заузимао је портфељ министра шума и рудника.

5 маја 1935 г. П. Матица изабран је за народног посланика пети пут, у изборном срезу ивањачком, на листи Богољуба Јевтића.

MATITZA PAVAO, prêtre, ancien ministre, né à Ivanitchgrad en 1887. Il appartenait au parti paysan croate dont il était le député en 1921, 1923 et 1927. Aux élections de 1931, M. est élu sur la liste du général Jivkovitch, dans le cabinet duquel il était ministre sans portefeuille. Dans le cabinet de M. Srchkitch, M. devient ministre des Forêts et des Mines. Aux élections de 1935, il est élu à nouveau dans l'arr. de Ivanitch sur la liste de B. Yevtitch.

МАСТРОВИЋ Ф. АНТЕ

Анте Ф. Мастровић рођен је 25-V-1898 г. у Макарској, где је свршио основну школу. Свршивши у Лугану (Швајцарска) Трговачку академију одао се банкарству и трговини. Стално живи у Макарској, где има увозну и извозну фирму.

1929 г. Мастровић је постављен за претседника општине у Макарској. Припадао је раније Југословенској демократској странци, а за народног посланика изабран је 1931 г. први пут, на листи Петра Р. Живковића у срезу макарском. У Народној скупштини активно је сарађивао на свим привредним питањима. 5 маја 1935 г. изабран је за народног посланика по други пут, на листи Богољуба Јевтића, као заменик сенатора и бив. министра др. Г. Анђелиновића у срезу сплитском.

MASTROVITCH ANTE, commerçant et banquier, né en 1898 à Makarska. M. appartenait au parti démocrate. En 1929 il fut nommé maire de Makarska. M. appartenait au parti démocrate. En 1931 il est élu député dans l'arr. de Makarska, sur la liste du général Jivkovitch, et réélu en 1935 dans l'arr. de Split comme candidat substitut de G. Andyélinovitch sur la liste de B. Yevtitch.

МАТИЈЕВИЋ СТИПЕ

Стипе Матијевић рођен је 1882 г. у Блату на Цетини. По занимању је земљорадник и поседник.

1920 г. Матијевић је ушао у покрет Стј. Радића и био један од главних организатора XCC у Далмацији. За народног посланика биран је на програму те странке три пута, 1923, 1925 и 1927 г. По четврти пут изабран је за посланика 5 маја 1935 г. на листи др. Владимира Мачека у срезу макарском.

Матијевић је познати задружни радник. У раду ранијих скупштина истакао се познавањем сеоских питања и народне привреде, а био је и члан многих скупштинских одбора.

MATIEVITCH STIPE, agriculteur, né en 1882 à Blato, près de Tzetigné. M. appartenait au parti croate paysan de St. Raditch, sur le programme duquel il a été élu député pour la première fois en 1923 et réélu en 1925 et 1927. En 1935 il fut élu député dans l'arrondissement de Makarska, sur la liste de V. Matchek. M. s'est distingué dans la parlement comme bon connaisseur des questions agraires. Il travaille beaucoup dans les organisations coopératives des paysans croates.

МИЈИЋ МИЛАН

Милан Мијић рођен је 5 јуна 1898. г. у Кључу. По свршеној основној школи био је општински писар и бележник. На томе положају радио је на комуналним питањима вароши Кључа. Пропаговао је, још пре рата, соколске и побратимске идеје, па и сада активно ради на тим организацијама. Припадао је бившој радикалној странци. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, у изборном срезу кључком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини радио је углавном на земљо-радничким питањима помажући, у исто време, свестрано подизање свега краја.

По други пут је за народног посланика изабран у истом изборном срезу, 1935. г., на земаљској листи Богољуба Јевтића.

MIYITCH MILAN, né à Klyoutche en 1898. Il appartenait au parti radical. Élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Kloyoutch, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

МАЛИЋ Др. ДАНЕ

Др. Дане Малић рођен је 1889. г. у Крапини. Гимназију је свршио у Загребу, а медицинске науке на Универзитету у Грацу. Сада је приватни лекар у Крапини. Припадао је Хрватској сељачкој странци.

За народног посланика др. Малић изабран је 1935. г. први пут на листи др. Владимира Мачека, у срезу крапинском.

MALITCH DANE, docteur en médecine, né en 1889 à Krapina. M. appartenait au parti croate paqsan. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Krapina, sur la liste de V. Matchek.

МЕСАРОВ МАРТИН

Мартин Месаров рођен је у Корју, 1890. г. По занимају је земљорадник, а стално живи у Корју. Припадао је ХСС, а за народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу вировитичком, на листи др. Владимира Мачека.

MESSAROV MARTIN, agriculteur, né en 1890 à Koria. M. appartenait au parti croate paysan. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Virovititza, sur la liste de V. Matchek.

МИЈУШКОВИЋ ЛУКА

Лука Мијушковић рођен је 1885. г. у Никшићу. Основну школу свршио је у Никшићу а средњошколско образовање добио је у Загребу. Служио је у финансијској струци и био управник царинарнице I реда и шеф Финансијске управе. После пензионисања био је изабран за претседника општине у Никшићу, на коме га је положај затекао избор за народног посланика. Учествовао је у свим ослободилачким ратовима.

Ранијим политичким странкама Мијушковић није припадао. На комуналном уређењу града Никшића много је радио. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу источком, на листи Богољуба Јевтића.

MIYOUCHKOVITCH LOUKA, fonctionnaire de l'Etat en retraite, maire de Nikchitch, né en 1885 à Nikchitch. Il n'appartenait à aucun parti politique et fut élu député pour la première fois, en 1935, dans l'arrondissement d'Istok, sur la liste de B. Yevtitch.

МИКИЋ МАТО

Мато Микић рођен је 19 маја 1899. г. у Хасићу, срез Брчко. Основну школу свршио је у Босанском Шамцу, а шест разреда гимназије у Тузли. Јако је имао довољно школе да је могао тражити какву службу, Микић је остао на селу. Бави се земљорадњом, а стално је настањен у Хасићима.

Припадао је Хрватској сељачкој странци и био један од главних помоћника С. Радића и Ђ. Басаричека на ширему ове странке у Босанској посавини. 1927. г. Микић је изабран за народног посланика први пут, као заменик др. Ђуре Басаричека. По доласку у Скупштину ступио је, заједно са друговима, у Сељачко-демократску коалицију. Поступајући распуштања Скупштине вратио се сеоским пословима и раду на економском снажењу своје околине.

1935. г. Микић је изабран за народног посланика други пут, на земаљској листи др. Владимира Мачека, у срезу градачачком.

MIKITCH MATO, agriculteur, né en 1899 à Hassitch, arr. de Brčko. M. appartenait au parti croate paysan et a été son organisateur très actif en Bosnie. Il fut élu député pour la première fois en 1927 et réélu en 1935, dans l'arrondissement de Gradatchatz, sur la liste de V. Matchek.

МИЛИЈАНОВИЋ ВЕЛИМИР

Веља Милијановић рођен је 1886. г. у селу Сибница, у Космају. Свршио је основну школу у месту рођења, па се одао земљорадњи. Једно време био је у самоуправној служби. Често пута био је претседник сибничке општине.

Милијановић је учествовао у свим ратовима. По свршеном рату изабраје за претседника општине у Сибници. Припадао је Народној радикалној странци на чијем је програму 1925. г. био изабран за народног посланика у округу београдском. На општинским изборима 1933. г.

изабран је поново за претседника сибничке општине. Основач је земљорадничке набављачке задруге у Сибници.

5 маја 1935. г. Милијановић је изабран за народног посланика у срезу космајском по други, на листи Богољуба Јевтића.

MILYANOVITCH VELYA, agriculteur, né en 1886 à Sibnica, arr. de Kosmaï. Il appartenait au parti radical, sur le programme duquel il a été élu député pour la première fois en 1925. M. a été plusieurs fois maire de son village natal. Il a été l'organisateur des coopératives agricoles. En 1935 il est élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Kosmaï.

МИШЕТИЋ Др. РОКО

Др. Роко Мишетић рођен је 19. фебруара 1886. г. на Цетињу. Гимназију са матуром свршио је у Дубровнику, па се затим уписао на филозофски факултет Универзитета у Бечу и апсолвирао 1908. године. 1910. г. положио је у Бечу професорски испит и постављен за професора језика.

Др. Мишетић је један од угледнијих чланова ХСС из Јужне Далмације. 1930. г. пензионисан је, а за народног посланика изабран је 5. маја 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека у граду Дубровнику.

MICHETITCH ROKO, docteur ès-lettres, professeur en retraite, né en 1886 à Tzétigné. M. passe comme un des plus actifs organisateurs du parti croate paysan dans la Dalmatie du Sud. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Dubrovnik, sur la liste de V. Matchek.

МИЛОВАНОВИЋ М. ДРАГОМИР

Драгомир М. Миловановић рођен је 8-IV-1903. год. у Чачку где је добио основно и средњошколско образовање. После тога студирао је и завршио права на универзитетима у Београду и Суботици. Професионални је новинар.

Као студент Миловановић је био у групи марксистички оријентисане омладине. За време студија бавио се такође новинарством; у новинарским стручним и сталешким организацијама заузимао је разне положаје. Био је секретар београдске секције Југ. новинарског удружења, секретар Клуба политичких сарадника у Скупштини, секретар Новинарског клуба у Београду и генерални секретар У. Ј. Н. Сарађивао је на великом броју листова: у „Правди“, „Новом Листу“, „Епохи“, „Радикалу“, „Цицваријевом Дневнику“, „Раду и труду“, „Застави“, „Југ. пошти“ (Сплит), „Југословенском листу“ (Сарајево), „Народном дневнику“ (Љубљана), „Вечери“, „Обзору“, „Јутарњем листе“ у Загребу, „Хрвату“ и „Хрватском листу“ (Осек), и био сарадник новинске агенције „Око“ (Београд). Радио је и на спољној политици, специјално на измирењу са Бугарима (са групом Стамболиског).

Д. Миловановић је најмлађи посланик Скупштине изабране 1935. г. Изабран је за посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу бањском.

MILOVANOVITCH DRAGOMIR, journaliste, né en 1903 à Tchatchak. Comme étudiant, M. appartenait au groupe marxiste de la Jeunesse académique à Beograd. Il est journaliste professionnel et était secrétaire général de l'Association des Journalistes Yougoslaves. Il collaborait dans beaucoup de journaux de Beograd, Zagreb, Sarajevo, Split, comme »Pravda«, »Novi list«, »Epoha«, »Radical«, »Zastava«, »Jugoslovenska pošta«, »Obzor«, »Jutarnji list«, »Hrvat« etc. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Bagna, sur la liste de B. Yevtitch.

МИКАШИНОВИЋ ЂУРО

Ђуро Микашиновић рођен је 30-V-1885. г. у Горњим Дубравама, срез огулински. Свршивши школске испите апсолвирао је испите за службу општинских благајника и бележника, па је 1905—1906. био помоћни благајник у Г. Дубравама, а после тога до 1908. био је благајник општине у

Плашком. После тога времена до 1921 г. био је општински бележник у Плашком. Затим је прешао у банкарство и био директор Српске штедионице у Плашком. 1929 г. изабран је за директора Српске привредне банке у Загребу, са кога је положаја изабран за народног посланика 1935 г. први пут у изборном срезу огулинском на листи Богољуба Јевтића.

Припадао је Народној радикалној странци, и на њезином програму 1927 г. био изабран за обласног посланика Приморско-крајишке области. У обласном одбору био је члан финансијског одбора.

MIKACHINOVITCH DYOURO, directeur de banque à Zagreb, né en 1885 à Gorgné Doubravé, arr. d'Ogoulin. Il appartenait au parti radical et fut élu conseiller départemental en 1927. En 1935 il est élu député dans l'arr. d'Ogouline, sur la liste de B. Yevtitch.

МИЈОВИЋ Др. АЛЕКСАНДАР

Др. Александар Мијовић рођен је 1882 г. Основну школу свршио је у Злоту, гимназију у Зајечару, а права је студирао у Београду, Лозани и Риму. После положеног докторског испита ступио је у државну службу прво у суду, а затим у Министарству унутрашњих дела, у коме је био помоћник министрова.

За народног посланика др. Мијовић је изабран први пут 1912 г. на програму Самосталне радикалне странке. Тада мандат је задржао све до краја рата, и ушао у Привремено народно представништво. 1923, 1925 и 1927 г. поново је биран за народног посланика, на листи Југословенске демократске странке. Био је члан главног одбора те странке. На положај министра социјалне политике дошао је 17-IV-1927 г. и задржао га до 21-IX-1927 г. Тога дана заузeo је портфелј министра шума и задржао га до 27-VII-1928 г., када је стављен на расположење. 20-IV-1929 г. др. Мијовић је пензионисан. После 6 јануара 1929 г. повукао се из политичког живота, бавећи се адвокатуром. На изборима 1935 г. изабран је за посланика пети пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу бољевачком.

MIYOVITCH ALEXANDRE, docteur en droit, avocat et ancien ministre, homme politique, né en 1882 à Zlot, arr. de Zafetchar. M. appartenait avant la guerre au parti radical indépendant et après la guerre au parti démocrate. Il fut élu député pour la première fois en 1912. Il était membre de l'Assemblée Nationale Provisoire en 1918 et fut ensuite élu député en 1923, 1925 et 1927 sur le programme du parti démocrate. Il était aussi membre du Comité Central de ce parti. D'avril à septembre 1927, il était ministre de la Politique Sociale et de septembre 1927 à juillet 1928 ministre des Forêts et Mines. Après le 6 janvier 1929, M. se retira de la vie politique. En 1935 il est élu député dans l'arrondissement de Bolyévatz, sur la liste de B. Yevtitch.

МИХАЈЛОВИЋ ТОДОР

Тодор Михајловић рођен је 1886 год. у Пећи. Основну школу свршио је у Пећи. Затим је свршио Богословско-учитељску школу у Призрену и положио практични учитељски испит у Скопљу. По томе је био учитељ и реонски школски управитељ за време Турака, а по ослобођењу аграрни повериеник у Метохији. Стално живи у Косовској Митровици.

Национална каријера Тодора Михајловића бурна је и велика. Због његова националног рада за време учитељевања у Штавику, код Сјенице, турске власти су га први пут затвориле у Сјеници. После је програн у Скопље и затворен у Куршумли-хану.

1910 г. као учитељ у Новој Вароши осуђен је Михајловић од турских власти на 15 година робије, али се спасао бекством у Србију.

У Балканском рату 1912 г. учествовао је као борац. Чим је рат завршен, вршио је у новоослобођеним крајевима разне јавне функције. У Светском рату учествовао је као борац и обveznik чиновничког реда. Прешао је на Солунски фронт и заједно са војском вратио се у земљу.

Т. Михајловић припадао је Самосталној демократској странци, на чијем је програму 1927 г. изабран за обласног посланика. 1935 г. за народног посланика изабран је први пут, у Косовској Митровици, на листи Богољуба Јевтића.

Објавио је већи број радова о школама и школском систему у Турској, и о културно просветним приликама Срба под Турском. Сарађивао је у многим листовима и часописима пре и после рата.

MIHAÏLOVITCH TODOR, fonctionnaire en retraite, né en 1886 à Petché. Avant la guerre, sous le régime turc, il était instituteur. A cause de son activité nationale, il fut proscrit par les autorités turques et plusieurs fois emprisonné. En 1910 il a été condamné à 15 années de détention, mais il se réfugie en Serbie. Il appartenait au parti démocrate indépendant, sur le programme duquel il a été élu conseiller de département en 1927. Auteur de plusieurs essais sur la question de l'instruction publique en Turquie et sur les conditions culturelles des Serbes en Turquie. Il est aussi collaborateur de plusieurs périodiques. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Kossovska Mitrovitsa.

МИЉУШ Др. БРАНКО

Др. Бранко Миљуш рођен је 1900 год. у Босанском Шамцу. Основну школу свршио је у Лушци Паланки, гимназију у Бихаћу, па се затим уписао на правни факултет универзитета у Паризу где је, после завршених студија, добио докторат права. Брањио је тезу „Основи међународног права“.

За време студија а и после њих, др. Миљуш се бавио новинарством и публицистиком. Сарађивао је у већем броју листова и часописа. Био је на челу наше омладинске колоније у Паризу. После то-
га, не прекидајући рад на публицистици, био је прво секретар Општинске штедионице у Београду, а затим је ступио у државну службу као секретар Министарства трговине и био додељен Заводу за унапређење спољне трговине. 1933. г. постављен је за шефа кабинета претседника Сената. Ратијум нашим парламентарним странкама др. Миљуш није припадао.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу санском.

MILYOUCH BRANKO, docteur en droit, chef du Cabinet du président du Sénat, né en 1900 à Bossanski Chamatz. Ses études terminées à Paris, M. s'occupa de journalisme comme collaborateur de plusieurs journaux et périodiques. Puis il entra dans le service de l'Etat et, en 1933, il fut nommé chef du Cabinet du président du Sénat. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Sanski Most, sur la liste de B. Yevtitch.

МИХАЈЛОВИЋ ИЛИЈА

Илија Михајловић рођен је у Пружатовцу, 1875. г. По свршеној Трговачкој школи одао се трговачким пословима, политици и јавном раду.

За народног посланика Михајловић је изабран први пут 1905. г., на програму Народне радикалне странке. Од тада биран је редовно до Светског рата, па и после рата, 1921, 1923, 1925 и 1927. г. Био је члан Главног одбора те странке и потпретседник њезиног посланичког клуба кроз дуги низ година. 1928. г. изабран је за претседника Народне скупштине.

На изборима 1935. г. је изабран за народног посланика за срез орашачки, на листи Петра Р. Живковића. Био је потпретседник посланичког клуба и потпретседник главног одбора Југословенске националне странке. На изборима 1935. изабран је за народног посланика у срезу орашачком на листи Богољуба Јевтића.

MIHAÏLOVITCH ILYA, financier, homme politique, né à Proujatovatz en 1875. Comme membre du parti radical M. devient député pour la première fois en 1905 et fut réélu à toutes les élections suivantes jusqu'au 6 janvier 1929. Pendant longtemps il a été membre du comité central du parti radical et vice-président du club des députés radicaux. En 1928 il devient président de la Chambre des députés. Aux élections de 1931, M. posa sa candidature sur la liste du général Jivkovitch, et en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, et fut élu député toutes les deux fois dans l'arr. de Orachatze. Il était vice-président du comité central du parti national yougoslave et de son club des députés. Comme industriel puissant et influent M. est bien connu et très populaire dans son arrondissement. Il a fait beaucoup pour l'embellissement des bains Arandjelevatz.

МИЛОШЕВИЋ СТ. ДУШАН

Маг. фарм. Душан Ст. Милошевић рођен је 1880 год. у Власотинцу. Основно школовање добио је у Власотинцу, средњошколско у Лесковцу и Врању; па је затим 1903. г. завршио фармацеутске науке у Бечу и добио степен магистра фармације. Апотекар је у Власотинцу.

У својој околини Милошевић ради у свим просветним установама. Ђачки рок отслужио је као апотекар у Нишу, па је по томе био у свим ратовима. У Власотинцу, уз оснивање прве апотеке, основао је Соколски дом.

5 маја 1935. г. Д. Милошевић изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу власотиначком.

MILOCHEVITCH DOUCHAN, pharmacien, né en 1880 à Vlassotinetzé. Il appartenait au parti démocrate. M. déploie une activité remarquable dans sa contrée dans les organisations culturelles et de «Sokol». Il a été élu pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Vlassotinetzé.

МИЛУТИНОВИЋ Р. МИЛИНКО

Милинко, Р. Милутиновић рођен је 11 новембра 1884. г. у селу Живци, през драгачевски. Свршио је основну школу, а по занимању је земљорадник. Његов отац поч. Ранко Милутиновић погинуо је на Горачићу, са 18 другова, за време познате буне. Стараоци Милинкови дали су га у трговину, изучио је за трговачког помоћника, али је услед пропадања имања морао да се врати у село и преузме управљање. — Учествовао је у свим ратовима од 1912—1919. г., и био на Солунском фронту. Три пута је биран за претседника општине у Горачићу, а на изборима 1927. г. Милутиновић је изабран за народног посланика Радикалне странке. На изборима 1931. г. поново је изабран, великом бројем гласова, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У скупштинском раду увек се истичао добрым по знавањем прилика и потреба нашег села.

1935. г. Милутиновић је поново изабран за народног посланика, на листи Богољуба Јевтића, у свом изборном срезу.

MILOUTINOVITCH R. MILINKO, agriculteur, né en 1884 à Jivtzi, arr. de Dragatchevo. Son père Ranko a été tué avec ses 18 compagnons pendant le soulèvement de Timok. M. appartenait au parti radical, était maire de Goratchitch et fut élu député pour la première fois en 1927, la deuxième fois en 1931 et une troisième fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Dragatchevo.

МЛАДИНЕО ПЕТАР-ИВАН

Петар-Иван Младинео рођен је 7-VIII-1889. г. у месту Пучишта, на острву Брачу. Основну школу свршио је у родном месту, велику реалку са матуром у Сплиту, па је после тога свршио Високу трговачку школу „Revoltella“ у Трсту.

По завршеном школовању, Младинео се посветио привреди и трговини. Радио је много и на задругарству на Брачу и окolini. Припадао је Хрватској пучкој странци, али на њезином програму није кандидовао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу брачком, на земаљској листи др. Владимира Мачека.

MLADINEO PETAR IVAN, commerçant, né en 1889 à Poutchitcha, sur l'île Bratch. M. déploie une grande activité dans le mouvement coopératif agricole. Il appartient au parti croate paysan et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Bratch, sur la liste de V. Matchek.

МИЛОШЕВИЋ Р. ДУШАН

Душан Р. Милошевић рођен је 1889. г. у Пискавици, през бањалучки. По свршеном школовању посветио се земљорадњи, па је сада економ и претседник општине у Пискавици.

За време рата, Милошевић је био прогоњен. Припадао је Народној радикалној странци. 1932. г. изабран је за претседника општине у Пискавици, где ради и на задругарству. За народног посланика изабран је на изборима 5 маја 1935. г. први пут, у срезу бањалучком, на листи Богољуба Јевтића.

MILOCHEVITCH DOUCHAN, agriculteur, né en 1889 à Piskavitzé, arr. de Bagnalouka. M. appartenait au parti radical, il est devenu maire de Piskavitzé en 1932 et député en 1935, dans l'arr. de Bagnalouka, sur la liste de B. Yevtitch.

МУРАДБАШИЋ ОСМАН

Осман Мурадбашић рођен је 1878. г. у Маглају. Учитељску школу свршио је у Сарајеву, па је као учитељ и школски управитељ служио у Градачцу, Чайничу, Жепчу, Сарајеву, Бос. Броду, Бишћу, Маглају, итд. У току дуге учитељске каријере радио је на културном подизању муслиманског живота по разним белетристичким часописима. За време аустријског режима у Босни, писао је у тадашњим опозиционим листовима оштре политичке чланке.

Припадао је Југословенској муслиманској организацији. Последњих година учествовао је у раду на оснивању задруга за пољопривредни кредит. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу маглајском.

MOURADBACITCH OSMAN, instituteur en retraite, né en 1878 à Maglaï. M. se distingua comme écrivain, surtout par ses feuilletons sur la vie des musulmans de Bosnie et comme publiciste. Après la Guerre il avait organisé plusieurs organisations coopératives agricoles. Il appartenait à l'Organisation Musulmane et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Maglaï, sur la liste de V. Matchek.

МУЛАЛИЋ МУСТАФА

Мустафа Мулалић рођен је 1898. г. у Ливну. Основну и Трговачку школу свршио је у свом родном месту, а по томе је ступио у самоуправну службу. Неколико година био је комесар и претседник ливањске општине, на чијем је комуналном програму иного учинио.

Бави се књижевношћу и публицистиком. Написао је неколико драма и актовки, искључиво из мусиманског живота, пропагандног карактера од којих некоје имају и чисту литерарну вредност. Један је од најактивнијих члана „Гајрета“ и члан Гајретова Главног одбора. Сарађује у разним листовима и часописима.

За народног посланика Мулалић је изабран први пут 1931. г., на листи Петра Р. Живковића. У Народном представништву радио је на социјалним, културним и економским питањима. Био је секретар посланичког клуба. По други пут је изабран за посланика на изборима 1935. г., у срезу грачаничком, на земаљској листи Богољуба Јевтића. У току месеца јула 1935. г. Народна скупштина изабрала је Мулалића за свога првог секретара.

MOULALITCH MOUSTAPHA, publiciste, ancien maire de Livno, né à Livno en 1898. Élu député en 1931, il devient aussitôt secrétaire du club des députés du parti national yougoslave. Aux élections de 1935 il est réélu député dans l'arr. de Gratchanitsa sur la liste de B. Yevtitch. M. est un des membres très actifs du comité central du »Gajret« et collaborateur apprécié de plusieurs journaux et périodiques. Il a écrit aussi quelques, pièces de théâtre dont certains sujets sont puisés dans la vie des musulmans de Bosnie. M. est secrétaire de la Narodna Skoupchtna.

МРАК КАРЛО

Карло Мрак рођен је у Краљевици (купиначкој), срез писаровински. По занимању је поседник и земљорадник. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу писаровинском.

MRAK KARLO, agriculteur, né à Kraljevica, arr. de Pisarovina. M. appartenait au parti croate paysan. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Pisarovina, sur la liste de V. Matchek.

МИЛОШЕВИЋ РАДИВОЈЕ

Радивоје Милошевић рођен је 1896. год. у Приштини, где живи као трговац. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу лабском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

MILOCHEVITCH RADIVOYE, commerçant, né en 1896 à Prichtina. Il est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Lab, sur la liste de B. Yevtitch.

МРАВЉЕ МИЛАН

Милан Мравље рођен је 30-X-1893. г. у Луковици, код Љубљане. Свршио је гимназију и технику, па је по занимању геометар. За време рата био је добровољац у српској војsci и био на Солунском фронту. Секретар је Савеза словенских аграрних интересената и уредник „Кметског листа“ у коме пропагује напредне идеје. Он је, у исто време, претседник Југословенског геометарског удружења. Као публициста истакао се специјалним радом на економским питањима села. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, у изборном срезу литејском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. Народна скупштина бирала га је четири пута узастопце за свога секретара.

На изборима 1935. г., М. Мравље је изабран за народног посланика по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

MRAVLYE MILAN, géodésiste, né à Loukovitza, près de Lyoublyana, en 1893, président de l'Association des géodésistes yougoslaves, rédacteur en chef de »Kmetski list«. M. est élu député pour la première fois en 1931 et pour la deuxième fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Liti. Dans la Chambre des députés de 1931 M. a été élu secrétaire pour les quatres sessions.

МИШКУЛИН Др. МИЛЕ

Др. Миле Мишкулин рођен је 1882. г. у Смиљану, код Госпића. У родном месту свршио је основну школу, гимназију у Сену, а права на универзитетима у Загребу и Прагу. После положеног доктората из те гране наука, одао се јавном раду и адвокатури. Сада је јавни бележник у Загребу.

Од ране младости др. Мишкулин је суделовао у раду напредне омладине српско-хрватске. Бавио се новинарством и сарађивао у разним листовима. У исто време бавио се задругарством, заузи-

мајући сем тога у разним друштвима важније функције. Припадао је Српско-хрватској коалицији, а после рата био је члан групе Хрватске заједнице.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића у изборном срезу перушићком. У реконструисаној влади др. М. Стојадиновића, 24-VIII-1935. г. заузео је положај министра правде.

MICHKOULINE MILE, docteur en droit, notaire, né en 1882 à Smilyan. M. a collaboré dans les organisations coopératives. Avant la guerre il appartenait à la Coalition Serbo-croate et après la guerre au parti de l'Union Croate. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Pérouchitch, sur la liste de B. Yevtitch.

НИКОЛИЋ РАДИВОЈЕ

Радивоје Николић рођен је 1887 године у селу Дравевцу, срез посавски. По завршеној основној школи одао се земљорадњи. Више година био је општински деловођа и претседник општине. Припадао је Југословенској демократској странци, а за народног посланика изабран је први пут 5 маја 1935. г. у срезу посавском, на листи др. Владимира Мачека.

NIKOLITCH RADIVOYE, agriculteur, né en 1887 à Drajevatz, arr. de Possava. N. appartenait au parti démocrate. Il était plusieurs fois maire de son village natal. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Possava, sur la liste de V. Matchek.

НОВАЧАН Др. АНТОН

Др. Новачан Антон рођен је 1887. г. у Задаброву, срез цељски. Гимназијско образовање добио је у Цељу, Загребу и Вараждину, а правне науке студирао је на Универзитетима у Прагу, Паризу, Минхену и Москви. По завршеним студијама и положеном докторату ступио је у дипломатску службу.

1914. г. др. Новачан је шест месеци био у војничким казаматима у Цељу и Грацу. Као истакнути југословенски јавни радник био је и после тога прогоњен. 1920. г. постављен је за писара I кл. у Прагу, па је по томе у разним својствима служио као дипломатски чиновник у Трсту, Варшави, Каиру, Браили и Целовцу, где је био наш генерални конзул, на коме је положај пензионисан.

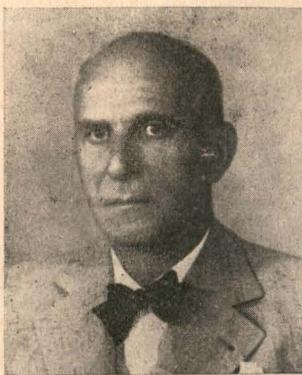
Др. Новачан је познати белетрист. Сарађивао је у „Књижевном југу“ и „Љубљанској звону“, као и у другим часописима. Објавио је серију приповедака „Наша вас“ I и II свеска те збирку приповедака „Самосилник“ и драме „Велеја“ и „Херман Цељски“.

Припадао је раније Словенској кметијској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу словенградском.

NOVATCHAN ANTON, docteur en droit, diplomate, homme de lettres, né en 1887 à Zadobrovo, arr. de Celye. Ses études terminées, N. entra dans la diplomatie. Pendant la Grande Guerre il a été emprisonné à cause de son nationalisme yougoslave et n'a repris ses occupations dans la diplomatie qu'en 1920, pour être mis à la retraite plus tard pendant qu'il était consul général à Klagenfurt. Il collaborait aux revues littéraires »Književni jug« et »Ljubljanski zvon« et a publié deux recueils de nouvelles »Naša vas« et »Samosilnik« et deux pièces de théâtre »Veleja« et »Herman Celjski«. N. appartenait au parti paysan slovène et fut élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Slovengrad.

НОВАКОВИЋ Др. НИКО

Др. Нико Новаковић рођен је 1875. г. у Книну. Гимназију је свршио у Задру, а медицинске науке студирао је на Универзитету у Бечу, где је добио докторат целокупног лекарства. По завршеном школовању постао је приватни лекар. Стално живи у Книну.

Почевши од гимназијског школовања у Задру, у коме су се у то време водиле оштре националистичке борбе, др. Новаковић је у првим борбеним редовима. За време студирања у Бечу активно је радио на организовању југословенских академирача, одржавајући присне везе са студентима из свих тадашњих покрајина. У исто време активно је радио и на тадашњем социјалистичком покрету. 1912—1913. г. био је лекар-добровољац у црногорској војсци.

За време рата као војни лекар у Загребу и Глинцима др. Новаковић је и под цену најтежих личних жртава деловао национално. Лекарским интервенцијама спасао је на хиљаде југословенских интелектуалаца, грађана и сељака, од одласка на фронт. Ауторитативан какав је увек био, он је смeo да учини и оно на што се други никада не би усудио. По слому Аустрије изабран је за члана Народног већа. 1923. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Народне радикалне странке, чији је био и члан Главног одбора. На изборима 1925. г. поново је изабран за посланика. 1927. г. није изабран, јер се није слагао са тадашњим курсом у тој странци, па се повукао из активног политичког живота.

На изборима 1935. г. др. Новаковић изабран је народног посланика трећи пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу книнском.

NOVAKOVITCH NIKO, docteur en médecine, homme politique, né en 1875 à Knin. Pendant la Grande Guerre, comme médecin militaire à Zagreb, N. a rendu des grands services à la cause nationale en s'acquittant du service au front les soldats de nationalité yougoslave. Après la guerre il s'engage dans les rangs du parti radical, devient membre de son comité central et député aux élections de 1923 et 1925. Aux élections de 1935, N. est élu député pour la troisième fois, dans l'arr. de Knin.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛОВАН

Милован Лазаревић рођен је 11. фебруара 1870. г. у Жупањцу, срез колубарски. Свршио је ратарску школу у Краљеву, па се по томе посветио нарочито воћарству и пчеларству. Први је, у своје време, подигао угледан пчеларник са модерним кошницама и вештачким саћем.

Лазаревић се још као млад човек одао политици. Међутим су прилике за време последњег Обреновића биле заиста врло рђаве. Ступа у Народну радикалну странку и истиче се врло брзо у тадашњим оштрем борбама. После атентата на Краља Милана, 1899. г., он је затворен, окован у најтежи оков, и провео тако извесно време док се његова невиност доказала. Написао је и издао једну брошуру поводом убиства народног борца Љубе Лазаревића.

За народног посланика Лазаревић је изабран први пут у изборном округу београдском 1905. г. Од тада па до избора 1920. г. био је непрестано биран, на програму Самосталне радикалне странке. У три скупштинске сесије биран је за потпредседника Народне скупштине. Претседавао је и водио скупштинске седнице знамените Крфске скупштине, јер је тадањи претседник Андра Николић био болестан. Сарађивао је у „Одјеку“, „Политици“, „Републици“, „Времену“, „Тежаку“ итд.

Напустивши Самосталну радикалну странку, Лазаревић излази на изборима за Конституанту у београдском изборном округу као једини републиканац у старим грађаницама Краљевине Србије. После доношења Устава поднео је оставку. Био је члан Главног одбора Југословенске републиканске странке коју је доцније напустио. 1927. г. кандидовао је поново у изборном округу београдском на независној листи или без успеха. 1931. г. на изборима поново је изабран на земаљској листи Петра Р. Живковића, у срезу колубарском.

Неколико година заузимао је положај потпредседника посланичког клуба, а био је члан готово свих скупштинских одбора у којима су претресани законски предлози и уредбе привредног карактера. На изборима 1935. г. поново је изабран за народног посланика, на листи Богољуба Јевтића, у срезу колубарском.

LAZAREVITCH MILOVAN, agriculteur, homme politique, né en 1870 à Joupagnatz, arr. de Koloubara. Dès son jeune

âge L. entre dans la vie politique et s'engage aux premiers rangs du parti radical. Après l'attentat perpetré sur la personne du roi Milan en 1899 L. fut emprisonné et chargé de fers. Il a écrit et édité une brochure sur le meurtre de Lyouba Lazarevitch. L. est élu député pour la première fois en 1905 dans l'arr. de Beograd et n'a pas cessé d'être député du parti radical indépendant jusqu'aux élections de 1920. Dans trois sessions, il a été vice-président de la Narodna Skoupchtna et a présidé à ses séances tenues à Corfou. En 1920, L. est élu député dans l'arr. de Beograd sur le programme du parti républicain, dont il était membre du comité central. En 1931, il se rallia à la liste du général Jivkovitch et en 1935, à la liste de B. Yevtitch et fut élu les deux fois dans l'arr. de Beograd. L. a collaboré aux journaux »Odjek«, »Politika«, »Republika«, »Vreme«, »Težak« etc.

ЛАЗАРЕВИЋ Др. ТОДОР

Др. Тодор Лазаревић рођен је 1887. г. у Љешанима, срез Бос. Нови. Завршивши гимназију свршио је права са докторатом и ступио у судску струку. 1913—1920. г. био је судски писар и судија, па старешина српских судова и референ.

Зем. владе у Сарајеву. Служио је у Фочи, Дервенти, Зеници, Томислав Граду и Бос. Новом. Напустивши ту стручку одао се 1920. адвокатури.

Сарађујући, још као студент, у омладинским часописима, др. Лазаревић је доцније активно радио у „Босанској вили“, „Српској ријечи“, „Бранкову колу“ и бечкој „Зори“. Био је и сарадник Кочићеве „Отаџбине“. После рата сталан је сарадник правничког часописа „Мјесечник“. Члан је и активан сарадник у свим хуманим, културним и социјалним установама свога краја.

За посланика изабран је 1931. г. први пут, у срезу бањалучком, на листи Петра Р. Живковића. На изборима 5. маја 1935. г. изабран је поново, у Бањој Луци, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

LAZAREVITCH TODOR, docteur en droit, avocat, né à Lyechlyani, arr. de Bos. Novi, en 1887. L. appartient au parti radical. Élu député en 1931 dans l'arr. de Bagnalouka, il y est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

ЛУКАРЕВИЋ Т. МИХАИЛО

Михаило Т. Лукаревић рођен је 24 октобра 1883. г. у Врању. Још као дете отишао је из Врања за Београд, где је, радећи код најугледнијих београдских фирми, својим исправним и поштеним радом успео да прокрчи себи пут кроз живот.

Данас је Лукаревић у београдској чаршији један од угледних и познатих трговца, који је саморадњом успео да, још као врло млад, буде запажен и у свима политичким редовима до 6. јануара 1929. г.

Раније је припадао Народној радикалној странци, и био секретар Главног одбора те странке. Члан је у преко 20 културних и националних удружења у Београду, у којима заузима угледне положаје.

На изборима 1935. г. Лукаревић изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу чпињском.

LOUKAREVITCH MIHAÏLO, commerçant, né en 1883, à Vragna. Il était membre très actif du parti radical et secrétaire de son Comité Central. L. déploie une grande activité dans beaucoup d'organisations nationales et culturelles. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Ptchigne, sur la liste de B. Yevtitch.

ЛУКАЧИЋ АВГУСТ

Август Лукачић рођен је 14. II. 1885. г. у Малој Недељи, срез Љутомерски. Основну школу свршио је у родном месту, нижу гимназију у Птују а после тога Виши завод за енологију и помологију у Клостернајбургу. По завршетку школовања ступио је у државну службу на железницама, и постао виши контролор, шеф станице у Марибору (корошка станица), на коме га је положају затекао избор за народног посланика.

Лукачић је један од организатора и претседник подружнице Удружења националних железничара. Од 1910. г. члан је Сокола, па по

тому и члан управе соколске жупе у Марибору. За време рата, као југословенски националиста био је прогоњен, и као србофил 1915. г. лишен официрског чина. На руском фронту као прост војник пребегао је у Русију и ступио у Југословенску дивизију, као ратни добровољац.

Припадао је Самосталној демократској странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу Љутомерском.

LOUKATCHITCH AVGOUST, chef de gare en retraite, né en 1885 à Mala Nedela, arr. de Lyoutomer. Pendant la guerre, à cause de son activité serbophile, il a été dégradé de sa qualité d'officier. Il s'est enfuit en Russie et entra comme volontaire dans la légion yougoslave. Il appartenait au parti démocrate indépendant et est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Lyoutomer, sur la liste de B. Yevtitch.

МИРКОВИЋ ДИМИТРИЈЕ

Димитрије Мирковић рођен је 1898. г. у Београду, где је свршио основну школу. Средњошколско образовање добио је за време рата у Француској, а права је свршио на универзитету у Београду. Специјализовао је економску групу наука и посветио се привреди и трговини. Живи стално у Београду, где је члан управе „Прометне банке”, члан управе рудника „Косово” и осигуравајућег друштва „Шумадија”.

Мирковић се много бави спортивима. Пет година био је претседник Београдског Боб-клуба, те је био члан управе Б. А. С. К., Земаљског спорктског потсавеза, и био благајник Југословенског пливачког савеза.

Припадао је Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу голубачком.

MIRKOVITCH DIMITRIE, rentier, né à Beograd en 1898. M. appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Goloubatz, sur la liste de B. Yevtitch. Il est membre du comité de direction de la »Prometna banka«, de la société d'assurance »Šumadija«, de la mine »Kosovo« et de plusieurs associations sportives.

МАРКИЋ ФРАЊО

Фрањо Маркић рођен је 1889. г. у Мостару. Припадао је пре рата босанској Социјалистичкој странци у чијим се редовима брзо истакао. По ослобођењу био је члан Покрајинске владе за Босну и Херцеговину, отсек за социјалну политику, и члан Народног већа. По томе је постављен за помоћника Министра социјалне политике, на коме је положају радио на доношењу радничког законодавства. Закон о осигурању радника и остали социјални закони добрим делом су његове редакције. Много је радио на проблему радничког осигурања и о томе питању написао књиге и чланке. — Сарађивао је у разним дневним и периодичним листовима. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, у изборном срезу зеничком, на листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини био је редовно члан одбора који су расправљали социјална и економска питања.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу зеничком. У току месеца јуна 1935. г. Народна скупштина изабрала је Маркића за свога првог потпретседника.

MARKITCH FRAGNO, ancien ministre-adjoint, né à Mostar en 1889. Avant la Grande Guerre il était un des leaders de la social-démocratie bosniaque, pour devenir après la guerre membre du gouvernement provincial bosnien, ministre-adjoint au Ministère de l'Assistance publique et un des principaux organisateurs de notre législation sociale et ouvrière. La loi sur l'assurance ouvrière est dans sa meilleure partie l'œuvre de M. M., qui a publié sur ce problème une quantité d'articles dans nos journaux et périodiques. Élu député en 1931, il collabore à toutes les commissions qui discutent les questions sociales et économiques. Il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Zenica. En 1935 M. est élu vice-président de la Narodna Skoupchitina.

МАЧЕК Др. ВЛАДИМИР

Др. Владимир Мачек рођен је 1879. г. у Јастребарском крају Загреба. Средњошколско образовање добио је у Загребу, па се по томе уписао на правни факултет Универзитета у Загребу, где је по завршеним студијама положио доктората права. Бавећи се новинарством и јавним радом, убрзо је ушао у политички живот и отворио адвокатску канцеларију у Загребу.

Др. Мачек је био један од првих интелектуалаца који су примили политичку идологију Анте и доцније

Стјепана Радића. После свршеног рата, када је Хрватска републиканска сељачка странка почела да се шири, др. Мачек је био један од њезиних организатора, заузимајући разне функције у њезином војству. На програму те странке биран је за народног посланика на изборима 1921., 1923., 1925. и 1927. г. као носилац листе у разним окрузима. 1927. г. био је изабран и за обласног посланика Загребачке области и био претседник Обласне скупштине.

Када је, после избора 1925. г., Хрватска републиканска сељачка странка прекинула пасивну резистенцију и одлучила да пође путем парламентарне сарадње, др. Мачек је био делегиран од стране војства ХРСС да поведе преговоре о сарадњи. Заједно са Јосипом Предавцем др. Мачек је први дошао у Београд и успешно завршио поведене преговоре са претставницима блока Демократске заједнице. По паду изборног кабинета и коалиције Пашић—Прићевић, војство ХРСС одлучило је да учествује у парламентарном раду, па су у Београд дошли сви народни посланици. У коалицији образованој од Народне радикалне и ХРСС, из које је доцније изашло неколико кабинета, Хрватска сељачка странка одрекла се републиканског дела свога програма, а др. Мачек је том приликом био изабран за потпретседника Народне скупштине. Сем тога, др. Мачек је био и претседник посланичког клуба ХСС у Народној скупштини.

У раду на стварању Сељачко-демократске коалиције, која је образована 1928. г. др. Мачек је играо видну улогу. После смрти Стјепана Радића, та коалиција га је изабрала за свога претседника, јер је већ пре тога био изабран за претседника Хрватске сељачке странке.

На изборима 5 маја 1935. г. др. Мачек је био носилац земаљске листе Удружене опозиције коју су сачињавале СДК, Демократска странка, Савез земљорадника и претставници Ј. М. О. Листи др. Мачека притпало је 67 мандата.

MATCHEK VLADIMIR, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1879 à Yastrebarsko près de Zagreb. Un des premiers partisans de l'idéologie du parti paysan croate il est devenu un de ses chefs et son organisateur infatigable. Sur son programme il a été élu député en 1921, 1923, 1925 et en 1927. Dans la Narodna skoupchtna élu e en 1925 M. a été vice-président du parlement et président du club des députés paysans croates. Après la mort de Styépan Raditch M. devient président du parti paysan croate et président de la coalition paysanne démocrate. Aux élections de 1935 M. est à la tête de la liste des partis de l'opposition.

МАРЦИКИЋ МИЛОЈЕ

Милоје Марцикић рођен је 1884. г. у Старој Паланци, од угледних родитеља. По свршеној основној школи уписао се у Срп. карловачку гимназију где је матурирао па се по томе уписао у Велику богословију коју је свршио 1912. г. и био посвећен за свештеника. Био је на парохијама у Пожежини, Старој Молдави и Банатској Клисуре.

1913. г. Марцикић ступа у борбу против сусペンзије црквене аутономије. 1914. г. затворен је и одведен у државни злогласни затвор „Чилаг бертен“ у Сегедину. После тога је интерниран па стављен под надзор све до краја рата.

1925. г. Марцикић одлази у Темишвар, где заузима положај административног епархијског референта, катихете на свим гимназијама и управитеља манастира Св. Ђорђа. Био је претседник темишварске српско-православне општине. После пет година тога рада морао је да напусти Темишвар, па је изабран за свештеника у Старој Паланци.

Ранијим политичким странкама није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу бачко-паланачком, на листи Богољуба Јевтића.

MARTZIKITCH MILOJE, prêtre à Stara Palanka, né en 1884 à Stara Palanka, arr. de Batchka Palanka. De 1921 à 1926 il était rapporteur de l'épiscopie et président de la communauté ecclésiastique orthodoxe serbe à Témisvare, Roumanie. Il n'appartenait à aucun parti politique et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Batchka Palanka, sur la liste de B. Yevtitch.

МИЛАНОВИЋ ЖИВОТА

Живота Милановић рођен је 1888. г. у Страгарима, срез опленачки. Основно школовање добио је у Страгарима, средњошколско у Крагујевцу. Као резервни артилеријски официр учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г., у борачкој јединици.

Милановић је управник Савеза аграрних задруга у Осеку, са кога положаја ради на колонизацији нашег националног живља у Славонији и Барањи. Посебно се бавио организацијом и пропагандом земљорадничког задругарства и аграрном реформом. Као

цењен стручњак за та питања, написао је већи број чланака и расправа у дневним листовима, нарочито у дневном листу „Југ“ који је излазио у Осеку и чији је Милановић био уредник. На челу Савеза аграрних задруга, као његов претседник и управник, налази се од 1924. г.

Припадао је Савезу земљорадника на чијем је програму 1927. г. изабран за обласног посланика Осечке области. 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу слатинском.

MILANOVITCH JIVOTA, président et directeur de l'Union des coopératives agraires, né en 1888 à Stragari, arr. d'Oplennatz. Comme directeur de l'Union des coopératives agraires à Ossiek, M. a rendu de grands services à l'organisation et à la propagande de l'idée coopérative en Baragna et en Slavonie. Autrefois il était rédacteur du journal «Jug» à Ossiek. Il appartenait à l'Union paysanne et a été élu conseiller général du département d'Ossiek en 1927 et député en 1935, dans l'arrondissement de Slatina, sur la liste de B. Yevtitch.

НОВАКОВИЋ ФРАЊО

Фрањо Новаковић рођен је 1886. г. у селу Молве, срез Ђурђевачки, где је свршио основну школу. По занимању је поседник и ратар. Припадао је ХСС, а за народног посланика изабран је 5. маја 1935. г. први пут, на земаљској листи др. Владимира Мачека.

NOVAKOVITCH FRAGNO, agriculteur, né en 1886 à Molvé, arr. de Dyourdyévatz. N. appartenait au parti croate paysan. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Tchazma, sur la liste de V. Matchek.

МОХОРИЧ ДР. ИВАН

Др. Иван Мохорич рођен је 12. маја 1888. г. у Идрији, (срез Логатец). Гимназију је свршио у Јубљани, а правни факултет на универзитету у Прагу. Био је генерални секретар Коморе за трговину, обрт и индустрију у Јубљани, а са тога је положаја на изборима 1931. г. изабран за народног посланика у срезу радовљицком.

1923—1924. г. био је члан Комитета Министарства саобраћаја за бивше Јужне железнице. 1925. г. био је помоћник Министра шума и рудника. 1926 до 1928. г. био је обласни посланик, а 1930. г. члан граташког заступства у Јубљани. На Светској економској конференцији 1927. г. био је наш експерт, а у томе својству био је и код преговора за трговинске уговоре с Немачком, Аустријом, итд. 1924—1931. г. Мохорич је био члан Тарифног одбора Министарства саобраћаја, 1929—1931. г. члан Саветодавног одбора државних железница, а 1930. г. експерт на конференцији за царинско примирје код Друштва народа у Женеви. Члан је комитета за саобраћај путевима код Међународне трговачке коморе у Паризу.

Важнији списи Мохорича су ови: Питање организације привредне статистике (Осек 1928), Индустриска и аутономна царинска тарифа (1929), Ставе и потребе ПТТ саобраћаја (1929), Задаци и значај Привредних комора Краљевине Југославије (1930), Проблем економске сарадње Балканских држава (1930), Преглед сточне трговине Краљевине Југославије (1931), Јачање унутрашњег тржишта (1931), итд.

У кабинету др. Војислава Маринковића др. Мохорич заузимао је портфел Министра трговине и индустрије. Био је члан многих повремених и сталних скупштинских одбора заступајући, по потреби, нашу земљу у инострanstvu на привредним конференцијама. 1935. г. изабран је за посланика други пут, на листи Б. Јевтића, у срезовима радовљицком и у вароши Јубљани.

MOHORITCH IVAN, docteur en droit, ancien ministre, né en 1888 à Idrija, arr. de Logatetz. Élu député en 1931 dans l'arr. de Radovlyitzé. Dans le cabinet de V. Marinkovitch, M. devient ministre du Commerce et de l'Industrie. Aux élections de 1935 il est réélu député dans l'arr. de Radovlyitzé et la ville de Lyoublyana. M. a été secrétaire général de la Chambre de Commerce et d'Industrie de Lyoublyana. Il est un de nos éminents experts économiques. De 1923 à

1924, il a été membre du Comité pour les Chemins de fer du Sud auprès du Ministère des Communications. En 1925, M. devient ministre-adjoint au Ministère des Forêts et Mines; en 1928, membre du Conseil général du département de Youblyana et en 1930, conseiller municipal de la ville de Youblyana. A plusieurs reprises, M. a été membre-expert de nos délégations auprès des conférences internationales économiques. Il a aussi publié quelques écrits concernant les questions économiques, tels que: »Industrija i autonomna carinska tarifa«, »Pitanje organizacije privredne statistike«, »Zadaci i značaj privrednih komora Kraljevine Jugoslavije«, »Problem ekonomiske saradnje balkanskih država« etc.

МИКИЋ САВА

Сава Микић рођен је 1894. г. у Сировцу, среза шавничког. Основну школу свршио је у Баону, гимназију у Београду, а права на универзитету у Београду. За време школовања био је питомац blaženopovicheg Краља Александра I Ујединитеља. Учествовао је у свим ратовима 1912—1918 г., и био виште пута рањен и одликован.

У државну службу Микић је ступио као писар Министарства иностраних послова. Био је затим преведен у Министарство унутрашњих послова, где је служио као

писар, секретар, срески начелник, правни референт жупаније и инспектор министарства. По томе је прешао у Министарство саобраћаја, где је био референт за цивилно-воздухопловство.

Микић је члан многих културних и националних удружења. Сарађивао је, па по томе био уредник часописа „Наша крила“. Написао је „Историју југословенског ваздухопловства“. Са француског је превео „Писма са српско-македонског фронта“ од др. Рајса. Припадао је Народној радикалној странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу бјелопољском.

MIKITCH SAVA, inspecteur en retraite du Ministère des Communications, né en 1894 à Sirovatz, arr. de Chavnik. Il a collaboré au périodique »Naša krila« et a écrit »L'histoire de l'aviation yougoslave«. M. appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Byéopolyé, sur la liste de B. Yevtitch.

МИЛЕТИЋ ДР. ВЈЕКОСЛАВ

Др. Вјекослав Милетић рођен је 1886 год. у Ражанцу код Биограда на мору. Основну школу свршио је у родном месту, гимназију у Задру, а правне науке са докторатом на универзитету у Прагу. По занимању је адвокат и стално живи у Преком.

Др. Милетић се међу националном омладином у Задру истцао својим борбеним и некомпромисним ставом. Као студент на универзитету у Прагу био је активан члан свих националистичких академских друштава.

Припадао је раније Народној радикалној странци. 1931. г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу пречком, на листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини истакао се добрым говорима и стручним познавањем поморских проблема. 1935. г. за народног посланика изабран је други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу рагбском.

MILETITCH VYEKOSLAV, docteur en droit, avocat, né en 1886 à Rajanatz, près de Biograd sur mer. M. appartenait au parti radical. Il fut élu député en 1931 sur la liste du général Jivkovitch et réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch dans l'arr. de Rab. Il se distingua au parlement par ses connaissances sûres des problèmes maritimes.

НЕДЕЉКОВИЋ П. УРОШ

Урош П. Недељковић рођен је 1889. г. у Селанцу, срез азбуковачки. По свршењу основној школи одао се трговини и управљању имањем. Живи у Крупњу, срез рађевски. 1904. г. постао је деловоја крупњанске општине, па по томе благајник и претседник, непрекидно до 1. маја 1929. г. На своме великом имању бави се угледном економијом. Његовом иницијативом, Рађевина је добила неколико важних културних и социјалних институција.

На изборима 1931. г. изабран је први пут на листи Петра Р. Живковића, у срезу рађевском. У Скупштини бавио

се питањем сељачког раздужења и уопште економским питањима. 1935. г., на листи Богољуба Јевтића, поново изабран за посланика у срезу рађевском.

NEDELYKOVITCH OUROCHE, commerçant et agriculteur, né à Selantze, arr. d'Asboukovitza, en 1889. Il est élu député en 1931 et réélu en 1935, dans l'arr. de Radyevatze, sur la liste de B. Yevtitch.

НАНОВИЋ РАДИВОЈЕ

Радивоје Нановић рођен је 7 септембра 1894. г. у Дојрану. Учио је српску основну школу у Дојрану под Турцима, низу српску гимназију у Солуну, а Учитељску школу 1914-15. г. у Скопљу. 1915. г. евакуисао се са нашом војском у Солун и ако није био војни обвезник. 1918. год., за време рата, био је у Битољу учитељ-дневничар. По ослобођењу, почетком 1919. постављен је за учитеља у Валандову и ту непрекидно све до кандидације остао на служби.

У свом просветном раду истицао се на културном и националном пољу. Био је претседник Народне самоодбране и активно учествовао у акцији противу комита. Узимао је такође живог учешћа у појединим друштвима.

Претседник је и Одбора за подизање споменика захвалности Блаженопочившем Витешком Краљу Александру I Ујединитељу у Валандову, који се подиже у знак вечите благодарности за обнављање Валандова оштећеног од земљотреса 1931. г. Истакао се и као соколски радник на оснивању сеоских соколских чета, а од 1932. биран је непрекидно за старешину Соколског друштва у Валандову.

Истицао се и на политичком пољу, па је изабран 1927. г. за обласног посланика и за првог секретара бивше Обласне скупштине у Битољу. Припадао је Народној радикалној странци.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу дојранском, на листи Богољуба Јевтића.

NANOVITCH RADIVOJE, instituteur, né en 1894 à Doïrane. N. se distingua comme organisateur de la population contre les comitadjis macédoins. Sur le programme du parti radical, il a été élu conseiller de département en 1927. Il est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Doïrane.

НИКИТОВИЋ Др. ЧАСЛАВ

Др. Часлав М. Никитовић рођен је 1901. г. у селу Прелјини, срезу Љубијском. По завршеном средњошколском образовању у Чачку, уписао се на Правни факултет Београдског универзитета где је дипломирао. После тога полагао је докторат правних наука у Паризу.

Поред правничких студија бавио се активно др. Никитовић и новинарством и све до 1925. г. био је стални сарадник „Политике“.

После положеног доктората права у Паризу постављен је за правног референта Занатске коморе у Београду. Затим је заузимао од 1929. до 1932. године положај секретара Савеза занатских удружења Краљевине Југославије. Од 1932. г. налази се на положају главног секретара Занатске коморе у Скопљу.

Најважније публикације др. Никитовића јесу: *L'affaire du Monastère de S. Naum* (1927); Основи Војног кривичног права — посебни део (1928); Коментар Уредбе о војној дисциплини (1928); Коментар Војног кривичног закона (1930); Занатство Јужне Србије (1934).

Бавећи се проучавањем правних дисциплина и економских проблема др. Никитовић дао је, поред наведених дела, доста приказа, пригодних чланака и краћих расправа у „Српском књижевном гласнику“, „Мисли“, „Економском и финансијском животу“, „Јужном прегледу“, као и у „Политици“, „Вардару“, „Југословенском Лојду“.

Ранијим политичким странкама др. Никитовић није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу радовишком, на листи Богољуба Јевтића.

NIKITOVITCH TCHASLAV, docteur en droit, publiciste, né en 1901 à Preljina, arr. de Lyoubitch. N. était, jusqu'à 1925, membre de la rédaction du journal »Politika«, quand il fut nommé secrétaire de la Chambre des Artisans à Beograd. De 1929 à 1932 il est secrétaire de l'Union des Associations Artisanals de Yougoslavie, de 1932 secrétaire général de la Chambre des Artisans à Skoplyé. Auteur de beaucoup d'essais politiques et économiques, dont plusieurs en langue française (*L'affaire du Monastère de St. Naoum*, 1927; *La Loi yougoslave sur les entreprises*, 1933; *L'organisation du crédit artisan en Yougoslavie*, 1934; etc.) Il déploie une grande activité publiciste dans les périodiques *Književni glasnik*, »Misao«, »Jugoslovenski Lloyd«, »Zanatlja«, »Vardar« etc. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch dans l'arrondissement de Radovichté.

НЕНАДОВИЋ В. ЈОВАН

Јован В. Ненадовић рођен је 1893. г. у Ореовици, среза моравског. Основну школу свршио је у месту рођења, гимназију у Пожаревцу. По томе је свршио Нижу и Вишу школу Војне академије у Београду. По томе је служио у војсци стичући редовно чинове изузевши производство у чин капетана који је раније добио на Солунском фронту за особене заслуге. Учествовао је у свим ратовима и истакао се као храбар официр и добар старешина.

Пензионисан је, по молби, у чину потпуковника. Има велики број домаћих и страних војних одликовања, од којих се нека дају само за велике заслуге у рату.

5 маја 1935. г. Ненадовић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу моравском.

NENADOVITCH YOVAN, lieutenant-colonel en retraite, né en 1893 à Oraovitza, arr. de Morava. Pendant les guerres il se distingua comme officier vaillant. Porteur de beaucoup de décorations militaires. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Morava.

НЕНАДИЋ ВОЈИСЛАВ

Војислав Ненадић рођен је 1886. г. у Плевљу. Основно школовање добио је у Плевљу, средњошколско у Београду и Скопљу. По завршеном школовању постављен је за учитеља у Плевљу, а службовао је у томе звању и по другим местима у Метохији и на Југу.

У националној борби која се развила у Метохији, Раду и на Југу пре Балканског рата, Ненадић је заједно са својим оцем протом Ристом врло активно учествовао. Радио је у свим правцима, а у првом реду на четничкој ак-

цији и на одбрани националних, економских и културних интереса. Учествовао је у свим ратовима. После евакуације

Србије прешао је на Солунски фронт. Учитељску службу оставио је одмах после ослобођења и дао се на привреду.

Ненадић је поборник економске демократије. Ранију своју жилаву делатност пренео је после рата на политичко-економски и привредни терен. Бавио се, сем тога новинарством и публицистиком и писао чланке и расправе политичко-економског карактера. Специјално се интересовао привредом Јужне Србије, питањем производње и пласмана опијума, дувана, сточарства, а сем тога се интересовао и колонизацијом Косова и Метохије.

Припадао је Југословенској демократској странци и био њезин истакнут члан. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу плеваљском.

NENADITCH VOISLAV, commerçant, né en 1886 à Plevlyé. Avant la guerre, N. était instituteur et il se distingua dans tous les mouvements nationaux dans la Serbie du Sud. Après la guerre, il s'est consacré à la vie économique et devient propagateur de l'agriculture moderne dans les régions du Sud. Il est l'auteur de nombreux articles politiques et économiques dans divers journaux et périodiques. Il appartenait autrefois au parti démocrate. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Plevlyé.

НИКОЛИЋ ЖИВКО

Живко Николић рођен је 1892 год. у селу Горњем Матејевцу, код Ниша. Основну школу свршио је у свом родном месту. По занимању је земљорадник. Учествовао је у свим ратовима за ослобођење. Припадао је бившој Народној радикалној странци. На своме имењу води угледну сеоску економију, а ради на сопствству и задругарству.

5 маја 1935. г. Николић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, као заменик бив. министра Драгише Цветковића, у срезу нишком.

NIKOLITCH JIVKO, agriculteur, né en 1892 à Gornji Matyevatz, arr. de Nich. Il appartenait au parti radical. Il a été élu pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Nich, comme candidat-substitut de l'ancien ministre Dragicha Tzvetkovitch.

НИКОЛИЋ Др. БРАНКО

Др. Бранко Николић рођен је 1886. г. у Сенти. Основну школу и гимназију свршио је у родном месту, а на час та доктора права промовисан је 1910. г. у Клужу. Адвокатски испит положио је 1913. г. у Будимпешти. Од 1909. г. живи стално у Новом Саду, као адвокат и јавни бележник.

По свршеним студијама и доласку у Нови Сад, др. Николић учествује у јавном раду и помаже сваки национални покрет. 1910. г., када је у Н. Саду основан Соко, изабран је за благајника а по томе секретара и првог ста-

решина. Са соколом учествује у свим величким манифестијама у Загребу, Београду и Прагу, а ради згодног положаја био је пре рата спонза Српским соколом у Београду и његовим жупама. 1920. г. изабран је за старешину бачке жупе Светозара Милетића.

За време рата вршилац је дужности фискала Матице српске, Карловачке митрополије и Српских црквених фондова. Од 1913—1923. г. члан је Управног одбора Матице српске, а од 1914—1925. г. члан Градске управе Новог Сада. 1918. г. био је члан новосадског Народног одбора који је изгласао присаједињење Војводине Србији и истицао се у његову раду.

По ослобођењу постављен је за начелника Министарства правде, оделење за Б. Б. Б., где је стекао особите заслуге за уређење судова у Војводини.

Припадао је Југословенској демократској странци, на чијем је програму 1927. г. изабран за обласног посланика. За народног посланика изабран је 1931. г. први пут, у изборном срезу новосадском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. Био је члан многих скупштинских одбора. Бави се и публицистиком. За народног посланика изабран је 1935. г. по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

NIKOLITCH BRANKO, docteur en droit, avocat et notaire, né à Senta en 1886. Il appartenait au parti démocrate et devint son conseiller de département en 1927. Élu député pour la première fois aux élections de 1931, il se distingua aussitôt par sa collaboration assidue aux différentes commissions de la Skoupchtna. Réélu aux élections de 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Novi Sad. Immédiatement après la guerre, N. devint directeur de la section B. B. B. au Ministère de la Justice. Il travaille avec ardeur dans les organisations de «Sokol»; il est membre du comité central de la «Matitza srpska», conseiller municipal de la commune de Novi Sad et publiciste de valeur.

НИКОЛИЋ СЛАВКО

Маг. фарм. Славко Николић рођен је 1899. г. у Ковину, у угледној породици Јована Николића, политичког борца. Гимназију је свршио у Шапцу, а фармацију на Универзитету у Грацу, где је добио степен магистра фармације. Од 1925. г. има своју апотеку у Ковину.

С. Николић је припадао Народној радикалној странци. 6-1-1929 до почетка 1933 био је претседник ковинске општине. Претседник је ме- сне Српско-православне општине, Ватрогасног друштва, Четничког удружења, под-

одбора Удружења резервних официра и ратника, те Ловачког удружења и спортског клуба „Војводина“ у Ковину, а оснивач је и Соколског друштва у месту.

Истакао се радићи на комуналним питањима вароши Ковина. На изборима 1935. г. изабран је за народног по- сланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу ковинском.

NIKOLITCH SLAVKO, pharmacien, né en 1899 à Kovin. N. appartenait au parti radical; de 1929 à 1933 il est maire de Kovin, où il déploie une activité remarquable dans toutes les manifestations de la vie publique. Aux élections de 1935, il est élu député dans l'arr. de Kovin, sur la liste de B. Yevtitch.

НИКОЛИЋ Ђ. МИЛОВАН

Милован Ђ. Николић рођен је 1883. г. у Добрачи, срез груженски. Основну школу свршио је у Рамаћи, гимназију са матуром у Крагујевцу, а права на Универзитету у Београду. По завршеном школовању ступио је у државну службу као званичник, па то томе писар, секретар и судија по разним судовима у земаљу. После тога низ година провео је у раду у Министарству финансија, где је био секретар и, доцније, шеф Правобранилачког одељења. После тога је пензионисан па је отворио адвокатску канцеларију у Крагујевцу.

Николић је учествовао у свим ратовима од 1912—1918. као ћак и резервни официр. Припадао је Народној радикалној странци, али раније није кандидовао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу крагујевачком, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

NIKOLITCH MILOVAN, chef de section en retraite, avocat, né en 1883 à Dobratcha, arr. de Grouja. Il appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Kragouyevatz, sur la liste de B. Yevtitch.

НИЋИФОРОВИЋ СПАСО

Спасо Нићифоровић рођен је 29. јуна 1886. г. у Постењу, срез дежевски. Основну школу свршио је за време Турака у Новом Пазару, па се посветио управљању својим имањем и јавном раду. Као националиста и борац веома се истакао у свом крају, помажући четничку акцију а уз то и сваким другим радом.

Нићифоровић припадао је Народној радикалној странци и на њезином програму изабран је за народног посланика у Уставотворној скупштини. 5. маја 1935. г. изабран по други пут, у срезу штавичком, на листи Богољуба Јевтића.

NITCHIFOROVITCH SPASSO, agriculteur, né en 1886 à Postegnë, arr. de Dejévo. Il appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1920, et puis de nouveau en 1935 dans l'arr. de Cutavitzza, sur la liste de B. Yevtitch.

НОВАКОВИЋ СТЈЕПАН

Стјепан Новаковић рођен је 1881. г. у Вараждину, где је свршио основну школу и нижу гимназију. Матурирао је у Загребу, па се по томе уписао на правни факултет. По завршеним студијама ступио је у општинску службу у којој је, као градски сенатор, провео 32 године. 1931. г. пензионисан је у томе својству, и постављен за претседника вараждинске општине, на коме га је положај затекао избор за народног посланика.

Живковић је радио и ван комуналне политике. Биран је за члана и претседника многих националних и хуманих друштава. Старешина је Сокола, а члан управе Јадранске страже, пододбора Удружења резервних официра, Стрељачке дружине, итд.

Припадао је Самосталној демократској странци. За време побуне у Вараждину 1919. г., заступајући шефа полиције, био је тешко рањен. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу вараждинском, на листи Богољуба Јевтића.

NOVAKOVITCH STYEPAN, sénateur municipal en retraite, né en 1881 à Varajdin. N. est membre actif de presque toutes les associations nationales et humanitaires de sa ville. Il appartenait au parti démocrate indépendant; en 1931 il fut nommé maire de Varajdin et en 1935 il est élu député dans l'arr. de Varajdin, sur la liste de B. Yevtitch.

ПАУНОВИЋ БРАНКО

Бранко Пауновић рођен је 1875. године у Сурдуку, срез старопазовачки. Основну школу свршио је у родном месту, гимназију са матуrom у Сремским Карловцима, па је по томе у истом месту свршио богословске науке. Од 1902. г. живи стално у Земуну, где је свештеник и протојереј.

Прота Пауновић је 1914. год. заједно са осталим земунским грађанима свечано дочекао српску војску. При повлачењу после тога, морао је да пребегне у Србију а оданде 1915. г. прешао је у Француску где је у Екс-ан Превансу био наставник у нашој Трговачкој академији. После ослобођења вратио се у Земун, где је наставио свој свештенички, хумани, просветни и политички рад. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Београду, као заменик др. Светислава Поповића.

Припадао је бившој Самосталној демократској странци. У Летопису Матице српске објавио је низ књижевних радова.

PAOUNOVITCH BRANKO, archiprêtre à Zemoun, né en 1875 à Sourdouk, arr. de Stara Pasova. Après la retraite de l'armée serbe de Zemoun en 1915 P. dut se réfugier en Serbie puis en France. Il appartenait au parti démocrate indépendant et fut élu député pour la première fois en 1935, dans la ville de Beograd, sur la liste de B. Yevtitch.

ПАШТРОВИЋ Инж. МАНФРЕД

Инж. агр. Манфред Пашетровић рођен је 1902. г. у Филипљакову код Биограда на мору. Основну и средњу школу свршио је у Задру, а господарско шумски факултет на Универзитету у Загребу.

Као студент у Загребу, Пашетровић је био истакнути присташа средње линије и радио у групи око тадашње „Слободне трибуне“. Био је претседник Студентског демократског клуба и провео је физију свих студенских демократских клубова. Био је и почасни претседник неких тадашњих студенских клубова.

Сада је бански већник за срез сплитски и уредник „Пучког листа“ који излази у Сплиту. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у Сплиту.

PACHTRÖVITCH MANFRED, ingénieur agronome, né en 1902 à Philiplyakovo près de Biograd sur M. Il est conseiller général de la banovine du Littoral et rédacteur du périodique »Pučki list« de Split. Aux élections de 1935 il fut élu député pour la première fois dans la ville de Split, sur la liste de B. Yevtitch.

ПЕЈИН ГОЈКО

Гојко Пејин рођен је у Жабарима, срез брчански. По свршеној основној школи одао се земљорадњи. Сада је економ у Жабарима. Бави се задругарством.

5 маја 1935. г. Пејин је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу брчанском.

PEİN GOJKO, agriculteur, né à Jabari, arr. de Brčko. Aux élections de 1935 P. est élu député pour la première fois dans l'arr. de Brčko, sur la liste de B. Yevtitch.

ПЕЈКИЋ ЧЕДОМИР

Чедомир Пејкић рођен је 1883. г. у селу Јеловцу. Основну школу свршио је у родном месту. Затим се посветио економији. Доста времена био је општински деловођа. Припадао је Народној радикалној странци, у чијим редовима је радио још као врло млад, нарочито пак у омладинским организацијама.

На програму Народне радикалне странке кандидован је први пут 1925. г., у моравском изборном округу, на листи министра др. Велимира Поповића. 1927. г. изабран је за обласног посланика и био на томе положају све до укидања Обласне скупштине. На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика први пут као заменик, на листи Петра Р. Живковића, и ушао у Скупштину после смрти посланика Аранђела Никодијевића. 1935. г. изабран је за народног посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу деспотовачком.

PEYKITCH TCHEDOMIR, agriculteur, né en 1883 à Yelovatz. P. appartenait au parti radical et a été son candidat à la députation en 1925. En 1927 il est élu conseiller départemental et en 1931 député comme candidat-substitut du député décédé A. Nikodiyévitch. En 1935 P. est réélu dans l'arr. de Despotovatz sur la liste de B. Yevtitch.

ПАЛАЈИЋ ЈОСИП

Јосип Палајић рођен је 1887. г. у Крапљи, срез новски, где је свршио основну школу. Бави се земљорадњом, а стално живи у Крапљи. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на земаљској листи др. Владимира Мачека, у срезу новском.

PALAITCH YOSSIP, agriculteur, né en 1887 à Kraplya, arr. de Novi. Il est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Novi, sur la liste de V. Matchek.

ПАПА АНДРИЈА

Андирија Папа рођен је 1889. г. у Врбовечком Гају, срез крижевачки. По свршеној основној школи одао се земљорадњи. Иако је угледан и агилан члан ХСС, раније није био биран, па је 1935. г. изабран први пут за народног посланика, у срезу крижевачком, на листи др. Владимира Мачека.

PAPA ANDRIYA, agriculteur, né en 1889 à Vrbovetchki Gaille, arr. de Krijevizi. P. est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Krijevizi, sur la liste de V. Matchek.

ПАТРНОГИЋ ХАЦИ ЉУБА

Хаџи Љуба Патногић рођен је 8 фебруара 1888. г. у Призрену. Основну школу свршио је у Призрену, гимназију у Солуну, за време турске управе. По томе се одао трговини занимajuћи се, у исто време, националном пропагандом на Југу и организовањем народног покрета.

Још пре ослобођења Јужне Србије, као трговац, Патногић је био члан управног одбора Призренске банке која је тада носила назив „Фонд цркве Св. Ђорђа“, јер се тада само под окриљем цркве могло радити у томе правцу. Да није било тога фонда за кредитирање нашег живља, тешко да би Срби могли да опстану и дочекају час ослобођења.

Патногић је неколико година био претседник Трговачког удружења у Призрену, члан коморе у Скопљу и претседник општине у Призрену. За време светског рата, од 1916 до краја, био је у бугарској интернацији.

За народног посланика Патногић је изабран први пут 1923. г. на програму Народне радикалне странке. Поново је биран 1925 и 1927. г. На изборима 1931. г. изабран је у срезу горском, на листи Петра Р. Живковића.

Члан је многих хуманих друштава. У Призрену и даљој околини, као и у целој вардарској бановини, популаран је и добро познат. У Народној скупштини бавио се искључиво привредним питањима и учествовао у раду одбора.

1935. г. изабран је за народног посланика пети пут, у истом срезу, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

PATRNOQUITCH HADJI LYOUBA, commerçant, né en 1888 à Prizren. Élu député en 1923, 1925 et 1927 sur la liste du parti radical, en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, et en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Gora. Au parlement, P. prenait part aux travaux des commissions diverses, s'intéressant surtout aux questions économiques. Il est connu et populaire dans son pays; a été maire de la ville de Prizren, président de l'Association des commerçants de Prizren, membre de la Chambre de Commerce, etc.

ПЕЛИВАНОВИЋ МАЛИЋ

Малић Пеливановић рођен је у селу Зли Поток, среза горског, 5 марта 1896. г. Основну школу завршио је у срезу горском, а доцније је изучио књиговодство у Београду.

Пошто је 1909. год. његов отац био опљачкан од Арнаута у срезу горском, преселио се у Београд и од тог времена заједно са оцем отпочео је да се бави трговином.

М. Пеливановић је секретар отсека и секције Занатске коморе у Београду и делегат удружења секција. Познат је члан и доброврор многих друштава у Београду.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу горском, на листи Богољуба Јевтића.

PELIVANOVITCH MALITCH, commerçant, né à Zli Potok, arr. de Gora, en 1896. P. est propriétaire de plusieurs patisseries orientales à Beograd et secrétaire d'une section de la Chambre des Artisans. Est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Gora.

ПЕТКОВИЋ З. ЂОКА

Ђока З. Петковић рођен је 1885. г. у Парачину. Гимназијско образовање добио је у Београду, па је затим свршио правне науке на Универзитету у Београду. По завршеном школовању ступио је у судску струку и неко време био судија у Ђуприји. Од 1925. г. напустио је државну службу и отворио адвокатску канцеларију. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г. као резервни артилериски официр и био на Солунском фронту.

Из старе посланичке породице, Ђока Петковић је рано ступио у политички живот. Припадао је Самосталној радикалној странци а после рата ступио је у бив. Демократску странку. На програму те странке за народног посланика изабран је 1925. г. први пут, задржавши мандат и на изборима 1927. г. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика трећи пут, на листи др. Владимира Мачека, у изборном срезу ресавском.

PETKOVITCH DYOKA, avocat, né en 1885 à Paratchine. P. appartenait au parti radical indépendant et puis au parti démocrate, sur le programme duquel il a été élu député en 1925 et réélu en 1927. Aux élections de 1935 il est élu dans l'arr. de Ressava, sur la liste de V. Matchek.

ПЛЕСКОВИЋ РУДОЛФ

Рудолф Плесковић рођен је 10 маја 1881. г. у Мокроно-гу, срез кршке. Свршио је учитељску школу у Љубљани и био учитељ рударске школе у Идрији. Био је шеф Окружног уреда за заштиту деце и младежи у Марибору, а затим учитељ у Трбовљу. У исто време бавио се и новинарством, сарађујући у „Јутру“ (Љубљана). Старешина је Соколског друштва у Трбовљу и први потстарешина жупе у Цељу.

За време Светског рата, Плесковић је био добровољац-официр у Југословенској

доброљаочкој дивизији у Русији. Био је члан привременог Југословенског одбора у Русији и сауредник пропагандног листа „Уједињење“.

Раније је Плесковић припадао Самосталној демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу Лашко, на листи Богољуба Јевтића.

PLESKOVITCH ROUDOLPHE, ancien instituteur, né en 1881 à Mokronogue, arr. de Krk. P. appartenait au parti démocrate indépendant; il est collaborateur du journal «Jutro» et membre très actif de l'organisation de »Sokol« à Trbovlyé. Pendant la Grande Guerre P. a été officier-volontaire dans la division yougoslave en Russie. Aux élections de 1935 il est élu député pour la première fois sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Lachko.

ПАВЛОВИЋ АНТЕ

Анте Павловић рођен је 1878. г. у Криж-пољу, у савској бановини. По занимању је поседник. У ХСС ступио је још пре рата, а после рата био је врло виђен њезин члан. 1923., 1925. и 1927. г. на програму ХСС биран је за народног посланика.

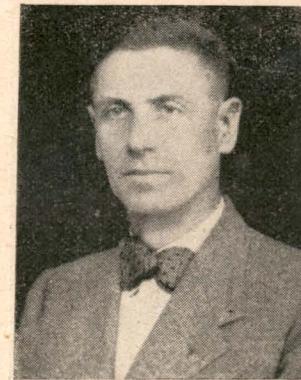
1935. г. Павловић је изабран за народног посланика четврти пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу брињском.

PAVLOVITCH ANTE, propriétaire, né en 1878 à Krije-polyé, banovine de la Save. Déjà avant la guerre membre du parti paysan croate, il a été élu député en 1923, 1925 et en 1927. En 1935 P. est élu dans l'arr. de Brigné, sur la liste de V. Matchek..

ПИНТЕРОВИЋ Др. МИЛОВАН

Др. Милован Пинтеровић рођен је 1893. г. у Осеку где је добио основно и средњошколско образовање. Правне науке студирао је на универзитетима у Бечу и Загребу, где је положио докторат. Потоме се посветио адвокатури, а стално живи у Осеку. У правним часописима објављивао је некоје стручне радове.

Од 23-III-1935. г. др. Пинтеровић је претседник општине града Осека. Раније је припадао Југословенској демократској странци. За народног посланика изабран је 1935 год. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у Осеку.

PINTEROVITCH MILOVAN, docteur en droit, avocat à Osiek, né en 1893 à Ossiek. P. appartenait au parti démocrate. Le 23 mars 1935 il est nommé maire de la ville d'Ossiek. Aux élections de 1935 il est élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. d'Ossiek.

ПОЗДЕРАЦ НУРИЈА

Нурија Поздерац рођен је 1893. г. у Цазину, где је свршио основну школу. Нижу гимназију свршио је у Сарајеву, па је после тога свршио Учитељску школу у Сарајеву. Како је, као југословенски оријентисан омладинац 1914. г. био затворен па после тога департован у војску, у државну службу није ступао. Живи као поседник у Цазину.

По ослобођењу, Поздерац је ступио у редове Југословенске муслиманске организације на чијем је програму први пут изабран за народног посланика 1921. г. и био члан Уставотворне скупштине. 1925. и 1927. г. поново је биран за народног посланика на истом програму. У Југословенској муслиманској организацији заузимао је видне положаје.

1935. г. Поздерац је изабран за народног посланика четврти пут, у срезу цазинском, на листи др. Владимира Мачека.

POZDERATZ NOURIA, propriétaire, né en 1893 à Tzasiné. P. appartenait à l'Organisation musulmane yougoslave et a été élu député en 1921, 1925 et en 1927. Aux élections de 1935 il est élu de nouveau dans l'arr. de Tzasiné, sur la liste de V. Matchek.. P. est un des partisans les plus considérables de M. Spaho.

ПЕРОВИЋ ДУШАН

Душан Перовић рођен је 25. фебруара 1892. год. у селу Селишту, код Куршумлије, срез косанички. Води, по традицији, порекло од старе породице чуvenог косовског јунака Павла Орловића. Праунук је цуцког сердара Андрије Перовића, зета српског пешника владике Рада — Петра Петровића - Његоша. Рано је остао без оца, јер му је отац, чуvenи топлички јунак Мидур, 1902. г. сав исечен од Турака као војник на граници у караули „Кртињаку”. Оставши без оца његовом трагичном и јуначком погибијом на граници, није могао добити највише образовање, али је ипак успео да сврши шест разреда гимназије у Крушевцу.

1912. г. ступио је у државну службу, први пут, као полицијски писар новоослобођеног среза дојранског; а затим као писар среза подимског у Ораховцу и неготинског на Вардару, па струмичког у Струмици. По томе је постављен за начелника среза неготинског, где је изабран за народног посланика. Године 1921. променио је струку и прешао у Министарство аграрне реформе. Тада је из Топлице преселио своју браћу и велики број топличких породица које су и сада у Тиквешу.

Године 1926. био је носилац радикалне листе за избор обласних посланика за срез кавадарски која је листа добила сва три мандата. У Скупштини области битољске изабран је за члана Обласног одбора и управљао самоуправном грађевинском граном све до укидања обласних самонада.

Основач је Радикалне странке у бившем округу тиквешком и дуго је био њен претседник окружног одбора.

За народног посланика изабран је 1935. г. у изборном срезу неготинском (на Вардару) на листи Богољуба Јевтића.

PEROVITCH DOUCHAN, sous-préfet en retraite, né en 1892 à Selichté, arr. de Kossanitzé. D'une famille nationaliste bien connue, P. entra dans le service de l'Etat en 1912 et devient préfet. En 1921, il a été nommé commissaire de la Réforme agraire du département de Tilkveche et en cette qualité il a déployé une grande activité dans la colonisation agraire et l'organisation des coopératives agricoles. Il appartenait au parti radical et était son conseiller départemental de 1926 à 1929. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Négotin (sur le Vardar).

ПОПОВИЋ Др. ВЕЛИМИР

Велимир М. Поповић рођен је 1886. год. у селу Буљани, срез параћински. Основну школу свршио је у месту рођења, гимназију у Крагујевцу, а правни факултет свршио је на Београдском универзитету. По отслужењу ћачког војничког рока постављен је за судског писара у Крагујевцу. У тој служби задржао се кратко време, па је као резервни официр отишао у рат 1912. г. Учествовао је у свим ратовима све до половине 1917. г., када је постављен за секретара Министарства спољних послова. Крајем 1918. г.

послан је за секретара Краљевског посланства у Лондону и тамо остао до фебруара 1920. г., када је постављен за првог секретара у кабинету претседника Министарског савета Протића. За време кабинета пок. др. Миленка Веснића постављен је за првог секретара Краљевског посланства у Вашингтону, али је и даље задржан на раду у кабинету Претседништва министарског савета.

Доласком кабинета пок. Николе Пашића, 1920. г., постављен је за шефа кабинета Претседника министарског савета, у рангу начелника Министарства спољних послова и на томе положају остао до фебруара 1923. г., када је изабран за народног посланика, као носилац листе Народне радикалне странке у округу моравском. Од тада је биран стално за народног посланика све до 6. јануара 1929. г. 1927. г. именован је за Министра без портфеља у кабинету Велимира Вукићевића и остао је до конца јануара 1928. г., када је поднео оставку на положај министра.

Октобра 1929. г. именован је Поповић за бана Дринске бановине, па је на томе положају провео све до 21. децембра 1935. г., када је ушао у кабинет Богољуба Јевтића и у њему заузео портфељ министра унутрашњих дела. З фебруара 1935. г., на допунским изборима за Сенат, изабран је за сенатора као носилац листе у Моравској бановини.

5. маја 1935. г. Поповић је изабран за народног посланика четврти пут, у граду Сарајеву.

POPOVITCH VELIMIR, homme politique, né en 1886 à Boulyani, arr. de Paratchin. Après avoir terminé ses études, P. entra dans la diplomatie et a été successivement secrétaire au Ministère des Affaires Etrangères, secrétaire de la Légation du Royaume SCS à Londres et puis à Washington, directeur du cabinet du président du Conseil, etc. Candidat du parti radical, il est élu député en 1923, 1925 et 1927. En 1927 P. devient ministre sans portefeuille dans le gouvernement de

V. Voukitchevitch. En 1929 il fut nommé Ban de la Banovine de la Drina et ne quitta ce poste qu'après avoir été nommé ministre de l'Intérieur dans le gouvernement de B. Yevtitch, le 21 décembre 1934. Aux élections sénatoriales du 3 février 1935, il est élu sénateur dans la Banovine de la Drina. Le 5 mai 1935 P. est élu député pour la quatrième fois dans la ville de Sarajevo.

ПЕВЕЦ РУДОЛФ

Рудолф Певец рођен је 26-III-1888 г. у Драмљу, срез цељски. Свршио је продужну основну школу у Орможу и два разреда гимназије. По томе се посветио трговини. Сада је велетгравац воћем у Орможу.

Ранијим политичким странкама није припадао. 5 маја 1935 г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи др. Владимира Мачека, у изборном срезу торњоградском.

PEVETZ ROUDOLPHE, commerçant, né en 1888 à Dramlyé, arr. se Tzelyé. P. est marchand en gros des fruits en Ormoje. Il n'appartenait autrefois à aucun parti politique. Élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Gornjograd, sur la liste de V. Matchek.

ПОПОВИЋ М. Др. ЖИВОЈИН

Др. Живојин М. Поповић рођен је 1893 год. у Поточцу, срез темињски. Основну школу свршио је у Варварину, гимназију са матуром у Крагујевцу, па је по томе студирао медицину на Универзитетима у Бечу и Прагу, где је докторирао. После завршених медицинских студија специјализовао је унутрашње болести, па је постао специјалиста за ту врсту болести.

1926 г. др. Поповић постављен је за лекара у Ћупријској болници, у својству шефа одељења за унутрашње болести. После тога по-

стављен је за вршиоца дужности управника болнице, на коме га је положају затекао избор за народног посланика.

Др. Поповић је припадао Народној радикалној странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу равничком, на листи Богољуба Јевтића.

POPOVITCH JIVOJINE, docteur en médecine et chef de l'hôpital à Tchoupriya, né en 1893 à Pototchatz, arr. de Tamnitch. Il appartenait au parti radical et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Ravanitzza, sur la liste de B. Yevtitch.

ПРЕКОРШЕК ИВАН

Иван Прекоршек рођен је 9 августа 1883 г. у Прекорју, срез Цеље. Гимназијску матуру свршио је у Марибору, а философију је студирао на универзитету у Прагу. Био је управник болнице у Цељу за административне послове, а пре тога био је организатор и путујући учитељ дружбе Св. Ђирија и Методија. Ради његове југословенске оријентације био је прогоњен, па је цео Светски рат провео као обичан редов, јер му је право официрског чина било одузето као политичком сумњивцу. Г. Прекоршек се бави и новинарством, а члан је свих националних институција у дравској бановини.

За народног посланика изабран је 1931 г. први пут, у изборном срезу цељском, на листи Петра Р. Живковића. 1935 г. Прекоршек је је поново биран, у истом изборном срезу, на листи Богољуба Јевтића.

PREKORCHEK YVAN, propriétaire, né en 1883 à Prekoryé, arr. de Tzelyé. Elu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Tzelyé, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

ПРЕКА НИКОЛА

Никола Прека рођен је 23 марта 1883 г. у Невесињу. Основну школу учио је у Невесињу и Мостару, средњу школу учио је у Скадру, матурирао је у Италији, а права је свршио на италијанском правном факултету универзитета у Инсбруку. По завршеном школовању одао се јавном раду и политици.

1907 год. Прека је постао главни секретар Хрватске народне заједнице за Босну и Херцеговину у Сарајеву. Када су окупационе аустријске власти биле присилјене да Босни и Херцеговини даду Сабор и слободу политичког удруживаша, основана је Хрватска тежачка странка, у чијем оснивању Н. Прека узима активног учешћа.

По ослобођењу, група Хрватске тежачке странке приступила је покрету Ст. Радића и 1923. г. ушла у састав ХСС. Као кандидат те групе, Прека је кандидовао у изборном округу мостарском и био биран за народног посланика 1921., 1923., 1925. и 1927. г., задржавши мандат све до 6. јануара 1929. г. Био је члан Главног одбора те странке.

19. маја 1930. г. Н. Прека је ушао у кабинет Петра Р. Живковића, заузевши портфелј Министарства социјалне политике. У други кабинет П. Живковића Прека је поново ушао, поставши Министар без портфела. На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика пети пут, у изборном срезу мостарском, а сем тога изабран је и за сенатора на листи у Приморској бановини, али је задржао посланички мандат. У Скупштини, Н. Прека се са мањом групом пријатеља издвојио из парламентарног клуба већине и основао засебни Народни сељачки клуб, коме је био претседник. На изборима 1935. г. изабран је на листи Богољуба Јевтића, у Мостару.

PREKA NIKOLA, ancien ministre, né en 1883 à Nevesigne. En 1907 il devient secrétaire de la »Hrvatska narodna zajednica« et plus tard un des chefs de la »Hrvatska težačka stranka« (parti paysan croate de Bosnie), sur le programme duquel il pose sa candidature à la députation en 1913. De 1921 à 1929 A est député du parti paysan croate et membre influent de son comité central. Dans le cabinet du général Jivkovitch, P. a été ministre de la Prévoyance Sociale puis ministre sans portefeuille. En 1931 il est élu député dans l'arr. de Mostar et en 1932 sénateur dans la banovine du Littoral. Dans le parlement élu en 1931 P. a abandonné le club des députés de la majorité pour former le »Narodni seljački klub«, dont il devient président. Aux élections de 1935 il est réélu dans l'arr. de Mostar, sur la liste de B. Yevtitch. Dans le cabinet de M. Stoïadinovitch P. est devenu ministre de la Prévoyance Sociale et de la Santé publique.

ПОВРЕНОВИЋ МАТИЈА —

Матија Повреновић рођен је 18-III-1903. г. у Калиманичима, срез таковски. Основну школу свршио је у Љутовници, а гимназијско образовање у Горњем Милановцу. По занимању је економ и општински деловођа, а стално живи у Клатичеву.

Од 1925—1926 био је писар и благајник општине у Клатичеву. 1926. г. изабран је за деловођу исте општине. 1933. г. изабран је за претседника општине у Клатичеву, на коме га је положају 1935. г. затекао избор за народног посланика. Припадао је раније Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу таکовском, на листи Богољуба Јевтића.

POVRENOVITCH MATIJA, agriculteur et employé municipal à Klatichevo, né en 1903 à Kalimanitchi, arr. de Takovo. P. appartenait au parti radical, depuis 1933 il a été maire de Klatichevo et aux élections de 1935 il est élu député dans l'arr. de Takovo, sur la liste de B. Yevtitch.

ПОПОВИЋ ДУШАН

Душан Поповић рођен је 1885. г. у Беочину. Гимназијску матуру свршио је у Новом Саду, а у Срем. Карловцима богословију. По томе се одао свештеничком позиву, а сада је са службом у Черевићу. Члан је Архиј. административног одбора у Срем. Карловцима и одликован високим црквеним и грађанским одликовањима.

Кандидовао је и раније, на листи Народне радикалне странке, но није био бирац. За народног посланика изабран је први пут на изборима 1931. г. у изборном срезу илочком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. 1935. г. изабран је поново за народног посланика у истом изборном срезу, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

POPOVITCH DOUCHAN, prêtre, né à Beotchine en 1885. Comme candidat des radicaux, il posait sa candidature à la députation, mais ne fut pas élu. Élu pour la première fois en 1931, dans l'arr. de Illok, il y est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

ПЕТКОВИЋ В. РАСТКО

Растко В. Петковић рођен је 1892. г. у Злињу, срез сребренички. Основну школу свршио је у Кравици, па се по томе посветио земљорадњи. Раније је припадао Народној радикалној странци. Пре неколико година изабран је за претседника општине у Злињу.

Петковић је врло активан задругарски радник. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу сребреничком.

PETKOVITCH RASTKO, agriculteur, maire de Seligné, né en 1892 à Seligné, arr. de Srébrénitza. P. appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Srébrénitza, sur la liste de B. Yevtitch.

ПЕТРОВИЋ БОГДАН

Богдан Петровић рођен је 1892. г. у Куршумлији. Свршио је основну и трговачко-занатлијску школу у Куршумлији, а затим ступио у државну службу и био управни чиновник у Прокупљу, Куршумлији и Лесковцу. После тога једно време био је и судски чиновник. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г. као борац.

Припадао је Народној радикалној странци, а активно је радио у Соколу, Јадранској стражи, Аеро-клубу и другим националним удружењима. За народног посланика изабран је 5. маја 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу косаничком.

PETROVITCH BOGDAN, fonctionnaire en retraite, né en 1892 à Kourchoumlia. Il appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Kosanica, sur la liste de B. Yevtitch.

ПРИБИЋЕВИЋ МИЛАН

Милан Прибићевић рођен је 1872. г. у Дубици. По завршеним војним школама у Аустрији пребегао је у Србију и сав се посветио националном раду. Ступивши у српску војску био је командир чете, те командант батаљона и пук. Пред крај рата командовао је једним добровољачким пуком који се истакао својом храброшћу. Милан Прибићевић учествовао је у свим ратовима за ослобођење и уједињење а по завршеном рату пензионисан је у чину пуковника.

Прибићевић после рата живи стално у Црној Речи, на Косову, где се потпуно насељио. Припадао је Савезу земљорадника. 5. маја 1935. г. изабран је за народног посланика други пут на листи др. Владимира Мачека у срезу дворском.

PРИБИЋЕВИЋ MILAN, colonel en retraite, né en 1872 à Doubitza. Après avoir terminé ses études aux écoles militaires autrichiennes il s'est réfugié en Serbie et a été devenu officier de l'armée serbe. Il a pris part aux Guerres Balkaniques et à la Grande Guerre et a été collaborateur très actif aux organisations nationalistes. P. appartenait à l'Union paysanne. Aux élections de 1935 il est élu député pour la deuxième fois dans l'arr. de Dvor, sur la liste de V. Matchek.

ПЕРОВИЋ Р. МИЛАН

Милан Р. Перовић рођен је 6. X. 1887. г. у Великој, срез андријевички. Основну школу свршио је у Медвеђу па се посветио земљорадњи. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г. неколико пута је рањаван и одликован. 15. јуна 1915. г. унапређен је у чин активног пешадијског потпоручника, а 15. маја 1920. г. поднео је, у чину поручника, оставку на војну службу.

Припадао је Народној радикалној странци, на чијем је програму 1927. г. био изабран за обласног посланика. 5. јула 1930. г. постављен је за банског већника за срез јабланички. 1924. г. изабран је за претседника туларске општине и био на томе положају све до 25. X. 1933. г. Ради на културном и привредном подизању свога краја, где је претседник месне Задруге за пољопривредни кредит.

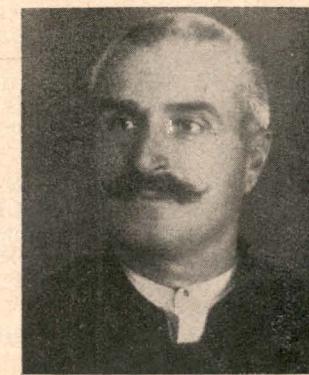
За народног посланика изабран је први пут на изборима 1935. г., у срезу јабланичком, на листи Богољуба Јевтића.

PEROVITCH MILAN, agriculteur, né en 1887 à Velika, arr. d'Andrijevitza. Il appartenait au parti radical et a été maire de la commune de Toular en 1924, conseiller départemental en 1927 et conseiller de la banovine en 1930. Aux élections de 1935 il est élu député dans l'arr. de Yablanitza sur la liste de B. Yevtitch.

ПАНТИЋ ЉУБОМИР

Љубомир Пантић рођен је 31. јула 1896. г. у месту Загони, среза бијељинског. Гимназију је учио у Вуковару, Ср. Карловцима и Сарајеву, а фармацију је завршио на Универзитету у Загребу. По завршеним студијама бави се апотекарством у Бијељини.

Пантић припада ономе револуционарном кругу босанске омладине која је, пред сам почетак великог рата, била врло активна. Чим је избио рат, Пантић је затворен и, иако омладинац, био оптужен ради веле издаје. Осуђен је и провео у затвору више од две године дана.

После ослобођења, Пантић се посветио своме позиву, радећи активно на културним и економским стварима свога краја. Предњачи у соколском раду, у раду Црвеног крста, Просвете, Гајрету и других културних и социјалних установа.

Ранијим политичким странкама Пантић није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу бијељинском.

PANTITCH LYOBOMIR, pharmacien, né en 1896 à Zagoni, arr. de Biyéligna. P. Déploie une grande activité dans diverses organisations nationales, de «Sokol» et humanitaires. Est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Biyéligna, sur la liste de B. Yevtitch.

ПЕТКОВИЋ МИЛАН

Милан Петковић рођен је 21 септембра 1887. г. у Злињу, срез сребрнички. Шест разреда гимназије свршио је у Тузли, а богословију у Рељеву код Сарајева. Сада је протојереј у Дрињачи.

У бањалучком велеиздајничком процесу, Петковић је заједно са Васиљем Грђићем ради свога цењеног патриотског рада и става, осуђен на смрт вешалима. Неколико месеци, заједно са пок. Грђићем чекао је на белом хлебу, и тек пред сам крај рата, када се већ видело да ће Антанта победити, та казна је претворена у вечиту робију. — По ослобођењу прота Петковић наставио је свој национални рад. Припадао је Народној радикалној странци, на чијем је програму 1925. год. изабран први пут за народног посланика. — Истакао се радом на здравственом и просветном пољу.

За народног посланика поново је изабран 1931. г. у срезу власеничком, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини истакао се особитим познавањем аграрног питања у бив. Босни и Херцеговини. На изборима 1935. г. поново је изабран за народног посланика у срезу власеничком, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

PETKOVITCH MILAN, archiprêtre, né à Zligné, arr. de Srebrenitza, en 1887. Pendant la Grande Guerre P. fut condamné à mort dans le fameux procès de Bagnalouka. Candidat des radicaux, il est élu député pour la première fois en 1925. Élu de nouveau en 1931, dans l'arr. de Vlassenitza, il y est réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtitch.

ПЕРИЋ Ђ. МИЛИВОЈЕ

Милоје Ђ. Перић рођен је 21 марта 1885. г. у Придворици, срез Јасенички. По завршеној гимназији студирао је права на универзитету у Београду положивши, 1908. г., дипломски испит. По занимашњу је адвокат. Бави се јавним радом и политиком.

1927. г. изабран је за областног посланика Подунавске области. На изборима 1931. г. изабран је први пут за народног посланика, у изборном срезу подунавском, на листи Петра Р. Живковића.

Перић је на изборима од 5. маја 1935. г. изабран за народног посланика у срезу подунавском, на листи Богољуба Јевтића.

PERITCH MILIVOYE, avocat, né en 1885 à Pridvoritza, arr. de Yassenitza. En 1927 il est élu membre du conseil général du département de Podounavlyé. Aux élections de 1931 P. est élu député sur la liste du général Jivkovitch et en 1935 réélu sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Podounavlyé.

ПОПОВИЋ ИНЖ. АЋИМ

Инж. Аћим С. Поповић рођен је 28. октобра 1898. г. у селу Клиновцу, среза прешевског, у старој српској националној породици. Основну школу свршио је 1910. г. у селу Клиновцу. Гимназију је учио у Врању, матурирао је у Скопљу 1920. г. Као младић од 16 година прешао је Албанију. Потом се уписао на Технички факултет — електромашински отсек — у Прагу. Техничке студије завршио је у Лавову (Пољска) 1928. г.

У државну службу Поповић ступио је као електромашински инжињер Министарства грађевина при Грађевинској дирекцији у Скопљу 1928. године и остао у државној служби до кандидације за народног посланика.

Ранијим политичким странкама није припадао. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у изборном срезу прешевском, на листи Богољуба Јевтића.

POPOVITCH ATCHIM, ingénieur, né en 1898 à Klinovtzé, arr. de Préchévo. Il était membre actif de plusieurs organisations patriotiques. Il fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Préchévo, sur la liste de B. Yevtitch.

ПРОТИЋ ЈЕРЕМИЈА

Јеремија Протић рођен је 25. VIII. 1883. г. у Рипњу, срез врачарски. Гимназију и права свршио је у Београду. 1907. г. постављен је за чиновника Министарства унутрашњих послова и у томе министарству текао редовну каријеру. Нареду у томе министарству провео је пуних 16 година и завршио их пензионисањем 1923. г., у положају инспектора министарства. Пензионисан је стога што је био изабран за првог кмета правника београдске општине.

После смрти тадањег претседника М. Марјановића, Протић је постао потпретседник општине и на томе положају остао све до 1926. г.

1926. г. Протић је постављен за великог жупана ужицке области. Месец дана после тога именован је за помоћника министра финансија. 1929. г. стављен је, у томе положају, на расположење, а годину дана по томе пензионисан.

Протић је припадао Народној радикалној странци. На скупштини Главног савеза српских земљорадничких задруга 1928. г. у Јагодини Протић је после конституисања заузео положај претседника управног одбора тога Савеза, и био му на челу до 1932. г. 1933. г. постављен је за члана управног одбора Хипотекарне банке. 1935. г. постављен је за већника општине београдске. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Београду.

PROTITCH YEREMIYA, ancien préfet, ministre-adjoint au Ministère des Finances en retraite, né en 1883 à Riplyé, arr. de Vratchar. P. appartenait au parti radical. Il a été vice-président de la commune de Beograd, président de l'Union Générale des Coopératives Agricoles Serbes, membre du Conseil d'Administration de la Banque Hypothécaire d'Etat etc. Aux élections de 1935, P. est élu député dnns la ville de Beograd, sur la liste de B. Yevtitch.

ПОПОВИЋ Др. КОСТА

Др. Коста Поповић рођен је у Сомбору 1885. г. Основну школу и гимназију свршио је у родном месту, а правне науке у Будимпешти и Бечу. По свршеним правним научним посветио се проучавању економско-финансијских наука на Експортној академији у Бечу, где је и дипломирао. По томе се вратио у родно место и ту, у грдској самоуправи, заузео виши чиновнички положај.

Када се српска војска после пробоја Солунског фронта приближавала границама бивше Аустро-Угарске, активно учествује у националним покретима. Сарађује са Српским народним већем у Сомбору, и када је власт прешла у српске руке, прима се положаја првог поджупана ослобођене Бачке жупаније.

На овом месту остао је кратко време, јер га је грађанство Сомбора изабрало за делегата Велике народне скупштине у Новом Саду, која је одлучила отцепљење Војводине од Аустрије и присаједињење Србији.

У Новом Саду једногласно је изабран за повереника Народне Управе, тадашње Покрајинске владе за Војводину, и у том својству преузима ресор за исхрану и обнову земље. Као члан Народне Управе остаје на том положају све док се Покрајинска влада није укључила у Министарство у Београду, када се повлачи из политичког живота и отвара адвокатску канцеларију у Сомбору.

На изборима народних посланика за Народну скупштину 1931. г. кандидовао је на листи Петра Р. Живковића, у граду и срезу сомборском, и био изабран. Као народни посланик четири пута је биран за потпретседника Народне скупштине.

На изборима 1935. г. поново је изабран у град и срезу сомборском на листи Богољуба Јевтића.

POPOVITCH KOSTA, docteur en droit, avocat, né en 1885 à Sombor. Élu député pour la première fois en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, P. est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch dans l'arr. de Sombor. Quatre fois il a été élu vice-président de la Narodna skoupchtnina. Après l'écroulement de la Monarchie Austro-Hongroise P. fut nommé sous-préfet de la Batchka, et puis membre du gouvernement provisoire de La Voïvodina. Après le 6 janvier 1929 P. devint conseiller général de la banovine du Danube et entre dans la vie politique, où il occupe un des premiers rangs.

ПОПОВИЋ Др. СВЕТИСЛАВ

Др. Светислав Поповић рођен је 1882 год. у Земуну. Гимназијско школовање добио је у Сремској Митровици и Новом Саду, а правни факултет свршио је у Бечу и Загребу, где је добио и докторат. По свршеном школовању одао се адвокатури и постао јавни бележник у Земуну.

На програму Српско-хрватске коалиције изабран је др. Поповић први пут 1913 г. за народног посланика, задржавши мандат за све време светског рата. Извесно време био је интерниран у Будимпешти.

По паду Аустрије, изабран је у Народно веће у Загребу, а затим је постао члан Привременог народног претставништва. Кад је 1919 образована Демократска заједница, заједно са већим делом посланика Српско-хрватске коалиције постао је њен члан.

На изборима од 1920 и 1923 биран је др. Поповић у сремском изборном округу на програму Југословенске демократске странке. При расцепу те странке, 1924 г., пришао је групи самосталних демократа на чијем је програму биран 1925 и 1927 у истом изборном округу. Био је члан главног и извршног одбора Самосталне демократске странке и члан Сељачко-демократске коалиције. У коалиционом кабинету радикала и демократа 1922 г. био је државни потсекретар за финансије. У радном коалиционом кабинету радикала и самосталних демократа Николе Пашића од 27 марта до 21 маја 1924 и од 21 маја до 27 јула 1924 г. заузимао је положај министра саобраћаја.

После 6 јануара 1929 г. др. Светислав Поповић постао је члан Врховног законодавног савета и претседник Општине града Земуна.

На изборима 1931 г. изабран је за народног посланика у изборном срезу земунском на листи Петра Р. Живковића. У периоду од 1931—1934 г., када је та Скупштина распуштена, био је врло истакнут стручни радник парламентарне већине заузимајући, у исто време, и положај потпретседника Југословенске националне странке.

После пада кабинета Николе Узуновића, 21 децембра 1934 г. ушао је у владу Богољуба Јевтића, заузевши портфел министра шума и рудника. За народног посланика изабран је поново 5 маја 1935 г., у граду Београду и у срезу земунском, који је мандат и задржао.

POPOVITCH SVETISLAV, docteur en droit, avocat, homme politique, né à Zemoun en 1882. Comme candidat de la coalition serbo-croate il est élu député pour la première fois en 1913. Après l'écroulement de la monarchie danubienne P. entre au Parlement provisoire et devient membre du parti démocrate, sur le programme duquel il a été élu député en 1920 et en 1923. Après la scission de ce parti, P. se rallie au groupe des démocrates indépendants, qui le fait élire député en 1925 et en 1927. Aux élections de 1931, il est élu député sur la liste du général Jivkovitch dans l'arr. de Zemoun et en 1935 sur la liste de B. Yevtitch dans la ville de Beograd. En 1922 P. a été sous-secrétaire au Ministère des finances, en 1924, dans le cabinet de N. Pachitch, puis ministre des Communications et après le 6 janvier 1929, membre du Haut conseil législatif et maire de Zemoun. Après la chute du cabinet Ouzounovitch P. est entré dans le gouvernement de B. Yevtitch en qualité de ministre des Forêts et Mines.

ПОПОВИЋ М. НОВИЦА

Новица М. Поповић рођен је 1887 год. у Велици. Нижу гимназију свршио је у Солуну, а Богословско-учитељску школу у Призрену. 1906 г. постављен је за учитеља у Пивској Црквици, а 1907 г. премештен је у Лијеву Ријеку у којој је служио до 1913 г. После тога био је учитељ у Плаву до почетка Светског рата.

У ратовима 1912—1918 г. активно је учествовао. За време окупације био је затворен у Колашину и интерниран у Наћмеђеру. Учествовао је у раду црногорске омладине на уједињењу и био изабран за члана Велике народне скупштине у Подгорици. 1918 г. именован је за члана кварте у Пећи. 1920 г. постављен је за начелника среза плаво-гусињског, а 1922 г. на томе положају пензионисан. 1924 г. био је поново реактивиран и, при крају те године, пензионисан.

1926 г. изабран је за претседника општине плавске, а 1927 г. за обласног посланика. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, у срезу андријевичком, на листи Богољуба Јевтића.

POPOVITCH NOVITZA, ancien instituteur, sous-préfet en retraite, né en 1887 à Velika. P. était membre de la Velika narodna skupština de Podgoritza. En 1926 il devient maire de la commune de Plava, en 1927 conseiller départemental, et en 1935 député, élu dans l'arr. d'Andriyevitza, sur la liste de B. Yevtitch.

ПОПОВИЋ Др. МИХАИЛО

Др. Михаило Р. Поповић рођен је 9 августа 1897. г. у Јубојни, среза преспанског. Основну школу свршио је у родном месту, гимназију у Битољу. Медицинске науке студирао је и завршио од 1920—1925. г. у Штрасбургу, у Француској, где је добио степен доктора медицине. После тога др. Поповић је на истом универзитету био асистент, по томе лекар француске антитуберкулозне лиге и асистент једног антитуберкулозног санаторијума. Специјализовао се као интерниста.

1930. г. др. Поповић се враћао у земљу и наставио свој лекарски рад. Води приватну праксу у Битољу. Ради живо на социјалним и културним институцијама свога краја.

5 маја 1935. г. др. Поповић је изабран за народног посланика први пут, у изборном срезу преспанском, на листи Богољуба Јевтића.

POPOVITCH MIHAÏLO, docteur en médecine, né en 1897 à Ljouboïna, arr. de Prespane. Ses études terminées à l'Université de Strasbourg en 1925, P. a été nommé assistant à la clinique interne de la même Université. En 1930 il s'est établit médecin privé à Bitaille. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Prespane, sur la liste de B. Yevtitch.

ПОПОВИЋ ЖИВКО

Живко Поповић рођен је 1881. г. Пошто је учио основну школу у Гњилану, он је као питомац Краљевине Србије завршио три разреда Богословско - учитељске школе у Призрену, а четврти у Београду.

По свршеном школовању постављен је 1895. г. за учитеља у Гњилану. Ту организује разне националне одбore који активно раде на заштити српског живља. Нарочито је заслуга имао у Арнаутској побуни 1907. г., коју је угушио Дургут-паша. Због таквог свог рада више пута је био

осуђиван од стране турских власти, а једном је био осуђен и на смрт коју је избегао само благодарећи бекству у шуму.

За време окупације Поповић је под непријатељем био прогађан и интерниран у злогласни Нишки затвор, где је претрпео невероватне муке. Неколико је пута извођен на губилиште. Док је Поповић проводио мученичке дане у затвору, његова породица била је интернирана у Сурдулици и такође зlostављана.

Пред само ослобођење Поповић, иако пуштен из затвора, био је под сталном присмотром бугарских власти у Гњилану, које су хтели да га на сваки начин лише живота.

1920. г. изабран је први пут за народног посланика на програму Радикалне странке, а 1925. г. понова је изабран за народног посланика као носилац радикалне листе за округ косовски.

На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика трећи пут, на листи Богољуба Јевтића, у гњиланском срезу.

POPOVITCH JIVKO, instituteur, né en 1881 à Gnyilané. Avant la guerre, à cause de son activité irrédentiste, il a été persécuté et condamné à mort par les autorités turques, mais il s'est enfui dans les forêts. Pendant l'occupation bulgare il était aussi persécuté et plusieurs fois emprisonné. Il appartenait au parti radical, sur le programme duquel il a été élu député pour la première fois en 1920 et ensuite en 1925 dans le département de Kosovo. En 1935 il a été élu sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Gnyilané.

ПРЕДОВАН КРСТО

Крсто Предован рођен је 1902. г. у Врсима, код Биограда на мору. Основну школу свршио је у родном месту и два разреда учитељске школе у Арбанасима код Задра. Школовање је напустио ради италијанске окупације Задра, који су ту школу као изразито националистичко жариште одмах затворили. После тога био је приватни чиновник на једном великому поседу које је, пре неколико година, узео у властиту управу. 1918—1923. год. живећи у Задру био је прогоњен. У једном таквом случају 1928. г. био је чак и повређен.

За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, као заменик др. Марка Кожула, у срезу биоградском. Члан је националних организација свога краја.

PREDOVAN KRSTO, propriétaire, né en 1902 à Vrsi, près de Biograd sur Mer. En 1933 il est élu maire de son village natal et en 1935 député dans l'arr. de Biograd, comme candidat substitut de M. Kojoul.

ПРЕЉУБОВИЋ МУХАМЕД

Мухамед Прељубовић рођен је 1898. г. у Бијељини. Свршио је Трговачку школу, па се затим посветио управљању својим именем. Сада је посдник у Бијељини. Изданак је старе беговске породице Прељубовића.

Као ћак у школи, Прељубовић се придружио раду својих другова, омладинаца који су прихватили југословенску идеологију. Следећи стопама Османа Ђикића, посвећује се раду на Гајрету, који специјално међу муслиманском омладином врши корисну политичку, културну и

социјалну улогу. Члан је главног одбора Гајрета, али активно ради и на другим културним и социјалним друштвима. Бирање је за претседника општине у Бијељини.

Прељубовић је раније припадао Народној радикалној странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу клађањском.

PRELYOUBOVITCH MOUHAMED, propriétaire et maire de Biyéligna, né à Biyéligna, en 1898. P. appartenait à la jeune génération des musulmans de Bosnie qui ont accepté l'idéologie yougoslave. Il est membre du Comité Central de l'organisation musulmane »Gajret«. Il appartenait au parti radical. Est élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Kladagne.

РАФАЈЛОВИЋ МИЛИВОЈЕ

Миливоје Рафајловић рођен је 1888. г. у Мионици, срез ваљевски. По завршеном школовању у Ваљеву и Београду ступио је у државну службу. Живи као пензионер у Београду.

Рафајловић припадао је Југословенској демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу колубарском, на листи Богољуба Јевтића.

RAFAILOVITCH MILIVOYE, fonctionnaire d'Etat en retraite, né en 1888 à Mionitza, arr. de Valjevo. R. appartenait au parti démocrate et a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Kolubara, sur la liste de B. Yevtitch.

РАМАДАНОВИЋ РАМАДАН

Рамадан Рамадановић рођен је 1881. г. у селу Блаце, срез подгорски. Свршио је турску основну школу па се посветио земљорадњи. Стално живи у Блацу.

1923. г. Рамадановић је забран за народног посланика први пут, на листи Народне радикалне странке. 1925. г. изабран је поново, а 1927. г. био је обласни посланик. Постоји да је претседник дуљске општине.

1935. г. Рамадановић је изабран за народног посланика трећи пут, у срезу подгорском, на листи Б. Јевтића.

RAMADANOVITCH RAMADAN, agriculteur, né en 1881 à Blatzé, arr. de Podgora. R. appartenait au parti démocrate et fut élu député en 1923 et en 1925. En 1927 il devient conseiller départemental puis maire du village de Doulye. Aux élections de 1935 R. est élu député pour la troisième fois, dans l'arr. Podgora, sur la liste de B. Yevtitch.

РАДОИЧИЋ ДАНИЛО

Данило Радоичић рођен је 30-XII-1889. г. у Стабнима, срез шавнички. Основну школу свршио је у родном месту, а средњошколско образовање добио је у Плевљу и Прагу. По завршеном школовању био је војно-административни чиновник. Учествовао је у свим ратовима. Живи стално у Шавнику као пензионер.

После свршеног рата, Радоичић је 1918. г. био члан Велике црногорске народне скупштине која је изгласала присаједињење Србији. 1927. г. изабран је за обласног посланика у Шавнику, на листи Савеза земљорадника. За народног посланика изабран је 1935. г. други пут, у срезу шавничком, на листи Богољуба Јевтића.

RADOYTCITCH DANILO, fonctionnaire en retraite, né en 1889 à Stabni, arr. de Chavnik. En 1918 R. a été membre de »Velika narodna skupština« qui a proclamé l'Union de la Serbie et du Monténégro. En 1927, il est élu conseiller départemental sur le programme de l'Union paysanne et, en 1935, député dans l'arr. de Chavnik, sur la liste de B. Yevtitch.

РАЈАКОВИЋ МИЛОЈЕ

Милоје Рајаковић рођен је 1-IV-1895 г. у Переућцу, срез рачански. Основну школу свршио је у Бајиној Башти, гимназију у Ужицу, правне науке на Универзитету у Капуцији, у Француској.

1923 г. Рајаковић је ступио у дипломатску службу, али је дипломатију напустио па му је, у својству секретара посланства, уважена оставка на државну службу. По томе се посветио новинарству. Једно време био је уредник „Трговинског гласника“ и „Београдских новости“. 1925 г. вратио се поново у

државну службу и био постављен за шефа новообразованог Пресбираја при Министарству унутрашњих послова. Био је референт за штампу Николе Пашића. После тога 1929 г. дао је поново оставку на државну службу и посветио се привреди. Те године основао је Савез домаће шумске индустрије продужујући, стално, рад на новинарству и публицистички.

Рајаковић припадао је Народној радикалној странци. На изборима 1935 г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу рачанском

RAJAKOVITCH MILOJE, licencié en droit, publiciste, né en 1895 à Péroutchatz, arr. de Ratcha. En 1923 R. entre dans la diplomatie, plus tard il démissionne et devient rédacteur du »Trgovinski glasnik«, puis du journal »Beogradske novosti«. En 1925 il rentre au service de l'Etat en qualité de chef du Bureau de la Presse au Ministère de l'Intérieur. En 1929 il démissionne de nouveau et fonde l'Union de l'industrie forestière nationale. P. appartenait au parti radical et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Ratcha, sur la liste de B. Yevtitch.

РАФАЈЛОВИЋ ЖИВОЈИН

Живојин Рађаловић рођен је 26 октобра 1871 г. у Мионици, округа ваљевског. После свршених шест разреда гимназије у Београду уписао се у Војну академију и, завршивши је, био постављен за официра. Кратко време после тога дао је оставку на државну службу и потпуно се посветио политици и јавном раду.

Рађаловић је, за дуги низ година, био један од чланова тројице који су руководили нашом револуционарном организацијом и четничком акцијом на Југу. Био је претседник Извршног одбора револуционарне организације у Врању. Тај период његова рада остаће у сећању свих који су у њему учествовали као најсветлија успомена, а значај тога делања може се, са историјског гледишта, правилно оценити само ако се има на уму да је та акција била један од главних препараторских чинова у победоносном ходу српских армија на Југ. 1908 г. Рађаловић је изабран за члана Средишњег одбора Народне одбране, коме је после рата до 1924 г. био и потпретседник.

За народног посланика Живојин Рађаловић изабран је први пут 1905 г. на програму Националне странке, а после тога биран је на сваким даљим изборима, на програму исте странке, у којој је уживао велики углед и био члан главног одбора.

После рата, када је формирана Југословенска демократска странка, Национална странка је ушла у њезин састав, па су њезини чланови пришли новоформиранији странци. На програму те странке, Рађаловић је кандидован као носилац листе у врањском изборном округу и изабран за народног посланика 1921, 1923, 1925 и 1927 г. Био је члан главног одбора те странке. Министар народног здравља био је од 17-V-1920—1-I-1921 г., а после тога био је министар шума и руда од 24-XII-1921—16-XII-1922 г. Постоји 6 јануара Рађаловић се повукao из политичког живота, и посветио се привреди и индустријском пословању.

На изборима 1935 г. Рађаловић је изабран за народног посланика осми пут, у изборном срезу Босиљградском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

RAFAJLOVITCH JIVOJIN, homme politique et ancien ministre, né en 1871, à Mionitza, arr. de Valyévo. R. était officier, mais il a bientôt démissionné et s'est consacré à la vie politique. Il était un des plus importants organisateurs du mouvement national-révolutionnaire et de l'action des »tchetchenzi« dans la Serbie du Sud. Il était aussi membre du Comité Central de la »Narodna odbrana« et son vice-président. R. appartenait au parti national, sur le programme duquel il a été élu député pour la première fois en 1905 et toujours réélu jusqu'à la Grande Guerre. Après la guerre, avec son parti il entra dans le parti démocrate, sur le programme duquel il a été élu député en 1921, 1923, 1925 et en 1927, dans le département de Vrigne. De 1920 à 1921 il était ministre de l'Hygiène Publique et de 1921 à 1922 ministre des Forêts et Mines. En 1935 il a été élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Bossilygrad.

РАШКОВИЋ Др. МИЛОШ

Др. Милош Рашковић рођен је 1889. г. у Трстенику. Гимназију је свршио у Крачујевцу, а медицинске науке на Универзитету у Берлину, где је добио докторат целокупног лекарства. Доцније је специјализовао балнеологију и 1923. г. отворио ординацију у Врњачкој Бањи.

Учествовао је у свим ратовима од 1912—1919. г. Политички се раније није видио истицао. Познати је социјални и хумани радник и филантроп, и члан многобројних удружења и друштава. На изборима 1935. г. др. Ра-

шковић изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу трстеничком. Радио је и на стручној медицинској литератури, а нарочито се бавио питањем уређења бања и санитетског законодавства.

RACHKOVITCH MILOCH, médecin à Vrgnatcka Bagna, né en 1889 à Trstenik. Il n'appartenait à aucun parti politique et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Trstenik, sur la liste de B. Yevtitch.

РАТКОВИЋ Т. БРАНКО

Бранко Т. Ратковић рођен је 1895. г. у Љубињу, где је свршио основну школу. Средњошколско образовање добио је у Сарајеву, а у Бечу је свршио Високу школу за светску трговину. После тога био је банковни чиновник, управник „Привреде а. д.“, управник филијале Официрске задруге у Битољу и Сарајеву, и шеф књиговодства фабрике „Гођевац“ у Београду.

Пре рата Ратковић је припадао националној омладини, и био врло активан у целокупном њезином раду. После завршеног рата био је саветодавни члан Народног већа и претседник општине у Љубињу. Припадао је Југословенској демократској странци. Активан је сарадник свих националних, просветних и хуманих удружења свога краја.

За народног посланика Ратковић је 1935. г. изабран први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу Љубињском.

RATKOVITCH BRANKO, employé à la maison »Godyevatz« à Beograd, né en 1895 à Lyoubigné. R. appartenait au parti démocrate et a été autrefois maire de Lyoubigné. Il est élu député en 1935 dans l'arr. de Lyoubigné, sur la liste de B. Yevtitch.

РЕЖЕК Др. ЈОСИП

Др. Јосип Режек рођен је 1883. г. у Крашњем Врху, срез чрномељски. Основну школу свршио је у Мослини, гимназију у Новом Месту, а правне науке на Универзитетима у Бечу и Прагу, где је по положеним испитима добио докторат. Стално живи у Новом месту, где има своју адвокатску канцеларију.

Др. Режек је за народног посланика изабран 1935. год. први пут, у Новом Месту, на листи Богољуба Јевтића. Одмах после избора, приликом конституисања у јуну 1935. г. Народна скупштина изабрала је др. Режека за свога потпретседника.

REJEK YOSSIP, docteur en droit, avocat à Novo Mesto, né en 1883 à Krachegni Vrh, arr. de Tchernomelyé. R. est élu député en 1935 dans l'arr. de Novo Mesto, sur la liste de B. Yevtitch, et bientôt après, dans la première session vice-président de la Narodna Skoupchtina.

РАШОВИЋ МИЛОШ

Милош Рашовић рођен је 1893. г. у Фундини, срез подгорички. Гимназијско образовање добио је у Београду, а правне науке свршио је на Универзитету у Паризу. Стално живи у Београду.

По свршеној школи, Рашовић је ушао у дипломатску службу. За време Балканског и Светског рата учествовао је као резервни официр. У борбама је био рањен и проглашен за ратног инвалида. У процесу извођења уједињења Црне Горе са Краљевином Србијом био је врло активан. После ослобођења са првим војним одредима вратио се у Црну Гору, где је одмах прегао на посао. Приликом Бадњег дана, када је требало да се дело уједињења брани и оружјем у руци пред побуњеницима активно је учествовао у операцијама чији је био главни руковођа, под вођством Марка Даковића.

После уједињења ступио је у дипломатску службу, боравећи у земљи и иностранству. Пензионисан је као саветник посланства. Припадао је Народној радикалној странци, а на изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу подгоричком.

RACHOVITCH MILOCH, diplomate, né en 1893 à Foudina, arr. de Podgoritzza. R. a pris part au mouvement pour l'union de la Serbie et du Monténégro. Puis il entra dans la diplomatie et devint conseiller de Légation. Il appartenait autrefois au parti radical. Élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Podgoritzza.

РИЂАНОВИЋ Др. МЕХМЕД

Др. Мехмед Риђановић рођен је 1892. г. у Мостару, где је свршио основну школу и гимназију са матуром. Медицинске науке студирао је у Бечу, где је добио докторат целокупног лекарства. Позавршеним студијама одао се приватној лекарској пракси. Сада је шеф лекара ОУЗОР-а у Мостару.

Др. Риђановић учествује у политичким акцијама још од студентског доба. По завршеним студијама ступио је у редове Југословенске мусулманске организације и био њезин виђен члан у Херцеговини.

Претседник је и члан многих хуманих и просветних установа, нарочито „Итихада“ („Јединства“) у Мостару, које је најаче занатлијско и радничко друштво у гоме крају. Заменик је старешине Соколског друштва у Мостару.

1935. г. др. Рађановић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу мостарском.

RIDJANOVITCH MOUHAMED, docteur en médecine, chef des médecins de »OZOR« à Mostar, né en 1892, à Mostar. Il appartenait à l'organisation des musulmans yougoslaves dans les rangs de laquelle il se fit remarquer; R. est élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Mostar, sur la liste de B. Yevtitch.

РОБИЋ ИВАН

Иван Робић рођен је у селу Бушевцу, код Велике Горице, 1874. г. По занимању је поседник и земљорадник. У ХСС ступио је пре рата и видно се истакао у њезиним редовима. Ради активно и на задругарству.

1923, 1925 и 1927. г. Робић је биран за народног посланика. 5 маја 1935. г. изабран је за посланика четврти пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу велико-горичком.

РОГИЋ Др. ЈОСИП

Др. Јосип Рогић рођен је 1899. г. у Светом Јурју код Сења. Гимназију је свршио у Сењу и Загребу, а права је студирао у Загребу и Прагу. После положеног доктората отворио је адвокатску канцеларију. Сада је адвокат у Банатском Карловцу.

Као студент др. Рогић је активно суделовао у свим студентским националним покретима у Загребу и Прагу. Као омладинац сарађивао је у загребачкој „Ријечи“ и другим листовима, пишући чланке о актуелним политичким питањима. Познат је соколски радник, а ради и на пропаганди Јадранске страже. Иако изразит националиста, није припадао ни једној од бивших политичких странака.

За народног посланика др. Рогић је 1935. г. изабран први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу сењском.

ROGUITCH YOSSIP, docteur en droit, avocat à Banatski Karlovatz, né en 1899 à Sveti Youraï, près de Sègne. Il n'appartenait à aucun parti politique et fut élu pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Sègne, sur la liste de B. Yevtitch.

РУЖИЧИЋ МАРКО

Марко Ружичић рођен је 1900. г. у Свилајнуви, срез посавотамнавски. У родном месту свршио је основну школу, гимназију је учио у Београду, па је после тога свршио Богословску школу у Сремским Карловцима и посветио се своме свештеничком позиву. Стално борави у Лојаницама, где је свештеник.

Ружичић се бави и књижевношћу. 1923. г. издао је у Шапцу збирку песама „Светлост живота“. Сарадник је стручних листова. Специјалан интерес показивао је за културни и економски развој свога краја. Подигао је у својој околини неколико школа и хигијенских установа. Бавио се пропагандом и практичним радом на задругарству, соколству итд.

Припадао је Народној радикалној странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у изборном срезу посавотамњавском, на листи Богољуба Јевтића.

ROUJITCHITCH MARKO, prêtre, né en 1900 à Sviléouva, arr. de Posavotamnava. R. est poète et collaborateur de plusieurs périodiques. Il appartenait au parti radical. Il a été élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Posavotamnava, sur la liste de B. Yevtitch.

САВИЋ ОБРЕН

Обрен Савић рођен је 1881. г. у Жањевици, срез га-
таки. По занимању је земљорадник, колониста на Косову,
а за народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на
земаљској листи Богољуба Јевтића у срезу неродимском
на Косову.

Служећи као аустријски војник у Бечу 1902—1905. г.
Савић је, иако војник, ступио у додир са неким члановима
тадањега Академског клуба „Зора“ у Бечу у чијем је кругу
много слушао о престојећој југословенској борби. По по-
вратку кући, у своме селу организовао је Земљорадничку
задругу — прву српску задругу која је уопште организо-
вана у целој Босни и Херцеговини, и први сеоски пододбор
друштва „Простиве“. 1908., за време анексије, пребегао је у
Црну Гору са неколико стотина другова где је формирао
војне одреде који су, по савету Књаза Николе, били раству-
рени а пребеглице враћене у Херцеговину. Савић је, по
повратку, одмах ухапшен и као један од коловођа, заједно
са још 30 другова, био осуђен на доживотну тамницу. До
1910. г., када је дата општа амнистија, издржавао је казну.
По повратку кући организовао је осам чета „Побрратим-
ства“, које су биле спремљене за сваку војничку и чет-
ничку акцију.

1914. г. на Видовдан, Савић је ухапшен и суђен у вој-
ном суду у Коморану (Мађарска), а после тога је као по-
литички сумњив упућен на фронт. Заједно са већином вода
прешао је у Италију где је одмах интерниран. Да би га
упутили на Солунски фронт, штрајковао је глађу и, за-
једно са друговима, на интервенцију Руса, отпослан Србима
у Солун. На фронту је одмах додељен једној хаубичној
батерији и остао у борбама до краја рата. По ослобођењу,
на захтев босанске владе упућен је у Гацко, за команданта
жандармерије, на коме је положају остао до 1920. г., када
је, болешћу изнурен, отпуштен из војске као тешки инва-
лид. 1921. г. насељио се са породицом на Косову, јер су му
аустријске власти упропастиле сву имовину у Гацку. 1929
г. изабран је у новом насељу за претседника општине, и
био први претседник кога су колонисти избрали.

SAVITCH OBREN, agriculteur, né en 1881 à Jalyévitza,
arr. de Gatzko. Pour avoir pris part dans une insurrection
contre les autorités autrichiennes il a été condamné aux tra-

vaux forcés à perpétuité, mais fut amnestié en 1910. Pendant
la Grande Guerre S. s'est refugié en Italie et s'est engagé
comme volontaire dans l'armée serbe. Après la guerre il
s'établit dans la Serbie du Sud dans une colonie des volontai-
res et devient maire de cette colonie. Aux élections de 1935
S. fut élu député, dans l'arr. de Nerodimlyé, sur la liste de
B. Yevtitch.

САНТО ДР. ГАВРО

Др. Гавро Санто је рођен 14 новембра 1882. г. у Будим-
пешти. Кад му је било шест месеци родитељи су га однели
у Српски Итебеј (Банат) где се и власпитао. Одгојен у срп-
ском селу, где је свршио и основну школу, отишао је у
Велики Бечкерек где је матурирао у гимназији. У Будимпешти
је свршио медицинске науке и промовисан за доктора
целокупне медицине. После студија одлази у Берлин а затим
у Хамбург на даљне студије, па се враћа у земљу, да
у Панчеву отпочне своју лекарску праксу. 1914. г., у очи
Светског рата, др. Санто долази у Суботицу. Од тада стаја-
но живи у Суботици. Др. Санто је већ 10 година члан У-
правног одбора Католичког монашког друштва, а пре не-
колико година, приликом оснивања Католичке мушки кон-
грегације, изабран је и он за покровитеља. Био је претсед-
ник највећег мађарског друштва у Југославији „Непкера“
у Суботици, затим претседник и оснивач многих спортских
удружења, бивши претседник „Санда“, претседник највећег
суботичко-палићког Тенис клуба, претседник Боксачког
клуба. Био је главни лекар Окружног уреда за осигурање
радника. Увек је үзимао живог учешћа у политичком, кул-
турном и социјалном животу Суботице и целог северног
дела Дунавске бановине. Раније, за време партијског же-
вота, био је претседник мађарског Радикалног клуба. По-
сле 6 јануара 1929. г., ставио се на чело оне акције мађарске
народне мањине која је хтела да политички и економски
сарађује са Југословенима. У својој политици он је одвра-
ћао мађарску народну мањину у Југославији од уплива из
иностранства и проповедао је потребу искрене сарадње са
Београдом.

Од ослобођења па овамо био је често, а и сада, члан
градског претставништва. На изборима 1931. г. изабран је
за народног посланика први пут, у срезу сенђанском, о-
громним бројем гласова, на земаљској листи Петра Р. Жив-
ковића. 5 маја 1935. г. изабран је по други пут, у истом из-
борном срезу на земаљској листи Богољуба Јевтића.

SANTO GAVRO, docteur en médecin, homme politique,
né à Budapest en 1882. Élu député en 1931 dans l'arr. de
Senta, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Avant
le 6 janvier S. était président du club des radicaux de na-
tionalité hongroise, pour se mettre plus tard à la tête de cette
minorité hongroise qui désire sincèrement l'entente et la col-
laboration avec le peuple yougoslave. Il est membre ou prési-
dent de nombreuses associations sportives.

СЕКУЛИЋ Др. МИЛАН

Др. Милан Секулић рођен је 1884. г. у Новом Бечеју. Гимназију је свршио 1903. г. у Новом Саду, а после тога је као питомац Саве Текелије ступио у Текелијанум у Будимпешти где је студирао права и положио докторат.

Још као омладинац, др. Секулић се видно истакао. У више махова био је претседник Кола младих Срба, удружења академских грађана. За време анексионе кризе ступио је у везу са др. Јованом Скерлићем и др. Станојем Стanoјevићem, професорима београдског Универзитета, ко-

ји су на његов позив посетили будимпештанску академску омладину. У Пешти је организовао омладинско Социолошко друштво.

По свршеном докторату одао се адвокатури. За време октобарске револуције 1918. г. у Будимпешти је, заједно са Чедом Димитријевићем, сада земунским трговцем, образовао Народно веће Срба које је преко курира стајало у вези са народном владом у Н. Саду. 1918. г. вратио се у Нови Сад, где је предузео воћење једног отсека за социјално старање. Утицао је на стишавање аграрних немира. Скупштина Срба из Војводине изабрала га је за посланика у Привремено народно представништво.

Од тога доба за посланика је биран два пута, на програму Југословенске социјалистичке странке. 1925. г. иступио је из Социјалистичке странке и повукао се из активног политичког живота.

Кад је основана Адвокатска комора за Бачку, Банат и Барању, постао је њезин заступник. У покрету млађих, ради обнове Матице српске, био је у првим редовима. Бавио се, за све то време, и публицистиком. Уређивао је „Слободе“, за све то време, и публицистиком. Уређивао је „Слободе“ и „Раднички лист“ и написао је већи број чланака и радова из политике, права, социологије и економије.

На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика у срезу новосадском, на листи Петра Р. Живковића. У Скупштини био је претседник Имуностетног одбора. На изборима 1935. г. поново је изабран на земаљској листи Богдана Јевтића, као заменик министра просвете Св. Ђирија Јевтића.

SEKOULITCH MILAN, docteur en droit, avocat, né en 1884 à Novi Betchey. S. a été membre du Parlement provisoire du Royaume S. C. S.; il a été deux fois élu député sur le programme du parti socialiste yougoslave, qu'il abandonna en 1925 pour se retirer de la vie politique. Aux élections de

1931 cependant, il se rallie à la liste du général Jivkovitch et fut de nouveau élu député dans l'arr. de Novi Sad. En 1953 il est réélu dans le même arrondissement comme candidat substitut du ministre Tchiritch. S. a été rédacteur des journaux »Sloboda« et »Radnički list« et a publié une quantité d'articles et d'écrits juridiques, politiques, sociaux et économiques.

САРИЋ ИБРАХИМ

Сарић Ибрахим рођен је 16-XI-1882. г. у Сарајеву, где је свршио гимназију, па се после тога уписао у Шеријатско-судачку школу и положио дипломски испит. После тога постављен је за шеријатског судију. Био је, после тога, професор и директор Шеријатске судачке школе у Сарајеву, а иза тога врховни шеријатски судија у истом месту.

Сарић је истакнути национални радник. Још за време школовања припадао је млађем кругу мусиманских интелектуалаца националиста, који ће се нешто доцније сви скupити око „Гајрета“. Сарић је један од његових оснивача и, ускоро по смрти Османа Ђикића, (1911—1914. г.) био је и претседник главног одбора „Гајрета“. Под његовим претседништвом, боњанска влада је уочи рата забранила даљи рад „Гајрета“.

По ослобођењу, Сарић је на разним службеним положајима које је заузимао, наставио своју јавну делатност. Биран је за потпретседника Обласног одбора Народне одбране у Сарајеву, а утемељач је друштва „Просвете“ и члан многих других културних друштава.

Сарић је припадао раније Југословенској демократској стрици. Као члан сарјевског Народног већа био је члан Привременог народног претставништва. За народног посланика изабран је поново 1935. г., у граду Сарајеву, на листи Богдана Јевтића. Избор га је затекао на челу сарајевске градске општине, којој је потпретседник.

SARITCH IBRAHIM, maire de Sarajevo, né en 1882 à Sarajevo. Il a été professeur et directeur de l'Ecole juriste du droit Chériat à Sarajevo, Conseiller suprême du Chériat, directeur de section au ministère des Cultes à Beograd, membre du Parlement Provisoire, maire de la ville Sarajevo, etc. Un des fondateurs de la société »Gajret« il fut président de son comité central de 1911 à 1914. En 1935, S. est élu député de la ville de Sarajevo sur la liste de B. Yevtitch.

СИМИЋ СТЕВАН

Стеван Симић рођен је 5 маја 1882. г. у Кратову, где је свршио српску основну школу. Средњошколско образовање добио је у Скопљу и Цариграду, где је и матурирао, а Универзитет је завршио 1906. г. у Београду.

Још као студент Филозофског факултета Симић је узимао видног учешћа у нашем покрету „Словенски Југ“, а истовремено и у четничком раду на ослобођењу Јужне Србије. Он је, међу првима, пришао организаторима четничке акције генералу Јовану Атанацковићу, др. Милораду

Гојевцу и Васи Јовановићу, бив. адвокату и министру. Истовремено је био секретар клуба студената из Јужне Србије и универзитетског друштва „Побратимство“.

По свршетку гимназије С. Симић био је годину дана учитељ у селу Тураљеву код Кратова и у Куманову, а по положеном дипломском испиту служио је као професор наших гимназија у Битољу, Плевљу, Солуну и Скопљу, где је дочекао ослобођење. Кратко време после тога премештен је за професора гимназије у Велесу где је и унаређен за директора гимназије. Као директор гимназије био је са службом у Велесу, Охриду и Призрену, где је пензионисан крајем марта 1929. г. Бавио се стручним и педагошким радом и историографијом и белетристиком. Написао је већи број чланака, радећи као новинар, и расправа од којих су, некоје, јако цењене и засебно објављене.

Поред редовне дужности, узимао је још под Турцима живог учешћа у свима народним покретима који су имали за циљ просветно, национално, економско и политичко буђење и уздизање нашега народа, а после ослобођења упућен је у своје место рођења Кратово да организује срез и администрацију у томе крају наше државе.

Припадао је Самосталној демократској странци, у чијим се редовима истакао. За народног посланика Симић је изабран 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу кратовском.

SIMITCH STEVAN, directeur de lycée en retraite, né en 1882 à Kratovo. Comme étudiant déjà S. a pris part à l'action des tchetnitzis dans la Serbie du Sud et était un des organisateurs des étudiants du Sud. Avant les Guerres Balkaniques, il était professeur aux lycées serbes à Bitanille, Plevlye, Saloniqie et Skoplyé, et après la Grande Guerre, directeur des

lycées à Vellesse, Ohrid et Prizren. Il est l'auteur de plusieurs œuvres pédagogiques et historiques. Il appartenait au parti démocrate indépendant. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arrondissement de Kratovo, sur la liste de B. Yevtitch.

СЛАДОЈЕВИЋ П. ЧЕДОМИР

Чедомир П. Сладојевић рођен је 1897. г. у Никшићу. Основну школу свршио је у Жупи, средњошколско образовање добио је у Подгорици и на Цетињу а права је свршио на Универзитету у Београду.

По завршеним студијама, Сладојевић је ступио у државну службу. Био је писар суда у Кавадару и Никшићу. По положеном судијској адвокатском испиту код Касационог суда у Београду, постављен је за секретара Окружног суда у Никшићу. По томе је у истом својству служио у Бару. Судија окружног суда био је у Бару и Никшићу. На томе положају пензионисан је да би се могао кандидовати.

Сладојевић припадао је раније Народној радикалној странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу никшићком.

SLADOJEVITCH TCHEDOMIR, juge en retraite, né en 1897, à Nikchitch. S. appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Nikchitch.

СМОЉАН Др. БАРИША

Др. Бариша Смољан рођен је 1890. г. у Мостару, где је добио основно и средњошколско васпитање. После тога уписао се на правни факултет Универзитета у Загребу и положио докторат права. Неколико година провео је у судској струци као приправник па је, по положеном адвокатском испиту, отворио адвокатску канцеларију у Мостару.

Као омладинац, др. Смољан је предњачио у редовима југословенски оријентисаних академичара. По рату ступио је у ХСС и убрзо постао њезин главни претставник у Херцеговини. 1927. г. изабран је за народног посланика први пут, па је једно време био и секретар посланичког клуба ХСС у Народној скупштини. Бави се социјалним радом и задругарством, а сем тога и публицистиком.

5 маја 1935. г. др. Смољан изабран је за народног посланика по други пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу Љубушком.

SMOLYANE BARICHA, docteur en droit, avocat, né en 1890 à Mostar. S. appartenait au parti paysan croate et a été élu député en 1927. Il est très actif dans les associations coopératives agricoles et un publiciste de valeur. Aux élections de 1935 S. est élu député pour la deuxième fois, dans l'arr. de Lyoubouchki, sur la liste de V. Matchek.

СОКОЛОВИЋ НИКОЛА

Никола Соколовић рођен је 1890 год. у Пргомељу, срез беловарски. После свршеног правног факултета у Загребу, ступио је у судску струку и био судија. По томе се бавио адвокатуром, јавним радом и политиком.

Као омладинац на загребачком универзитету живо је учествовао у раду академске омладине. Са академским пе- вачким друштвом „Балкан“ пропутовао је све крајеве да- нашиње Југославије, у циљу националне пропаганде, пре Светског рата.

У почетку рата, као резервни официр, прешао је на страну Руса, са целим својим водом. Са својим друговима приступио је у Одеси форми- рају Добровољачке дивизије која се јуначки борила у Добруци. На Солунском фронту додељен је II југословин- ском пуку и учествовао у пробоју фронта, освајању Ска- дра и походу кроз Црну Гору до Боке Которске. Рад и борбе свога јуначког пука описао у књизи „Историја II југословенског пука“. Као судија, Соколовић је служио у Крижевцима, Загребу и Земуну. Раније је припадао Само- сталној демократској странци. За народног посланика иза- бран је 1931 г. први пут, у срезу грубишнопољском, на листи Петра Р. Живковића.

У Народној скупштини учествовао је у раду много- бројних одбора, нарочито у Финансијском одбору. Бави се стручним радом и публицистиком. По други пут је изабран за народног посланика у срезу грубишнопољском, на листи Богољуба Јевтића.

SOKOLOVITCH NIKOLA, avocat, né à Prgomelyi, arr. de Belovar, en 1890. Élu député en 1931 dans l'arr. de Groubichno polyé, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Il prend une part active à toutes les commissions de la Skoupcchina, particièrement à celle des finances. Pendant la Grande Guerre, étant officier de réserve de l'armée autrichienne, il passa avec ses hommes aux Russes et s'engage volontaire dans l'armée serbe. Il a décrit les luttes et les exploits de son régiment intrépide dans son livre intitulé »L'histoire du IIe régiment yougoslave«.

СОКИЋ М. МИЛОЈЕ

Милоје М. Сокић рођен је 12 маја 1895 г. у Ивањици, срез моравички, бановина Дринска. Основну школу свршио је у Ивањици, гимназију у Чачку и Београду, правни факултет у Београду и Женеви (L'Institut universitaire de Hautes études internationales). Научни радови: теза »L'Etat d'Albanie« са документацијама прикупљеним у библиотекама женевског универзитета и Друштва народа. Публиковао је велики број новинарских чланака у „Правди“. Учествовао у рату као добровољац, а затим по одслужењу ћачког рока, учествовао за све време светског рата до ослобођења. Сарађивао у „Правди“ и „Југословенском Пијемонту“, а политички је уредник „Правде“ од 1923 год.

Године 1922 у Женеви дао је Сокић иницијативу за оснивање организације Мале антанте штампе. На првој конференцији за оснивање Мале антанте штампе у Синаји био шеф делегације југословенских новинара, потпретседник конференције и претседник Комисије за политичка питања, а после првих претседника националног југословенског комитета Мале антанте штампе, претседник Комитета Мале антанте штампе у Женеви при Друштву народа 1925 и 1926 г. у Југословенском новинарском удружењу заузимао је функције благајника Београдске секције, генералног секретара Удружења а био је његов први потпретседник на конгресу у Скопљу.

За народног посланика биран је у окр. метохијском 1925 и 1927 г., а први пут изабран је 8 новембра 1931 г. за народног посланика среза Ђаковичког, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини радио је на политичким питањима и био секретар посланичког клуба Југословенске националне странке. На изборима 1935 год. изабран је за народног посланика среза Ђаковичког по други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

SOKITCH MILOJE, journaliste, né à Ivagnitza, arr. de Moravitzka, en 1895. Il est élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Dyakovitza, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Dans la Chambre élue en 1931 S. était secrétaire du club des députés du parti national yougoslave. Il est rédacteur politique du journal »Pravda«, auteur de plusieurs articles publiés dans des journaux »Piémont« et »Pravda« et d'une étude sur »l'Etat d'Albanie«.

СОКИЋ М. МОМЧИЛО

Момчило М. Сокић рођен је 16-III-1898 г. у Ивањици, Основну школу свршио је у Ивањици, гимназију у Чачку и Београду, правне науке студирао је на универзитетима у Београду и Паризу.

Од 1923 г. Момчило Сокић бави се новинарством и био члан Југ. новинарског удружења. Уредник је дневног листа „Правда“. По завршеним студијама положио је адвокатски испит и отворио адвокатску канцеларију у Београду.

Ранијим политичким странкама није припадао. За народног посланика изабран је

на изборима 1935 г. први пут, у срезу бугојанском, на листи Богољуба Јевтића.

SOKITCH MOMTCILO, avocat et rédacteur du journal «Pravda», né en 1898 à Ivagnitza. Il n'entra dans la vie politique qu'en 1935, quand il fut élu député dans l'arr. de Bougoian, sur la liste de B. Yevtich.

СПАСОВИЋ М. ВУКАШИН

Вукашин М. Спасовић рођен је 1 априла 1880 г. у селу Васиљевићима, срез моравички. После свршена два разреда реалке одао се трговини коју води од 1904 г. у Ивањици.

Раније је припадао Напредњачкој странци и био њезин месни претседник. По ослобођењу, када је Напредњачка странка фузонисана са Демократском, ступио је у ту нову странку и био њезин организатор у томе крају. 1923 г. изабран је за претседника општине у Ивањици, на коме га је положај затекао избор

за народног посланика на изборима 1931 г. 1929 г. постављен је за банског већника.

1935 г. Спасовић је поново изабран за народног посланика, у изборном срезу моравичком, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

SPASSOÏEVITCH VOUKACHIN, commerçant, né en 1880 à Vassilyévitchi, arr. de Moravitzia. S. appartenait au parti démocrate. En 1923, il est élu maire d'Ivagnitza. Aux élections de 1931, il est élu député dans l'arr. de Moravitzia, où il fut réélu en 1935, sur la liste de B. Yevtich.

СТАНКОВИЋ СВ. СВЕТОЛИК

Инж. Светолик Св. Станковић рођен је 1886 г. у Јасици, среза расинског. Основну школу свршио је у Јасици, шест разреда гимназије у Крушевцу, а два последња са матуrom у Београду. По томе је 1910 г. свршио технички факултет Универзитета у Београду и постао инжињер, у коме је својству радио на грађењу пруге Чачак—Гор. Милановац—Лајковац. По томе је учествовао у свим ратовима од 1912—1918 г. и био на Једрену и на Солунском фронту, а из рата је изашао са чином инжињерског пуковника. После свршеног рата био је виши надзорни инжињер у Чачку и Горњем Милановцу. 1922 г. инж. Станковић је дао оставку на државну службу и посветио се индустриском пословању, ступивши у пивару Крен коју је, 1928 г. из основа подигао. Члан је фирме Крен и Станковић у Чачку, која има парну пивару и фабрику слада и леда. Од интереса је напоменути да је, по мајци, унук старог политичког борца Димитрија Катића. Претседник је месног одбора Народне одбране и Кола јахача, а члан је управе Аеро-клуба, Стрељачке дружине и Удружења реверних официра.

Припадао је Југословенској демократској странци. На изборима 1935 г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу трнавском, на листи Богољуба Јевтића.

STANKOVITCH SVETOLIK, ingénieur, industriel, né en 1886 à Yassitsa, arr. de Rassin. S. appartenait au parti démocrate. Candidat à la députation en 1931, il ne fut élu qu'en 1935 dans l'arr. de Trnava, sur la liste de B. Yevtich. Quoique très occupé par ses travaux d'industriel, S. est très actif dans toutes les associations nationales et culturelles de Tchatchak.

СТАЈИЋ Др. УРОШ

Др. Урош Стјајић рођен је 6-1-1880 г. у Врању. Гимназију је учио у Врању и Нишу, а пољопривредне науке на философском факултету универзитета у Халу на Сали, где је докторирао. После свршених наука био је чиновник Министарства народне привреде на државним имањима у Јубичеву и Добривешу, наставник у винодељској школи у Букову, окружни економ у Ваљеву и, најпосле, начелник одељења за ферментацију дувана код Управе монопола.

1919 г. Стјајић је ступио у политику, те је био међу оснивачима Савеза земљорадника. 1921 г. је, на изборима за Уставотворну скупштину изабран за народног посланика. Од 1919 г. је уредник „Села“, а од 1923 био је главни секретар Савеза земљорадника. Важнији су му радови: „Die Keimug der Samen bei verschiedenen Feuchtigkeits- und Temperaturunverhältnissen“, „О колубарском говечету“. Сем тога сарађивао је на разним стручким часописима и новинама, у којима је објавио велики број стручних и политичких чланака. Дуже времена био је уредник „Тежака“.

Др. Стјајић је истакнут радник на пољу задругарства. Члан је управе Савеза српских земљорадничких задруга у Београду и Главног задружног савеза Југославије. На изборима 1935 г. изабран је за народног посланика други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу царибродском.

STAÏTCH OUROCHE, docteur ès-lettres, économiste et homme politique, né en 1880 à Vragna. Après ses études d'agriculture en Allemagne, il a été nommé fonctionnaire au Domaine de l'Etat à Lyoubitchévo, puis à Bobritchévo, professeur à l'école vinicole à Boukovo et ensuite chef de Section à la Direction des Monopoles. S. s'occupe de politique depuis 1919 et est un des fondateurs de l'Union Paysanne, sur le programme duquel il a été député pour la première fois en 1921. En 1923, il devint secrétaire général de l'Union Paysanne et rédacteur de l'organe du parti »Selö«. Il se distingua dans le mouvement coopératif agricole et est membre du Comité Central de l'Union Générale des Coopératives Agricoles Serbes. En 1935, il a été élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Tzaribrod.

СТАНКОВИЋ СВЕТОЗАР

Инж. Светозар Станковић рођен је 1 маја 1882 г. у Обилићеву, срез новокањиши. Основну школу свршио је у Обилићеву, гимназију у Новом Саду. После матуре уписао се на технички факултет Универзитета у Будимпешти где је постао инжењер. Затим је 1907 г. прешао у Србију, ступио у државну службу и радио све до 1912 г. као инжењер на изградњи железница. По томе је постао инжењер Црквених фондова и имања у Сремским Карловцима, све до 1923 г.

Инж. Светозар Станковић истакао се одмах после ослобођења на политичком пољу и био је један од најугледнијих чланова Народне радикалне странке у бившој Војводини. За народног посланика био је први пут биран у 1923 г., као срески кандидат у Новом Кањижи, затим у 1925 у срезовима новокањишиком и великолечкерчком, па у 1927 г. као носилац листе у Јужном Банату и у новосадском округу. 5 августа 1923 постао је државни потсекретар за аграрну реформу у кабинету Николе Пашића и остао на том положају до 29 јула 1924 г. У кабинету Веље Вукићевића био је министар пољопривреде и вода од 17 априла 1927 г. до 29 јула 1928 г.

За време преговора о миру, у 1919 г. Св. Станковић је био у Паризу и сарађивао у различим секцијама наше делегације, специјално по питањима која су се односила на Војводину. Његови амандmani о питању режима вода и лиферација угља из пећујског рудника били су прихваћени и постали саставни део Тријанонског уговора.

Као народни посланик и министар највише је радио на решењу наших аграрних проблема. На његову иницијативу решен је проблем изградње панчевачког моста у вези са амелиорацијом великог Панчевачког Рита. Овим радовима одбрањено је од свакогодишњих поплава неколико десетина хектара првокласне земљи и створена нова, врло важна веза између престонице и јужног дела Баната. Радио је много у скупштинским одборима и као министар на санацији свих водних задруга у држави које су биле у врло тешким финансијским приликама.

После 6 јануара 1929 г. Станковић се повукао из активног политичког живота и живео је као поседник на свом имању у Обилићеву. На изборима у 1935 г. изабран је за народног посланика четврти пут, на листи Богољуба Јевтића у срезу новокањишиком. 23. јуна ушао је у кабинет др. Милана Стојадиновића и заузео портфель министра пољопривреде.

STANKOVITCH SVETOZAR, ingénieur, propriétaire et ancien ministre, né en 1882 à Obilitchévo, arr. de Nova Kagnija. S. appartenait au parti radical. En 1919 il prend part à la Conférence de Paix à Paris en qualité du membre expert de la délégation yougoslave. S est élu député pour la première fois en 1923, dans l'arrondissement de N. Kagnija est réélu en 1925 et 1927, à la tête de la liste radicale départementale à Banat du Sud et Novisad. De 1923 à 1924 il était soussecrétaire d'Etat au Ministère de la Réforme Agraire et de 1927 à 1928 ministre de l'Agriculture dans le cabinet de V. Voukitchevitch. En 1935 il se rallia à la liste de B. Yevtitch et fut élu député dans l'arrondissement de Nova Kagnija. Dans le gouvernement de Dr. Stoïadinovitch S. est devenu ministre de l'Agriculture.

СТАНКОВИЋ В. АЛЕКСАНДАР

Александар В. Станковић рођен је 1888. г. у Стријевцу, срез лужнички. Гимназију и учитељску школу је учио у Пироту и Нишу. Био је, без прекида, 25 година учитељ, а сада стално живи у варошици Бабушници.

Станковић је из старе послимичке куће Видана Станковића. Учествовао је у свим ратовима од 1912—1918. г. и из њих изашао у чину резервног потпуковника. Био је више пута рањаван. Припадао је бившој Југословенској демократској странци. Неколико година био је председник општине у Бабушници, где је предњачио у свим правцима друштвеног живота.

За народног посланика Станковић је 1935. г. изабран први пут, у срезу лужничком, на листи Богољуба Јевтића.

STANKOVITCH ALEKSANDAR, instituteur en retraite, né en 1888 à Srijevat, arr. de Loujnitza. Il appartenait au parti démocrate et a été maire du village Babouchnitsa pendant plusieurs années. S. est élu député pour la première fois en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Loujnitza.

СТЕВОВИЋ РИСТА

Риста Стевовић рођен је 1899. г. у Прибоју, где је свршио основну школу. По завршеном средњошколском образовању уписао се на правни факултет Универзитета у Београду и по завршеним студијама положио адвокатски испит. Сада је адвокат у Београду.

Стевовић је припадао Народној радикалној странци и био члан њеног главног одбора. На изборима 1935. г. за народног посланика изабран је први пут, у срезу прибојском, на листи др. Владимира Мачека.

STEVOVITCH RISTA, avocat, né en 1899 à Pribaille. Il appartenait au parti radical et a été membre de son comité central. Aux élections de 1935 S. est élu député dans l'arr. de Pribaille, sur la liste de V. Matchek.

СТЕФАНОВИЋ Б. ИГЊАТ

Игњат Б. Стефановић рођен је 1-XI-1888. г. у Ладевици, срез љубићски. Свршио је гимназију и права, па је после тога ступио у државну службу и постао 1921. г. начелник округа тиквешког. 18. августа 1923. г. пензионисан је, па се одао аквокатури и отворио адвокатску канцеларију.

На изборима 1925. г. изабран је први пут за народног посланика, као носилац листе бивше Демократске странке за округ тиквешки. По други пут је изабран за посланика на изборима 1927. г. у истом округу и задржао мандат све до 6. јануара 1929. г. 14. маја постављен је за члана Самосталне монополске управе, а 31-X-1929. г. за окружног инспектора. 7-XI-1929. г. постављен је за Генералног инспектора унутрашње управе, а 16-IX-1930. г. постао је државни саветник, са кога је положаја трећи пут изабран за народног посланика у кавадарском срезу 1931. г., на земаљској листи Петра Р. Живковића.

И. Б. Стефановић је претседник Удружења резервних официра и ратника, и активан члан многих друштава. 1935. г. изабран је за народног посланика четврти пут, на листи Богољуба Јевтића. У кабинету др. Милана Стојадиновића образованом 23. јуна 1935. г. заузео је портфель Министра шума.

STEPHANOVITCH IGNYATE, avocat, né en 1888 à Ladyevitza, arr. de Lyoubitch. Comme candidat du parti démocrate S. a été élu député en 1925 et 1927. Aux élections de 1931, il se rallia à la liste du général Jivkovitch et fut de nouveau élu député dans l'arr. de Kavadar, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. En 1923 S. a été préfet du département de Tikvech, en 1929 inspecteur général au Ministère de l'Intérieur, et en 1930 conseiller d'Etat. Il est président de l'Association des officiers de réserve et des combattants. Il est entré au cabinet Dr. Stoïadinovitch en qualité de ministre des Forêts et Mines.

СТИЈИЋ Др. МИЛАН

Др. Милан Стијић рођен је 1889. г. у Даљу. После свршене гимназије слушао је Универзитет у Загребу и Бечу. Доктор је философије и професор у Осеку.

На Сушаку где је учио гимназију, г. Стијић се истакао међу средњошколцима, ради напредних идеја. На загребачком универзитету је активан члан „Балкана“ и „Његуша“, а као претседник А. П. Д. је репрезентант српског дела академске омладине у Загребу. Видно се истиче у свим националистичким манифестацијама. У заједнич-

ци са г. Бранком Магарашевићем покреће идеју оснивања Академске мензе у којој су се хранили махом они академичари хrvatski којима у Хrvatskoj akademskoj menzi није било места из политичких разлога. Покренуо је „Нову реч“ која је била уперена против франковаца.

Свршетак рата затекао је Стијића на Сушаку, као професора. Као члан Народног већа води упорну борбу против италијанских претензија, ради чега изазива гњев Датинијија, који га гони, тако да се морао склонити у Осек. Припадао је Самосталној демократској странци и био њени носилац листе у вировитичком изборном округу. 1927. г. изабран је за обласног посланика у Осечкој области. За г. изабран је за народног посланика др. Стијић изабран је први пут на листи Петра Р. Живковића, у срезу нашичком.

У Народној скупштини др. Стијић је за све време био члан Финансијског и Имуностетног одбора, али је учествовао и у раду других одбора по разним питањима.

На изборима 1935. г. др. Стијић изабран је за народног посланика у срезу нашичком, на листи Богољуба Јевтића.

STIYITCH MILAN, docteur ès-lettres, professeur, né en 1889 à Dalye. S. appartenait au parti démocrate indépendant et a été son candidat à la députation dans l'arr. de Virovititza et son membre au conseil général du département d'Ossiek. S. est élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Nachitze, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Déjà avant la Grande Guerre, S. s'est distingué par ses manifestations nationalistes, par sa collaboration aux journaux et périodiques d'orientation yougoslave et par son patriotisme inébranlable. Comme député, il a été membre assidu de la Commission des finances et d'autres comités parlementaires.

СТОЈАДИНОВИЋ М. ДРАГИША

Драгиша М. Стојадиновић рођен је 1886. г. у Јасеници, среза неготинског. Гимназију је свршио у Неготину и Зајечару, а правне науке на Универзитету у Београду.

Омладински национални покрет привукао је Стојадиновића још у гимназијској клупти. Кад је отпочела широка четничка акција у Јужној Србији потпуно јој се предао. Четовао је и водио борбе у прешевској, велешкој, кумановској и прилепској кази, са војводама Саватијем, Бацетом, Доксимом, Глигором Соколовићем, Бабунским и Василијем Трибићем. Пет пута је прелазио границу ради одласка у чету а учествовао је у седам великих четничких борби и био рањен 1906. г. у борбама код Бајалова. После тога учествовао је у Балканском, Српско-бугарском и Великом рату, у чину низег и вишег официра. Био је на опсади Једрене, у битци на Церу и при борбама око Београда. За време битке на Чевртији, када је тринаести пешадијски пук страдао, спасао се препливавши Саву. На Солунском фронту учествовао је у многим борбама и из рата изашао као резервни потпуковник.

1908. г. постављен је за библиотекара Народне скупштине. 1912. прешао је на рад у Министарство народне привреде, а после рата у Министарство трговине и индустрије. Пензионисан је као начелник Министарства трговине, по својој молби. Сем тога бавио се и публицистиком. Од 1907. г. сарађивао је у „Малом Журналу“, „Политици“, „Новом Времену“, „Трибуни“, „Времену“, „Смотри“, „Новостима“ и „Народном гласу“. Објавио је у „Делу“ серију четничких успомена „Око Прилепа и Велеса“.

Драгиша Стојадиновић припадао је Народној радикалној странци. 1924. г. организовао је једну велику кампању преко штампе, која је узвилала велику прашину и била повод великих и дуготрајних министарских криза и изазвала велике и отсудне потресе у Народној радикалној странци. 1927. г. кандидовао је на програму те странке у крајинском и сремском изборном округу, но није био изабран. 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, у изборном срезу неготинском на листи Богољуба Јевтића.

STOJADINOVITCH DRAGICHA, chef de section au Ministère du Commerce en retraite, né en 1886 à Yassenitza, arr. de Négotin. Comme étudiant S. a appartenu à l'organisation des tchetchnitsi et prit part à plusieurs combats sanglants dans la Serbie de Sud. En 1809 il était bibliothécaire au

Parlement. En 1912 il passe au Ministère du Commerce où il reste jusqu'en 1934. Il a déployé une grande activité publiciste, depuis 1907, dans les journaux »Mali žurnak«, »Politika«, »Tržbuna«, »Vreme«, »Novosti« etc. S. appartenait au parti radical et était son candidat à la députation en 1927. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Négotin.

СТЕПАНОВ МИЛИВОЈ

1931 г. први пут, у изборном срезу гарешничком, на листи Петра Р. Живковића.

1935 г. Степанов је изабран за народног посланика по други пут, у истом изборном срезу, на листи Богољуба Јевтића.

STEPANOV MILIVOYE, prêtre, né en 1885 à Titel. Élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Garechnitsa, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

СТОЈСАВЉЕВИЋ ПЕТАР

Петар Стојсављевић рођен је 1887 г. у Оташићу, срез сињски. Гимназију и богословију свршио је у Задру, па је по завршеном школовању примио свештенички чин. Сада је протојереј у Оташићу.

Стојсављевић је припадао Народној радикалној странци, на чијем је програму кандидовао као заменик српског кандидата. У свом ужем крају радио је много на социјалном, културном и привредном пољу. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу сињском.

STOJSAVLJEVITCH PETAR, archiprêtre, né en 1887 à Otachitch, arr. de Signe. S. appartenait au parti radical et a été déjà candidat à la députation. Aux élections de 1935 il est élu pour la première fois dans l'arr. de Signe, sur la liste de B. Yevtitch.

СТОЈАДИНОВИЋ М. ДРАГОМИР

Драгомир М. Стојадиновић рођен је 1903 г. у Ужицу. Средњошколско образовање добио је у Београду и за време рата у Француској, а правне науке завршио је на Универзитету у Београду. После завршених студија у Београду студирао је финансијско-економске науке на Универзитету у Лондону.

1924—1925 био је адвокатски приправник, па се затим посветио новинарству и публицистичи. Новинарством се активно бави још од 1922 г. Сарађивао је у »Привредном прегледу«, уређивао је »Недељне илустрације« и »Штампу«, дописник је париског листа »Agence Economique et Financière« и политичког листа »L'Information«. Сем тога, уређује економски преглед београдске »Правде«.

Стојадиновић објавио је већи број студија и члањака о појединим финансијским и привредним питањима у нашој земљи и на страни. Ранијим политичким странкама није припадао. На изборима 1935 г. изабран је за народног посланика први пут, у изборном срезу белоцркванској, на листи Богољуба Јевтића.

STOJADINOVITCH DRAGOMIR, journaliste, né en 1903 à Oujitze. Après ses études juridiques et économiques aux Universités de Beograd et Londres, il s'est consacré au journalisme. Il était collaborateur du »Privredni pregled«- rédacteur de »Nedeljne ilustracije« et du journal »Štampa«. Actuellement il est correspondant de »l'Information« de Paris et de »l'Agence Economique et Financière« et rédacteur économique de Journal »Pravda« à Beograd. Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Bela Tzrvka.

СТОЈИЉКОВИЋ Ж. РАДМИЛО

Радмило Ж. Стојиљковић рођен је 1891 г. у Нишу. Основну школу и гимназију учио је у Београду, а машинску технику студирао је на Универзитету у Београду, Берлину и Торину. Бави се индустријом и новинарством.

Од 1912 г. Стојиљковић почиње новинарски рад у »Пијемонту«, а после ратова је радио у »Демократији« и »Одјеку«. Био је, даље, сарадник и уредник Савчићеве »Епохе« и »Београдског дневника«. Са К. Цицварићем, Парапосом и другим новинарима радио је на оснивању »Београдског дневника«, а доцније га је са Цицварићем и обновио. Као

студент, Стојиљковић је био секретар Самосталне академске омладине у Београду (1912), а 1919. г. са друговима основао је Демократску академску омладину и био први претседник те организације. Припадао је Демократској странци и у њезиним редовима брзо се истакао, задобивши пуно поверење шефа странке и главних страначких органа.

После завршених ратова, Стојиљковић је са оцем пок. Живком, чувеним трговцем и индустријалцем и братом Миодрагом, подигао у Куманову велики модерни млин, највећи у Јужној Србији, и обновио велики и готово најстарији наш млин у Тетову. Сем тога подигао је електричне централе у Куманову, Велесу и Приштини. Члан је и издашан помагач филантропских институција у земљи. Специјално се интересује привредним подизањем Јужне Србије.

На изборима 1935. г. Стојиљковић је изабран за народног посланика први пут, у срезу жеглиговском, на листи др. Вл. Мачека.

STOILYKOVITCH RADMILO, industriel, né en 1891 à Nich. En 1912 S. commence sa carrière de journaliste en collaborant aux journaux «Demokratija», «Odjek», «Epocha» et d'autres. Encore étudiant il était membre très actif du parti démocrate et président de l'organisation des étudiants démocrates. Après la guerre S. s'adonne à l'industrie en développant son activité industrielle surtout dans la Serbie du Sud. Aux élections de 1935 il est élu député dans l'arr. de Jegli-govo, sur la liste de V. Matchek.

СТОШИЋ СТАМЕНКО

срез кривопаланачки, на земаљској листи Петра Р. Живковића.

За народног посланика изабран је по други пут у истом изборном срезу, на листи Богољуба Јевтића, 5 маја 1935 године.

STOCHITCH STAMENKO, né à Stayévatz, arr. de Kriva Palanka, en 1896. Élu député en 1931 dans l'arr. de Kriva Pa-lanka, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch.

СТОШОВИЋ ДОБРИВОЈЕ

Добривоје Стошовић рођен је 1894. г. у Брусу. Средњошколско образовање добио је у Београду, а права и финансијско - економске науке студирао је на Универзитетима у Кембриџу и Лондону.

По завршеним студијама, Д. Стошовић је ступио у државну службу. Био је секретар, па затим шеф отсека Министарства финансија. По томе је прешао у Привилеговану аграрну банку, у којој је био главни секретар и генерални директор. На томе положају затекао га је избор за народног посланика.

Као економски и финансијски стручњак, Стошовић се врло брзо истакао. Он је један од првих организатора Привилеговане аграрне банке. За то време бавио се и публицистиком. Био је уредник „Београдске економске ревије“ која на француском и енглеском језику већ дуже времена излази у Београду, и уредник „Годишњака Краљевине СХС“, такође на разним језицима. Но сем тога Стошовић је објавио у домаћим и страним финансијско економским часописима велики број стручних радова.

У исто време, Стошовић се бавио и задругарством. Ранијим политичким странкама није припадао. За народног посланика изабран је на изборима 5 маја 1935. г. први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу прокупачком. 23. јуна 1935. г. ушао је у кабинет др. Милана Стојадиновића и заузео портфељ министра просвете.

STOCHOVITCH DOBRIVOIJE, directeur de banque, né en 1894 à Brouse. Après ses études juridiques et économiques à Cambridge et Londres, S. entre au Ministère des Finances comme secrétaire. Plus tard, il devient secrétaire général puis directeur général de la Banque Agraire Privilégiée. Il était rédacteur de la «Revue Economique de Beograd» (en français et en anglais) et des archives «Godišnjak Kraljevine S. H. S.» Il a été élu député pour la première fois en 1935, sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Prokoupljé. S. est ministre de l'Instruction Publique dans le cabinet de Dr. Sto-jadinovitch.

СТОЈАДИНОВИЋ МИХАИЛО

Михаило Стојадиновић рођен је 1866. г. у Јунковцу, среž опленачки. Основну школу свршио је у Жабарима (код Тополе), а затим је у Београду изучио казанџијски занат и 1887. г. постао правни мајстор. У кругу наших занатлија брзо је избио у прве редове па је, радићи дешенијама у занатском покрету био чешћи претседник Савеза занатских удружења, претседник Занатске коморе, први потпретседник Занатске банке Краљевине Југославије, итд.

Дуже времена Стојадиновић је, као истакнути националиста, био члан Средишњег одбора Народне одбране. Припадао је Народној радикалној странци у коју је, као организован члан, ступио још 1887. г. Био је виђен члан београдских месних организација те странке и члан њезина Главног одбора.

За народног посланика г. Стојадиновић је изабран 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Београду.

STOJADINOVITCH MIHAÏLO, chaudronnier, né en 1866 à Younkovatz, arr. de Oplenatz. S. a été président de l'Union des artisans yougoslaves, de la Chambre des artisans et vice-président de la Banque des artisans yougoslaves. Il appartenait au parti radical longtemps et a été membre de son comité central. S. est élu député pour la première fois en 1935 dans la ville de Beograd, sur la liste de B. Yevtitch.

СТУПАРИЋ МИЈО

Мијо Ступарић рођен је 1881. г. у Видрењаку. Основну школу свршио је у Лудини, па се затим посветио земљорадњи. На програму ХСС изабран је 1923. и 1927. г. за народног посланика.

Ступарић се, сем земљорадње, бави и поезијом. Написао је и објавио већи број песама и приповедака из сеоског живота, које су много читане по хрватским селима. Сарађивао је у „Дому”, „Валу”, итд. Претседник је хрватског доброворног и просветног друштва „Сељачка слога”.

5. маја 1935. г. Ступарић је изабран за народног посланика трећи пут, на земаљској листи др. Владимира Мачека, у срезу кутинском.

STOUPARITCH MIYO, agriculteur, né en 1881 à Vidregnak. Il appartenait au parti paysan croate et fut élu député en 1923 et en 1927. En 1935 il est élu dans l'arr. de Koutina, sur la liste de V. Matchek. S. a publié plusieurs contes et chansons dont les sujets sont pris dans la vie des paysans croates. Il a collaboré aux journaux »Dom«, »Val« etc.

СУБОТИЋ ДУШАН

Душан Суботић рођен је 1884. г. у Босанској Грађишици. Гимназију је учио у Сарајеву, а богословију је свршио у Рељеју код Сарајева, па се по томе посветио свештеничком позиву. Протојереј је и архијерејски намесник у Босанској Грађишици.

Прота Суботић оснивач је првих земљорадничких задруга у Босни. Био је активан члан трупе Петра Кочића, сарађујући на покрету и у листу „Отаџбине“. Сем тога радио је и на другим листовима, као сарадник „Српске Ријечи“, новосадске „Заставе“, и „Хришћанског весника“ чуvenог проте Алексе Илића из Београда.

Као активни просветни и политички радник, прота Суботић је у почетку рата интерниран, па по томе оптужен у Бањалучком процесу. Осуђен је том приликом на 12 година тешке тамнице и био на издржавању казне све до образовања Народног већа.

После рата, прота Суботић наставио је свој предратни рад. Припадао је Народној радикалној странци и на њезином програму биран је за народног посланика на изборима 1920., 1923. и 1925. г. Био је члан главног одбора те странке. После тога повукao се из политичког живота. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика четврти пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу новограђишком.

SOUBOTICH DOUCHAN, archiprêtre, né en 1884 à Bosanska Gradichka. Dans le procès politique de Bagnalouka S. a été condamné à 12 ans de travaux forcés. Après la guerre il s'engage dans les rangs du parti radical, devient membre de son comité central et député aux élections de 1921, 1923 et 1925. En 1935 il est élu de nouveau dans l'arr. de Bosanska Gradichka, sur la liste de B. Yevtitch.

ТАСИЋ С. СВЕТОЗАР

Светозар С. Тасић родом је из Врања. Основну школу и 4 разреда гимназије свршио је у Врању а винодељско-винарску школу у Букову.

До Балканског рата, по свршеној школи, био је чиновник пољопривредне струке. После тога прешао је у полицијску струку, затим, као спрекски начелник, у финансијску струку па је на положају шефа Окружне финансијске управе у Битољу пензионисан.

Године 1920, 1925 и 1927 био је посланички кандидат за срез мориховски као припадник Демократске странке.

На општинским изборима у Битољу 1926 г. Тасић је био изабран за I кмета Општине битољске и 1933 г. поново је постављен за кмета. После укидања звања кмета преведен је у финансиског референта битољске општине на коме је положају био све до краја месеца марта 1935. г.

Од 1913 г. живи непрекидно у Битољу. За народног посланика Тасић је изабран 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу мориховском.

TASSITCH SVETOZAR, employé municipal, né à Vragna. T. fut longtemps fonctionnaire de l'Etat comme rapporteur pour l'agriculture, préfet, chef de la Direction Financière Départementale à Bitolj puis, après sa retraite, »kmet« de la ville Bitolj. Il appartenait au parti démocrate et était son candidat à la députation en 1920 et 1925 et élu député pour la première fois en 1927, dans l'arrondissement de Morihovo. En 1935, a est élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans le même arrondissement.

ТОРБАР Др. ЈОСИП

Др. Јосип Торбар рођен је 1891 г. у Загребу, где је добио основно и средњошколско васпитање. По завршном правном факултету у Загребу положио је докторат права и отворио адвокатску канцеларију. Сада је адвокат у Загребу.

За народног посланика др. Торбар изабран је 5 маја 1935 г. први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу златарском.

TORBAR YOSSIP, docteur en droit, avocat à Zagreb, né en 1891 à Zagreb. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Zlatar, sur la liste de V. Matchek.

ТИШМА Инж. ВЛАДИМИР

Инж. Владимир Тишма рођен је 1895 г. у Доњем Лапцу. Гимназију је свршио у Сремским Карловцима, а технику на Универзитету у Прагу. Стално борави у Земуну.

1916 г. Тишма је прешао фронт и предао се Русима да би могао ступити у I Српску добровољачку дивизију. Заједно са том дивизијом прешао је кроз све њезине борбе, у чину ћака-водника и потпоручника. При крају рата ступио је у ваздухопловство где је, 1933 г., као пилот однео III награду блаженопочившег Краља Јединитеља у екипи школских апарати. Од 1925—1931 био је надзорни инжињер Команде ваздухопловства, а 1931 г. напустио је војну службу и ступио, као технички директор, у Прву српску фабрику аероплана Ж. Рогожарски а. д. Сарадник је стручних техничких часописа „Наша крила“ и „Ваздухопловни гласник“.

Ранијим политичким странкама инж. Тишма није припадао. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу доњолапачком.

TICHMA VLADIMIR, ingénieur, né en 1895 à Dogni Lapatz. Pendant la Grande Guerre T. a été volontaire dans l'armée serbe, pour devenir après l'officier d'aviation de l'armée yougoslave. Après avoir été mis en retraite, il devient directeur de la »Prva srpska fabrika aviona« et collaborateur des journaux »Naša krila« et »Vazduhoplovni glasnik«. Il est élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Dogni Lapatz, sur la liste de B. Yevtitch.

ТОМАШИЋ ЉУДЕВИТ

Људевит Томашић рођен је 1893 г. у Самобору. Гимназију је свршио у Загребу, а филозофију (природно-математични отсек) на Универзитету у Загребу. Сада је приватни професор у Загребу, а пре тога био је у државној служби.

Томашић је припадао Хрватској сељачкој странци. 5 маја 1935 г. изабран је за народног посланика први пут, у срезу самоборском, на листи др. Владимира Мачека.

TOMACHITCH LYUDEVIT, professeur, né en 1893 à Samobor. Il appartenait au parti paysan croate et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Samobor, sur la liste de V. Matchek.

ТОДОРОВИЋ БРАНКО

Бранко Тодоровић рођен је 13-XII-1898. г. у Соко Бањи. Основну школу учио је у Прокупљу, а гимназију у Нишу, Пироту и Лесковцу. Још као гимназиста сарађивао је у појединим листовима и часописима и наставио ту сарадњу све до сада. Писао је специјално чланке и студије из разних области народне привреде. Живи стално у Скопљу, где се насељио пре петнаест година. Управник је Савеза сточарских селекцијских задруга у Скопљу и публициста.

Тодоровић је био секретар Савеза аграрних заједница и Трговачко индустријске коморе у Скопљу. Основао је већи број задруга разног карактера. Оснивач је Савеза сточарских задруга, коме сада стоји на челу. Практичног трговачког васпитања, једно време се бавио и трговином.

Припадао је бившој Народној радикалној странци, у чијој је скопској организацији имао угледно место. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу галичком, на листи Богољуба Јевтића.

TODOROVITCH BRANKO, directeur de l'association des coopératives pour l'élevage des bestiaux à Skoplyé, né en 1898 à Soko Bagna. Un des pionniers de l'idée coopératives dans la Serbie du Sud, T. appartenait au parti radical et fut élu député dans l'arr. de Galitza, sur la liste de B. Yevtich.

ТОДОРОВИЋ С. ТОДОР

Тодор С. Тодоровић рођен је у Великом Извору, код Зајечара. Основну школу свршио је у В. Извору, а низу гимназију у Зајечару. По томе се посветио политици и земљорадњи.

У политички живот Тодоровић је ушао 1906. г., као присталица бив. Сељачке слоге, на чијем је програму кандисовао, али му је до мандата недостајало 160 гласова, а после ратова у којима је учествовао приступио је Савезу земљорадника. Од 1906—1911. г. био је кмет и претседник општине у Великом Извору. На програму Земљорадничке странке изабран је за народног посланика 1921. г. први пут, и био члан Уставотворне скупштине.

Тодоровић је у Вел. Извору основао одбор Народне одбране и био његов претседник. Оснивач је и сарадник многих месних установа. За народног посланика изабран је на изборима 1935. г. други пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу зајечарском.

TODOROVITCH TODOR, agriculteur, né à Veliki Izvor, arr. de Zaïetchar. T. entre dans la vie politique en 1906, lorsqu'il devient maire de la commune de Veliki Izvor. Il appartenait à l'Union paysanne et fut élu député pour la première fois en 1921. Aux élections de 1935 il est élu de nouveau dans l'arr. de Zaïetchar, sur la liste de B. Yevtitch.

ТРУМБИЋ Др. АНТЕ

Др. Анте Трумбић рођен је 17 маја 1864. г. у Сплиту. Основно и средњошколско образовање добио је у Сплиту: а права је студирао у Загребу и Грацу, где је промовисан за доктора права. Пошто је провео прописано време на судској пракси, 1894. г. отворио је у Сплиту адвокатуру, којом се, са већим прекидима, бави и сада.

Политичку каријеру др. Трумбић је почeo као активан члан Странке права. За народног посланика на Далматинском сабору изабран је први пут 1895. г., па је после тога биран на сваким даљим изборима све до уласка Аустрије у рат. У исто време, др. Трумбић је биран и за посланика на Царевинском већу у Бечу (први пут 1897), задржавајући тај положај све до рата 1914. г. Када је, 1905. г., дошло до сједижења Народне странке и Странке права, др. Трумбић је у томе имао водећу улогу. Као претставник те нове политичке групе која се прозвала Хрватска странка др. Трумбић учествовао је у раду на доношењу Ријечке резолуције. Програм и статут нове странке дело је др. Трумбића, који је у задарском „Новом листу“ дао и оширило тумачење идеологије те странке.

Чим је избио Светски рат, др. Трумбић је емигрирао из Аустрије. Изабран је за претседника тада формираног Југословенског одбора, чије је седиште било у Лондону. Руководећи пословима тога одбора, др. Трумбић је био један од преговарача Југословенског одбора са српском владом на Крфу о будућем основном уређењу наше земље и потписник у име тога одбора на Крфској декларацији која се сматра као први званичан и значајан акт који је претходио прогласу Уједињења од стране тадашњег регента Александра, позније Краља Витешког Ујединитеља.

По ослобођењу, др. Трумбић је постао први заједнички министар иностраних дела, у кабинету др. Миленка Веснића. У исто време, др. Трумбић је био и делегат на Конференцији мира у Паризу, задржавши положај министра иностраних послова и у два наредна кабинета. Оставку на тај положај дао је после Рапалског уговора, 1921. г.

Др. Трумбић је био члан Привременог народног претставништва, а на изборима за Уставотворну скупштину изабран је у четири среза у Далмацији. Постојећим политичким странкама није прилазио. 1924. г. др. Трумбић је био један од оснивача Хрватске заједнице, која је нешто доцније прихватила републикански програм. На програму те странке 1925. г. поново је изабран за народног послана-

ника. Кад је, 1929 г., образована Сељачко демократска коалиција, група др. Трумбића пришла је тој новој формацији.

На изборима 1935 г. др. Трумбић је поново изабран за народног посланика у изборном срезу имотском на земаљској листи др. Влатка Мачека.

TROUMBITCH ANTE, docteur en droit, avocat, homme politique, né en 1864 à Split. T. est entré dans la vie politique en 1895 comme député au Parlement de Dalmatie et délégué de celui-ci au Parlement de Vienne, réélu constamment jusqu'en 1914, quand il se réfugie en Angleterre et devient président du »Jugoslovenski odbor« à Londres. Après l'écroulement de l'Autriche T. devient ministre des affaires étrangères du Royaume de Yougoslavie et son délégué à la Conférence de la paix à Paris. Il était membre du Parlement provisoire, de l'Assemblée constituante et du Parlement élu en 1925. Après la formation de la coalition paysanne démocrate il s'est ralié à cette nouvelle formation politique. En 1935 T. est élu député dans l'arr. d'Imotski, sur la liste de V. Matchek.

ТОМИЋ БРАНКО

Бранко Томић рођен је 1884. г. у Сремској Митровици. По завршеном школовању одао се трговини. Стално живи у Сремској Митровици.

Од 1905. г. Томић учествује у политичком животу, а бавио се и радом у културним и хуманим установама свога места. Пре и после рата припадао је Народној радикалној странци. По објави рата 1914. г. затворен је и био гоњен и интерниран до kraja рата. Био је члан ширег главног сдобра Народне радикалне странке.

За народног посланика изабран је први пут, 5 маја 1935. г. у срезу сремско-митровачком, на листи Богољуба Јевтића.

TOMITCH BRANKO, commerçant, né en 1884 à Sremska Mitrovitsa. Il appartenait au parti radical et a été membre de son comité central. T. est élu député en 1935 dans l'arr. de Sremska Mitrovitsa, sur la liste de B. Yevtitch.

ТРБИЋ ВАСИЛИЈЕ

Василије Трбић рођен је 11. октобра 1881. год. у Белом Брду код Даља. Основну школу свршио је у своме родном месту па је, после тога, прешао код својих рођака у Србију. Четири разреда гимназије свршио је у Параћину и Алексинцу, па је по томе отишао у Св. Гору с намером да се покалућери, а уједно се уписао и у богословију. Но није му било суђено да постане калуђер; после три године проведене у школи, убијени су неки грчки калуђери, па је Трбић био оптужен. Из Свете Горе морао је да побегне и да се врати у Србију (1902). Придруживши се четничком покрету који је тада био у јеку стварања, од Трбића искушеника постао је Трбић четнички војвода.

Као један од првих наших војвода на десној обали Вардара, Трбић учествује у свим величим борбама које су четничке чете водиле са Турцима и са Бугарима. Учествовао је и у неким борбама у кумановском крају, а 21. јануара 1906. г. изгинула му је скоро цела чета (22 четника) на Челопеку, на истим положајима на којима су српске чете 1905. г. одржале сјајну победу. Необично строг, Трбић је у чети држао гвоздену дисциплину.

У току Светског рата Трбић је авионом пребачен преко фронта у позадину где је провео око пола године и враћао се у Солун са исцрпним извештајима о стању код непријатеља. Одликован је ради тога највећим ратним орденом, Карађорђевом звездом са мачевима, коју му је лично предао тадањи Регент Александар.

Трбић је познат као добар организатор. После Балканског рата насељио се у велешком крају у коме је годинама четовао, па је ту превео и своју породицу из Славоније. Сада живи у Прилепу.

На изборима 1925. г. Трбић је изабран за народног посланика на програму Народне радикалне странке. После тога биран је и 1927. г. на истом програму. 1931. г. поново је изабран у изборном срезу прилепском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народној скупштини био је активан, и четири пута узастопно биран за претседника Административног одбора.

5. маја 1935. г. поново је изабран за народног посланика у срезу прилепском, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

TRBITCH VASSILIYE, homme politique, rentier, né à Belo Brdo près de Dalye en 1881. Il a été élu député en 1925 et en 1927 sur la liste radical, en 1931 sur la liste du général Jivkovitch et en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, toujours dans l'arr. de Prilipe. Comme un des voyévodes renommés de la rive droite du Vardar, T. a pris part à toutes les importantes des tchetnitzis contre les Turcs et les Bulgares. Pendant la Grande Guerre il fut jeté par avion de l'autre côté de la frontière, où il resta six mois pour recueillir des informations sur la situation de l'ennemi, muni desquelles il rentra à Salonique. Ses entreprises intrépides lui valurent les décorations militaires les plus hautes. Comme député, T. est un des plus actifs, s'intéressant surtout aux problèmes de la Serbie du Sud.

ТЕШИЋ МАКСИМ

Максим Тешић рођен је 21-XII-1884 г. у селу Липовцу, срез котарварошки. Како у његову селу није било школе, псалтир и часловач изучио је код месног свештеника. Припадао је кругу Коћићевих пријатеља и сарадника. 1916 г. пребегао је са фронта у Русију и ступио у Југословенску добровољачку дивизију у чијим је редовима направио доста ратних подвига. После је пребачен на Солунски фронт, где је остао до пробоја фронта.

По повратку у земљу, Тешић се лађа домаће економије и рада на селу. Организује добровољце, задругаре, ради за просвету. Припадао је Сам. демократ. странци, на чијем је програму остао до 6. јануара 1929 г. Биран је за банску већницу и подначелника општинске управе у Забођу. На изборима 1931 г. изабран је за народног посланика на листи Петра Р. Живковића, као заменик поч. др. Тоде Јеремића. За рад на селу одликован је високим одличјима.

5 маја 1935 г. изабран је за народног посланика други пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу котарварошком.

TECHITCH MAXIM, agriculteur, né en 1884 à Lipovatz, arr. de Kotorcaroche. Autrefois, il appartenait au parti démocrate indépendant. Après le 6 janvier 1929 il a été nommé conseiller de la Banovine. En 1935, il a été élu député sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arrondissement de Kotorvaroche.

ТОМИЋ ЈЕВРЕМ

Јеврем Томић рођен је 1894 г. у Ваљеву, где је свршио основну школу. Гимназију је свршио у Београду, а правне науке на Универзитету у Београду. По завршеним студијама посветио се адвокатури, па је сада адвокат у Београду.

Томић је раније припадао Југословенској демократској странци. 1927 г. на програму те странке изабран је за обласног посланика за град Београд. Више година био је I потпредседник Савеза добровољаца и члан Међусавезничке федерације ратника. Учествовао је у свим ратовима као резервни официр. За народног посланика изабран је 1935 г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу тителском.

TOMITCH YEVREM, avocat à Beograd, né en 1894 à Valjevo. Il appartenait au parti démocrate et a été élu conseiller départemental en 1927. Aux élections de 1935 il est élu député dans l'arr. de Titel, sur la liste de B. Yevtitch.

ТОМАШЕВИЋ ЖАРКО

Жарко Томашевић рођен је у Београду 10-XI-1890 год. Матуру је свршио у Београду а правне науке свршио је на Универзитету у Паризу. Резервни је судски капетан I кл. Кандидовао се у срезу вуковарском, као поседник из Вуковара и на изборима од 5. маја о. г. изабран је за народног посланика први пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића.

По завршеном школовању ступио је у дипломатску службу. Био је саветник Министарства иностраних послова и у дипломатско-консуларној струци служио је пуних 17 година заузимајући положаје вице-консула, првог секретара посланства, в. д. шефа Пресбирија, шефа Протокола, шефа отсека за међународно право, шефа шифре, шефа отсека за ратификацију међународних уговора, правног референта, референта за привредна питања, шефа саобраћајне секције, шефа строго повери-

љиве преписке итд. Томашевић је писац многобројних чланака у престоничким и провинцијским листовима из области спољне политике, унутрашње политике, финансија, економије, социологије и правних доктрина.

TOMACHEVITCH JARKO, propriétaire, ancien vice-consul, né en 1890 à Beograd. Après avoir terminé ses études à Paris, T. entre dans la diplomatie où il a été vice-consul, chef de Bureau de la Presse, chef du Protocole, etc. Il est élu député en 1935 dans l'arr. de Voukovar, sur la liste de B. Yevtitch.

ТОНИЋ ТОДОР

Тодор Р. Тонић рођен је у Лесковцу 1883. г. Основну школу свршио је у Лесковцу, а гимназију и правни факултет у Београду.

Службовање је отпочео у државној служби у Лесковцу као судски писар. По томе је на државну службу дао оставку и посветио се адвокатури. Сада је адвокат у Лесковцу.

Од ране младости и као студент повео је акцију на социјалном и комуналном пољу и одмах се истакао. Овим радом он се приближио радничком свету и широким слојевима народа. Рат га је затекао на таквом раду, од кога се морао одвојити да би заједно са војском пошао на фронт.

По ослобођењу убрзо се истиче у прве редове. Припадао је бившој Народној радикалној странци која га је кандидовала и истицала увек на прво место за посланичког кандидата. На новембарским изборима 1931. г. био је изабран за народног посланика за срез лесковачки на земаљској листи Петра Р. Живковића. У Народном претставништву истакао се честим и живахним парламентарним интервенцијама. Био је члан многих скupштинских одбора.

На изборима 5 маја 1935. г. за народног посланика изабран је други пут, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу лесковачком.

TONITCH TODOR, avocat, né en 1883 à Leskovatz. Membre du parti radical, il a été plusieurs fois son candidat à la députation. Élu député pour la première fois en 1931 sur la liste du général Jivkovitch dans l'arr. de Leskovatz, il y est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. Comme parlementaire, T. se distingua par sa collaboration aux commissions diverses et par ses interruptions spirituelles et bruyantes.

ТРПКОВИЋ СТАВРА

Ставра К. Трпковић рођен је 19 јула 1874. г. у Београду. Пореклом је из села Орланце, срез кичевски. По завршеној Трговачкој школи био је неко време банкарски чиновник; сада је рентијер, а живи стално у Београду. Претседник је Удружења јужносрбијанаца у Београду и члан многих других друштава. Члан је управе Београдске задруге, Српске фабрике стакла у Параћину, Штампарског друштва „Време“ а. д., итд. Члан је надзорног одбора Аграрне привилеговане банке и Народне банке Краљевине Југославије. Члан је Задужбинског одбора Министарства просвете. Написао је и издао студију „Креатање новчаних завода у Краљевини Србији“. На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика у изборном срезу кичевском, на земаљској листи Петра Р. Живковића. Пре 6 јануара С. Трпковић је припадао Народној радикалној странци. Када је основана Југословенска национална странка, Трпковић је напустио њезин посланички клуб и придржио се групи из које је, доцније, формирана Југословенска народна странка.

На изборима 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика на земаљској листи Богољуба Јевтића, у срезу кичевском.

TRPKOVITCH STAVRA, rentier et financier, né à Beograd en 1874. Avant le 6 janvier T. appartenait au parti radical. En 1931 il est élu député dans l'arr. de Kitchevo, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch. T. est membre du Conseil d'Administration de la »Beogradska zadruga«, de la »Srpska fabrika stakla u Paraćinu«, de »Vreme, S. A.«, et du Comité de surveillance de la »Privileovana Agrarna Banka« et de la »Narodna banka Kraljevine Jugoslavije«.

ЋУМАВИЋ ХУСЕЈИН

Хусејин Ћумавић рођен је 1884. г. у Зворнику. Свршио је основну и трговачку школу, па се посветио трговини. Живи стално у Зворнику.

Ћумавић је припадао Југословенској муслиманској организацији на чијем је програму 1925. и 1927. г. биран за посланика. 5 маја 1935. г. изабран је за народног посланика по трећи пут, у срезу зворничком, на листи др. Владимира Мачека.

TCHOUMOVITCH HOUSSEINE, commerçant, né en 1884 à Zvornik. Il appartenait à l'Organisation musulmane yougoslave et a été élu député en 1925 et en 1927. Aux élections de 1935 il est élu de nouveau dans l'arr. de Zvornik, sur la liste de V. Matchek.

ЋИРИЋ СТЕВАН

Стеван Ћирић рођен је 1886. г. у Сремским Карловцима у угледној породици Исидора Ћирића, некадашњег народно-црквеног и патријаршијског секретара. Гимназију је свршио у Новом Саду, па се по томе уписао на философски факултет Универзитета у Бечу. По свршеној философији постављен је за суплента гимназије у Сремским Карловцима.

Материјалноово дољно си-
туиран, С. Ћирић је напустио
државну службу, посветивши
се економији и јавним пословима.
Припадао је Народној

радикалној странци. 1929. г. постао је бански већник, а
исте године и претседник општине у Сремским Карловцима,
задржавши тај положај све до уласка у Народну скуп-
шину.

За народног посланика изабран је Ст. Ћирић 1931. г.
први пут, на земаљској листи Петра Р. Живковића, у срезу
старопазовском. Одмах по доласку у Народну скупшину,
још приликом адресне дебате, показале су се његове го-
ворничке особине. У Народној скупшини, после тога,
иступао је неколико пута, увек примљен са огромним ин-
тересом. По други пут изабран је за народног посланика у
два среза, на изборима 1935. г., на листи Богољуба Јевтића,
и задржао новосадски мандат.

21. децембра 1934. г. постао је Ст. Ћирић министар про-
свете у кабинету Богољуба Јевтића. Претседник је Шахов-
ског савеза Краљевине Југославије, Ротари клуба у Новом
Саду, итд. Месеца јуна 1935. г. Ст. Ћирић је дао оставку на
положај министра просвете јер га је Народна скупшина
изабрала за свога претседника.

TCHIRITCH STEVAN, homme politique, né à Sremski Karlovci en 1886. Après avoir terminé ses études à la Faculté des lettres de l'Université de Vienne, Tch. devient professeur-suppléant au lycée de Novi Sad. Mais il abandonna bientôt le professorat pour s'adonner uniquement à la culture de ses propriétés. Tch. appartenait au parti radical; il était membre du conseil de la Banovine du Danube et maire de Sr. Karlovci. Élu député pour la première fois en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, il fut réélu aux élections de 1935 sur la liste de B. Yevtitch dans les arrondissements de Novi Sad et de Stara Pazova. Le 21 décembre 1934, Tch. devient ministre de l'Instruction publique au cabinet de B. Yevtitch. Au mois de mai 1935 Tch. est élu président de la Narodna Skoupština.

УРОШЕВИЋ МИРКО

Мирко Урошевић рођен је 1895. г. у Жабарима, срез
моравски. Гимназију је учио у Пожаревцу и Нишу, правни
факултет у Београду. 1923. г. био је изабран за претсед-
ника жабарске општине, али ту дужност није могао да
прими јер није имао потребан број година. Припадао је
бившој Народној радикалној странци на чијем је програму
кандидован. За народног посланика изабран је 1931. год.
први пут, на земаљској листи Петра Р. Живковића, у изборном
срезу хомољском. Истакао се у раду у соколству и
задругарству.

После распуштања Скупштине, постављен је за рефе-
рента Министарства просвете а по томе одмах пензионисан,
да би се могао кандидовати. На изборима 1935. г., поново је
изабран за народног посланика у истом изборном срезу,
на листи Богољуба Јевтића.

OUROCHEVITCH MIRKO, chef de section au Ministère de l'Instruction Publique, né à Jabari, arr. de Morava, en 1895. Ou. appartenait au parti radical et a été une fois son candidat à la députation. Élu député en 1931 sur la liste du général Jivkovitch, il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevtitch, dans l'arr. de Omolyé.

ФИЗИР ВИКТОР

Виктор Физир рођен је 1
јула 1899. г. у Лудбрегу. Свр-
шио је нижу гимназију и тр-
говачки курс, па се после то-
га одао хотелијерству и тр-
товини. Живи стално у Луд-
брегу, где има свој посед и
разграњато предузеће за ау-
тобуски саобраћај.

У циљу што интензивни-
јег туристичког промета, ос-
новао је аутобуско предузе-
ће на линији Копривница —
Лудбрег — Вараждинске То-
плице — Вараждин. Оснивач
је бив. Хрватског сокола и
неколико година био је обла-
сни секретар ХСС. За народ-
ног посланика изабран је 1931. г. први пут, у лудбрешком
срезу, на листи Петра Р. Живковића. У Народном прет-
ставништву истицао се познавањем привредних прилика, а
и нарочито туризма.

1935. г. В. Физир је изабран за народног посланика дру-
ги пут, у срезу лудбрешком, на листи Богољуба Јевтића.

FISIR VICTOR, commerçant et propriétaire, né en 1899 à Loudbreg. Il appartenait au parti paysan croate et fut élu député pour la première fois en 1931 dans l'arr. de Loudbreg, où il est réélu en 1935 sur la liste de B. Yevitch. Comme parlementaire, F. s'intéressait surtout aux questions économiques et au tourisme.

ФУКС Др. РИКО

Др. Рико Фукс рођен је 1887. г. у Метлици, срезу метличког. Средњу школу свршио је у Новом месту, а правне науке са докторатом на Универзитету у Прагу. После тога ступио је у самоуправну службу и био виши градски саветник општине града Љубљане.

Др. Фукс је познати соколски радник, па се у соколској организацији налази од 1905. г. Од 1919—1930. г. написао је у соколским и другим часописима велики број чланака о соколској идеологији. Дуже времена био је

секретар Југословенског соколског савеза.

Припадао је Самосталној кметијској (земљорадничкој) странци. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у граду Љубљани.

FOUXE RIKO, docteur en droit, fonctionnaire de la commune de Lyoublyana, né en 1887 à Metlika. Il appartenait au parti paysan slovène et fut élu député en 1935 dans la ville Lyoublyana sur la liste de B. Yevitch. F. a été longtemps secrétaire général de l'Union des Sokols Yougoslaves.

ХАФЕР Др. СТЈЕПАН

Др. Стјепан Хафер рођен је 1884. г. у Осеку, где је свршио основну школу и гимназију. По завршеним правним наукама на Универзитету у Загребу и по положеном докторату права одао се адвокатури, па је сада адвокат у Осеку.

Др. Хафер припадао је Хрватској сељачкој странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу валповачком, на листи др. Владимира Мачека.

HAFER STYEPLAN, docteur en droit, avocat à Ossiek, né en 1884 à Ossiek. H. appartenait au parti paysan croate et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Valpovo, sur la liste de V. Matchek.

ХАСАНБЕГОВИЋ Др. АВДО

Др. Авдо Хасанбеговић рођен је 1889. г. у Гацку, у Херцеговини. Гимназију је свршио у Мостару. Права је студирао у Бечу и Загребу, а дипломски испит и докторат дао је у Загребу.

За време Светског рата учествовао је у Првој српској добровољачкој дивизији у Добруџи, као официр. На Солунском фронту командовао је добровољачким јединицама. По ослобођењу бавио се у Сарајеву новинарством, а 1923. г. постављен је за начелника социјалне политике Покрајинске управе у Сарајеву. После тога др. Хасанбеговић је прешао у управну струку, па је 1924. г. именован за правног референта сарајевског великог жупана. 1927. г. постављен је за великог жупана у Мостару, а после 6. јануара 1929. г. постао је велики жупан области тузланске.

Када је 3. октобра извршена нова подела на бановине, др. Хасанбеговић постављен је за помоћника бана Дринске бановине, и на томе положају остао је све до априла 1931. г., када је постављен за члана Државног савета у Београду. После тога постао је у изборном кабинету Петра Р. Живковића министар без портфеља.

Др. Хасанбеговић пре уласка у владу Петра Живковића није активно учествовао у политичком животу. Припадао је Народној радикалној страници, али се није истицао у борби. Још пре рата он је, са Османом Ђикићем, сарађивао на листу „Самоуправа“ који је Ђикић издавао у Сарајеву. За време студија у Загребу, уређивао је „Српски гласник“, орган радикалне странке у Хрватској. После рата сав се посветио раду у „Гајрету“, мусиманском културном друштву у Сарајеву, чији је потпретседник и претседник постao одмах после свршенога рата.

На изборима 1931. г. изабран је за народног посланика на земаљској листи Петра Р. Живковића први пут, у срезу тузланском. После избора за посланика изабран је за потпретседника Народне скупштине четири пута узастопа, задржавши тај положај све до распуштања Скупштине. У кабинет Богољуба Јевтића који је образован 21. децембра 1934. г. ушао је као министар без портфеља. На изборима 5. маја 1935. г. поново је изабран за народног посланика у срезу тузланском, на земаљској листи Богољуба Јевтића. Приликом прве реконструкције владе Богољуба Јевтића, др. Хасанбеговић је 19. јуна 1935. г. заузeo портфељ министра социјалне политике.

HASSANBEGOVITCH AVDO, docteur en droit, homme politique, né en 1889 à Gatzko. H. appartenait au parti radical. En 1931, déjà ministre sans portefeuille dans le gouvernement du général Jivkovitch, il fut élu député pour la première fois dans l'arr. de Touzla. Dans la Narodna Skoupchtna, élue en 1931 H. a été vice-président pendant les quatres sessions. De nouveau ministre sans portefeuille dans le cabinet de B. Yevtich formé le 21 décembre 1934, H. fut réélu dans l'arr. de Touzla. Après la guerre il a été successivement directeur de la Prévoyance Sociale auprès du gouvernement de Sarajevo, sous-préfet du département de Sarajevo, préfet du département de Mostar et puis du département de Touzla, adjoint du Ban de la banovine de la Drina et conseiller d'Etat. H. est président du comité central de la société »Gajret«.

ХАФИЗАДИЋ Др. СУЛЕЈМАН

Др. Сулејман Хафизадић рођен је 1887. г. у Травнику, где је свршио основну школу и гимназију. Медицинске науке свршио је у Цариграду, а затим је дуже времена провео на практици у Бечу. Потом је, као лекар и шеф лекара служио у болницама, а после рата постао је физикус код Градског поглаварства у Травнику.

Услед аустријских прогона, породица др. Хафизадића била је 1902. г. присиљена да емигрира у Турску, и настанила се у Цариграду. Ту је млади Хафизадић основао

српско-мусулманско друштво „Нада Истока“, чији претседник је био више година и које је деловало у националистичком правцу. Са Шерифом Арнаутовићем, Сарићем и Авдом Сумбулом суделовао је активно у протестној акцији која је поведена против анексије Босне и Херцеговине од стране Аустро-Угарске.

Др. Хафизадић је припадао Народној радикалној странци, чији је рад пратио и помагао још од 1912. г. Сарађује у свим хуманим и културним друштвима свога краја. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу Травничком.

HAFISADITCH SOULEYMAN, docteur en médecine, médecin municipal à Travnik, né en 1887 à Travnik. Il a pris part à l'action des musulmans de Bosnie contre l'occupation de leur pays l'Autriche-Hongrie; puis il a emigré en Turquie où il a terminé ses études à la Faculté de médecine d'Istamboul. H. appartenait au parti radical et a été son membre actif. Il est élu député en 1935 dans l'arr. de Travnik, sur la liste de B. Yevtitch.

ХАЦИ РИСТИЋ СПИРА

Спира Хаци Ристић рођен је у Тетову 12 новембра 1879. г., као син угледне српске породице. Српску основну школу свршио је такође у Тетову, а матурирао је у Цариграду, у лицеју „Галата Сарај“. Затим је свршио у Паризу Државну стручну школу за источне језике. Дипломирао је на школи политичких наука.

По свршетку студија постаје чиновник нашег Генералног конзулату у Скопљу. До ослобођења Јужне Србије био је народни посланик у турском парламенту, где је заступао скопски округ. По ослобођењу Јужне Србије постао је претседник скопске општине и на томе положају остао све до отступања наше војске преко Албаније са којом се заједно повукao. На Солунском је фронту од 1916 па до поновног ослобођења Скопља и то на раду у топографском одељењу Врховне команде. По другом ослобођењу Скопља понова заузима место претседника Скопске општине, где остаје све до општинских избора одржаних у месецу октобру 1920. г. Отада се Хаци Ристић одаје искључиво студирању привредних проблема Јужне Србије, те га већ 1927. г. видимо у Комори у којој заузима место потпретседника. Те исте године Хаци Ристић учествује у одбору, који је имао за задатак да изради генерални план за утврђивање железничке мреже и подноси реферат о програма које у Јужној Србији треба подићи. Тада је реферат врло запажен и његов је предлог у потпуности узвојен. Од 1928. г., па све до скора, он је стални члан Тарифског одбора. Као одличан познавалац села и потреба сељака у Јужној Србији приликом оснивања Привилеговане аграрне банке Хаци Ристић постаје члан њеног управног одбора. Фебруара месеца 1930. г. он је наименован за претседника Трговачко-индустријске коморе, у коме својству интензивно ради на доношењу закона о опијуму, дувану, аграру итд.

3-I-1931. г. Спира Хаци Ристић изабран је за сенатора на листи у Вардарској бановини. У Сенату се истакао стручним познавањем привредне структуре наше земље, а специјално Јужне Србије. Вучењем кошке, према прописима закона, престао је бити сенатор. За народног посланика изабран је 1935. г., у граду Скопљу, као заменик министра др. Драг. Којића.

HADJI-RISTITCH SPIRA, homme politique, né en 1879 à Tétovo. Après ses études à Constantinople et à Paris, H. a été fait employé du Consulat Général Serbe à Skoplyé. Il était kraja.

député du département de Skoplyé dans le parlement turc. Après la délivrance de la Serbie du Sud, en 1912, il a été élu maire de Skoplyé et réélu en 1920. En 1931 il a été élu sénateur dans la Banovine du Vardar. En 1935 il fut élu député sur la liste de B. Yevtitch, comme candidat-substitut du ministre de la Justice Koïtch, dans la ville de Skoplyé.

ХАРАПИН ФРАЊО

Фрањо Харапин рођен је 1894. г. у Новодворском Летовчану. По занимању је ратар. Припадао је Хрватској сељачкој странци, а за народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. В. Мачека, у срезу клањечком.

HARAPIN FRAGNO, agriculteur, né en 1894 à Novodvorsk Letovchane. Il appartenait au parti paysan croate et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Klagnetche, sur la liste de V. Matchek.

ХЕЋИМОВИЋ ГРГА

Грга Хећимовић рођен је 1888. г. у Огулину, где је до био основно и средњошколско образовање. Филозофске науке студирао је на Универзитету у Загребу и по положеним испитима једно време провео у државној служби. По томе је пензионисан.

Хећимовић је припадао ХСС и био један од њезиних агијних радника. 1923, 1925 и 1927. г. изабран је на програму те странке за народног посланика. У парламентарном раду истакао се јако запаженим говорима. Био је секретар посланичког клуба ХСС.

5. маја 1935. г. изабран је за народног посланика четврти пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу новом.

HETCHIMOVITCH GRGA, professeur en retraite, né en 1888 à Oguoline. Il appartenait au parti paysan croate et a été député en 1923, 1925 et en 1927. Comme parlementaire, H. s'est distingué par ses qualités de bon orateur. Il était secrétaire du club des députés du parti paysan croate. Aux élections de 1935 H. est élu pour la quatrième fois dans l'arr. de Novi, sur la liste de V. Matchek.

ХОРВАТ ФРАЊО

Инж. Фрањо Хорват рођен је 1877. г. у Крижевцима. Средњу школу свршио је у Загребу, а технику на Универзитету у Бечу. Од 1903—1904. г. служио је код Земаљске владе у Загребу, а од 1905—1912. г. био је професор на Вишој господарској школи у Крижевцима.

Инж. Хорват припадао је Југословенској демократској странци. Члан је многих друштава и први потпретседник Удружења југословенских инжињера. 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, као заменик др. Врбанића, на земаљској листи Богољуба Јевтића, у граду Загребу.

HORVAT FRAGNO ingénieur, ancien professeur à l'Ecole d'Agriculture de Krijevtzi, né en 1877 à Krijevtzi. H. appartenait au parti démocrate; il est vice-président de l'Association des ingénieurs yougoslaves. Aux élections de 1935 H. est élu député pour la première fois à Zagreb, comme candidat substitut de M. Urbanitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ХУНДРИЋ НИКОЛА

Никола Хундрић рођен је 1892. г. у Великом Зденцу. По занимању је ковачки мајстор и поседник. Припадао је Хрватској сељачкој странци, и на њезином програму 1927. г. био изабран за обласног посланика. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу Св. Иван Зелина.

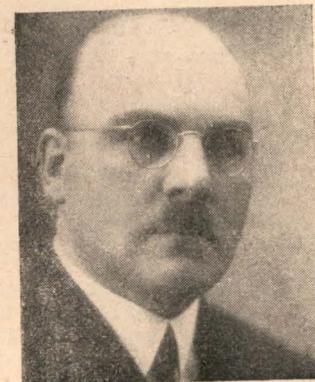
HOUNDRITCH NIKOLA, forgeron et propriétaire, né en 1892 à Veliki Zdenatz. Il appartenait au parti paysan croate et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Sv .Ivan Zelina, sur la liste de V. Matchek.

ХОЧЕВАР СТАНКО

Маг. фарм. Станко Хочевар рођен је 1895. г. у Зг. Брнику, срез крањски. Основну школу свршио је у Врхници, гимназију у Љубљани и Крању, а фармацију студирао је на Универзитетима у Инсбруку и Загребу. Добивши степен магистра фармације постао је апотекар у Врхници.

1919. г. Хочевар је изабран за претседника Југословенског академског фармацеутског клуба. 1931. г. изабран је за претседника општине Врхника, па по томе за претседника обласног школског одбора. Управник је општинске штедионице и претседник Жупачког савеза за љубљански срез.

Хочевар је припадао Југословенској демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу љубљанском.

HOTCHEVAR STANKO, pharmacien à Vrhnik, né en 1895 à Zg. Brnik, arr. de Kragn. Depuis 1931 H. est maire de Vrhnik et directeur de la Caisse d'Epargne Municipale de sa commune. Il appartenait au parti démocrate et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Lyoublyana, sur la liste de B. Yevtitch.

ЦВЕТКОВИЋ ДРАГИША

Драгиша Цветковић рођен је 15. I. 1893. г. у Нишу. Гимназију је свршио у Нишу, техничке науке студирао је у Швајцарској а права на Универзитету у Београду. После тога посветио се политици, јавном раду и новинарству.

Као омладинац, Драгиша Цветковић припадао је националном омладинском покрету „Словенски Југ“. За време рата у емиграцији био је претседник емигрантске омладине у Швајцарској. У Лозани је, заједно са пок. Владимиrom Гајиновићем, идеологом Младе Босне и револуционарних нараштаја југословенских, основао друштво „Скерлић“. Још у то време бавио се новинарством, па је сарађивао и у некојим швајцарским-политичким листовима.

По повратку у земљу, Цветковић се посветио политици и јавном раду. 1923. г. изабран је за претседника нишке општине, и тај положај задржао све до 1929. г. За свој комунални развој и његово модернизовање, Ниш има највише да захвали Цветковићу. Као истакнути присталица Народне радикалне странке, Цветковић је 1927. г. изабран за народног посланика у нишком изборном округу. Бавећи се, у исто време, и новинарством, у Нишу је од 1921. до 1926. г. уређивао листове „Напредак“ и „Слободну Трибуну“, чији је власник.

1928. г., у кабинету Велимира Вукићевића, Цветковић је заузео портфел Министарства вера, на коме је положају био до 1929. г. После тога времена повукао се из политичког живота. 17. фебруара 1935. г. поново је постављен за претседника општине града Ниша, на коме га је положају затекао избор за народног посланика 5. маја 1935. г. када је, по други пут, изабран на земаљској листи Богољуба Јевтића у граду Нишу и у срезу нишком. У новој Скупштини, Цветковић је изабран за претседника Верификационог одбора.

TZVETKOVITCH DRAGICHA, homme politique et ancien ministre, né en 1893 à Nich. Tz. a étudié les sciences techniques et le droit, mais il s'est consacré très jeune à la politique et à la publicité. Pendant la Grande Guerre il était président de l'organisation de la jeunesse émigré e de la Serbie et des autres pays yougoslaves et collaborateur à plusieurs journaux suisses. En 1923 il a été élu maire de Nich et par son activité communale, il a beaucoup contribué au développement de sa ville natale. Appartenait au parti radical, il a

été élu député pour la première fois en 1927 à Nich. En 1928 dans le cabinet Voukitchevitch, il devient ministre des Cultes. A Nich il a rédigé les journaux »Napredak« et »Slobodna tribuna«. Après le 1 janvier 1929 Tz. s'était retiré de la vie politique. En 1935 il a été de nouveau nommé maire de Nich et aux élections parlementaires, élu député de la ville et de l'arrondissement de Nich, sur la liste de B. Yevtitch.

ЦВЕТИЋ ЈОСИП

Јосип Цветић рођен је 1903. г. у Славонској Пожеги. Гимназију је свршио у родном граду. Био је на универзитету у Грацу и Загребу. Апсолвирао је филозофски факултет.

Радио је неколико година на публицистичком пољу као сарадник загребачких и београдских новина и ревија. Био је члан редакције дневника и тједника „Ријечи“ и загребачки дописник београдског „Времена“.

Своје посебне организаторске и говорничке способности афирмирао је Цветић на загребачком Универзитету у раду националних и презентативних организација, чији је био функционер и идеолог. Као претседник водио је Југословенско академско потпорно друштво, које је некада важило као неприкосновени студентски претставник загребачког Универзитета и носилац академског јавног мишљења. Рад, специјално избори Југословенског академског потпорног друштва имали су увек одјека у нашем јавном животу.

Цветић сарађује у већем броју листова и часописа, нарочито националистичких. Ранијим политичким странкама није припадао. Радећи међу југословенском омладином оставио је свој траг у њезиним редовима.

На изборима 1935. г. Цветић је изабран за народног посланика први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу Госпићском.

TZVETICH YOSSIP, publiciste, né en 1903 à Slavonska Pojega. Il est collaborateur de plusieurs journaux et Revues de Beograd et de Zagreb, un des rédacteur de l'hebdomadaire »Riječ« et correspondant spécial du »Vreme« à Zagreb. Tz. n'appartenait à aucun parti politique mais il se distinguait parmi la Jeunesse Universitaire de Zagreb par son nationalisme yougoslave et par son esprit combattif. Tz. est élu député aux élections de 1935 dans l'arr. de Gospitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ЦРЉИЋ Ј. ЛАЗАР

Лазар Ј. Црљић рођен је 1895. г. у селу Осојци, срез дервентски. По завршеном школовању у Дервенти одао се трговини, па од 1918. г. у томе месту ради самосталну трговину која је на врло добром гласу. Члан је, сарадник и организатор многих месних хуманих и културних друштава. Посебан интерес посвећује привредном подизању своје околине.

Црљић је раније припадао Народној радикалној странци, али се није кандидовао ни на којим изборима. За народног посланика изабран је 5

маја 1935. г. први пут, у срезу дервентском, на листи Богољуба Јевтића.

TZRLYITCH LAZAR, commerçant, né en 1895 à Ossoïtzi, arr. de Derventa. Il appartenait au parti radical et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Derventa, sur la liste de B. Yevtitch.

ЦВЕТОЈЕВИЋ Др. НИКОЛА

Др. Никола Цветојевић рођен је 1897. г. у Двору. По завршеној средњој школи свршио је медицинске науке на Универзитету у Паризу. Сада је приватни лекар у Бос. Новом.

Др. Цветојевић припадао је Самосталној демократској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу Бос. Новом, на листи др. Владимира Мачека.

TZVETOEVITCH NIKOLA, docteur en médecine, né en 1897 à Dvor. Il appartenait au parti démocrate indépendant et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Bosanski Novi, sur la liste de V. Matchek.

ЦИВИДИНИ Др. АНТЕ

Др. Анте Цивидини рођен је 12-VI-1881. г. у Броду на Купи. Гимназију је свршио на Сушаку, а филозофију (математски отсек) на Универзитету у Загребу. Био је професор и директор Учитељске школе. Сада је у пензији.

Др. Цивидини се бави књижевношћу. Објавио је „Одјеци горски“ (1904), „Образовање учитеља са стајалишта националне педагогије“ (1908, 1912), „Педагогика“, књ. I (1923), итд. Издаје и уређује часопис „Нова школа“. Припадао је Хрватској сељачкој странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи др. В. Мачека, у срезу чабарском.

TZIVIDINI ANTE, docteur ès-lettres, professeur en retraite, né en 1881 à Brod sur Koupa. Il appartenait au parti paysan croate et fut élu député pour la première fois en 1935 dans l'arr. de Tchabar, sur la liste de V. Matchek. Tz. est connu comme poète et auteur de plusieurs écrits pédagogiques. Il édite le périodique »Nova škola«.

ЧАЈКОВАЦ Др. СИГИСМУНД

Др. Сигисмунд Чајковац рођен је 1876. г. у Прковцу код Винковаца. У Осеку је свршио учитељску школу, па је после тога положио испит и гимназијску матуру. По томе се уписао на Филозофски факултет Универзитета у Загребу, на коме је студирао историју и географију. Завршивши студије и после доктората постављен је за суплента, па професора и служио по разним местима. Једно време био је директор учитељске школе у Чаковцу и на раду код одељења за просвету при Жупанији у Загребу. 1926. г. постављен је за начелника Министарства просвете у Београду. Једно време био је и професор загребачке Вишке педагошке школе.

Др. Чајковац је познати педагошки радник. У току рада објавио је импозантан број стручних радова. Његови уџбеници за основне школе врло су популарни.

Припадао је Хрватској сељачкој странци, на чијем је програму изабран за народног посланика први пут 1923. г. После тога, на истом програму, биран је 1925. и 1927. год. 1935. г. изабран је за народног посланика четврти пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу винковацком.

TCHAÏKOVATZ SIGISMOUNDE, docteur ès-lettres, professeur en retraite, né en 1876 à Prkovtzi, près de Vinkovtzi. Pédagogue d'une renommée incontestable, il est connu surtout par ses livres de lecture pour les écoles primaires, qui sont bien populaires. En 1926 Tch. a été directeur d'un département au Ministère de l'Instruction publique. Il appartenait au parti paysan croate et a été député en 1923, 1925 et en 1927. Aux élections de 1935 il fut élu pour la quatrième fois dans l'arr. de Vinkovtzi, sur la liste de V. Matchek.

ЧАПЉИЋ РАГИБ

Рагиб Чапљић рођен је 31-XII-1890. г. у Рогатици, где је свршио основну школу. Добивши добро домаће васпитање посветио се управљању својим имањем, па је сада поседник у Рогатици.

Чапљић је припадао Југословенској муслиманској организацији, на чијем је програму 1927. г. изабран за народног посланика. 1935. г. изабран је за посланика други пут, у срезу фојничком, на листи др. Владимира Мачека.

TCHAPLYITCH RAGUIBE, propriétaire, né en 1890 à Rogatitza. Tch. appartenait à l'Organisation musulmane yougoslave et fut élu député en 1927 et en 1935, cette dernière fois dans l'arr. de Foinitza, sur la liste de V. Matchek.

ЧОЛАКОВИЋ КРСТО

Крсто Чолаковић рођен је 1897. г. у Никшићу, где је свршио основну школу. После тога био је дуже времена општински деловођа, па затим претседник општине у селу Пољанцима, срез дренички, на коме га је положају затекао избор за народног посланика 5. маја 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу дреничком.

Чолаковић је раније припадао Југословенској демократској странци. Много је радио на колонизацији Дренице националним елементом, као и на безбедности тога

TCHOLAKOVITCH KRSTA, maire de Polyantzi, arr. de Drenitza, né en 1897 à Nikchitch. Il appartenait au parti démocrate et fut élu député pour la première fois en 1935, dans l'arr. de Drenitza, sur la liste de B. Yevtitch.

ЧЕЈОВИЋ ЂУРО

Ђуро Чејовић рођен је 1902. г. у Зети, среза подгричког. Похађао је основну школу и гимназију, па се по томе посветио привреди. Сада је трговац у Бару (старом и новом), а има и велику трговачку радњу у Вирпазару.

Чејовић је један од најпознатијих привредника јужног Приморја. Припадао је Народној радикалној странци. За општинског одборника вароши Бара изабран је 1926. г. и задржао тај положај све до 1935. г. Претседник је и члан многих културних дру

штава, те старешина Соколског друштва Бар.

На изборима 5. маја 1935. г. Чејовић је изабран за народног посланика први пут, у срезу барском, на листи Богољуба Јевтића.

TCHEYOVITCH DJOURO, commerçant à Bar, né en 1902 à Zéta, arr. de Podgoritza. Il appartenait au parti radical et a été membre du conseil municipal de Bar de 1926 à 1935. Aux élections du 5 mai 1935, il est élu député dans l'arr. de Bar, sur la liste de B. Yevtitch.

ШЕМРОВ Др. ФРАН

Др. Фран Шемров рођен је 1885. г. у Хотедржици, срез логатечки. У родном месту свршио је основну школу, гимназију у Љубљани, а правне науке са докторатом у Прагу. По завршеном школовању био је једно време судски чиновник у Трсту (1911—1914). После рата напустио је судску стручку, свршио техничку, и у Крању основао велико електрично предузеће.

Др. Шемров припадао је Словенској кметској странци. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу крањском.

CHEMROV FRAN, docteur en droit, propriétaire, né en 1885 à Hotedrjitza, arr. de Logatetz. Il appartenait au parti paysan slovène et fut élu député en 1935 dans l'arr. de Kragne, sur la liste de B. Yevtitch.

ЧУБРИЛОВИЋ Др. БРАНКО

Др. Бранко Чубриловић рођен је 1894. г. у Босанској Градишици. Средњошколско образовање добио је у Тузли, а медицинске науке студирао је на Универзитету у Бечу, Грацу и Прагу, где је положио докторат. Сада је приватни лекар у Бањој Луци, где се после рата настанио.

Др. Чубриловић је, као омладинац, 1913. г. био у добровољној лекарској мисији у Србији, и учествовао у бугарско-српском рату. Вративши се у Босну, као један од претставника револуционарне омладине, организује поверенике Народне одбране. Ради тога рада у Бањалучком процесу осуђен је на 14 година тешке тамнице. Ослобођење га је затекло на издржавању те казне.

После рата завршивши медицину др. Чубриловић улази активно у политички живот, као присталица и организатор Савеза земљорадника. На програму те странке изабран је за народног посланика 1927. г. први пут, у бањалучком изборном округу, и задржао мандат до распуштања Скупштине 5. јануара 1929. г. Био је члан Главног одбора те странке. После тога посветио се практичном лекарском раду и публицистичи. Објавио је документовану студију „Петар Кочић и његово време“ (1934) и покренуо часопис за друштвена питања „Развитак“, чији је власник и уредник.

На изборима 1935. г. др. Чубриловић је изабран за народног посланика други пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу дубичком.

TCHOUBRILOVITCH BRANKO, docteur en médecine, né en 1894 à Bossanska Gradichka. Tch. a pris part dans la guerre bulgaro-serbe comme volontaire dans l'armée serbe. Étant membre actif de l'organisation de la jeunesse révolutionnaire de Bosnie il a été condamné à 14 ans de travaux forcés dans le fameux procès politique de Bagnalouka. Tch. appartenait à l'Union paysan et fut élu député sur son programme en 1927. En 1935 il est élu de nouveau dans l'arr. de Bosanska Doubitzia sur la liste de V. Matchek. Tch. est propriétaire et éditeur du périodique »Razvitak« et auteur d'une étude sur Petar Kotchitch, écrivain et homme politique très populaire.

ШИЈАК Др. НИКОЛА

Др. Никола Шијак рођен је 1895. г. у Батајници, срез земунски, где је свршио основну школу. Гимназију је свршио у Новом Саду, а права са докторатом на Универзитету у Загребу. По томе је отворио адвокатску канцеларију у Иригу.

Кад је избио рат, др. Шијак је ступио у добровољце. Борио се на Солунском фронту. Пошто је демобилисан завршио је студије. Члан је ширег главног одбора Савеза за ратних добровољаца, и претседник месне добровољне организације у Иригу.

Стаreshina је Соколског друштва у томе месту и члан многих других друштава.

Др. Шијак припадао је раније Савезу земљорадника. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, на листи Богољуба Јевтића, у изборном срезу иришком.

CHIYAK NIKOLA, docteur en droit, avocat à Irigue, né en 1895 à Batainitsa, arr. de Zémoun. Pendant la Grande Guerre, Ch. a été volontaire dans l'armée serbe. Il appartenait à l'Union paysanne et fut élu député en 1935 l'arr. d'Irig, sur la liste de B. Yevtitch.

ЧВРКИЋ ВОЈКО

Војко Чвркић рођен је 1898. г. у Рошцима, срез љубињски. Основну школу свршио је у Рошцима, гимназију у Чачку и Београду. Правне науке дипломирао је на Универзитету у Београду. По томе је постављен за писара суда у Гор. Милановцу, а по положеном судијско-адвокатском испиту отворио је адвокатску канцеларију прво у Горњем

Милановцу и доцније у Чачку. Члан је многих културних и социјалних друштава у Милановцу и Чачку.

Под аустријском окупацијом од 1915—1918. г. Чвркић је, јавно уставши против окупаторске тираније говором на грому свога покојног учитеља, био дуго конфиниран и затворен. Са својим братом Михајлом, који је тада био пуни инвалид, одметнуо се од окупаторских власти у шуму и био гоњен и уцењен високом сумом. У одметништву остао је у одреду брата Михајла, где га је затекло ослобођење. По завршеном рату наставио је студије, истичући се у раду академске омладине, радом у „Побрдимству“ и избором за делегата студената Југославије на Свесловенском студентском конгресу 1923. г. у Прагу.

Чвркић је раније припадао Народној радикалној странци, и био члан њезиног ширег главног одбора све до 5. јан. 1929. На изборима 1935. г. за народног посланика изабран је први пут, на листи Богољуба Јевтића, у срезу љубињском.

TCHVRKTITCH VOÏKO, avocat à Tchatchak, né en 1898 à Rochtzi, arr. de Lyoubitch. Il appartenait au parti radical et a été membre de son comité central. Aux élections de 1935, il est élu député dans l'arr. de Lyoubitch, sur la liste de B. Yevtitch.

ШИРОЛА-БРНАС АНТОН

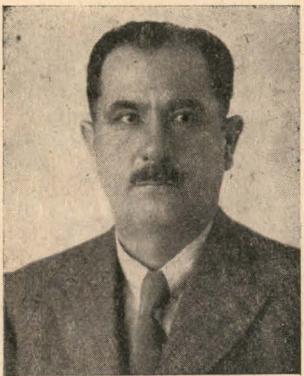
Антон Широла — Брнас рођен је 1884. г. у Брнасима, срез каставски. По завршеном школовању одао се управљању својим имањем, па живи као поседник у Брнасима.

Широла је припадао раније Хрватској сељачкој страници, па је на њезином програму 1927. год. био изабран за обласног посланика. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу каставском, на листи Богољуба Јевтића.

CHIROLA ANTON, propriétaire, né en 1884 à Brnassi, arr. de Kastav. Ch. appartenait au parti paysan croate et fut élu conseiller départemental en 1927. En 1935 il est élu député dans l'arr. de Kastav, sur la liste de B. Yevtitch.

ШАКИЋ Инж. ИВАН

Инж. Иван Шакић рођен је 1885 год. у Сплиту, где је свршио основну школу и релаку. Технику је студирао на Чешкој високој техничкој школи и постао инжињер. По завршеној школовању постао је овлаштени инжињер у Сплиту.

Инж. Шакић је у разним крајевима наше земље, као самосталан предузимач или друг у послу, подигао многе нове путеве, мостове, железничке трасе, фабрике, зграде, итд. Као ортак суделовао је у предузећу које је за време и после рата изграђивало

личку пругу.

1912. г. Шакић је изабран за општинског већника града Сплита на коме је положај био, с прекидима, све до 1926. г. На томе положају радио је у разним општинским одборима у којима су решавана комунална питања града Сплита: питање електрике, финансија, глина, водовода и других градских потреба.

Политичким странкама ранијим Инж. Шакић није припадао. Члан је разних културних, хуманих, сталешких и спортских друштава. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у граду Сплиту.

CHAKITCH IVAN, ingénieur-entrepreneur, né en 1885 à Split. Depuis 1912 Ch. a été presque constamment membre du conseil municipal de la commune de Split, en quelle qualité il a beaucoup fait pour le progrès de sa ville natale. Ch. n'appartenait à aucun parti politique; il fut élu député en 1935 dans la ville de Split, sur la liste de B. Yevtitch.

ШУБАШИЋ Др. ИВАН

Др. Иван Шубашић рођен је 1892. г. у Врбовском код Делница. Гимназију је свршио у Госпићу, а правне науке на Универзитету у Загребу. По положеном докторату одао се адвокатури. Сада је адвокат у Врбовском.

5 маја 1935. г. Шубашић је, као ранији присталица ХСС, изабран за народног посланика први пут, на листи др. В. Мачека, у срезу делничком.

CHOUBACHITCH IVAN, docteur en droit, avocat à Vrbovsko, né en 1892 à Vrbovsko, près de Delnitzé. Partisan du parti paysan croate, il est élu député aux élections de 1935, dans l'arr. de Delnitzé, sur la liste de V. Matchek.

ШОШКИ Др. ЛУКА

Др. Лука Шошки рођен је 2 октобра 1878. г. у Млинској, срез Гарешнички. Основну школу свршио је у Пашијану, гимназију у Беловару, Пожеги (славонској) и Загребу, а правне науке на Универзитету у Загребу и Прагу. По завршеној школовању ступио је у управну струку и био велики жупан беловарско-крижевачке области (1919 до 1920). Сада је адвокат у Беловару.

Др. Шошки припадао је Хрватској напредној странци која је била једна од странака из којих је формирана Српско-хрватска коалиција. После рата припадао је Самосталној демократској странци. Бавио се дуго година новинарством и публицистиком. 1906—1910. г. био је главни уредник „Хрватског народа“ и „Беловарског тједника“ те уређивао библиотеку „Хрватског народа“. Бавио се и стручном литературом и написао је коментаре изборном и општинском закону, а сем тога сарађивао је у правним часописима „Месечник“ (Загреб), „Правосуђе“ (Београд) итд. Сарађивао је и у Супиловом „Новом листу“, „Обзору“, и другим политичким листовима.

Др. Шошки је претседник месног одбора Народне одбране у Беловару. За народног посланика изабран је 1935. г. први пут, у срезу беловарском, на листи Богољуба Јевтића

CHOCHKI LOUKA, docteur en droit, ancien préfet, avocat, né en 1878 à Mlinska, arr. de Garechnitza. Avant la guerre Ch. appartenait à la coalition serbo-croate et a été rédacteur et collaborateur de plusieurs journaux et périodiques politiques et juridiques. Aux élections de 1935 il est élu député pour la première fois, dans l'arr. de Byélovar, sur la liste de B. Yevtitch.

ШУТЕЈ Др ЈУРЕ

Др. Јуре Шутеј рођен је 1889. г. у Подорашцу код Коница. Основно и средњошколско образовање добио је у Сарајеву, а правне науке са докторатом на Универзитету у Загребу. По завршеној школовању др. Шутеј ступио је у државну службу и био судија у Сарајеву. За време рата, у атентантским и веле издајничким процесима противу Срба из Босне и Херцеговине, у својству судије, олакшавао је њихову судбину и многе од њих задужио услугама. После ослобођења посветио се адвокатури, па је сада адвокат у Сарајеву.

Др. Шутеј припадао је Хрватској сељачкој странци и био њезин истанкут члан. 1927. г. изабран је за народног посланика први пут и том приликом се истакао као врло добар говорник. 1928. г. Скупштина је др. Шутеја бирала за члана парламентарне анкете која је на лицу места извиђала шумске афере. На изборима 5 маја 1935. г. др. Шутеј изабран је за народног посланика други пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу дувањском.

CHOUTEÏ YOURE, docteur en droit, avocat, né en 1889 à Podorachatz, près de Kognitz. Juge avant en pendant la Grande Guerre il s'est établit avocat à Sarajevo aussitôt après l'écroulement de l'Autriche. Membre très en vue du parti paysan croate Ch. est élu député pour la première fois en 1927 et s'est distingué au Parlement comme orateur excellent. En 1935 Ch. est élu dans l'arr. de Douvno, sur la liste de V. Matchek.

ШУШИЋ И. ЖИВКО

Живко И. Шушић рођен је 6-I-1884. г. у Краљеву. Гимназију је свршио у Крагујевцу а правне науке на Универзитету у Београду. По завршеним студијама служио је у судској струци, као судија окружног суда у Новом Пазару, па је прешао у управну струку и био именован за начелника округа. Чиновничку каријеру завршио је као инспектор Министарства правда са кога је положаја, по својој молби, био пензионисан. После пензионисања одао се адвокатури и јавном раду. Сада је адвокат у Београду.

Шушић је припадао Народној радикалној странци, на чијем је програму 1923. г. био први пут изабран за народног посланика, као носилац листе у рашко-звечанском изборном округу. На истом програму биран је 1925. и 1927. г. као носилац листе истог округа. Био је члан Главног одбора те странке све до њезиног распуштања, 1929. г., када се повукао из активног политичког живота.

5 маја 1935. г. Шушић је изабран за народног посланика четврти пут, у изборном срезу дежевском, на листи Богољуба Јевтића.

CHOUCITCH JIVKO, avocat à Beograd, inspecteur en retraite du Ministère de la Justice, ancien préfet, né en 1884 à Kraljevo. Ch. appartenait au parti radical, a été membre de son comité central et député en 1923, 1925 et 1927. Aux élections de 1935, Ch. est élu député pour la quatrième fois, dans l'arr. de Déjévo, sur la liste de B. Yevtitch.

ШПАДИЈЕР СТОЈАН

Стојан Шпадијер рођен је 1894. г. у Крушедолу, где су му се родитељи налазили у емиграцији. Основну школу свршио је на Цетињу и у Гређанима. Свршио је 6 разреда гимназије у Ошу, па је школовање морао прекинути ради рата. Права је 1923. г. апсолвирао као ванредни слушалац Универзитета у Београду. Бавио се новинарством и публицистиком, а сада је новинар у Београду.

1919. г. Шпадијер је постављен за писара Министарства пољопривреде. По томе је био секретар, в. д. шефа отсека и неколико пута шеф кабинета. Пензионисан је 1925. год. У рату је Шпадијер учествовао 1914. г. као добровољац у црногорској војсци све до предaje Црне Горе. 1917. год. четвртоа је у одреду Косте Пећанца. Неколико пута узастопце биран је за претседника Удружења Црногорца у Београду, а оснивач је и секретар друштва за подизање споменика Његушу у Београду.

Шпадијер је припадао Народној радикалној странци. 1927. г. кандидовао је на Цетињу, на опозиционој листи др. М. Стојадиновића. Био је члан Главног одбора Народне радикалне странке. На изборима 1935. г. изабран је за народног посланика први пут, на листи др. Владимира Мачека, у срезу цетињском.

Сарадник је и уредник многих листова. Уређивао је политички лист „Црна Гора“ (Цетиње), и био сарадник величјег броја познатих листова. Написао је велики број актуелних политичких чланака, а са успехом бавио се и новелистиком.

CHPADIERE STOJAN, journaliste, secrétaire du Ministère de l'Agriculture en retraite, né en 1894 à Krouchedol. Il appartenait au parti radical et a été son candidat à la députation et membre de son comité central. Aux élections de 1935 Ch. est élu député pour la première fois, dans l'arr. de Tzétigné, sur la liste de V. Matchek.

СПИСАК СЕНАТОРА

Алексић Јован	7
Алибеговић Асим	8
Алкалај др. Исак	9
Алтипармаковић Јован	9
Анђелиновић Гргор	10
Анић Лазар	11
Бањанин Јово	12
Богојевић Васа	13
Видаковић Антун	14
Видаковић Љубомир	15
Виловић Осман	15
Вранић Иво	18
Врбанић Милан	16
Вујић Павле	17
Вукотић Ђуро	18
Гавриловић Богдан	19
Гај Људевит	19
Глушац Васо	20
Грасл Георг	21
Грегорин Густав	22
Десница Урош	23
Добринић Петар	25
Драговић Милутин	24
Дунић Радослав	25
Живановић Јеремија	26
Зец Петар	28

Иванишевић Франо	29
Ивковић Момчило	30
Илиџановић Димитрије	31
Јалжабетић Томе	31
Јеличић Божа	32
Карамехмедовић Хамдија	34
Ковачевић Томо	33
Корошец Антон	35
Котур Ђура	37
Крамер Алберт	38
Крстић Серафим	40
Круљ Урош	41
Кујунџић Андра	43
Кукуљевић Фран	42
Љубибратић Саво	44
Мажуранић Желимир	45
Мајстровић Иво	46
Марјановић Милан	48
Марушић Драго	47
Махмудбеговић Сефедин	49
Мићић Мићо	50
Михалчић Стеван	51
Муфтић Салем	51
Немец др Јосип	52
Обрадовић Паја	53
Павелић Анте	53
Петковић Петар	54
Петровић Добросав	55
Плој Мирослав	55
Поповић Дака	58
Поповић Матија	57
Поповић Милан	59
Пуцељ Иван	60
Радовановић Крста	63
Радуловић Марко	61

Самуровић Јанко	63
Селић Јоца	64
Симоновић Милан	67
Смиљанић Крста	65
Станковић Јован	69
Стевчић Душан	64
Стојадиновић Милан	66
Сулејмановић Џафер	68
Теслић Петар	70
Тимотијевић Коста	72
Томашић Љубомир	71
Томић Светозар	73
Тринајстић Динко	75
Убавић Павле	77
Улмански Сава	69
Франгеш Отон	76
Хрибар Иван	78
Цакуга Ватрослав	74
Цаковић Милован	79
Шврљуга Станко	81
Шиловић Јосип	80
Шола Атанасије	82
Шуперина Ђенјамин	84
Aleksitch Yovan	8
Alibegovitch Assim	9
Alkalaï Issak	9
Altiparmakovitch Yovan	10
Andjelinovitch Grgour	11
Anitch Lazar	12
Bagnaniné Yovo	13
Bogojevitch Vasa	14

Chilovitch Yossip	80
Chola Atanassie	83
Chouperina Begnamine	84
Chvrlouga Stanko	81
Desnitsa Ouroche	24
Dobrinitch Petar	26
Douritch Radoslav	25
Dragovitch Miloutin	24
Djakovitch Milovan	79
Franguèche Oto	76
Gaï Lyoudevit	19
Gavrilovitch Bogdan	20
Glouchatz Vasso	21
Grassi Georg	22
Gregorin Goustav	23
Hriban Ivan	78
Ihidjanovitch Dimitrije	31
Ivkovitch Momchilo	30
Ivanichevitch Frano	29
Jivanovitch Yéremiya	27
Karamehmèdovitch Hamdia	34
Korotchetz Anton	36
Kouyoundjitch Andra	44
Koukoulyevitch Fran	43
Kotour Dyoura	38
Kovatchevitch Toma	34
Kramer Albert	39
Krstitch Serafim	40
Kroulye Ouroche	42
Lyoubibratich Savo	45
Maistrovitch Ivo	46
Majouranitch Jelimir	46
Marjanovitch Milan	48
Marouchitch Drago	48
Mahmoudbegovitch Sefedin	49

Mitchitch Mitcha	50
Mihaldjitch Stevan	51
Mouftich Salem	51
Nemetz Yossip	52
Obradovitch Païa	53
Oubavitch Pavlè	77
Oulmanski Sava	69
Pavelitch Antè	54
Petkovitch Petar	54
Petrovitch Dobroslav	55
Ploï Miroslav	56
Popovitch Daka	58
Popovitch Mateia	57
Popovitch Milan	59
Poutzely Ivan	61
Radovanovitch Krsta	63
Radoulovitch Marko	62
Samourovitch Yanko	63
Selitch Yotza	68
Simonovitch Milan	68
Smilyanitch Krsta	65
Souleimanovitch Dyafer	68
Stankovitch Yovan	69
Stevtchitch Douchan	64
Stoïadinovitch Milan	67
Teslitch Petar	70
Timotieievitch Kosta	73
Tomachitch Lyoubomir	72
Tomitch Svetozar	74
Trinaïstitch Dinko	75
Tzagnouga Vatroslav	74
Vidakovitch Antoun	14
Vidakovitch Lyoubomir	15
Vilovitch Ossman	16
Vouyitch Pavle	17

Voukotitch Dyouro	18
Vranitch Ivo	18
Vrbanitch Milan	16
Yeljabetich Toma	32
Yelitchitch Boja	33
Zetz Petar	28

СПИСАК НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА

Аврамовић Лука	89
Алексић Коста	90
Антић Д. Боривоје	90
Антонијевић Душан	91
Аранђеловић Јован	92
Аранђеловић Живојин	91
Арежина Миљкан	92
Арнаутовић Дамјан	93
Аћимовић Велимир	94
Аћимовић Јордан	96
Ауер Људевит	95
Бабић Антун	94
Банић Милан	96
Банковић Иван	97
Баричевић Јанко	98
Баџак Милан	98
Белинић Винко	99
Бенко Јосип	100
Берковић Јосип	99
Бећировић Шериф	105
Бешировић Димитрије	101
Биртић Мијо	100
Блажић Милан	102
Богавац Петар	103
Божиновић Љубомир	101
Божић Јакша	102
Божић Милан	106
Борисављевић Страхиња	104
Борић Фрањо	106
Бошковић Михаило	107
Бошковић Душан	104
Бранковић Ђорђе	109

Бренчић Михаел	110
Брујић Јован	108
Бубић Стеван	108
Бугарин Шимун	107
Будимир Симо	111
Буторка Александар	110
Васић Тихомир	112
Вебле Андреј	113
Величковић Миладин	113
Веселиновић Милорад	115
Видец Антон	114
Влатковић Петар	115
Врбић Велимир	116
Вујасиновић Вук	117
Вујић Димитрије	118
Вукановић Српко	120
Вукићевић Милан	118
Вуковић Јосип Ђидо	119
Вучетић Радисав	121
Гавriloviћ Никола	121
Гавriloviћ Ото	121
Гајић Павле	122
Гајић Радомир	123
Гајшек Карло	124
Галогажа Петар	128
Гађиновић Војислав	124
Георгијевић Јоца	125
Гибањек Андреја	125
Главинић Милан	126
Глишић Миленко	127
Голубовић Милан	128
Горњак Винко	130
Грба Милован	129
Гргурић Јакоб	129
Грђић Ристо	130
Давинић Брана	132
Дамић Драган	132
Даниловић Живко	131
Димитријевић Живојин	133
Димитријевић Коста	133

Димитријевић Љутица	134
Димитријевић Мита	134
Димитријевић Стојадин	138
Димић Радосав	136
Динић Танасије	137
Добрешек Карл	138
Добовшек Рудолф	136
Добровић Милан	139
Добросављевић Бранко	140
Дошћен Војислав	140
Дошћен Мирко	141
Домовић Мата	142
Дургутовић Мустафа	142
Ђорђевић Војислав	143
Ђурић Боривоје	144
Ђуровић Данило	143
Ерцеговац Богдан	147
Живадиновић Борисав	145
Живковић Тодор	146
Живковић Радосав	145
Жуљевић Карло	147
Захарић Чедомир	148
Загорац Јово	148
Здравковић Јован	149
Зејнел Ибрахим	149
Зељковић Бошко	151
Зечевић Секула	150
Зубер Никола	150
Зупанчић Фран	151
Ибрахимпашић Абдулах	154
Иванишевић Петар	154
Ивановић Драгољуб	152
Иванчевић Душан	153
Ивековић Богдан	156
Илић Вељко	156
Исаковић Миливоје	155

Јанжековић Иван	157
Јанковић Десимир	157
Јанковић Драгутин	158
Јанковић Стеван	159
Јанчић Иван	160
Јањић Војислав	159
Јевремовић Драгољуб	161
Јевтић Богољуб	162
Јевтић Ђорђе	163
Јевтић Животије	166
Јеличић Цветко	165
Јовановић Василије	164
Јовановић Драгољуб	167
Јовановић Ђорђе	166
Јовановић Јован	167
Јовановић Љубомир	168
Јовановић Никола	170
Јовићић Радоје	170
Јојић Велимир	171
Јоксимовић Зарија	173
Јоксимовић Угрин	169
Јуриша Иван	172
Кабалин Никола	173
Кадић Алија	176
Казимировић Владимира	177
Кајић Мијо	174
Каламатијевић Михаило	175
Калембер Бранко	176
Калуђерчић Бранко	179
Капетановић Исмет	177
Каћански Стеван	178
Кашанин Јован	182
Каспер Михаило	178
Керсник Антон	180
Клар Франц	180
Кнежевић Богољуб	182
Ковач Анте	181
Кожул Мирко	184
Којић Драгутин	183
Ковачевић Милан	182
Коман Албин	188

Комненовић Мирко	185
Коце Јуре	189
Косић Мирко	186
Косовић Петар	178
Костренчић Лука	188
Краљевић Драган	189
Крафт Стеван	191
Крстић Михаило	190
Крстић Стојан	193
Крстић Симо	193
Кувеждић Живан	192
Кузељевић Сретен	192
Куленовић Џафер	192
Кулишић Шиме	195
Кумануди Коста	194
Куњашић Јоаким	196
Курилић Милан	197
Куртовић Војко	196
Куртовић Шукрија	198
Курсулић Велимир	199
Лазаревић Александар	200
Лазаревић Милан	201
Лазаревић Милован	225
Лазаревић Никон	200
Лазаревић Тодор	226
Лазић Војислав	201
Ловренчић Иван	202
Лукаревић Михаило	227
Лукачић Август	227
Љешевић Михаило	203
Љубичић Нико	204
Мајцен Иван	203
Макар Дако	204
Малић Дане	210
Малчић Франо	207
Мачек Владимир	230
Марјанац Симо	205
Маркић Фрањо	229
Марковић Ђорђе	205

Марковић Миленко	206
Марчикић Милоје	231
Мастровић Анте	209
Матијевић Стипе	209
Матица Павао	208
Махник Артур	207
Месаров Мартин	210
Мијић Милан	210
Мијовић Александар	214
Мијушковић Лука	211
Микашиновић Ђура	213
Микић Мато	211
Микић Сава	234
Милановић Живота	232
Милановић Велимир	235
Милетић Вјекослав	212
Милијановић Драгомир	213
Милошевић Душан Р.	219
Милошевић Душан С.	217
Милошевић Радивоје	221
Милутиновић Милинко	218
Миљуш Бранко	216
Мирковић Димитрије	229
Михајловић Тодор	215
Михајловић Илија	216
Мишетић Роко	212
Мишкулин Миле	222
Младинео Петар	218
Мохорич Иван	233
Мравље Милан	221
Мрак Карло	220
Мулалић Мустафа	220
Мурадбашић Осман	219
Нановић Радивоје	236
Недељковић Урош	235
Ненадић Војислав	238
Ненадовић Јован	238
Никитовић Часлав	237
Николић Бранко	240
Николић Живко	239
Николић Милован	241

Николић Радивоје	222
Николић Славко	241
Нићифоровић Спасо	242
Новачан др. Антон	223
Новаковић др. Нико	224
Новаковић Стјепан	242
Новаковић Фрањо	232
Павловић Анте	248
Палаић Јосип	245
Пантић Љубомир	257
Пала Андреја	245
Патрногић Љуба	246
Пауновић Бранко	243
Паштровић Манфред	244
Певец Рудолф	252
Пејин Гојко	244
Пејкић Чедомир	245
Пеливановић Малић	247
Перић Миливоје	259
Перовић Душан	250
Перовић Милан	257
Петковић Ђока	247
Петковић Милан	258
Петковић Растко	255
Петровић Богдан	256
Пинтеровић Милован	249
Плесковић Рудолф	249
Повреновић Матија	248
Поздерац Нурија	254
Поповић Аћим	249
Поповић Велимир	253
Поповић Душан	251
Поповић Живојин	255
Поповић Живко	252
Поповић Коста	264
Поповић Михаило	261
Поповић Новица	264
Поповић Светислав	263
Предован Крсто	262
Прека Никола	265
Прекоршек Иван	253
Прелубовић Мухамед	253
	266

Прибићевић Милан	256
Протић Јеремија	260
Радојичић Данило	267
Рајаковић Миливоје	268
Рамадановић Рамадан	267
Ратковић Бранко	270
Рафаеловић Живојин	269
Рафаеловић Миливоје	266
Рашковић Милош	270
Рашовић Милош	271
Режек Јосиф	271
Риђановић Мухамед	272
Робић Иван	272
Рогић Јосип	273
Ружичић Марко	273
Савић Обрен	274
Санто Гавро	275
Сарић Ибрахим	277
Секулић Милан	276
Симић Стеван	278
Сладојевић Чедомир	279
Смољан Бариша	279
Сокић Милоје	281
Сокић Момчило	282
Соколовић Никола	280
Спасовић Вукашин	282
Стајић Урош	284
Станковић Александар	286
Станковић Светолик	283
Станковић Светозар	285
Стевовић Риста	286
Степанов Миливој	290
Стевановић Игњат	287
Стијић Милан	288
Стојадиновић Драгиша	289
Стојадиновић Драгомир	291
Стојадиновић Михаило	294
Стојисављевић Петар	290
Стојиљковић Радмило	291
Стошовић Дабривоје	293

Стошић Стаменко	292
Ступарић Мијо	294
Суботић Душан	295
Тасић Светозар	296
Тешић Максим	302
Тишма Владимир	297
Тодоровић Бранислав	298
Тодоровић Тодор	298
Томашевић Жарко	303
Томашевић Људевит	297
Томић Бранко	300
Томић Јеврем	303
Тонић Тодор	304
Торбар Јосип	296
Трбина Василије	301
Трумбић Анте	299
Трпковић Ставра	305
Ћирић Стеван	306
Ћумавић Хусејин	305
Урошевић Мирко	307
Физир Виктор	307
Фукс Рико	308
Харалин Фрањо	312
Хасанбеговић Авдо	309
Хафер Стјепан	308
Хафизадић Сулејман	310
Хаци-Ристић Спира	311
Хећимовић Грга	312
Хорват Фрањо	312
Хочевар Станко	313
Хундрић Никола	313
Цветковић Драгиша	314
Цветић Јосип	315
Цветојевић Никола	317
Цивилини Анте	316
Црљић Лазар	316

Чајковац Сигисмунд	317
Чапљић Рагиб	317
Чвркић Војко	320
Чејовић Ђуро	318
Чолаковић Крста	318
Чубриловић Бранко	319
Шакић Иван	322
Шемров Фран	319
Шијак Никола	320
Широла Антон	321
Шубашић Иван	322
Шошчи Лука	323
Шутеј Јуре	323
Шушић Живко	324
Шпадијер Стојан	325
Aleksitch Kosta	90
Antich Borivoë	90
Antonievitch Douchan	91
Arandjelovitck Jivoïne	91
Arandjelovitch Yovan	92
Arejina Milykan	93
Arnaoutovich Damyan	94
Aouer Lyoudevit	95
Avramovitch Louka	89
Atchimovitch Yordan	96
Atchimovitch Velimir	94
Babitch Antoun	94
Banitch Milan	97
Bankovitch Ivan	97
Baritchevitch Yanko	98
Badjak Milovan	99
Belinitch Vinko	90
Benko Yossip	109

Berkovitch Yossip	99
Betchirevitch Scerif	105
Betchirovitch Dimitryie	101
Birtich Miyo	100
Blajitch Milovan	102
Bogavatz Petar	103
Bojinovitch Lyoubomir	101
Bojitch Yakcha	103
Bojitch Milan	106
Borissavlyevitch Strahigna	104
Boritch Fragno	106
Bochkovitch Mihaïlo	107
Bochkovitch Douchan	105
Brentchitch Mihaïlo	110
Brouïtch Yovan	108
Boubitch Stevan	109
Bougarin Chimoun	107
Boudimir Simo	112
Boutorka Alexandar	111
Brankovitch Dyordye	109
Chakitch Ivan	322
Chemrov Fran	319
Chiak Nikola	320
Chirola Anton	321
Chochki Louka	323
Choutei Youre	324
Chouchitch Jivko	324
Choubachitch Ivan	322
Chpadier Stoyan	326
Davinitch Brana	132
Damitch Dragan	132
Danilovitch Jivko	131
Dimitrievitch Jivoïne	134
Dimitrievitch Lyoutitza	134
Dimitrievitch Mita	135
Dimitrievitch Kosta	133
Dimitrievitch Stoïadin	138
Dimitch Radoslav	136
Dinitch Tanassie	137
Dobrechek Karl	137
Dobrovchek Roudoff	138

Dobrovitch Milan	139
Dabrosaviyevitch Branko	140
Dochene Mirko	141
Dochene Voislav	141
Domovitch Mato	142
Dourgoutovitch Moustafa	142
Dyurovitch Danilo	143
Dyordyevitch Voislav	144
Dyouritch Borivoie	144
Etzegovatz Bogdan	147
Fizir Viktor	307
Fouks Riko	308
Galogaja Petar	128
Gaïchek Karl	124
Gaïtch Radoimir	123
Gaïtch Pavle	122
Gavrilovitch Nikola	121
Gavrilovitch Oto	122
Gatchinovitch Voïslav	124
Georgievitch Yotza	125
Gibagnek Andreia	125
Glavinitch Milan	126
Glitchitch Milenko	127
Goloïbovitch Milan	128
Gornjak Vinko	130
Grba Milovan	129
Grgouritch Yakob	129
Groubitch Risto	131
Harapin Fragno	312
Hasanbegovitch Avdo	310
Hafer Stiepan	308
Hafizaditch Souleyman	310
Hadji Ristich Spira	311
Hetchimovitch Grga	312
Horvat Fragno	312
Hotchevar Stanko	313
Houndritch Nikola	313

Ibrahimpachitch Abdoulach	154
Ilitch Velyko	156
Isakovitch Milivoie	155
Ivanichvitch Petar	155
Ivanovitch Dragolyoub	152
Ivekovitch Bogdan	156
Ivantchevitch Douchan	153
Jivadinovitch Borislav	145
Jivkovitch Todor	147
Jivkovitch Radosav	146
Jounyevitch Karlo	147
Kaditch Alia	176
Kabaline Nikola	174
Kaïtch Mia	174
Kalamatiévitch Mihaïlo	175
Kalenber Branko	176
Kaloudyertchitch Branko	179
Kapetanovitch Ismet	177
Kasimirovitch Velimir	177
Kachanin Yovan	182
Kachper Mihael	178
Katchanski Stevan	179
Kersnik Anton	180
Klar Frantze	180
Knejevitch Bogolyoub	182
Koitch Dragoutin	183
Koman Albin	188
Komnenovitch Mirko	185
Kouveiditch Jivan	192
Kouselyevitch Sreten	192
Koulenovitch Dyaser	192
Koulichitch Chimé	196
Koumanoudi Kosta	195
Kougnachitch Joakim	196
Kourilitch Milan	198
Kourtovitch Choukria	199
Kourtovitch Voïko	197
Koursoulitch Velimir	199
Kossitch Mirko	186
Kossovitch Petar	187
Kostrentchitch Louka	188

Kotze Youre	189
Kovatch Ante	181
Kojoul Mirko	184
Kovatchevitch Milan	183
Kralyevitch Dragan	190
Kraft Stefan	191
Krstitch Mihailo	190
Krstitch Stoian	193
Krstitch Simo	194
 Lazarevitch Alexandar	200
Lazarevitch Milan	201
Lazarevitch Milovan	225
Lazarevitch Nikon	200
Lazarevitch Todor	226
Lazitch Voislav	202
Loukarevitch Mihailo	227
Loukatchitch August	228
Lovrentchitch Ivan	203
Lyechevitch Mihailo	203
Lyoubitchitch Niko	204
 Maëtzen Ivan	203
Makar Dako	204
Mahnik Artour	208
Malitch Dane	210
Maltchitch Fragno	207
Mariannatz Simo	205
Markitch Fragno	229
Markovitch Dyordye	205
Markovitch Milenko	206
Martzikitch Miloë	231
Mastrovitch Ante	209
Matiëvitch Stipe	209
Matitza Pavao	208
Matchek Vladimir	231
Messarov Martin	210
Miyitch Milan	210
Miyovitch Alexandar	214
Miyouchkovitch Louka	211
Mikachinovitch Dyoura	214
Mikitch Mate	211
Mikitch Sava	234

Milanovitch Jivota	233
Miletitch Viékoslav	235
Milianovitch Velya	212
Milovanovitch Dragomir	213
Milochevitch Douchan R.	219
Milochevitch Douchan S.	217
Milochevitch Radivoë	221
Miloutinovitch Milenko	218
Milyouch Branko	216
Mirkovitch Dymitrye	223
Mihailovitch Ilya	217
Mihailovitch Todor	215
Michetitch Roko	212
Michkulon Mile	222
Mladineo Petar	219
Mohoritch Ivan	233
Moulalitch Moustafa	220
Mouradbachitch Osman	219
Mrak Karlo	220
Mravlye Milan	222
 Nanovitch Radivoë	236
Nenaditch Voislav	239
Nedeljkovitch Ouroch	236
Nenadovitch Yovan	238
Nikolitch Branko	240
Nikolitch Jivko	239
Nikolitch Milovan	241
Nikolitch Radivoë	223
Nikolitch Slavko	241
Nikitovitch Tchaslav	237
Nitchiforovitch Spaso	242
Novatchan Anton	223
Novakovitch Niko	224
Novakovitch Stiepan	242
Novakovitch Fragno	232
 Ourochevitch Mirko	
Pachetrovitch Manfred	244
Palaïtch Yosip	245
Pantitch Lyoubomir	258
Paounovitch Branko	243

Patrnogitch Lyouba	246
Papa Andreïa	245
Pavlovitch Ante	248
Pelivanovitch Maiitch	247
Peïn Goïko	244
Peïkitch Tchedomir	245
Peritch Milivoyé	259
Perovitch Douchan	250
Perovitch Milan	257
Petkovitch Dyoka	247
Petkovitch Milan	258
Petkovitch Rastko	256
Petrovitch Bogdan	252
Pevetz Roudolf	249
Pinterovitch Milovan	248
Pleskovitch Roudolf	260
Popovitch Atchim	255
Popovitch Douchan	252
Popovitch Jivoïne	265
Popovitch Jivko	261
Popovitch Kosta	264
Popovitch Mihaïlo	263
Popovitch Novitza	263
Popovitch Svetislav	251
Popovitch Velimir	254
Povrenovitch Matia	249
Pozderatz Nouria	254
Preka Nikola	253
Prekorchek Roudolf	266
Prelyoubovitch Mouhamed	260
Protich Yeremïa	266
Predovan Krsto	256
Pribitchevitch Milan	268
Radoïtchitch Danilo	270
Rachkovitch Miloch	272
Rachovitch Miloch	266
Rafaïlovitch Jivoïn	268
Rafaïlovitch Milivoye	267
Raiakovich Miloë	271
Ramadanovitch Ramadan	271
Ratkovitch Branko	271
Rejek Yossip	271

Ridyanovitch Mouhamed	272
Robitch Ivan	272
Rogitch Yossip	273
Roujitchitch Marko	274
Santo Gavro	275
Saritch Ibrahim	277
Savitch Obren	274
Sekoulitch Milan	276
Simitch Stevan	278
Sladoïevitch Tchedomir	279
Smolyan Baricha	280
Sokitch Miloë	281
Sokitch Momchilo	282
Sokolovitch Nikola	280
Soubotich Douchan	295
Spasovitch Voukadin	283
Staïtch Ouroche	284
Stijitch Milan	288
Stankovitch Alexandar	286
Stankovitch Svetozar	286
Stankovitch Svetolik	283
Stevovitch Rista	287
Stepanov Milivoë	290
Stefanovitch Ignyat	287
Stochovitch Dobrivoë	293
Stochitch Stamenko	293
Stoyadinovitch Dragicha	289
Stoyadinovitch Dragomir	291
Stoyadinovitch Mihaïlo	294
Stoïsavyevitch Petar	290
Stoïlykovitch Radmilo	292
Stouparitch Mio	295
Tasitch Svetozar	296
Tchiritch Stevan	306
Tchoumovitch Houseïn	305
Tchaïkovitch Sigismound	317
Tchaplyitch Ragib	317
Tcheïovitch Dyouro	317
Tcholakovitch Krsto	318
Tchvrkitch Voïko	321

Tchoubrilovitch Branko	319
Techitch Maksim	302
Tichma Vladimir	297
Todorovitch Branko	295
Todorovitch Todor	296
Tomachevitch Jarko	303
Tomachitch Lyoudevit	297
Tonitch Todor	304
Tomitch Branko	300
Tomitch Yevrem	303
Torbar Yosip	296
Trbitch Vasilie	302
Troumbitch Ante	300
Trpkovitch Stavra	305
Tzvetkovitch Dragicha	314
Tzvetitch Yossip	315
Tzrlyitch Lazar	316
Tzvetoevitch Nikola	316
Tzividini Ante	317
Vasitch Tihomir	112
Veble Andreia	114
Velitchkovitch Miladin	113
Veselinovitch Milorad	116
Videtz Antoun	114
Vlatkovich Petar	115
Vouyasinovitch Vouk	116
Vouyitch Dimitriye	117
Voukanovitch Srpko	118
Voukitchevitch Milan	120
Voukovitch Yossip	119
Voutchevitch Radisav	119
Vrbitch Velimir	116
Yagitch Voislave	160
Yanjekovitch Ivan	157
Yankovitch Desimir	158
Yankovitch Dragoutin	158
Yankovitch Stevan	159
Yantchitch Ivan	161
Yelitchitch Tzvetko	165
Yevtitch Bogolyoub	163
Yevtitch Dyordye	163

Yevtitch Jivotie	166
Yevremovitch Dragolyoub	161
Yoksimovitch Zaria	173
Yoksimovitch Ougrine	169
Youricha Ivan	172
Yovanovitch Vassiliye	165
Yovanovitch Dragolyoub	168
Yovanovitch Dyordyé	167
Yovanovitch Lyoubomir	169
Yovanovitch Yovan	167
Yovanovitch Nikola	170
Yovitchitch Radoie	171
Yoytch Velimir	171
Zacharitch Tchedomir	149
Zagoratz Yovo	148
Zdrakovitch Yovan	149
Zetchevitch Sekoula	150
Zeynel Ibrahim	149
Zelykovitch Bochko	152
Zoubere Nikola	151
Zoupantchitch Fran	151

НАПОМЕНА О ИСПРАВКАМА

У великом обиљу биографског материјала до кога је уредништво овога лексикона долазило на разноврсне напајање, могуће су мање и веће погрешке и понекоје нетачности које, иако не утичу на битност датих биографија, уредништво за сада није могло отклонити. Тако је, н. пр., у биографији народног посланика Војислава Гађиновића ређено да је средњошколско образовање добио у Београду а универзитетско у Кадедону, а треба да стоји да је средњошколско образовање добио у Београду и Кадедону — и сл. За овакве и сличне случаје, примајући одговорност за текст биографије, уредништво ће дати накнадне исправке које ће се штампати до 1. децембра 1935. г.
